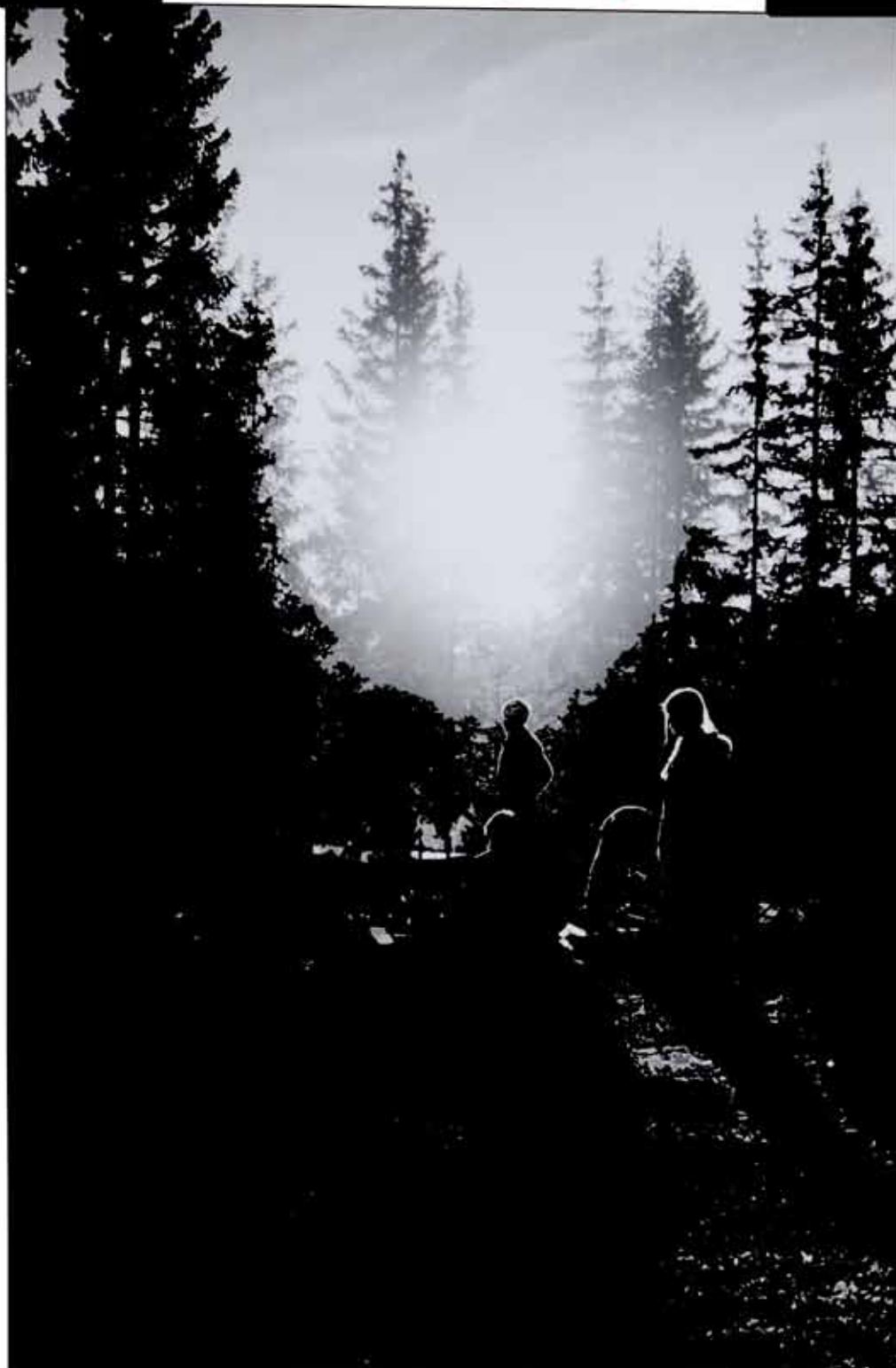

RXGO'S
HISTORIE

1973-2013
DIGITALISERT UTGAVE

Innhold

Forord til den digitaliserte utgaven	3
Forord	4
RICO fra september 1973 til 12. september 1975	5
Forhistorie	5
Konstiuerende møte	5
RICOS lover 3/3 1974	6
SØKNAD OM: OPPTAGELSE I RICO.	7
Forspill til RICO redningsøvelse på Fossheim	8
1975	8
September 1975. Klar til øvelse.	10
Kajakkøvelse	10
1976	12

21/2 1976 lovframlegg	12
Generalforsamling Vennely bedehus Leirsund 21/2 1976	13
21/2 1976 Lover for RICO	14
Førstehjelpsøvelse	15
Knappeteltet	16
Kajakkleir 1976	19
Indremisjonen går i vannet	19
Romerike Indremisjon på flott kanotur	20
Pioner øvelse	22
Første offisielle omtale av RICO i Indremisjonen	24
Årsoversikt 1976	26
Stabsmøte i RICO 22/12 1976	26
1977	27
VINTERØVELSE 5-6/2 1977	27
RICO'S 2. GENERALFORSAMLING	29
RICOs merke	33
RICOS offisersopplæring	35
ROK	35
RICOS OFFISERSKURS	35
Instruks i søk og redning RICOs offiserkurs del 6	40
Skrevet av Rickein Arne Andersen 1978	40

Innledning. 40

Utstyr 40

Disponering av personell 40

PLANLEGGING, ORDRE OG ANSVARSFORDELING: 41

SØK41

Ulykker 43

Prioritering av skade: 43

TASS 44

Transport Av- Syke ogSkadde. 44

Offiserskurs for RICO Del 7 45

Biotoplære 45

Berømte ricketter 68

Opptakelse i RICO 70

RICOs padleleir 1977 Ei bru for kort 71

Loggbok for Operasjon Töcksfors 72

Her er Steinar Tosteruds beretning (skrevet 2014) 75

RICO på kretsungdoms-stevne 77

Øvelse høst 77 77

RICOs samlingsfest 79

Førjulsøvelse 9-11/12-1977 80

1978 82

RICOs 1. Befalsøvelse	82	
Sykkeltur Mangen rundt	83	
Operasjon Villmark	84	
Pionertroppen's Bretur	86	
Øvelse Høst I	89	
Opptaksfest	90	
Øvelse Høst II	90	
RICO's operasjonsområde	92	
1979		93
RICOs 4. Generalforsamling	93	
BØ Vinter 79	94	
Padle Øvelse 1979	95	
Jordbruksleir i Feiring	97	
Padleleir I og II 1979	99	
Matauk	102	
Førjulsøvelse	104	
Staben 1979	106	
1980		107
1. Generalforsamling	107	
2. Sykkeløvelse	108	
Jordbruksleir	110	
1981		116

Vinterøvelse	116	
Staben 1980	117	
Padleleir 1981	119	
Høstøvelse	123	
Giftemål	124	
Barfrostøvelse	125	
Opptaksfest	126	
1982		126
Vinterøvelse	126	
Generalforsamling	127	
Padleøvelse	128	
1983		133
Vinterøvelse Geilo Randbys hytte	133	
Barfrostøvelse	133	
Kontrastrik pinsehølg: Sol og plask for unge padlere		134
1984		136
Pinsehøvelsen 1984	136	
Padleleir 1984	137	
1985		138
Padleleir	138	
1986		139
Krise i RICO	139	
1987		139
1988		139

Nye RICO	139	
Padleleir sommeren 1989	140	
På kanotur til himmelrike	141	
Konfirmantøvelse på Dingsrud fort	142	
1990	144	
Padleleir 1990	144	
1992	146	
Konfirmanter på Orrhaneleik	146	
1991	149	
Barfrostøvelse for konfirmanter fra Rælingen	149	
1992	149	
Konfirmanter på orreleik	149	
Sjøforklaring etter et havari i Östra Silen 1992	150	
RICO'S ÅRSRAPPORT	152	
1993	153	
Padleleir 1993	153	
Skaukattskolen og RICO	154	
1993	155	
Årsrapport RICO 1993	155	
RICO's Barfrostøvelse 19-21/11 1993	156	
RAPPORT KONFIRMANTER 93/94	157	
1994	160	
Spesialpadleleir 1994	160	
1994	168	
På vei til det Sørilige Orakel		168

Opprør i RICO169

Deling av RICO. 169

Brev til de som gikk ut av RICO i forbindelse med splittelsen 170

**Herved innkalles til stabsmøte 26. februar 1996 1900 på Frogner
Misjonscenter 171**

Partsrederiet RICO kano 172

Sponsoravtale mellom RICO og Erik Øiesvold 173

Bestemmelser: 173

Stiftelsesdokument for RICO's "Partsrederi" 174

Steinar Tosterud slutter i Sørumsund 177

Herfra fører Lena Løvaas pennen178

1995

178

Vinterøvelse 178

Generalforsamling 178

Øvelse Orre 178

Padleleir 179

20 Års jubileum 180

Høstøvelse 180

Barfrostøvelse 181

1996

181

Vinterøvelse 181

Konfirmantøvelse 182

Generalforsamling 183

Konfirmantøvelse 183

Øvelse Orre 183

Pinseøvelse 183

Padleleir I 184

Padleleir II 184

Høstøvelse 186

1997

187

Vinterøvelse 187

Konfirmantøvelse 187

Generalforsamling 187

Konfirmantøvelser 188

RAPPORT FRA RICOS KONFIRMANTØVELSE 11. - 13. APRIL

1997: Rapport fra Steinar Tosterud 189

Øvelse Orre 190

Padleleir 1997 191

Høstøvelse 192

Barfrostøvelse 193

1998

194

Vinterøvelse 194

Generalforsamling 194

Forskrift 195

Konfirmantøvelse 197

Konfirmantøvelse II 199

Øvelse Orre 201

Barfrost 98 202

Nå starter Rico's bønnetjeneste! 203

Pinseøvelse 204

Her slutter Lena Løvaas å skrive
1999

204

205

Øvelse Orre 1999 205

Padleleir 1998 206

Steinar Tosterud fylte 50 år 207

RICOs høstøvelse 17. 19. 9. 1999 208

2000

209

RICO leier telthus på Aur Prestegård 213

Padleleir 2000 215

En liste over RICOs padleleirplasser 216

**Posisjonene er registert med GPS. Det ene systemet viser til
rutenettet på svenske kart, det andre er posisjoner i grader**

minutter og sekunder.	216
Skillsmissen	218
Siste øvelse i 2000	220
2001	221
Ricost Steinar Tosterud trer av	222
Hedret for god snarrådig og innsats	224
Vi er stolt av deg pappa	225
Det ukjente valget (Tidligere rickein Erik Jahr Berg stiller)	228
ÅRSMELDING FOR RICO 2001	230
UTNEVNING AV RICOR FOR 2002	230
UTNEVNING AV RICKOSTER: Ingen nye Rickoster ble utnevnt .	230
UTNEVNING AV STAB MED ARBEIDSFORDELING	231
UTNEVNING AV RICKISTER	231
2002	232
Innkalling til Generalforsamling i Rico	232
Vi starter dagen med Familiegudstjeneste i Aurskog kirke kl. 11.00.	232
2003	233
REFERAT FRA GENERALFORSAMLING	233
PROTOKOLL	233
2004	234

RICOs generalforsamling 2004 234

Tid: Tirsdag 4. mai 2004 234

Sted: Aur prestegård 234

2006 238

RICOs generalforsamling 2006 238

REFERAT FRA 238

2013 240

20.06.2013 RICOs siste generalforsamling Finstadbru 240

INNKALLING TIL 240

Motforslag til RICO generalforsamling 2013. 17.06.2013 242

REFERAT FRA 243

Den siste ricost 245

RICOs Historie

Forord til den digitaliserte utgaven

I 2013 døde RICO en stille død etter lang tids sykeleie. Målet med å digitalisere RICOs historie er et om at den ikke skal bli glemt, selv om bøkene der den står skrevet dekkes av støv. Og at flere enn han som skriver disse linjer skal ha glede av emnet.

RICO var en friluftsansjon tilknyttet Romerike Indremisjon. Da Indremisjonen og Santalmisjonen gikk sammen til Normisjon, valgte RICO å ikke følge med. Frykten var å bli en liten fisk i en stor dam.

Ideen til RICO oppstod i 1973, og det konstituerende møtet ble holdt 3/3 1974.

Helt fra begynnelsen var RICO organisert etter militære prinsipper, med en selvrekruterende stab av offiserer. Dog ikke mer militant enn at RICO har hatt minst en pasifist som øverstkommanderende.

Det militære system har vært avgjørende for at RICO beholdt sin egenart og kristne forankring gjennom skiftende tider. Det gjorde det også mulig å gjenopplive RICO etter en tid med stillstand. Men, nå er RICOs gamle offiserer trette, og de yngre har valgt å bruke sine krefter andre steder.

Så som RICOs første historieskriver, har det blitt min oppgave også å være den siste.

Utgangspunktet for dette skriftet er omkring 200 håndskrevne sider RICOhistorie. Første periode går fra grunnleggelsen fram til 1982/83 da undertegnede hadde hovedansvar for skrivingen. Lena Løvås har skrevet om perioden 1995-98.

Etter at RICO ble nedlagt har en gått gjennom hele RICOs arkiv. På den måten er det kommet fram stoff som ikke var tilgjengelig da førsteutgaven ble skrevet. Noen blanke ark vil også bli utfylt på grunnlag av et rikelig bildearkiv og gamle minner.

En takk til Bente Tetmo og Tone Holte, som har hatt strevet med å skrive av all håndskrift. De har gjort en kjempejobb, uten dem hadde ikke dette vært mulig.

08 Arne Andersen

Forord

Forfatteren i full feltuniform

Det har vært mye snakk om RICOs opphav og den første tiden. Derfor ærede lesere, vil jeg prøve å samle nøyaktige og sanne opplysninger om alt som har hendt i RICO i fra den første tid fram til i dag, enten jeg var der eller jeg har det fra en som var med.

For mange har RICO blitt en mulighet til å blande naturopplevelser og kristent felleskap. For meg er RICO felleskap og galskap. Fellesskapet gjør det mulig å drive galskap, som å dra 10 mann sterk på skauen vinterstid. Vi makter større oppgaver enn vi ville klart hver for oss. I Herren er vi alle ett, i RICO får en merke det samme. Ingen trenger å sulte eller fryse, eller mangle noe når RICO har øvelse. For den som har lite får dele med den som har mye.

Kunne vi bare ha frimodighet til å la RICOs brorskap gjelde alle.

Strømmen 15/12 1976

08 Arne Andersen

RICO fra september 1973 til 12. september 1975

Bygd på opplysninger fra Steinar Tosterud, gamle dokument og historier som blir fortalt i RICO

Navnet RICO står ikke for noe, men RI kan sies å stå for Romerike Indremisjon. CO har stått for både kompetanse og kommando. Egentlig har ikke navnet noe med de to forslagene å gjøre. En teori går ut på at det har sammenheng med Tosteruds kamera (merket er RICOh).

Forhistorie

RICOs historie begynte på ungdomsarbeidermøtet Indremisjonen holdt på Gulsrud september 1973. Nils Tore Andersen holdt foredrag på møtet om Indremisjonen arbeidsformer i fremtiden. Steinar Tosterud som var med på møtet mente forslagene var temmelig ville. For eksempel ble det foreslått at en skulle ha leirer på gårdsbruk og at Indremisjonen skulle drive gårder.

En annen deltaker på møtet, Arnfinn Skåheim, fortalte om Firda maskinlag. Maskinlaget er en samling teologer, opptakskravet er å beherske nynorsk og lagets fremste mål er å holde årsmøte, da stiller alle både prester og bisper i svart dress og dugleiksmærke på bringa.

Noe senere snakket Steinar med Bent Rønsen om det han hadde hørt, og om å lage en organisasjon bygd på militære prinsipper. Det var begynnelsen til RICO.

En mørk natt under en ungdomshelg på Fossheim høsten 1973 satte de to opp planene for organisasjonen. Formålet var å leve ute i naturen. RICO skulle bare samle gutter og var ordnet etter militært mønster.

På en konfirmantleir for Nannestad i januar 1974 ble det første lovforslaget skrevet.

Konstituerende møte

Lovende stemte stor sett med dem som ble vedtatt på det konstituerende møtet 3/3 samme år, bortsett fra prg. 6 om vitnetjenesten som ikke var med i det første forslaget.

Bent Rønsen fikk et AFS-stipend for å reise til Costa Rica samme år som RICO ble opprettet slik at Steinar Tosterud ble stående igjen som eneste initiativtaker i saken. Heldigvis var det nok av andre som var interessert i RICO, så den 3.mars 1974 ble det holdt konstituerende møte i organisasjonen, der ble RICOs første lover vedtatt.

Lovene la vekt på å samle kristen med felles naturinteresser til miljøvernarbeid og kristent fellesskap. Organisasjonen skulle være åpen for alle bekjennende kristen over 16 år og bygge på den lutherske lære og bekjennelse. Det ble også bestemt at RICO skulle vær tilsluttet Romerike Indremisjon og organisert etter militære prinsipper. RICOs ansvarlige leder skulle være major av grad, ikke høyere fordi en villa ha et par titler å gå på hvis RICO skulle bli en landsomfattende organisasjon.

RICOs første offiserer var: Major Steinar Tosterud kompanisjef, kaptein Per Pettersen nestkommanderende og sjef for 1. tropp, leutnant Håkon Bæreg troppsjef 2. tropp, lt. Hans Jacob Torkildsen 3. tropp, fenrik Jon Randby NK troppsbefal tropp ukjent og lt. Bent Rønsen som var RICOs representant i Costa Rica.

Troppene var:

1. tropp Sanitet/ førstehjelp,
2. tropp Naturvern
3. tropp Samband. 3.tropp skulle ta seg av forsyningstjeneste, orientering og hundehold.

En håpet å kunne samles i første omgang 4 -5 ganger årlig.

RICOS lover 3/3 1974

Vedtatt på RICO's konstituerende møte, mandag 3/3 - 1974.

§1: Formålet for RICO er å samle unge kristne med felles naturinteresser til konstruktivt arbeid innen miljøvern.

§2: Videre å utvikle og holde ved like tropper av kvalifisert personell med forskjellige interesser,

§3: Videre å skape et godt kristent fellesskap gjennom samtale, bønn og bibellesing.

§4: RICO bygger på den evangeliske lutherske læres bekjennelses grunn.

§5: RICO står tilsluttet Romerike Indremisjon.

§6: RICO ønsker å være til hjelp med besøk og vitnetjeneste til de forskjellige foreningene på Romerike.

§7: RICO's organisering bygger på det bestående militære prinsipp, med offiserer, befalingsmenn og menige

§8: RICO's ansvarlige leder er major av grad, og utnevnes hvert år av organisasjonenes offiserer på offiserkongressen Menige har rett til å komme med forslag og innstilling til offiserskongressen.

§9: Nye offiserer utnevnes hvert år på RICO's generalforsamling av det bestående offiserkollegiet, etter ansenitet og kvalifikasjoner. Menige har rett til å levere innstilling.

§10: Myndighet og ansvar fordeles etter følgende mønster:

major kompanisjef.

kaptein nestkommanderende.

leutnant troppssjefer

fenrik - lagledere

sjersant offiseraspiranter

menige.

§11: Troppene blir oppretter etterhvert etter interesser blant medlemmene.

§12: Nye menige opptas hvert halvår..

Søknad om opptagelse må leveres skriftelig på fastsatt skjema minst 1 måned for semesteråpning.

En kan ikke bli med på RICO's samlinger uten å ha fått bekreftende svar på søknaden.

§13: Medlemmene må være bekjennende kristne.

§14: Bruk av rusgifter i tjeneste er strengt forbudt, og fører til varig eksklusjon med øyeblikkelig virkning.

Ved opptagelse gjøres de søkende spesielt oppmerksomme på denne paragraf.

§15 Medlemmene betaler årlig medlemsavgift, som fastsettes av generalforsamling.

Medlemmene holder selv klær og fastsatt uniform,

§16: Man trenger ingen spesielle kvalifikasjoner for å bli med

i organisasjonen, men må godta og rette seg etter de lover og regler som til enhver tid er gjeldende.

§17: Opptagelse i RICO skjer ved en spesiell sermoni.

§18: Minstealder for menige er fyllte 16 åra. Minstealder for offiserer er fyllte 18 år. Det gis adgang for både kvinner og menn.

§19 Generalforsamling avholdes en gang årlig hvor regnskap og årsberetning framlegges og behandles.,

§20 Ofisserkongress avholdes en gang årlig, 2 måneder for generalforsamlingen. Report fra troppene behandles. §21: Krav for å bli offiser er følgende:

1. Registrert menig i 2 år.

2. Anbefaling fra minst 1 menig og 1 offiser.

3. Gjennomført befalskurs.

§22: Lover og lovforandringer vedtas på generalforsamlingen med 2/3 flertall.

Forslag til nye lover eller lovforandringer må være offiserkollegiet i hende minst 3 mnd. før generalforsamling.

SØKNAD OM: OPPTAGELSE I RICO.

Orientering.

RICO er et nystartet arbeid, som, ifølge vår formålsparagraf nr 1,

ønsker å samle kristne med felles naturinteresser, til et konstruktivt arbeid innen miljøvern.

Dette vil videre si at vi ønsker å være så mye som mulig ute i naturen, og lære den å kjenne, samt å kunne sette oss inn i forskjellige emner som har samfunnsmessig verdi.

Det viktigste er da allikevel å hjelpe hverandre på det åndelige plan, slik at vi kan bli dyktiggjort til evangeliseringstjeneste i videste forstand.

Vi har bygd RICO opp etter det miletære system. Dette som et redskap til å kunne arbeide mest mulig effektivt. Det er også forskjellige interessetropper, og når du søker er det fint om du kan bestemme deg for hvilken tropp du vil tilhøre.

Vi har forløpig følgende interessetropper:

1. tropp - sanitet og førstehjelp. Troppsjef: Kapt. Per Pettersen.

2. tropp - Naturvern Troppsjef: Lt. Håkon Bæreg.

3. tropp - Sambandstropp. Troppssjef: Lt. Hans Jacob Torkildsen

sambandstroppen skal ta for seg forsyning, når vi er ute på øvelse, samt konsentrere seg om orientering i skog og mark, og om hundehold.

Organisasjonens offiserer er for året 1975:

Major Steinar Tosterud - kompanisjef

Kaptein Per Fettersen - nestkommanderende

Leutnant Håkon Bæreg - troppsjef

Leutnant Hans Jacob Torkildsen troppsjef

Leutnant Bent Rønsen - RICO's representant i Costa Rica.

Fenrik Jon Randby - NK troppsbefal.

Vi forutsetter at de som vil være med i RICO, ønsker å gå inn for det, og prøver å sette av de dager vi samles.

Vi tar sikte på å samles en 4 - 5 ganger årlig i første omgang.

Vi ønsker alle velkommen inn i RICO, og ønsker å bli et Guds redskap inn i vår tid.

Med vennlig hilsen

Steinar Tosterud

Major

kompanisjef.

Ytterligere opplysninger om RICO fåes hos organisasjonens offiserer.

TIRSDAG 19. AUGUST 1975

En båretegning på veg fra ulykkesstedet til samleplassen ved nærmeste veg med en såret.

Ungdom på leir lager reportasje:

Redningsøvelse på Fossheim

Det var ved 11-tiden tirsdag kveld alarmen gikk. Meldingen lød: «Et 12 seters fly er styrtet i Fossåsen ved Fossheim». Det hele var en øvelse, men spenningen var likevel stor da leirdeltagerne fra Romerike Indremisjons leirsted Fossheim kastet seg ut i redningsarbeidet. 14 førstehjelpere tok seg over Fossersjøen med flåte og båt. Etter 20 minutter var de på ulykkesstedet med båter og førstehjelpsutrustning. Der ventet to lensmannsbefjenter med hundene og folk fra Aurskog-Høland avdeling av Norsk Folkehjelp. Leteaksjonen kom raskt i gang etter at redningsmannskapet hadde fått de nødvendige opplysninger: «Tre mennesker er funnet og ytterligere ni er savnede. To timer senere var alle funnet og brakt ned til samleplassen ved nærmeste veg.

Øvelsen var realistisk og plusskullene virket ekte nok. Førstehjelpene gjorde også en fin innsett, selv om en pasient med nose- og kjevebeinsbrudd, fikk tatt alle luftveier. Leirleder og initiativtaker Steinar Tosterud

Denne reportasjen er laget av journalist- og fotogruppa ved det siste kurset på Fossheim i sommer.

var godt fornøyd med øvelsen og håntåper den har vært til lærdom for leirdeltagerne på Fossheim.

Denne leiren var den siste i rekken denne sesongen. De 35 deltagerne i aldersgruppen over 16 år har under hele leiren vært delt inn i grupper. En av gruppene har beskjeftiget seg med førstehjelpsøvelser, mens en annen tok for seg PR- og pressarbeid. I tillegg hadde man foto- og naturverngrupper. Under øvelsen tirsdag kveld var det hovedsaklig førstehjelpene som fikk prøve sine ferdigheter. Men også en del andre var med som journalister og fotografer. Noen var også lagt ut som markører og andre igjen holdt stand på samleplassen. Disse gruppearbeidene var lagt

til ettermiddagen, mens formiddagen ble benyttet til bibeltimer og seminarer hvor man tok for seg emnene: kristen vitnetjeneste, kristen lyrik, dåpen og ledertrening. På kveldsmatene hadde man forskjellig program. Et av emnene var misjon og undomssekretær i Santalmisjonen. Håvard Løvrik viste lysbilder og fortalte fra misjonsarbeidet. Senere var det fest og leiren ble avsluttet med vitnemøte onsdag kveld. På avslutningsdagen hadde man også besøk av 60 unge fra Indremisjonselskapets leirsted, Sjøglimt i Østfold.

Av de mange aktiviteter ufe kan vi nevne volley- og fotballspill og bading med vannpolo i Fossersjøen.

Sommerens leirsesong som på er over har tilsammen hatt vel 300 deltagerne fordelt på 11 leirer. Ledere på disse leirene har foruten ungdomssekretær Steinar Tosterud vært barne- og kvinnearbeider Mari Kolstad og yngresarbeider Solveig Bløtner. Disse har også hatt hjelp av kretsens ungdomsledere. Som tidligere år har Petra og Even Kilde vært stedets vartakere.

Ungdomssekretær Tosterud forteller at hensikten med disse leirene, som med all misjonsvirksomhet, er å forkynde Guds ord. — Leirdeltagerne har også vært ivrig opptatt med å tyffe til budskapet som er blitt forkynt. Oppslutningen har vært meget jevn fra leir til leir og deltagerne kommer vesentlig fra Romerike. Det fine været har også gjort sitt til at det ble en god leirsesommer, sier Tosterud.

Før høstsesongen åpner med yngreshelg i slutten av september holdes et kvinnestevne. På dette stevnet blir blant annet kvinne- sekretær Ingrid Høllingsrud med.

Ungdom på leir lager reportasje:

Redningsøvelse på Fossheim

En båregjeng på veg fra ulykkesstedet til samleplassen ved nærmeste veg med en såret.

Det var ved 21-tiden tirsdag kveld alarmen gikk. Meldingen lød: «Et 12 seters fly er styrtet i Foståsen ved Fosser». Det hele var en øvelse, men spenningen var likevel stor da leirdeltagerne fra Romerike Indremisjons leirsted Fossheim kastet seg ut i redningsarbeidet. 16 førstehjelpere tok seg over Fosser-sjøen med flåte og båt. Etter 20 minutter var de på ulykkesstedet med bårer og førstehjelp. Der ventet to lensmannsbetjenter med hunder og folk fra Aurskog-Høland avdeling av Norsk Folkehjelp. Leteaksjonen kom raskt i gang etter at redningsmannskapet hadde fått de nødvendige opplysninger: «Tre mennesker er funnet og ytterligere ni er savnet». To timer senere var alle funnet og brakt ned til samleplassen ved nærmeste veg.

Øvelsen var realistisk og plastikksårene virket ekte nok.

Førstehjelperne gjorde også en fin innsats, selv om en pasient med nese- og kjevebeinsbrudd, fikk tettet alle luftveier. Leirleder og initiativtager Steinar Tosterud

var godt fornøyd med øvelsen og han håper den har vært til lærdom for leirdeltagerne på Fossheim. Denne leiren var den siste i rekken denne sesongen. De 35 deltagerne i aldersgruppen over 16 år har under hele leiren vært delt inn i grupper. En av gruppene har beskjeftiget seg -med førstehjelpsøvelser, mens en annen tok for seg PR- og pressearbeid. I tillegg hadde man foto- og naturverngrupper. Under øvelsen tirsdag kveld var det hovedsaklig førstehjelperne som fikk prøve sine ferdigheter. Men også en del andre var med som journalister og fotografer. Noen var også lagt ut som markører og andre igjen holdt stand på samleplassen. Disse gruppearbeidene var lagt til ettermiddagen, mens formiddagen ble benyttet til bibeltimer og seminarer hvor man tok for seg emnene: kristen vitnetjeneste, kristen lyrikk, dåpen og ledertrening. På kveldsmøtene hadde man forskjellig program. Et av emnene var misjon og undomssekretær i Santalmisjonen Håvard Losvik viste lysbilder og fortalte fra misjonsarbeidet. Senere var det fest og leiren ble avsluttet med vitnemøte onsdag kveld. På avslutningsdagen hadde man også besøk av 60 unge fra Indremisjonsselskapets leirsted, Sjøglimt i Østfold.

Av de mange aktiviteter ute kan vi nevne volley- og fotballspill og bading med vannpolo i Fosser-sjøen.

Sommerens leirsesong som nå er over har tilsammen hatt vel 500 deltagere fordelt på åtte leirer. Ledere på disse leirene har foruten ungdomssekretær Steinar Tosterud vært barne- og kvinnearbeider Kari Kolstad og yngres-arbeider Solveig Sletner. Disse har også hatt hjelp av kretsens ungdomsledere. Som tidligere år har Petra og Even Kilde vært stedets vertskap.

Ungdomssekretær Tosterud forteller at hensikten med disse leirene, som med all misjonsvirksomhet, er å forkynne Guds ord. — Leirdeltagerne har også vært ivrig opptatt med å lytte til budskapet som er blitt forkynt. Oppslutningen har vært meget jevn fra leir til leir og deltagerne kommer vesentlig fra Romerike. Det fine været har også gjort sitt til at det ble en god leirsommer, sier Tosterud.

Før høstsesongen åpner med yngreshelg i slutten av september holdes et kvinnestevne. På dette stevnet blir blant annet kvinnesekretær Ingrid Hellingsrud med.

Denne reportasjen er laget av journalist- og fotograppa ved det siste kurset på Fossheim i sommer.

Akershus Arbeiderblad 19/8 1975

September 1975. Klar til øvelse.

I september 1975 over et år etter det konstituerende møtet var alt klart for RICOs første øvelse. Største delen av RICOs mannskap gikk på Lillestrøm gymnas, og kaptein Pettersen stod for sammenkalling av styrkene til rådslagsningsmøte på Kretskontoret.

Møtet ble holdt i en midttime på gymnaset, en for en og i grupper på tre- fire forsvant vi i retning kretskontoret. Der ble vi tatt i mot av Bodil Stenslett og sendt inn til major Tosterud. Det var en underlig stemning på kontoret, som om vi skulle drive en hemmelig virksomhet eller undergrunnsarbeide. Majoren gjorde kjent at øvelsen ville bli en kajakkøvelse med utgangspunkt i Fossheim.

Vi ble spurt hvor mange telt vi kunne stille, og etter en del diskusjon frem og tilbake fant majoren at antallet var tilstrekkelig. Videre ble det bestemt at leien for kajakkene skulle være tyve kroner pr sess, det vil si samme pris enten en ville padle enkel eller dobbelkajakk. Transporten til øvelsesområdet skulle skje med bil.

Da alt dette var klart og vi hadde fått de siste formaninger om å pakke alt utstyr i plast, kommanderte majoren: «Tred av!».

08 Arne Andersen

Med velvillig assistanse av ricor Steinar Tosterud.

Kajakkøvelse

Hølandselva 12-13/9 1975

Sjef for øvelsen: Major Steinar Tosterud 1.tropp

Kompaniet var delt i to puljer, første pulje fra kretskontoret Lillestrøm med ankomst Fossheim Leirsted ca 1700. Andre pulje dro fra Frogner – Sørums, men nådde frem først etter at det var mørkt.

Vi brukte ener og toer «Pionerkajakker» fra Fossheim under øvelsen. 1.pulje brakte båtene ned til vannet og de fleste tok en kort prøvetur på Fossersjøen. Det viste seg at det randt så mye vann fra padleårene i toerkajakkene at mange valgte å trekke i regntøy. Før avreisen la vi båtene på linje for fotografering.

Første pulje la i vei under ledelse av kaptein Per Pettersen. Major Tosterud lå bakerst i konvoien. Et hvert forsøk fra hans side på å trenge fremover ble dessuten stoppet av de menige Beate Olsen og Arne Andersen. Menig Olsen gjorde en fremragende innsats under padleturen, hun padlet kajakken alene i lange strekninger når hennes båtkamerat ikke kunne holde takten.

Søndre del av Fossersjøen og nordre del av Hølandselva var grodd til med siv og andre vannplanter. Vi måtte stake oss frem gjennom en trang kanal, og flere av båtene ble hengende igjen på leirbanker og måtte lirkes løs.

Vi slo leir straks før det mørknet på østsiden av elva under gården Kopperud. Det hadde regnet tett den siste timen og leirplassen var våt og utrivelig trass i at vi hadde med oss en del plast. Da majoren dro for å be om lov til å slå leir viste det seg at han kjente bonden på Kopperud. Han fikk med seg en stor presenning, ved og vann.

Vi rigget opp presenningen mellom trærne og tente et bål under. Etter at vi hadde slått leir kom 2.pulje som gjorde en fremragende innsats ved å padle i mørke og striregn. De ble straks tatt hånd om og mannskapene fra første pulje hentet utstyret deres.

Major Steinar Tosterud

Morgenstemning i leiren. Den elegante herren til venstre er kaptein Per Pettersen

Neste dag spiste vi frokost, kapt. Pettersen holdt andakt, så fulgte et kvarters eksersis ved major Tosterud og troppevis instruksjon ved de respektive troppssjefene. Fordi det regnet fant staben det best å vende tilbake til Fossheim samme dag. Det var en nydelig forsamling som tok seg opp elva den dagen, både vi og kajakken var dekket av andemat og leire. Folk stirret så en skulle tro øynene ville trille ut av hodet på dem da vi kom padlende.

Øvelsen ble avsluttet på Fossheim ettermiddagen den 13/9 og var meget vellykket til tross for at været ikke var det beste.

08 Arne Andersen

21/2 1976 lovframlegg

Lagt fram 21/2 1976

Lover for RICO.

§ 1. Formålet for RICO er å skape et godt kristent fellesskap gjennom naturliv, samtale, bønn og bibellesning.

§ 2. Videre er formålet å samle unge mennesker med felles naturinteresser til konstruktivt arbeid innen miljøvern.

§ 3. Videre å utvikle og holde vedlike tropper av kvalifisert personell med forskjellige interesser. (f.eks. førstehjelp)

§ 4. RICO bygger på den evangeliske lutherske læres bekjennelses grunn.

§ 5. RICO står tilsluttet Romerike Indremisjons.

§ 6. RICO ønsker å være til hjelp med besøk og vitnetjeneste til forskjellige foreninger på Romerike.

§ 7. RICO's ansvarlige leder utnevnes hvert år av RICO's lederstab på stabskongressen.

Medlemmer har rett til å komme med forslag og innstilling til staben. Med stab menes de som har fått lederansvar.

§ 8. Nye ledere utnevnes hvert år på RICO's generalforsamling av den bestående stab, etter ansenitet og kvalifikasjoner. Medlemmer har rett til å levere innstillinger.

§ 9. (Titler av lederstaben?)

§10. Tropper blir opprettet etter interesser blant medlemmene.

§ 11. Nye medlemmer opptas hvert halvår, den ene gangen på generalforsamlingen.

Søknad om opptakelse må leveres skriftelig i god før opptakelse. Søknaden leveres staben.

En kan ikke bli med på RICO's samlinger uten å ha fått bekreftende svar på søknaden.

§12. Bruk av rusgifter i tjeneste er strengt forbudt, og fører til varig eksklusjon.

13. Medlemmer betaler årlig medlemsavgift, som fastsettes av generalforsamlingen.

§14. Man trenger ingen spesielle kvalifikasjoner for å bli medlem av RICO, men må til enhver tid godta og rette seg etter de lover og regler som til enhver tid er gjeldende.

15. Opptagelse i RICO skjer ved en spesiell sermoni.

16. Minstealder for å bli medlem er 16 år. Minstealder for å bli leder er 18 år. Det gis adgang både for menn og kvinner.

§ 17. Generalforsamlingen avholdes en gang årlig. Regnskap og årsberetning legges fram og behandles.

§ 18. Stabskongressen avholdes to ganger i året, en gang like før generalforsamlingen, andre gang i det halvåret det ikke er generalforsamling.

§ 19. Krav for å bli leder er følgende:

Registrert medlem i 2 år.

Anbefalt fra minst 1 leder og 1 medlem. Gjennomført lederkurs.

Unntak kan gies.

20. Lover og lovforandringer vedtas på generalforsamlingen med 2/3 flertall.

Forslag til lover og lovforandringer må være staben i hende minst 3 uker før generalforsamling.

Lover vedtatt på stabskongressen

på generalforsamlingen

på generalforsamlingen

på generalforsamlingen

på generalforsamlingen

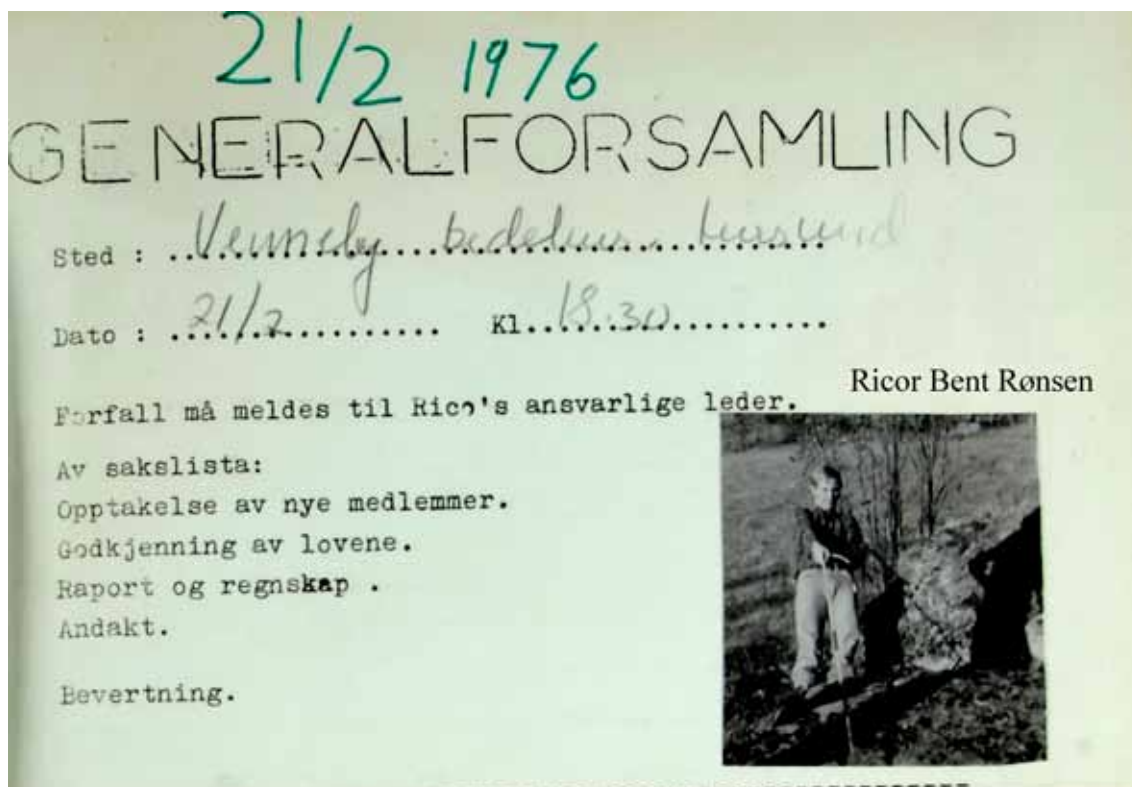
Underskrevet

Dato.....

Ansvarlig leder.....

Generalforsamling Vennely bedehus Leirsund 21/2 1976

(Ordstyrer: Major Steinar Tosterud)

Generalforsamlingen ble åpnet med andakt av major Tosterud. Etter andakt og et par sanger satte vi oss til bords, vi satt ved et langt bord med staben plassert på bordenden.

Bevertingen bestod av kaffe og kaker foruten at den nye universaldrikken «RICO Spesial» ble demonstrert til alles tilfredshet. Drikkens hovedbestanddel var forøvrig H2O.

Det ble en viss diskusjon om paragrafene 1, 1b og 3 da lovene skulle godkjennes. Striden om de to første 1 og 1b gjaldt ordlyden, mens det ble stilt spørsmål om ikke prg 3 tilslutning til Romerike Indremisjon kunne bli en hindring for vår virksomhet. (RICO var ikke helt godtatt av Indremisjonen).

For første gang ble det åpnet adgang for ikke-kristne i RICO. Generalforsamlingen vedtok å forandre titlene i kompaniet for å unngå å bli forbundet med Jerngarden eller andre ekstremistorganisasjoner.

De nye titlene ble ifølge paragraf 5b:

ricor (ansvarlig leder)

Rickein (nestkommanderende)

Rickant (troppsjef)

Ricki (hjelper / varamann for Rickanten)

Rickist (blir Ricki etter bestått lederkurs)

Rickett (menig)

Originaletiketten til RICO spesial med generalforsamlingens påtegning.

Vår første ricor ble Bent Rønsen som nylig var kommet hjem fra et års opphold på Costa Rica.

08 Arne Andersen

21/2 1976 Lover for RICO

Lover for RICO. Vedtatt på generalforsamlingen 21/2 — 1976. På Vennely Leirsund

§ 1: Formålet for RICO er å skape et godt kristent fellesskap gjennom friluftsliv, samtale, bønn og bibellesning.

§ 1b: Videre er formålet å utvikle og holde vedlike forskjellige interessetropper,

§ 2: RICO bygger på den evangeliske lutherske læres bekjennelses grunn,

§ 3: RICO står tilsluttet Romerike Indremisjon.

§ 4 RICO' s ansvarlige leder utnevnes hvert år av RICO' s lederstab på stabskongressen. Nye ledere utnevnes samtidig av den bestående stab, etter ansenitet og kvalifikasjoner. Medlemmer har rett til å komme med forslag og innstilling til staben.

Med stab menes de som har fått lederansvar.

§ 4b Krav for å bli leder er følgende

Bekjennende kristen

Gjennomført og bestått RICO' s lederkurs Anbefalt fra minst 1 leder og 1 medlem.

§ 5 RICO' s organisering bygger på prinsippet med offiserer, befalingsmenn og menige

§ 5b Myndighet og ansvar fordeles etter følgende mønster

ricor (ansvarlig leder)

Rickein (Nestkommanderende)

Rickant (troppsjef)

Ricki (hjelper/varamann for Rickanten)

Rickist

Rickett,

§ 6 Nye medlemmer opptas hvert halvår, den ene gangen på generalforsamlingen. Søknad om opptagelse må leveres skriftelig i god tid før opptakelse, Søknad leveres staben. En kan ikke delta i RICO' s samlinger uten å ha fått bekreftende svar på søknaden.

§ 7 Bruk av rusgifter i tjeneste er strengt forbudt; og fører til eksklusjon i minst 2 år.

§ 8 Medlemmer betaler årlig medlemsavgift som fastsettes av generalforsamlingen.

§ 9 Man trenger ingen spesielle kvalifikasjoner for å bli medlem av RICO, men må til enhver tid godta og rette seg etter de lover og regler som til enhver tid er gjeldende.

§ 10 Opptagelse i RICO skjer ved en spesiell sermoni.

§ 11 Minstealder for å bli medlem er 16 år.

Minstealder for å bli offiser er 18 år.

Det gis adgang både for menn og kvinner.

§ 12 Generalforsamlingen avholdes en gang årlig.

Regnskap og årsberetning legges fram og behandles.

§ 13 Stabskongressen avholdes to ganger i året, en gang like før generalforsamlingen, andre gang i det halvåret det ikke er generalforsamling.

§ 14 Lover og lovforandringer vedtas på generalforsamlingen med 2/3 flertall.

Forslag til lover og lovforandringer må være staben i hende minst 3 uker for generalforsamlingen.

Vedtatt på generalforsamlingen

på Vennely, Leirsund 21/2 1976

Underskrevet

Bent Rønsen

ricor.

(sign.)

Førstehjelpsøvelse

Varsjøen 14 – 16/5 1976

Ansvarlig leder: ricor Bent Rønsen

Oico Oslo Indremisjon stilte 5 observatører som deltok i øvelsen.

Hovedkvarteret for øvelsen var ricorens hytte ved Varsjøen. Transporten til og fra området gikk med båt fra en vei i den sørvestre enden av sjøen. Vi hadde en plastbåt og en pionerkano til rådighet. Ferden gikk i flere vendinger innen alle var vel fremme, og lørdag 15. kom enda tre ricketter fra 1. tropp.

Vi hadde fått 50 militære knappeteltduker så første dag ble brukt til instruksjon i bruk av dem. Vi lærte å kneppe tre, fire og 8-dukstelt.

Om kvelden ble vi delt inn i lag med personell fra alle tre tropper, samband, sanitet og miljøvern, og sendt ut i lendet for å finne nattely. Oico ble avdelt som et eget lag.

Neste morgen hadde vi bibelstudium lagvis hver på vårt sted, kl. 10.00 var hele kompaniet samlet i H.K.

Det ble holdt troppsinstruksjon med emner som orientering og syketransport og miljøverntroppen ryddet langs strendene av Varsjøen.

Knappeteltet

Knappeteltet, som på et vis ble RICOs varemerke ble innført under øvelsen på Varsjøen i 1976. Det begynte med 50 utrangerte trekantduker kjøpt fra Forsvaret. (På den tid var Forsvarets teltduker formet som sirupsnipper, så hvor og når de utrangerte dukene ble brukt, er det "ingen" som vet.)

Til å begynne med, var det meningen at hver enkelt skulle ta ansvar for én duk, men det gikk ikke lang tid før dukene ble oppbevart samlet. Til plage for materialforvalterne, som måtte tørke gjennomvåte og frosne duker.

Den første konstruksjonen vi prøvde var 8-duksteltet, et langsmalt mønetelt.

12-dukstelt på Pionerøvelsen ved Ulviksjøen høsten 1976

15-dukstelt på Fugleøya Padleleir 2 1977

Tre mann høy for å feste topplina Padleleir 1982

Siden ble det klart at 15-dukstelt var mye mer rommelig. Alt på padleleiren i 1977 var 15-duksteltet i bruk. Teltet er et spisstelt, med skråtak og forholdsvis rette sidevegger.

Teltet hadde ikke stenger, men hang i tau spent mellom trærne. Det gikk sport i å få topplinen så høyt som mulig.

I 1984 kjøpte undertegnede et finsk lagstelt, Storteltet, som ble lånt/leid ut til RICO.

Teltstenger til knappeteltene ble laget omkring 1995, da kunne teltene reiser uavhengig av trær. Omtrent samtidig kjøpte RICO en lavo i nylonduk. Noen mente at knappeteltene var tunge og uhandterlige, men for RICO har de hatt stor betydning. Med felles telt har vi kunnet samles uavhengig av vær og vind. Teltveggene har vært en ramme rundt mange gode samtaler.

Storteltet og 15-dukstelt med stenger

Små telt kan virke splittende. Du er bokstavelig talt enten innenfor eller utenfor. I storteltet er det rom for alle. Teltdukene kunne også brukes til mer enn telt: Som regnfrakk, levegg, gapahuk, båre og mye annet.

Gapahuk Øvelse Orre 1977

08 Andersen

Kajakkleir 1976

Indremisjonen går i vannet

Med Bibel, kajakk og en hel del proviant la 19 ungdommer ut fra Otteid i Østfold. Det var kajakk/kanoleiren til Romerike Indremisjon som gikk av stabelen.

Utstyrt med kanoer og en tolv fot robåt fra Aurskog, og bakpå robåten en Chrysler påhengsmotor, bar det nedover Store Lee. Ruta gikk da et stykke ned- over denne innsjøen, inn i Sverige, for så å padle opp til Töcksfors.

Det var ungdomssekr. Steinar Tosterud i Romerike Indremisjon som var leder for leiren, og vi spurte han om hvorfor arrangere en slik leir.

Det kan vel synes litt rart at Indremisjonen nå er begynt å gå i vannet, men vi tror at dette er en måte å nå de unge på, slik at vi kan få forkynt evangeliet for dem.

Det har også vist seg ved denne leiren, ettersom mange av de som var med ikke haddet noen kontakt med kristelig arbeid.

Vi har villet satse litt på dette, og har derfor gått til innkjøp av ti kajaker til vårt leirsted.

ALLE MIDLER I BRUK

Hvordan kan en liten krets ha råd til å kjøpe inn slike kajaker?

Det har selvsagt med prioritering å gjøre, men hos oss gjorde vi det slik at mennesker rundt om i kretsen fikk ledning til å «kjøpe» en kajakk, og da gi den til Fossheim leirstedet vårt. Vi har finansiert hele innkjøpet denne måten. Ellers må jeg nok si at når jeg ser tilbake på den forrige generasjon, og ser på hva de satset av midler for å nå ut med evangeliet, både når det gjelder reising av leirsteder og bedehus, så skammer jeg meg over min egen tid.

Vi må bruke alle midler for å få evangeliet ut.

Hvordan brukes disse kajakkene?

KAJAKKLEIR

Vi lar dem gå inn som et aktiviseringsstilbud på de eldre leirene, og da slik som nå, at Vi arrangerer en spesiell. kajakkleir.

Hvorfor en - slik kajakkleir?

Noen vil sikkert mene at når vi har leirsteder så må vi bruke dem istedet for å dra bort. Nå er 'det slik.

at vi har fullt belegg på leirene våre, og vi følte at det var et behov for å ta med de unge ut i naturen. Vi kan si at denne leiren har flere mål. For det første å lære de unge å bli glad i naturen. For det andre, å knytte personlige kontakter med stadig nye mennesker.

Det viste seg jo at vi nådde mye lenger ut enn vi gjør med våre ordinære leirtilbud.

For det tredje, og da som en følge av det andre, å få gitt stadig nye mennesker evangeliet

Hvordan fungerte leiren?
Vi opplevde at det å leve sammen ute i naturen, bringer oss sammen, og vi ble fort kjent. Gjennom padleturene, utforskningen av naturen, bibelstudie og bibeltimer, og ikke minst under den uformelle samlingen på kveldene fikk Den hellige Ånd rikelig tid til å arbeide med oss alle.

OGSÅ NATURVERN

Vi begynte å se storheten Guds skaperverk ute i naturen, og fikk trang til å arbeide med å forvalte denne rett. Vi fikk da også ei gruppe som arbeidet med naturvern på forskjellige felter, og som under leiren prøvde å trengte inn i dette vanskelige emnet.

En annen gruppe prøvde å hjelpe hverandre til å leve ute i skog og mark.

Bading og fritid som ble brukt til å bli kjent fikk også stor betydning.

Vi fikk føle at det legemlige og det åndelige hører sammen.

OPPFØLGING

Hvordan vil dere prøve å følge opp de unge som var på denne leiren?

Vi har avtalt at vi skal møtes en kveld hvor vi ser på de lysbildene og den filmen som ble tatt opp under leiren.

Denne kvelden vil bli holdt i den lokale ungdomsforenings regi, slik at de kan føres inn i det lokale kristelige arbeidet.

Vi vil også innby foreldrene til å se hva vi gjorde på leiren, og slik at de også kan få kontakt med det kristne miljø.

Vårt Land lørdag 10. juli 1976

Romerike Indremisjon på flott kanotur

Med 6 kanoer, 4 kajaker og en Pioner sikringsbåt med en Crysler påhengsmotor la Romerike Indremisjon ut på sin første kano/kajakkleir. Turen gikk fra Otteid i Østfold, nedover Stora Lee, og opp igjen til Töcksfors.

Av de 18 romeriks-ungdommene som var med på leiren, var det nok en og annen som lurte på om kanoer velter lett, da de første bølgene begynte å melde seg. Men etterhvert fant man ut at disse Cipax-produktene fra Aurskog ikke lot seg lure så lett. Dessuten hadde vi jo med en sikringsbåt med påhengsmotor, som raskt hadde vært på pletten hvis det hadde vært noe. Men motorbåten skulle bare komme til å spille en rolle med det å frakte det utstyret som ikke gikk med i kanoene. Turen gikk uten velt, og uten vanskeligheter av noe slag. Leder for leiren var ungdomssek. Steinar Tosterud fra Aurskog, og han besvarte noen av våre spørsmål.

Hvordan kom dere på at man skulle arrangere en kanoleir i Romerike Indremisjons regi?

Mange kan nok smile når de tenker på at Indremisjonen er dratt til sjøs. men det har seg slik at vi ville gjerne gi de unge på Romerike et tilbud om en leir ute og i pakt med naturen. I tillegg til det ordinære leirtilbud på leirstedet vårt, Fosheim I Høland. Personlig tror jeg, noe som også er blitt bekreftet under denne leiren, at de unge trenger å komme ut naturen, få lære å stille seg sjøl i matvegen, og vite at det ikke finnes en kiosk med Cola på neste hjørne.

Hvordan har dere lagt opp leiren?

Jeg er ikke så trenet verken i å padle eller å legge opp en slik leir, så jeg har måttet hente hjelp fra folk som har padlet endel før, og det har jeg fått. Bent Rønsen fra Sørumsand har vært med på flere padleturer før. Han var bl.a. en tur i Finland med kajakk for to år siden sammen med noen kamerater. Han har da vært med både i planlegginga og nå med på leiren

Vi har startet dagen med bibelstudiegrupper, for så å gå over i en enkel bibeltime.

Padlinga har stort sett foregått fra formiddagsmaten og utover til middag. Vi har ikke padlet så langt hver dag, for ikke alle var like garvede padlere, men til gjengjeld har vi fått god tid til å slappe av og til å utforske de øyene vi slo oss ned på.

En ting som foresten overrasket oss var hvor rene og søppelfri de svenske øyene i Foxen og Stora Lee var. Vi prøvde jo da selvsagt å følge opp dette eksemplet, for å kunne glede de som kom etter oss.

På ettermiddagen delte vi opp flokken i to. Den ene gruppa tok seg av, og prøvde å lære litt om naturvern. Den andre gruppa satte seg ned for å lære litt mer om hvordan en skal leve ute i naturen. Selvsagt hadde vi jo også en time med alle sammen om livredning. Kveldene gikk stort sett med til kveldsmøte og samtale. Men utenom alle disse ting fikk vi god tid til å slappe av, til å bade og til å fiske.

Hvor fra Romerike kommer deltakerne?
Flesteparten kom fra Sørums og Skedsmo kommune, og det var både gutter og jenter som var med.

Naturlig nok var det flest gutter, men vi tror at alle likte seg, og det er vi jo selvsagt glade for. Alderen på deltakerne, var over 15 år.

Er det vanskelig å holde styr på en slik flokk av unge?

Jeg må si at jeg er helt imponert over hvordan de unge oppfører seg. Selv om det var de færreste som hadde sett lederne før, så følte vi at kontakten var tilstede allerede ved de første åretak. Og når kontakten er der, så trengs det ikke noen leder. Vi følte oss som en stor flokk, og det var ikke noe som gjorde at denne flokken ble splittet opp, til tross for forholdsvis stor aldersforskjell. De unge var fantastisk greite, og jeg gleder meg til å arrangere en slik leir til neste år.

En av dem som var med på leiren. Roar Feby fra Sørums svarer på spørsmålet om hvorfor han ble med på leiren? Jeg hadde lyst til å komme ut og padle litt, og for å koble av fra det daglige maset, og for å bade og leve ute i naturen.

Hvordan har det så vært her?

Jeg synes leiren har vært fin, og vi har hatt nok med tid til å kunne slappe av. Vi har jo også laget maten hver for oss, så vi har jo fått lære litt i den retningen også.

Rune Stenslet fra Frogner, en av lederne, og også en av de som padlet til Finland for to år siden sier om leiren:

Jeg synes det er en fin måte å arrangere leir på. For det første når vi ut til andre enn dem vi kommer i kontakt med gjennom vår tradisjonelle leirvirksomhet, og vi får da anledning til å bli kjent med dem også. Ellers synes jeg vi på en spesiell måte møter Gud som den store skaper, når vi slik lever ute både dag og natt i pakt med naturen. Jeg tror også at det er lettere å bli sveiset sammen når vi har det slik som her, med uformelle samvær og ikke minst med det å skulle lage maten selv og spise den sammen med de andre mer eller mindre vellykkede kokker. Det bringer ihvertfall smilet fram mang en gang.

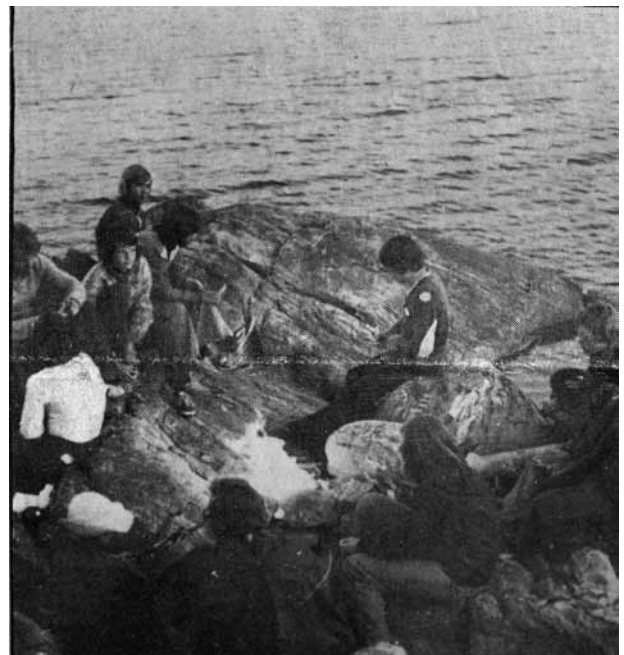
Torsdag 8. juli 1976 Indre Akershus blad

Kajakkene og kanoene dratt på land etter endt dagsetappe. I bakgrunnen sees den 12 fot Pioneer robåt med Crysler påhengsmotor. Heldigvis ble det bare bruk for den i å frakte bagasje. Turen gikk uten velt eller vanskeligheter av noe slag.

Overnatting forgikk både i telt og under åpen himmel, men etter hvert trakk stadig flere og flere ut av teltene, og nøt den stille brisen blant trærne på øyene.

Samling ute på en liten holme i Store Lee. Kveldene gikk med til kveldsmøte og samtale.

Pioner øvelse

Ulviksjøen 8 – 9/10 1976

12 duks knappetelt

Sjef for øvelsen: Rickein Per Pettersen

Øvelsen startet med avgang fra Aursmoen samvirkelag 16.45 til Dingsrud fort der det var omvisning ved ricor Bent Rønsen og Rickant Steinar Tosterud (Foruten omviserne stilte 2 mann). Fortet ble bygd straks før 1905 som vern mot svenskene. Etter løsrivelsen fra Sverige i 1905 ble deler av fortet revet, men kasernen står fremdeles og deler av ganger og skyttergraver er intakt. Det ble foreslått at RICO skal være med i arbeidet for å bevare fortet, eventuelt sette i stand deler av det.

Etter befaringen dro vi tilbake til Aursmoen for å vente på resten av mannskapene. De kom litt etter hvert og Rickant Tosterud kjørte skyttelfart mellom Aursmoen og Ulviksjøen med personell og utstyr.

Vi slo leir ved et nedlagt småbruk i strålende måneskinn, reiste to telt og tente bål. Da natten kom valgte noen å sove ute ved bålet, vi andre sov i teltene.

Lørdag 9. begynte med frokosttelt 07.00 og en stille stund etter frokost. Den stille stunden ble avsluttet med samling troppevis der vi tok tid til å lese, snakke og be sammen. Været var godt, det var stille i leiren da vi samlet oss og snakket åpent sammen om med som opptok oss.

Rickein Pettersen holdt instruksjon i bruk og behandling av tau. Vi lærte å lage 8-tallsknute, brystslynge, og fikk demonstrert bruken av en enkel talje. Resten av instruksjonen foregikk i terrenget der vi lærte å rapellere dvs ta oss ned en loddrett vegg ved hjelp av tau.

Pettersen demonstrerte teknikken og lot andre få prøve seg mens han stod oppe og sikret dem med et ekstra tau. Alt gikk knirkefritt med unntak av en som ble hengende på hodet rett over bakken, men det skremte ingen.

Rapellering

Etter instruksjonen ble det marsj. Hele kompaniet skulle tilbake til Lillestrøm for å avslutte øvelsen på Kretskontoret, elgjakta begynte den 10. så vi vågde ikke bli på skauen lenger (Elgjegere er jo ikke kjent for å være trygge å omgås på den tida).

Rickant Tosterud kjørte det meste av utstyret til Lillestrøm etter at vi hadde gått noen kilometer med pakning. Vi prøvde å få haik med bilene som passerte. Noen fikk skyss med det samme, men den arme rickoren ble glemt igjen ved Finstadbru og kom først utpå kvelden.

På Kretskontoret holdt ricor Bent Rønsen foredrag om miljøvern og vi hadde en slags kveldssamling, men den kom desverre altfor sent.

Rickett Jon Randsby fylte år den dagen, det ble feiret med gaver og festlig lag. Kjøkkengjengen kokte ertesuppe, så ble det holdt festmåltid for bursdagsbarnet.

De som hadde lang vei hjem ble innkvartert på kontoret, og øvelsen ble avsluttet med gudstjeneste søndag der sokneprest Arnestad forrettet.

Kompaniet i sluttet orden på vei mot Aurskog

Om noen skal fremheves etter øvelsen, må det være Rickein Per Pettersen som instruerte greit og veiledet dem som rappelerte. I motsatt retning vil jeg nevne hunden til rickett Hans Jackob Torkildsen som var meget bisk og ikke tålte min person. Til bestets forsvar må det sies at det hadde løpetid.

08 Arne Andersen

Sennepskornet

Organ for Romerike Indremisjonskrets

Nr. 12

LILLESTRØM, JULEN 1976

51. Årg.

SENNEPSKORNET

TA BIBELEN MED UT I NATUREN

Rico i et nøtteskall.

Mange har sikkert undret seg en smule når de har møtt på navnet Rico i Indremisjonssammenheng på Romerike. Vi vil i denne artikkelen prøve å gi et lite bilde av hva Rico er og hva det står for.

UT I NATUREN

Ideen kom først ved at et par av oss snakket om at det hadde vært fantastisk fint å kunne ha noen andre kristne å dele naturopplevelsene med. Dette skjedde for vel 3 år si-

sluttet å gjøre noe konkret ut av saken.

I løpet av et par netter på Fossheim ble så planene satt ned på papiret. Vi utformet da lover, arbeidsformer og organisering. Allerede da var navnet Rico sterkt framme i våre tanker, uten at vi forbandt noe særlig med bokstavene. Siden har navnet blitt et begrep i seg selv.

VANSKELIG FØDSEL

Rico fikk en litt vanskelig

ke så lyst ut.

Men det så ut til at Rico hadde lyst til å leve, og i det året som fulgte sluttet flere unge seg til gruppa. Vår første tur ble da også gjennomført i sept. 75. En padletur som lot oss bli godt kjent med det våte element, både under oss og det som kom ovenfra.

I febr. i 76 holdt vi vår første generalforsamling. Den nylig ankomende Bent Rønsen, ble Rico's første valgte leder.

Bent er fremdeles leder for Rico, og vi stiller han endel spørsmål omkring dette fenomenet som kalles Rico:

— Hva er så Rico i dag?

— Rico er et litt spesielt arbeidsredskap innen Romerike Indremisjon.

Formålet er tredelt:

1. Å komme ut i naturen.
2. Å lære ting vi har praktisk nytte av i omgang med naturen.
3. Å skape et godt kristent fellesskap, og vinne andre for Kristus.

Pga. dette formålet del 2. har vi også delt inn Rico i 3 forskjellige interessetropper, førsteheite, miljøvern og plo-

per oss i vårt spesielle interessefelt.

For å opprettholde Rico som en enhet, avholder vi jevnlig øvelser ute i naturen hvor alle troppene deltar. Vi bruker da gjerne en weekend. På de to siste øvelsene har førstehjelp og fjelklatring vært hovedemnene.

— Hvem kan være med i Rico?

— Gruppa er åpen for alle som er fylt 16 år. De bør ha spesiell interesse av å være ute i naturen. Ellers stilles ingen forutsetning eller krav.

Vi ønsker spesielt å nå de som fra før ikke er så mye engasjert i annet kristent arbeid.

— Er denne gruppa kun for ungdom?

— Nei. En av hensiktene med å danne denne litt spesielle gruppa, var å gi unge og eldre med felles interesser muligheten til å være sammen. Derfor er de over 25 år spesielt velkommen.

— Hvis noen skulle være interessert i å bli medlem, hva skal de da gjøre?

— De kan henvende seg til

TA BIBELEN MED UT I NATUREN

RICO I ET NØTTESKALL

Mange har sikkert undret en smule når de har møtt navnet RICO i Indremisjonssammenheng på Romerike. Vi vil i denne artikkelen prøve å gi et lite bilde av hva er og hva det står for.

UT I NATUREN

Ideen kom først ved at et av oss snakket om at det de vært fantastisk fint å ha noen andre kristne å dele naturopplevelsene med. Dette skjedde for vel 3 år siden

Etter den første begeistring over ideen, har dette vært et de stadig tilbakevendende i vår samtale, og vi besluttet å gjøre noe konkret ut av saken.

I løpet av et par netter på Fossheim ble så planene satt ned på papiret. Vi utformet da lover, arbeidsformer og organisering. Allerede da var navnet RICO sterkt framme i våre tanker, uten at vi forbandt noe særlig med bokstavene. Siden har navnet blitt et begrep i seg selv.

VANSKELIG FØDSEL

RICO fikk en litt vanskelig fødsel idet Bent fikk beskjed om at han skulle få et AFS stipend til Costa Rica i et år. Derved falt en av de to initiativtakerne bort, og det så ikke så lyst ut.

Men det så ut til at RICO hadde lyst til å leve, og i det året som fulgte sluttet flere unge seg til gruppa.

Vår første tur ble da også gjennomført 1 sept. 75. En padletur som lot oss bli godt kjent med det våte element, både under oss og det som kom ovenfra.

I febr. i 76 holdt vi vår første generalforsamling. Den nylig ankommende Bent Rønsen, ble RICO's første valgte leder.

Bent er fremdeles leder for RICO. og vi stiller han endel spørsmål omkring dette fenomenet som kalles RICO:

Hva er så RICO i dag?

RICO er et litt spesielt arbeidsredskap innen Romerike Indremisjon.

Formålet er tredelt:

1. Å komme ut naturen.
2. Å lære ting vi har praktisk nytte av i omgang med naturen.
3. Å skape et godt kristent fellesskap, og vinne andre for Kristus.

Pga. dette formålet del 2. har vi også delt inn RICO i 3 forskjellige interessetropper, førstehjelp, miljøvern og pioner.

Vi søker å oppnå formålet ved regelmessige samlinger i troppene. hvor vi leser 1 Bibelen og ber sammen, og fordyper oss i vårt spesielle interessefelt.

For å opprettholde RICO som en enhet, avholder vi jevnlig øvelser ute i naturen hvor alle troppene deltar. Vi bruker da gjerne en weekend. På de to siste øvelsene har førstehjelp og fjellklatring vært hovedemnene.

Hvem kan være med i RICO?

Gruppen er åpen for alle som er fylt 16 år. De bør ha spesiell interesse av å være ute i naturen. Ellers stilles ingen forutsetning eller krav.

Vi ønsker spesielt å nå de som fra før ikke er så mye eneasjert i annet kristent arbeid.

Er denne gruppa kun for ungdom?

Nei. En av hensiktene med å danne denne litt spesielle gruppa, var å gi unge og eldre med felles interesser muligheten til å være sammen. Derfor er de over 25 år spesielt velkommen.

Hvis noen skulle være interessert i å bli medlem, hva skal de da gjøre?

De kan henvende seg til Romerike Indremisjon, og gjerne ungdomssek. Steinar Tosterud, og da få de nødvendige opplysninger.

ST (Steinar Tosterud)

Årsoversikt 1976

21/2	Generalforsamling, Vennely, Leirsund
14-16/5	Førstehjelpsøvelse, Varsjøen, Fet
Juli	Kajakkleir
8-9/10	Pionerøvelse, Ulviksjøen, Aurskog

Rickein:	Per Pettersen, Pioner
Rickant:	Steinar Tosterud, Pioner
Rickist:	Øyvind Midtskogen, Førstehjelp
Rickist:	Marit Holte, Miljøvern, kasserer fordelt til Pioner
Rickist:	Arene Andersen, N.K. Pioner

Stabsmøte i RICO 22/12 1976

Ordstyrer: ricor Bent Rønsen

Stabsmøtet ble holdt på Kretskontoret i Lillestrøm, av 6 tjenestegjørende offiserer stilte 4.

Møtet ble åpnet ved at vi nøt kaker og medbrakte drikkevarer, ricoren hadde en meget viktig telefonsamtale. Til sist samlet vi oss i bønn om at våre avgjørelser ikke måtte bli styrt av oss, men etter Guds vilje, før vi begynte å behandle de forskjellige sakene.

Budsjettet for -77 ble lagt frem og behandlet, vinterøvelsen ble planlagt i detalj og nye medlemmer ble godkjent.

Rickist Øyvind Granerud søkte og fikk avskjed i nåde.

08 Arne Andersen

VINTERØVELSE 5-6/2 1977

Sørumsand

Øvelsesleder Rickist Arne Andersen

Letemanskapet vender tilbake

Vinterøvelsen var ment som en tredagers øvelse med hovedvekt på å lære å klare seg ute om vinteren, men på grunn av en begravelse ble utmarsjen utsatt til lørdag med samling på Sørumsand 14.45. Øvelseslederen ble dessverre forsinket, men ble møtt på stasjonen av ricor Bent Rønsen som hadde radiokontakt med resten av kompaniet.

Baktroppen nådde de andre igjen i skogkanten og ferden videre ble organisert. Først hundefører Torkildsen og radiooperatør Sæter, så de andre på linje etter dem Ricant Tosterud til slutt.

Undertegnede som altså var øvelsesleder debuterte som skiløper på turen innover i bushen, og etter dryge 2 km. var jeg ferdig.

Heldigvis manglet det ikke på gode hjelpere, jeg fikk spredt det meste av pakningen på andre før jeg fortsatte min strevsomme ferd.

På grunn av min elendige kondisjon ble turen noe kortere enn beregnet. Vi slo leir ved Svartpytten, en liten dam nordvest for Frysja.

Ricoren organiserte leirslagningen så jeg dro for å finne litt granbar til å ligge på. Mens jeg holdt på med det, glapp kniven og skar meg over venstre øye, det var Guds nåde at det ikke ble i.

I leiren fikk jeg samlet et førstehjelpsmannskap med Tosterud i spissen som foretok den nødvendige bandasjering. Etter det hele var jeg så redusert at jeg bare dugde til teltknapping.

Vi brukte to telter som var gravd ned i sneen. I bunn av teltene var det stampet sne som det ble huller og groper i når vi la oss. Bålplassen var gravd ned til bakken med seter i snekanten omkring. Mellom bålet og teltene var det brøytet en vei i sneen. Snedybden var omtrent en meter så vi kunne ikke komme fra leiren uten ski.

"Huff det var nær nesa!" Sa mannen, han ble truffet i øyet

Jorunn Hagen viser vinterens mote

Da leiren var ferdig og alle hadde spist holdt Hans Jakob Torkildsen en kort andakt over

1. Kor. 6.20: "Dere er dyrt kjøpt og prisen og prisen betalt! La da Gud få ære ved deres legeme!"

Etter andakten ble det spurt om RICO har en fremtid, om det har noen hensikt å fortsette arbeidet. Svaret ble et enstemmig ja. Jeg mener at RICO har sin berettigelse, blant annet fordi det ble mulig å dra på en slik øvelse som denne der vi får prøve kristen nestekjærlighet og fellesskap i praksis.

Natten ble kald.

Neste morgen spiste vi en solid frokost. Etter frokost ble det røre i leiren, vicoven var vekkt! Det ble sendt ut en patrulje under ledelse av Rikcant Tosterud. Jeg og radiooperatør Svein Sæter ble igjen i leiren for å lede ettersøkingen via radio, vi viste hvor Rønsen befant seg og dirigerte mannskapene mot målet. Den savnede ble funnet i god behold etter snaut en times leting. Letemannskapet gav uttrykk for at de helst ville hatt begge radioene ute i lendet under aksjonen, men ellers regner jeg med at letingen gikk greit.

Det gikk ikke like greit med meg som øvelsesleder. Heldigvis tok Tosterud og Rønsen en god del av oppgavene slik at øvelsen ble vellykket.

Etter aksjonen drøftet vi erfaringene fra øvelsen, ryddet leirplassen og dro hjem. Øvelseslederen løp på beina det meste av veien med to mann etter som bar hver sin ski. Et herlig syn, folk stod forundret eller vettskremt langs løypa da vi dro forbi.

Øvelsen var som sagt vellykket men dessverre ble ikke Rickein Pettersens store arbeid med å finne øvelsesområder brukt.

08 Andersen

RICO'S 2. GENERALFORSAMLING

Lillestrøm bedehus 4/3-1977

Ordstyrer: Avtroppende RICO, Bent Rønsen

Generalforsamlingen ble holdt nesten nøyaktig på treårsdagen for RICOs opprettelse som fant sted 3. mars 1974. Møtet ble åpnet ved at Bent Rønsen leste et brev skrevet av en indianer-

Høvding til presidenten i Amerika der høvdingen advarer den hvitemann mot å utpine og utnytte naturen på en gal måte.

Etter åpningen ble det lest fra RICOs historie av Arne Andersen før Steinar Tosterud viste film og lysbilder fra RICOøvelsene og Indremisjonens kajakkleir. Nils Tore Andersen, en av RICOs fedre, holdt andakt for oss og minte om hvor viktig det er å kunne glede seg, være glad og takke for alle ting.

Det var bare små endringer i lovene som ble lagt frem på denne generalforsamlingen, blant annet ble paragraf 1 endre til: Formålet for RICO er å skape et godt kristent fellesskap gjennom bønn, bibellesning og samtale, og å vinne andre for Kristus. Å være ute i naturen og å dyktiggjøre medlemmene til praktisk og omsorgsfull omgang med naturen. Ordet leder ble erstattet med offiser der det var naturlig i lovteksten for å skille mellom utnevnte ledere, offiserer, og andre ledere. Det ble bestemt at regnskapene skulle gjennomgås av revisor som velges av generalforsamlingen.

Det ble foreslått at hvis RICO skulle gå inn, tilfaller alle RICOs midler og eiendommer Romerike Indremisjon. Sanitetstroppen ble nedlagt og dens troppssjef rickist Øyvind Midtskogen ble utnevnt til førstehjelps offiser. Troppens medlemmer ble overført til de andre troppene.

Pionertroppen ble delt i en stabstropp med ricor Steinar Tosterud som sjef og en pionertropp med rikein Per Pettersen som sjef.

Stabstroppen skal stå for administrasjon, befalsopplæring og samband. Pionertroppen er en eliteavdeling som tar sikte på å lære sine mannskaper å klare seg ute under alle slags forhold, og har dessuten hånd om eventuelle områdeundersøkelser foran en øvelse.

RICOs offiserer 4/3-1977 var:

ricor Steinar Tosterud, Stabstropp

Rickein Per Pettersen, Pionertropp

Rickant Bent Rønsen, Miljøverntropp

Rickist Øyvind Midtskogen, Førstehjelpsoffiser stabstropp

Rickist Marit Holte, Miljøvern, kasserer fordelt til stabstroppen

Rickist Arne Andersen, N. K. Stabstropp

08 Arne Andersen

Øvelse Orre

Mangenskogen 15-17/4 1977

Øvelsesleder: Rickist Arne Andersen

Leiken på Mangenskogen

Øvelsen begynte med samling ved Store Garsjøen kl.18 fredag kveld. Etter å ha lastet ut av bilene, dro inn over myrene med sola mot oss på godt skareføre. Mannskapene brukte ski, og truger eller valgte å klare seg på beina. Det viste seg at det gikk like godt til fots som på ski fordi skaren var hard, å bruke truger bød på visse problemer for dem som ikke var vant til det.

Vel fremme ved leiken som lå ca. 1 km. inne på myra, satte vi fra oss sekkene på en rabbe ikke langt fra spillplassen.

Det ble satt opp en vindskjerm og rigget til en spiseplass der vi åt øvelsens første måltid. Natten skulle tilbringes i gapahuk som ble bygd av ski, staver og teltduk. Skiene ble stukket skrått ned i sneen med tuppene festet til stavene. Vi brukte hvite teltduker (kamouflasjeduker med det hvite ut) til å spenne over skiene. Vi hadde et underlag av teltduker og et dekke av duker som vi trakk over oss for at soveposene ikke skulle synes, sekkene la vi som en voll foran huken med duk over.

Vi la oss til å sove ca.23 og sov eller prøvde å sove til soloppgang.

Det var ikke en fugl å se på hele myra, unntatt en flokk som fløy opp langt borte mens de fleste sov. Til gjengjeld hørte vi en rev som gaula og bar seg et sted sør for leiren. Ved 7-tiden da vi følte oss sikre på at det ikke var fugl i nærheten, demonstrerte ricor Tosterud orrfuglens parringslek etter et foredrag over samme emne av ricett Jorunn Hagen.

Da selv ricant Rønsen hadde gnidd søvnen ut av øynene hadde vi frokost og bibelstudium. Vi leste bibelvers for hverandre til øyet ble stort og vått på grunn av røyken fra bålet, så ba vi sammen.

10.30 hadde vi utmarsj, vi dro over myrene i spredt orden for å se om vi kunne finne andre spillplasser enn den vi lå ved. Under marsjen måtte vi forsere en stor bekk, vi fant ei kløpp og spendte over et tau som rekkverk. Patentet var utmerket og alle gikk over nesten like støtt og sikkert som på gulvet hjemme.

På Storfelten, den innerste av myrene vi gikk til, organiserte vi manngard for å lete etter spor. Manngarden ble satt opp med ricoren i midten og mannskapene med 50 meters avstand fra hverandre. Ricettene Jorunn Hagen og Ed Kuh var radiooperatører og var nest innerste ledd på hver fløy. Ricant Bent Rønsen og Rickist Andersen var høyre og venstre fløyemann.

Dessverre var det ikke tegn til fuglespor på den siste myra heller, men vi så en rovfugl vi ikke klarte å bestemme sikkert sveve over skogen.

Hjemturen gikk glatt, med mange og lange hvilepauser og lengting etter mat. Vi fulgte en annen vei til vi kom til kloppa der gjorde vi holdt for å fotografere. Vannet i bekken var klart og bunnen hadde slike fine farger at mange prøvde å feste det til filmen.

Været var også strålende, himlen var skyfri og sola varmet godt etter en iskald, stjerneklar natt.

Etter middag skulle vi ha patruljetjeneste, det vil si at mannskapene ble sendt ut i lag på to eller tre slik at lagene ikke skulle ha kontakt med hverandre. Meningen var at en skulle splitte de klikkene som muligens holdt på å danne seg eller som lett ville danne seg i en organisasjon som RICO, ved å sette opp lag med folk som ikke kjente hverandre særlig godt fra før.

Vi var bare syv mann på øvelsen så patruljetjenesten ble kanskje ikke prøvd for alvor selv om den har mye for seg.

Da patruljene vendte tilbake ble det holdt en prøve på beredskapen i kompaniet. Rickist Andersen og rickett Ed Kuh kom ikke tilbake fra patrulje. Rickett Kuh hadde falt og pådratt seg hodeskade og skadet den ene foten, sneen på ulykkesstedet var full av blod.

Hjelpemansskapene ble tilkalt med fløyte og kom nesten øyeblikkelig. Det var visst litt av et sjokk de fikk de første som kom til ulykkesstedet men bare de fikk samlet seg gikk alt bra.

Arbeidet ble ledet av en rickett fra miljøvernroppen og snart var den skadete lagt på bære og bragt til leiren.

På grunn av slik god behandling kunne Ed straks reise seg og forsikre at alt bare var øvelse. Det hele var lagt opp slik at det tok litt tid før noen i det hele tatt forstod at det var øvelse. Og selv etter at de hadde luktet lunten reagerte mannskapene som om det var alvor.

Om kvelden forlenget vi gapahuken med en rekke til av teltduker slik at vi kunne ligge med hodet under tak. Det skyet over om natten og det falt 15-20 centimeter våt snø som la seg over teltet. Vi så ingen fugler søndag morgen heller, og da vi skulle ut av huken måtte de som lå mellom skiene graves fri.

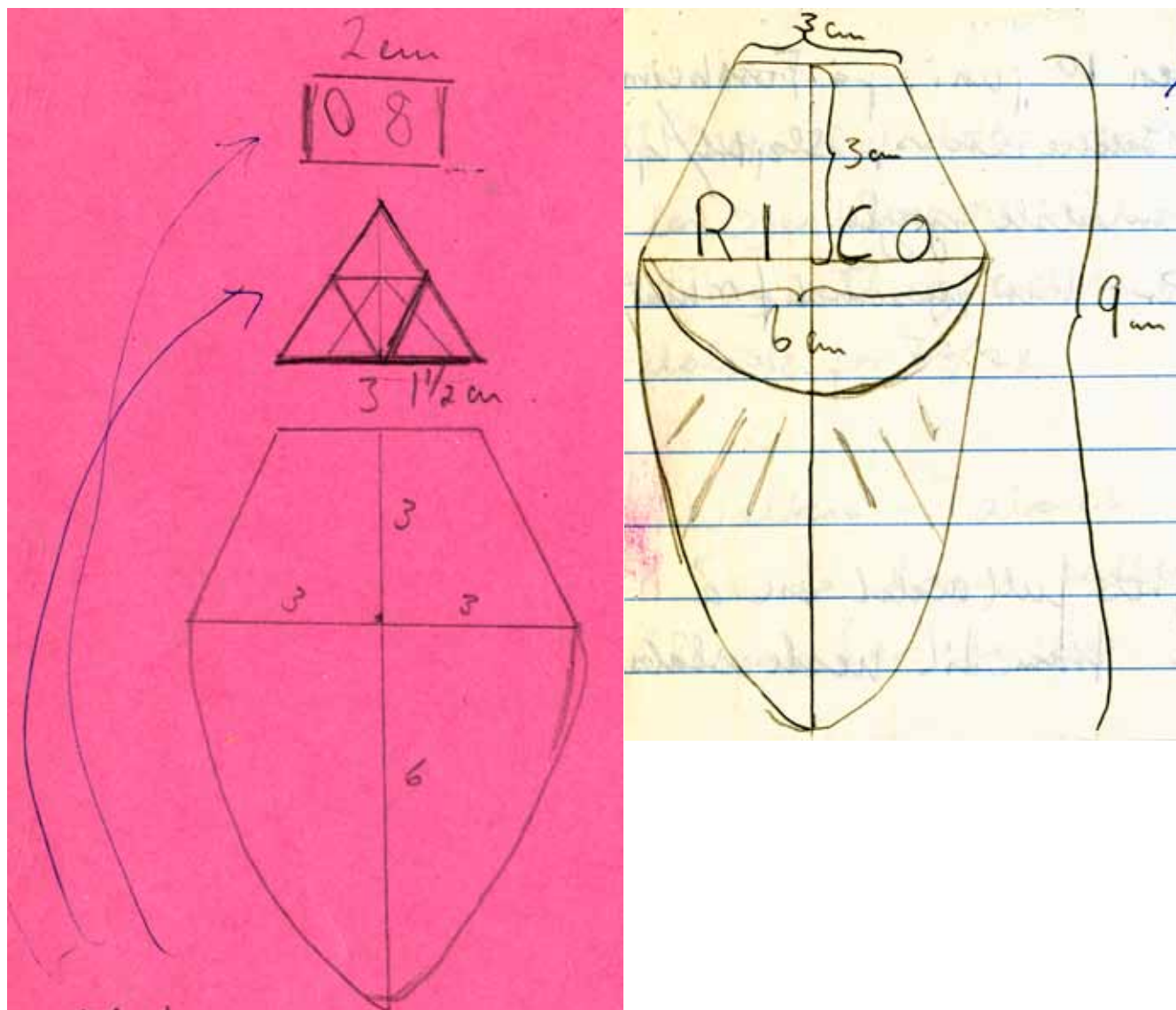

Det snedde og blåste fremdeles da vi stod opp, så da vi hadde spist og ricoren lest søndagens tekst, ryddet vi leiren og dro hjem.

08 Arne Andersen

RICOs merke

RICOs merke ble innført 25.04. 1977, da det ble vedtatt på stabsmøte.

Farger for troppene:
 Miljøvern: Mørk grønn
 Pioner: Himmelsblå
 Stab: Rød

Merker for Ricos medl.

Menig.		
Rickal		Rickain
Ricki		Ricor
Rickant		

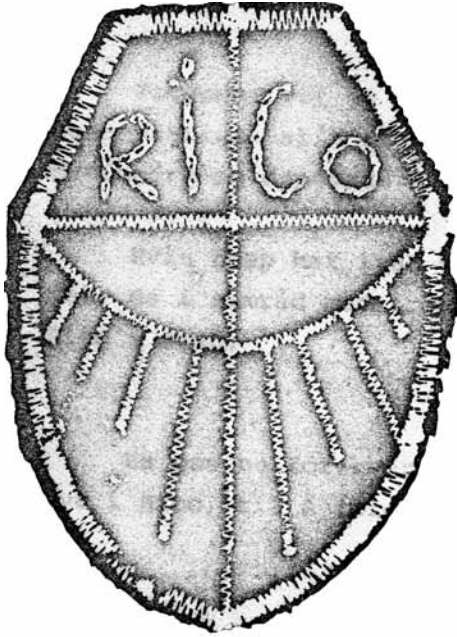
Aprobasjonstegninger for RICOs merker 1977

Merket er tegnet av Jorunn Hagen, og er fullt av symbolikk:

Den yttre formen er en dråpe med et telt på toppen. Dråpen står for den hellige ånd, teltet for RICOs knappetelt og friluftslivet. Inne i merket er det en sol, Gud Fader, og et kors, Jesus.

Gradtegnene med unntak av merket for menig bygger på knappedukene. Rickist og ricki har én duk, så stiger det med gradene til ricor, som har fire. Meningen var at gradsmerkene skulle lages av filt.

Denne gradsmerkingen slo aldri ann. Nye gradsmerker ble innført på stabsmøte 18. 02. 1993 etter et prinsipp forslått av Joakim Ekseth. Eapen Theilman sydde gradsmerkene.

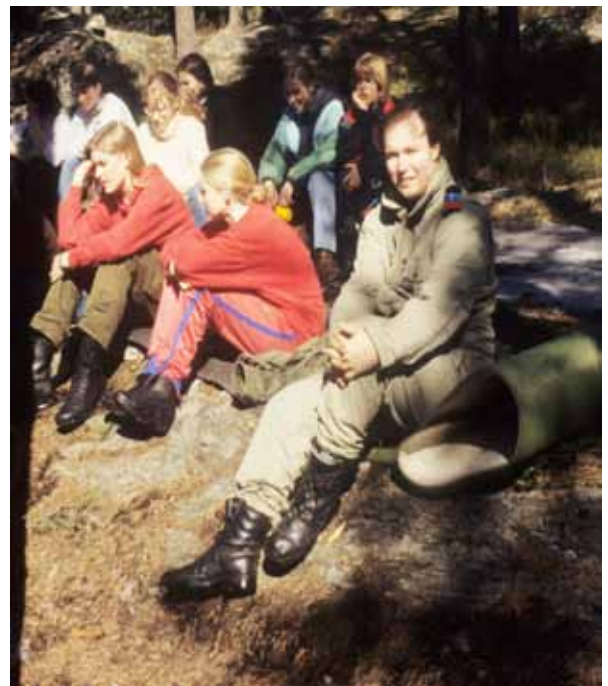
Avtrykk av RICO merke M77, sydd av Marit Holte.

RICO merke M93 fabriksydd.

Gradstegn M1993

Rickein Erik Wilberg (senere ricostII)

RICOS offisersopplæring

Alt fra stiftelsen i var det krav om at RICOs ledere skulle ha utdanning, slik står det i lovene fra 3/3 1974:

§21: Krav for å bli offiser er følgende:

1. Registrert menig i 2 år.
2. Anbefaling fra minst 1 menig og 1 offiser.
3. Gjennomført befalskurs.

De to første som faktisk tok eksamen i RICOs offiserkurs var rickistene Marit Holte og Arne Andersen. De ble eksaminert i de tre første emnene; troslære, lederskap, teori og praksis, og psykologi. Utnevnt til Ricki på stabsmøtet 15. 08. 1977.

Senere ble det utarbeidet et offiserskurs med 10 punkter. Dessverre viste det seg at ambisjonene ikke sto i stil med evnene, så dette kurset forble en drøm. Likevel, i begynnelsen ble det lagt ganske mye arbeid i planer og lærestoff. Se nedenfor:

I praksis har offisersutdanningen fulgt et lærlingeprikkipp: Lovende kandidater har blitt satt på som rickister, og så har de steget i gradene ettersom dyktighet og RICOs behov har gjort det naturlig.

I en periode på 1980-tallet, da det "gamle RICO" var i oppløsning, bestod staben for det meste av offiserer uten utdanning. Til dels yngre søsken av grunnleggerne, som ricor Berit Pettersen, søster til Per Pettersen.

Da RICO ble vekket til liv igjen i 1989, var det med en grunnstamme av veteraner, som Steinar Tosterud, Håkon Bæreg og undertegnede. Samtidig fikk vi et godt tilskudd av Tosteruds displer, som han rekruterte via sin stilling som menighetssekretær i Sørums menighet.

Alle offiserer fra denne perioden gikk i lære, og flere av dem har satt spor etter seg i Verden.

08 Andersen

ROK

RICOS OFFISERSKURS

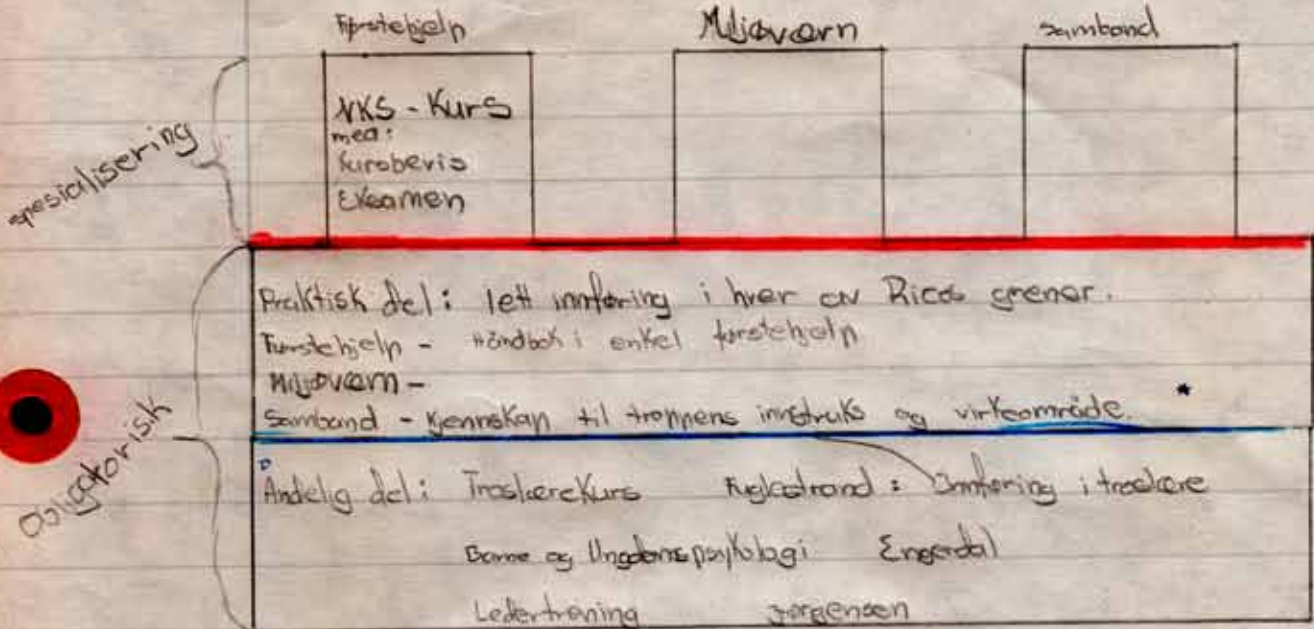
Innhold:

1. Troslære.
2. Lederskap, teori og praksis.
3. Psykologi.
4. Feltmessig opptreden.
5. Ricos organisasjon.
6. Førstehjelp.
7. Miljøvern / Naturkjennskap.
8. Materiellkunnskap.
9. Samband.
10. Kartlesing m/ tilvising.

Opplæringen er basert dels på selvstudium, dels på opplæring gjennom befalsøvelse (BØ) og Ricos vanlige kompaniøvelser (KØ).

Offiserkursen:

Rico

Sambandskøtyme
Kart og kompass
leirslagning under alle forhold.
administrering

Praktisk
Prøve

Del I TROSLÆRE

PENSUM: Kåre Fuglestrand: "Innføring I troselære".

HENSIKT: Målet er gi befalet en viss klarhet i kristen tro og lære.

KRAV: Befalet må kunne svare fornuftig på en skriftlig eksamen utarbeidet av staben.

Prøve bestått den 19..

Del 2 LEDERSKAP

Teori:

PENSUM: Jens Petter Jorgensen: "Den kristne lederen".

HENSIKT: å gi befalet litt teoretisk innsikt i det være en kristen leder som etter beste evne skal føre andre til Kristus.

KRAV: Som til del 1.

Prøve bestått den 19..

Praksis:

PENSUM: Nødvendig trening og opplæring vil bli gitt ved BØ og KØ. Den via omfatte bl. a. instruksjon og Rico-eksersis.

HENSIKT: Meningen er at befalet skal kunne føre en avdeling i felt, evt. lede en øvelse.

KRAV: Befalet skal kunne holde en instruksjon over selvvalgt emne og føre et lag samt påse at det utfører sitt oppdrag på en grei måte.

Prøve/instruksjon holdt den 19..

Lag fort den 19..

Del 3 PSYKOLOGI

PENSUM: Leif Gunnar Engedal: "Utvikling og vekst".

HENSIKT Kurset er en enkel innføring i psykologi.

KRAV: Som til del I.

Prøve bestått den 19 .

Del 4 FELTMESSIG OPPTREDEN

PENSUM: Det vil bli gitt praktisk veiledning I forbindelse med BØ og KØ

HENSIKT: Formålet med denne disiplinen er at Ricos befalet skal kunne klare seg i felt under vekslende forhold, og kunne scare forbilde og veiledere for rickettene under øvelse.

KRAV: Marsj med pakning minimum 8 timer valgfritt terreng. Skimarsj med pakning, lett kupert terreng.

Marsj fullført den 19.. Skimarsj fullført den 19..

Overnatting:

Minst tre overnattinger alene i felten. (Heist under ripen himmel ikke i telt.) Unntak kan gis av staben hvis det er grunn til det. En over. natting på Snø (Snøhule, telt eller under åpen himmel.) Det er ingen begrensninger bakover i tiden for når overnattinger er foretatt.

Tre overnattinger utført den 19..

Overnatting på snø den 19..

Båltanning: Rickisten skal som eksamen kunne gjøre opp et koke- og ha kjennskap til hvor en kan finne Wrenn.. bart materiale. Alle medbragte hjelpemidler er tillatt under opptanning av eksamensbålet.

Eksamensbål tent den 19..

Utrustning

Det vil bli lagt stor vekt på at rickisten stiller fornuftig rustet til øvelse. (Se liste over Ricos feltutstyr.)

Del 5 RICOS ORGANISASJON

PENSUM: Ricos lover og symboler, Indremisjonskunnskap og Ricos oppbygning. (Se vedlegg om Ricos oppbygning.)

HENSIKT: Grunnen til at en skal Lære om Ricos organisasjon er: I At vi ønsker at Rico skal beholde sin egenart. 2 Det er fastslått i Ricos lover § 5 at vi bygger på prinsippet med offiserer, befalingsmenn og menige. Det er ikke meningen at det skal være en jernhard militærdisiplin i Rico, men det er viktig a ha en klar fordeling av myndighet og ansvar når vi or ute. Særlig viktig er det når en skal føre mannskaper som er eldre eller mer framfusende enn en selv.

KRAV: Som del I.

Prøve bestått den 19..

Del 6 FØRSTEHJELP

Livreddende førstehjelp

PENSUM: "Håndbok i enkel førstehjelp" utarbeidet av forsvarret.

Bandasjelære:

PENSUM: En vil lære å bandasjere og behandle små og store skater. Gjennomgås på BØ og KØ.

Transport:

PENSUM: Bærer, klargjøring av pasient for transport. Bæring og andre former for transport av pasient.

BØ+KØ

Sanitetsfeltjeneste:

PENSUM: Organisering av Hjelpetiltak. Disponering av personell og utstyr. Opptreden på ulykkesstedet.

Prioritering av skader. BØ + KO

HENSIKT: Ricos offiserer har ansvaret for mannskapene under om en ulykke skulle inntreffe er det nødvendig at befalet er vel forberedt og trent slik at skadene blir så små som mulig.

KRAV: Rickisten skal opptre korrekt under førstehjelpsøvelse fra den skadede blir funnet eller meldt savnet og til øvelseslederen avblåser øvelsen.

Deltatt pa førstehjelpsøvelse den 19..

Del 7 MILJØVERN / NATURKJENNSKAP

Biotoplære:

PENSUM: Kurs utarbeidet av miljøverntroppen.

HENSIKT: Kurset skal gi kjennskap til de vanligste biotopene slik son skog, myr, vann og snaufjell.

KRAV: Det vil ikke bli krevd detaljerte kunnskaper, men rickisten skal kunne skille mellom biotoper med tydelige forskjeller. F. eks. typisk granskog og furumo.

Prøve bestått den 19..

Botanikk:

PENSUM: Plantebestemmelse etter floraen.

HENSIKT: Det er meningen at en skal kunne bestemme planter ved feltbiologiske undersøkelser og Avis en blir leder av en naturgruppe på leir eller lignende.

KRAV: Minst 10 av 15 blomsterplanter skal bestemmes feilfritt.

Prøve bestått den 19..

PENSUM:

HENSIKT: Det er meningen at rickisten skal lære a kjenne igjen de vanligste spor etter fugler og pattedyr.

KRAV: Rickisten skal kunne kjenne igen minst tre spor. (Sporstempel, gnag og ekskrementer.)

Prøve bestått den 19..

Forurensning:

PENSUM: Oversikt lagd av miljøverntroppen.

HENSIKT: Befalet bør lære litt om årsakene til forskjellige forurensninger og deres virkning.

KRAV : Som del I.

Prøve bestått den 19..

Del 8 MATERIELLKUNNSKAP

Telt:

PENSUM: Knepping og reising av telt, leskjerm og lignende. Sammenlegging av teltduk.

HENSIKT: Å gjøre befalet kjent med teltdukenes muligheter.

KRAV: Rickisten skal kunne lede kneppingen av et 8-dukstelt.

Åtteduks telt kneppet og reist den 19..

Tau:

PENSUM: Bruk og behandling av tau. Knuter, stikk, surringer, talje, rapellering, overfiring og kiatring med fotslynge.

HENSIKT: Ricos befal skal lære a brake tau på en sikker og effektiv måte.

KRAV: Rickisten skal bestå tau og knuteprøve utarbeidet av Ricos stab.

Knuteprøve bestått den 19..

PENSUM: Registering av og bruk av materiellregister Særskilte bestemmelser for bruk og vedlikehold av Ricos materiell. Gjennomgås på BØ.

HENSIKT: Å holde orden pa Ricos materiell krever at alt befal hat kjennskap til hvordan det skal forvaltes. Denne delen er ment som en innføring i emnet.

KRAV: Krav fastsettes av materialforvalteren.

Bestått den 19..

Del 9 SAMBAND

Radiosamband:

PENSUM: De viktigste av televerkets bestemmelser for bruk av radiosender. Praktisk innføring i bruk av Ricos radioutstyr.

HENSIKT: Befalet skal læresende og motta radiomeldinger på en korrekt måte samt etter beste evne unngå a forstyrre annen radiotrafikk.

KRAV: Befalet må kunne behandle en radiosender korrekt, og så langt det er mulig se til at andre gjør det.

Del 10 KARTLESING / TILVISNING

Kart og kompass:

PENSUM: Orientering etter 1:50 000 kart.

HENSIKT å lære befalet å bruke kart og kompass.

KRAV: Det vil bli krevd at befalet skal kunne finne fram til enkle poster i terrenget, for eksempel hytter, småvann og lignende.

Prøve bestått den 19..

Kartlesning, tilvisning:

PENSUM: Bruk av kart med rutenett, angivelse av posisjon. Å finne marsjruter og leirplasser på kartet.

HENSIKT: En skal here bruke kartet under planlegging av øvelser og a gi klare ordrer on marsj og leirslagning.

KRAV: Befalet skal kunne oppgi fullstendige koordinater for et punk på grunnlag av tilvisning.

Dessuten kunne å peke ut brukbare leirplasser og marsjruter på kartet.

Prøve bestått den 19..

Instruks i søk og redning RICOs offiserkurs del 6

Skrevet av Rickein Arne Andersen 1978

Digitaliser fra stensil 6. 10. 2012

Innhold

Innledning

utstyr

disponering av personell

SØK, innledning

den savnede

etterretning undrsøkelse av området

ulykker opptreden

Prioritering av skader.

Innledning.

Sanitetsfelt tjeneste, er et uttrykk lånt fra det militære.

I Rico vil ordet stå for det som må gjøres når en person blir meldt savnet til han er kommet til rette. Klarer ikke å finne stakkaren i rimelig tid, må en få hjelp av andre her skal jeg prøve å få med de viktigste punktene ved slik tjeneste.

Rickein Andersen.

Utstyr

Vi Rico er neppe proffesjonelt utstyrt for leteoppdrag, men kan klare oss lenge ved å lære å utnytte materiellet fullt ut.

Personlig utstyr utenom klær og annet, bør være:

Kniv femmetersnøre, fyrstikker, stearinlys, enkeltmannspakke (fløyte) Dette er ting ALLE bør ha med seg / på seg.

Fellesutstyr:

Lykter, sag / øks, kraftig tau til klatring og sikring, kikkert dette er ting som aldri bør ligge igjenn i leiren. •

Andre ting som må være med er, teltduker, sovepose og underlag, førstehjelps-utstyr og nødproviant og varm drikke til den savnede. Aksjonslederen fordeler fellesutstyret.

Disponering av personell

For å lykkes, er det viktig å utnytte personellet best mulig. Under øvelse er vi oftest delt i patruljer og lag, ved ettersøking bør en bruke det som utgangspunkt.

En kan enten bruke hele styrken som manngard, eller bruke søkelag. Et søkelag består av lagfører, ev. radiooperatør og mannskap i alt 5-6 mann. En manngard har to fløymenn en i hver ende, lederen av M. blir ofte plassert midt bak, manngarden bør ikke bestå av mer enn 10-15 mann, og fløymannen passer på retningen.

Kanskje trengs det noen til å undersøke om savnede er kommet til bygds, eller holde vakt i leiren.

PLANLEGGING, ORDRE OG ANSVARSFORDELING:

Staben bør ta tid til en samling for en drar ut. Ev. kan et befall forbrede mannskapene til uttrykkning og samle inn utstyret.

Første punkt i planleggingen er: Hva er skjedd, hvor og når?

Dernest må en vurdere hvilke områder som skal undersøkes, og hvordan.

Er det nødvendig å sende folk for å spørre etter savnede?

Når leteområdet er klart, må det deles i passende deler. En må bli enig om passe begrensingslinjer, veier, bekker og vann. Eller vi kan gå en bestemt retning en viss tid.

Til slutt må en finne eventuelle møteplasser og raskeste måte å ta seg inn i området på til fots, med bil eller på annen måte.

Ordren består av:

Kort orientering,

oppdrag,

plan,

styrkeinndeling,

og samband

Orientering: Hva er hendt? Hvem er savnet, hva har vi å gå etter?

Oppdrag: Hva skal gjøres og hvorfor.

Styrkeinndeling: Hvem gjør hva ansvarsfordeling.

Samband: Signaler, kanal på radio.

Øvelses-leder eller eldste dvs. høyeste offiser har normalt ansvaret for operasjonen. Har en pasient blir funnet, er det viktig at en gir en bestemt person eller patulje ansvaret for ham.

Et bårrelag må bestå av minst 5 mann. **PASS PÅ AT ET BLIR SLIK!**

SØK

Innledning:

Vi kommer stort sett bare bort i 1. linjes ettersøking, det vil si vi er de første som begynner å lete. Det krever rask innsats og god planlegging tar det. for lang tid, blir leteområdet stort til at, vi kan dekke det allene. 2.linjes ettersøkning blir ledet av politi eller lensmann, Rico går da inn sammen med de andre mannskapene.

Inn bør være savnet mer enn 24 timer for politiet varsles.

Staben tar av avgjørelsen når en er helt sikker på at savnede ikke er kommet f.eks. hjem

Den savnede:

Det kan være flere årsaker til at noen kommer bort. Det mest vanlige er feilorintering, at en rett og slett går vill. I første omgang vil avvente situasjonen, så vil han begynne å lete etter terrengdetaljer han kan finne igjen på kartet, en slik leting kan bringe ham langt unna veier og stier. Svært ofte søker han oppover. Motet er som oftest godt, men etter hvert begynner han å gå i ring, eller frem og tilbake. Den savnede kan virre omkring noen få 100m fra målet uten å finne det. Kreftene svikter og motet sviner, til sist legger han seg kanskje rett ned. En annen mulighet er at han tar seg til folk.

For å klare det, prøver han kanskje å følge en vei eller et bekkedar, eller å gå mot et lys, en trafikkert vei el. Når S. er kommet til folk kan han enten dra hjem, eller fortsette letingen. Husk på at det ikke er alle som melder fra at de er kommet hjem. En annen mulighet er at han kommer til møtestedet for å unngå rot bør en sørge for at han får vite hvor saken står.

En ting vi bør unngå er at folk blir borte forde de henger etter, det kan ødelegge en hel tur for både oss og dem.

En som henger etter, vil naturligvis prøve å henge etter, men kan også prøve en ”snarvei, og komme på avveier. I verste fall dra han hjem.

En savnet kan være skadd og ha vondt for å gi seg til kjenne.

Kulde og utmattelse kan virke på samme måte.

DET ENESTE SIKRE NÅR DET GJELDER SAVNET, ER AT ALT KAN HENDE.

Etterretning:

Som nevnt foran, hender det ofte at en savnet tar seg ned til folk eller drar hjem. For å spare arbeid, må slike muligheter undersøkes. En av de første stedene en må sjekke, er hjemme hos S., en må også få vite det hvis han kommer hjem. Skal en spørre på bygda, må en passe nøye på at lete mannskapet ikke blir tatt for S.

Derfor bør de som spør gå samlet. Gamle og folk som bor litt avsides er ofte de beste kildene. Opplysningene må alltid vurderes nøye, likt tips fra tre uavhenige kilder, er skikket, men som regel får vi bare ett.

En bør få klart hvor og hva savnede skulle da han ble borte.

SØRG FOR Å SPØRRE ALLE DERE MØTER UNDER LETINGA OM DE HAR SETT NOE.

Mist ikke motet selv om oppgaven synes umulig.

Undersøkelse av området:

S lenge sporene er ferske og området lite, har vi i RICO gode muligheter. Vi kan bruke tre metoder:

1 rask gjennomsøking av veier og stier

2 søk med lag,

3 manngard.

Den første metoden brukes som innledning, og om noen er blitt liggende etter. 2 brukes for å finne noen som er helt borte. En kan f.eks. prøve å følge spor. Ta det værste lendet først.

Å gå manngard krever enormt mye og sliter på mannskapene. Målet er først og fremst å klarere området så en kan si: Her er ingen.

En manngard skal alltid gå i motbakke, møter en hindere, må en gå utenom på letteste måte, og sette ut manngarden på andre siden, Husk å lete nedenfor hinderet. Ta aldri noen risiko, og begynn med det verste mens folk er uthvilt.

Ofte er det lurt å ha en patrulje som tar det tunge utstyret.

Det er greit både fordi det tar tid å pakke, og for at de andre skal kunne bevege seg lettere og raskere.

Ulykker

Opptreden: Enten det er øvelse eller alvor, gjelder de samme regler.

Riktig oppførsel kan bety liv eller død i en kritisk situasjon.

Rico befalets oppgave er først å se til at de andre er i arbeid, så å hjelpe selv. Mye tid går tapt hvis alle venter på hverandre.

Beste mann/høyeste offiser tar kommandoen. Er det en liten skade, gis behandling/transport til lege uten videre seremonier.

Krever skaden båretransport, må det beordres en eller flere sykepassere, De MÅ bli hos pasienten til han er under veis.

Andre kan ta seg av å lage bære, ev. hente hjelp. Fordel de skadede mellom hjelperne om nødvendig.

Førstehjelp skal: Redde liv, lindre smerte og berolige pasienten til han kan få legebehandling.

Vi har gode muligheter til å redde livet, å lindre smerte betyr iførste rekke å være ytterst forsiktig. Pasienten vet som regel best hva som er best og mest behagelig. Må en gjøre noe som gjør vondt, kan det hjelpe om pasienten får holde i noen, det kan i det minste trøste.

Å prøve å trøste og berolige pasienten er vanskelig, men viktig

Alle normale mennesker får et psykisk sjokk ved store ulykker. Det er stor forskjell på når reaksjonen kommer, og hvordan. Noen blir hysterisk andre mister helt interessen for omverden. Det siste KAN tyde på fysisk sjokk. For å minke presset, bør en rydde opp, dekke til sår og lede vekk dem som holder på å bryte sammen, enkelte kan ha godt av å gjøre noe.

BRUK VETET!

Prioritering av skade:

Har en mange pasienter må skadene prioriteres

1) Livstruende skader kan ikke vente:

Stans av åndedrett/hjertestans, kraftige pulsåreblødninger.

2) Livsfarlige skader, kan om nødvendig vente

Sjokk, hodeskader, vedvarende blødninger. Brudd på store knokler og andre skader kan gi sjokk.

3) Skader som gir store smertemen ikke er livsfarlige, må vente

F.eks. forstuvinger, brudd i små knokler, og kjøttsår uten blødning.

4) Småskader som ikke trenger legetilsyn, tas hvis det er tid.

5) Døde: Når det er helt klart at livet er ute, f.eks. om hodet er knust, rører en ikke den døde.

Hysteriske pasienter tar en snarest mulig med en gang hvis de er i fare. Tilstand og prioritering kan endres: En blødning som er stanset fører til til 2 eller 3, omvendt kan det være ting som gjør pasienten verre.

Pasienten har ofte vanskelig for å regulere kroppstemperaturen, pass på at de ikke ligger i solsteika. Vær også nøye med å unngå avkjøling på samleplatsen og under transport.

TASS

Transport Av- Syke og Skadde.

Vurderingsjema

Må flyttes: Er det stor fare for pasienten eller redderne, må han flyttes uten hensyn til den faren flytting innebærer. Det kan være f. eks. ved fare for påkjørsel, ras, brann eller eksplosjon, og hvis det er umulig å gi 1.hjelp på stedet.	Kan vente: Det er ikke farlig å bli på stedet.
---	--

Hvilke transportmidler er til rådighet? Båre, skikjelke, kano, båt, personbil eller varebil/ stasjonsvogn?

Kan pasienten flyttes med de midler vi har til rådighet? Hvis ikke bruk ambulans eller helikopter.
SKÅNSOM TRANSPORT ER BEDRE ENNÅ HURTIG.

Transport former:

Slep: For flytting noen få meter kan P. trekkes baklengs, hold i klærne unngå skadde lemmer.

Sitte på rygg eller gullstol, små skader korte transporter.

Brannmannsløft: Nødløsning der det kreves meget rask forflytning. Svært ubehagelig for P.

Båre: Båra må, være så stiv som mulige, bruk tverrstokker og pass på at P. ikke stikker ut i endene. Bær forsiktig, og vær nøye med hvor båra blir satt ned. Pasienter med skader i rygg /nakke, må ha spesialsbåre, vent på ambulans.

Skikjelke: Kan lages på mange måter, of te st av to par ski og staver.

Bruk mest mulig av den skaddes utstyr og sørg for best mulig polstring.

KJØR FORSIKTIG.

Kano: Pasienten føres best i bunnen av båten, må aldri ligge over ripa og alltid ha redningsvest.

Personbil: Bare for oppegående

Varebil/ stasjonsvogn: Fin nødambulans, vær ikke redd for å stoppe en slik bil for å få hjelp.

Ambulans: Er å foretrekke til båretransportt ved vei.

Helikopter: Til hurtig hjelp/ vanskelig transport. Krever landeplass, vei, myr, islagt vann el. det må være en på stede til å ta ned helikopteret

Rekvirering av syketransport: Hvem ringer, hvorfra, tlf. Hva slags ulykke, hvor mange skadd, hvilke skader? Annen nødvendig hjelp, f. eks. kranbil, f roskemann .

MØT AMBULANSEN FOR Å VISE VEI

Offiserskurs for RICO Del 7

Skrevet av Håkon Bæreg 1977 i avskrift 11. 10. 2012

Biotoplære

Biotop

Def. av en biotop. Det området som kan by et individ, en familie eller en stamme det som trengs; leveområde. Det vil si en biotop må by på:

- 1) Ernæring, herunder vann
- 2) Skjul mot vær, vind og fiender
- 3) Ynglemuligheter

En arts tallrikhet innen et område er avhengig av hva konkret disse forutsetningene (1,2,3) er.

Eks. på hva en storfuglbiotop må inneholde: Furu, osp, skogsbær, grus, bade plass, vann } ernæring, buskas, nattekvist } skjul, spillplass og reirplass } ynglemuligheter.

Barskog

I Norge 1/5 del med skog, vesentlig barskog. Kun gran og furu av bartrærne, som lager bestand av betydning.

Furu helst på næringsfattig mark, ofte grunn skrinn jord.

- a) Lavfuruskog, særlig på Østlandet, mot fjellet. I skogbunnen dominerer lavararter som eks. reinlav, kvitkrull.
- b) Lyngfuruskog på noe mer fuktig mark i lavlandet. Røsslyng og blåbær er vanlige planter her.
- c) Sumpfuruskog på våt, myret mark. Karakteristiske arter er røsslyng, molte, torvull.

Granskog vokser på dypere og mer næringsrik jord.

- i) Blåbærgranskog. Bunnvegetasjonen domineres av blåbær og forskjellige mosearter, etasjemose, furumose og flere sigdmoser. Andre plantearter tyttebær, smyle (en grasart), kråkefot og skogtjerne.
- ii) Lavurtgranskog. På relativt tørr, næringsrik mark i lavlandet, vanlig i Oslofeltet. I bunnvegetasjonen arter som krever rik tilgang på næring, eks. blåveis (hengeaks, fingerstarr).
- iii) Høystaudegranskog. På mer fuktig, næringsrik jord. Eks. tyrihjelms, turt og ballblom.

Barskogen er fattig på dyrearter, de fleste er småorganismer. Rundormer mest tallrike.

Vertikal skiktdeling i skogen, noen til det kongleproduserende toppskiktet, og andre tilbringer livet langs bakken. Av store pattedyr, kun elg. Den ferdes helst i kantområder, ut mot dyrka mark. Mår er utpreget barskogsdyr, også bjørn og gaupe. Av fugler er de mest karakteristiske storfugl, orrfugl, jerpe, gran- og furukorsnebb, flaggspett m.m.

Løvsog

30% av skogarealet. Bladfelling om høsten er typisk. Det skjer en raskere nedbryting av organisk avfall (blader) enn i barskog. Lau er lettere nedbrytbart enn nåler. Mer lys slipper ned til bakken, ikke i bøkeskog.

- a) Edelløvsog de varmekjære lautrea, dannes av lønn, eik, bøk, alm, ask, lind, hassel og svartor. Vanlige typer: Alm-hasselsog, enkelte bøkesoger, en god del eikesoger.
- b) Løvsogen der bjørk, osp, rogn og or dominerer.
- c) Fjellbjørkesogen ofte mellom barskogen og snaufjellet.

Blanding av osp, gråor, selje, gran, furu utgjør 4% av landarealet.

Dyrelivet er rikt i sommerhalvåret, om vinteren dårlig med skjul og mat. Rikt fugleliv. Av pattedyr; grevling, piggsvin, bever, rådyr, hjort.

Myr

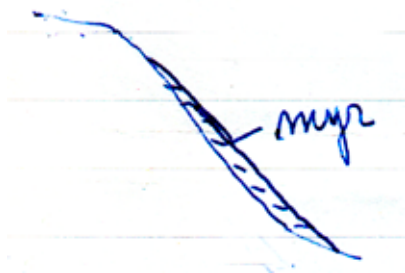
Danner 10% av landarealet i Norge. Myr dannes når ufullstendig nedbrutte plantedeler hopper seg på grunn av oksygen-mangel. O₂-mangel kommer av vannet fyller porene (hulrommene) i jorda.

- ▣ Nedbørsmyr (regnvannsmyr) finnes i strøk med stor nedbør, eller hvor fordampningen er liten.

Form Kantene er lavere enn midtpartiet. Svært fattig myr, regnvann ubetydelig med næring. Derfor fattig på plantearter: Røsslyng, hvitlyng, blokkebær, multe, torvull.

- ▣ Sigevannsmyr (bakkemyr). Dannes hvor nedbøren er svært stor, og i høyfjellet eller langt mot nord, der temp er lav. Næringsfattig eller rik etter hvor næringsrikt sigevannet er.

- ▣ Gjennomstrømningsmyr er dannet der tjern og innsjøer gradvis har grodd igjen. Som regel er disse myrene flate. Mest næringsrike av myrene.

På næringsrike myrer kan det være et yrende fugleliv, særlig av vadere. Pattedyr, lemen, fjellrotte. Elg beiter i myrkanten.

Jordbundslære

Jorda er dannet av forvitret stein og organisk materiale.

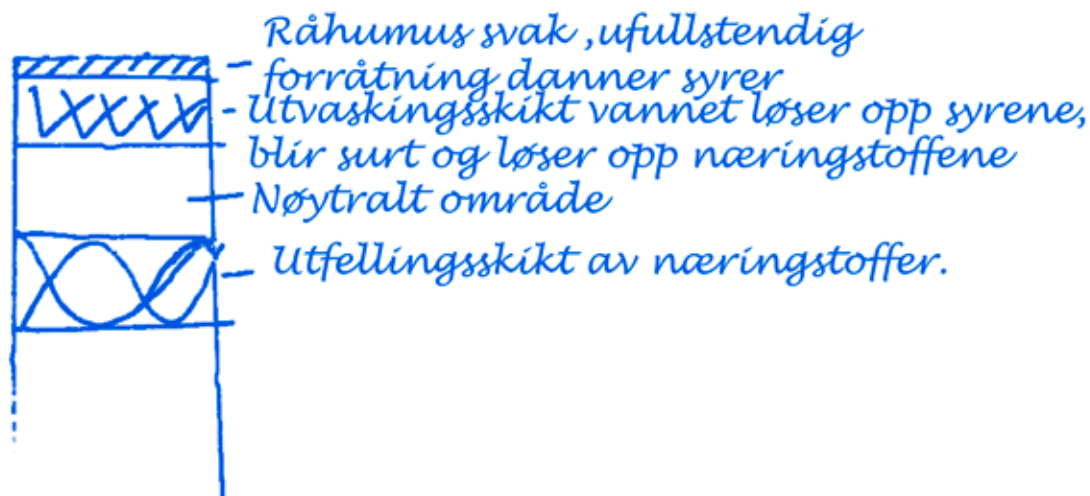
Dess lettere forvitret steinen er, dess mindre blir partiklene. Glimmer -> leire. Glimmeret inneholder mye næring, Al, K, Na, Mg, dermed er leirjorda rik på dette.

Sand er dannet av kvarts (næringsløst) og feltspatt (inneholder litt Al, K, Na, Ca + mer). Næringsinnholdet i sandjord bestemmes av innholdet av feltspatt. Feltspatt gir en rødaktig farge.

Nesten all jord under den marine grense er sedimentær (avsatt under vann, sterkt sortert) leire sand. Morenejord (dannet der isen har stanset, dvs. der den har smeltet).

Mengden av organisk materiale virker bare positivt på jorda. Når det brytes ned, gir det næring. Det organiske materialet holder på mye vann og luft (mye hulrom).

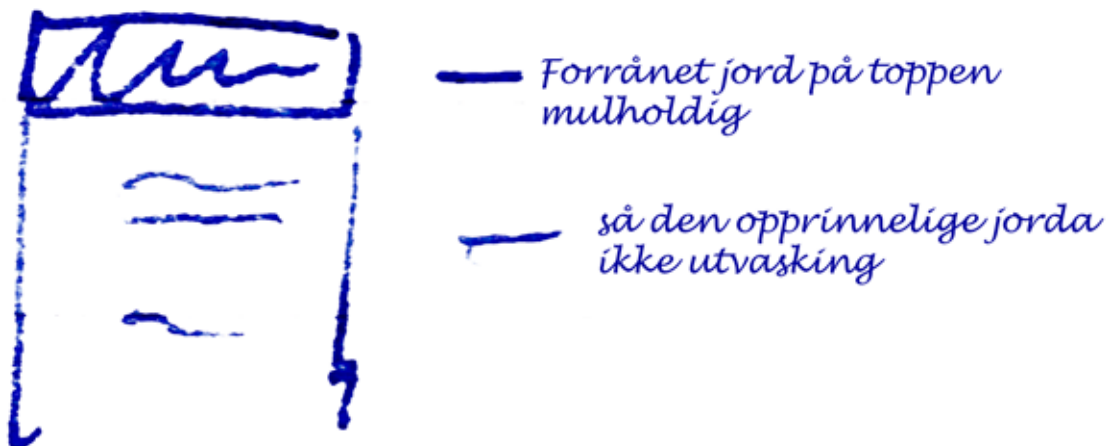
80% av jorda under tregrensen er utvaskingsjord eller podsoljord. Mer regn enn det fordamper.

(Omtegnet fra Bæregs original)

Denne skiktdelingen kan en lett se i sandjord. Er utvaskings-skiktet stort (5-10 cm podsollag) vil dette svekke tilveksten på vegetasjonen betydelig.

15% brunjordsprofil, ballanse mellom nedbør og fordamping.

(Omtegnet fra Bæregs original)

5% sumpjordsmon, ikke myr, høyt grunnvann, denne jorden har ikke profilutvikling.

OVERSIKT OVER FORURENSNINGER.

①. Jordforurensninger.

②. Luftforurensninger.

③. Vannforurensninger.

Forfatter Beate Olson
Skrevet for RICO's offiserkurs 1977

JORDFORURENSNINGER.

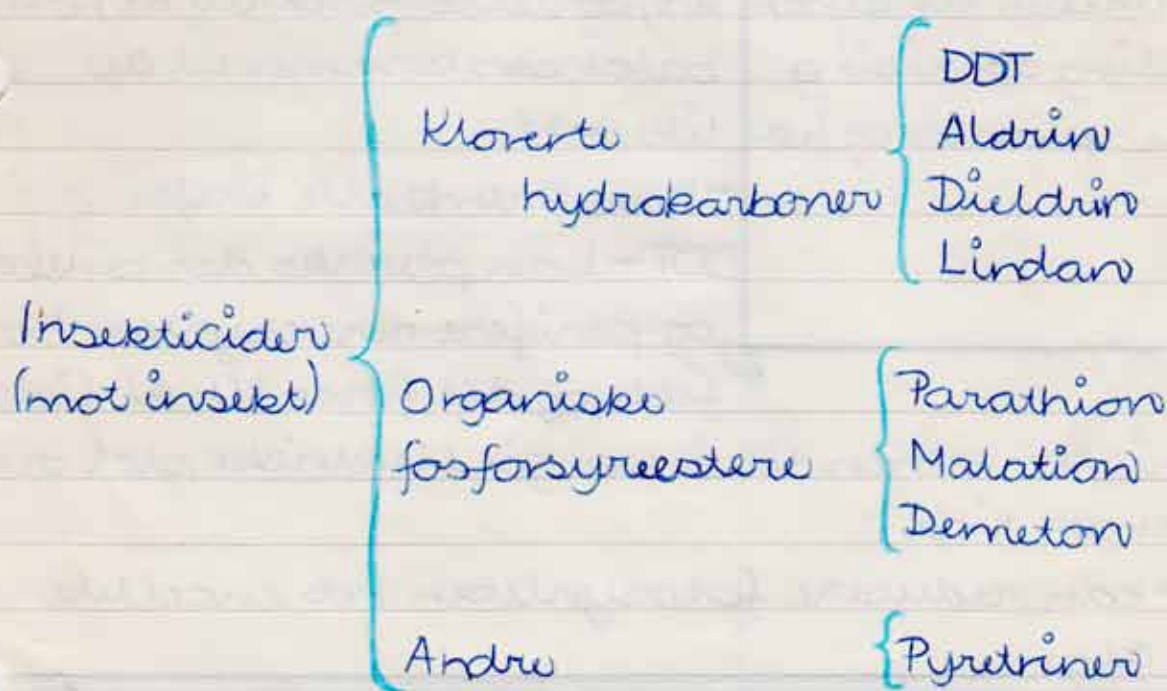
A. Biocider (giftstoffer).

Biocider er en fellesbetegnelse for kjemiske midler som har til oppgave å bekjempe skadedyrsekter, sopp, ugress, o.l. Faren med dem er at de ofte ikke bare rammer det en skal ta knekken på, men også omgivelsene.

Dessuten er det fare for at de kan forårsake mutasjoner og dermed påvirke arvestoffet.

Slike mutagene stoffer vil også ofte kunne fremkalle kreft.

For å få en bedre oversikt skal vi dele biocidene inn i grupper etter det de skal bekjempe og deres kjemiske struktur. Og siden det er så enormt mange av de, skal vi bare ta for oss de farligste.

Herbicidier
(mot ugress). { Fenoksyeddiksyro-derivater. { 2,4 - D
2,4,5 - T

{ Total herbicider. { TCA
Amindriazol

Fungicider
(mot sopp). { Karbamater
{ Organiske kvikkesølvforbindelser.

KILDER.

VIRKNINGER.

Klorerte hydrokarboner.

- brukes til sprøytning av frukt- og bærtrær.
- dypping av småtrær i skogbruket.
- brukes til behandling og beising av planter og frø.
- har evnen til å lagres i fettaktige stoffer (fettvev i kroppen).
- ødelegger membraner i cellene.
- fører til økt produksjon av enzymer som omsetter hormoner, og dette fører til at hormonbalansen kommer ut av likevekt.

- kan kremløse kreft.

DDT - kan påvirke det sentrale og perifere nervesystem hos fisk, og det fører til at fisken

mister evnen til å unngå elektriske støt over lenger tid.

- kan redusere fotosyntesen hos encellede alger.

KILDER

VIRKNINGER

Organiske fosforsyreester

- er veldig allsidige i bruk som sprøytewaske mot forskjellige døde dyr.	- lammer nervesystemet ved akutt forgiftning. Dette har særlig innvirkning på åndedrettsmuskulaturen, og det vil raskt føre til døden. - fører (kan føre) til krampes og åndedrettsbesvær.

Herbicidene er relativt ugiftige, men de kan ramme andre plantvekster enn de det er beregnet å ramme. ^(og på)

Organiske kvikksølvforbindelser

- kan finnes i forskjellige medikamenter. - blir brukt til beising av såkorn. - finnes i utslipp fra tresliperier og papirindustrien. - finnes i katalysatorer fra plastindustrien. - finnes i enkelte farger og malinger.	- kan ved akutt forgiftning føre til døden. - forgifter fugler som spiser de beisa såkornene, og større dyr som lever av småfugler. - akkumuleres i hjernen, og ved langvarig forgiftning tar hjernen skade av det. - kan påvirke en rekke enzym-systemer og funksjoner i kroppen. <i>Minamata Syken i Japan, kvikksølv i fisk og hjerneskader og fosterskader.</i>

③. Forsøpling (opphoping av avfall).

Mennesket har hittil lagt etter seg avfall som naturens renovasjonsvesen har maktet å bryte ned. Med økende befolkning, urbanisering og industrialisering har imidlertid denne selvrensingen begynt å svikte på avgjørende ~~punkter~~ ^{områder}. Dekomponentene er ikke skapt til å ta seg av produkter som industrien sender ut på markedet, og de står derfor maktesløse overfor de syntetiske stoffene som den moderne kjemi har skapt (plast).

En annen årsak til opphopningen, er at mengden avfall øker stadig slik at dekomponentene stadig blir liggende under og får oksygenmangel. Dette fører til at selvrensingen opphører.

En tredje årsak til at selvrensingen svikter, er bruken av miljøgifter i jord og skogbruk. En vil verne planter mot parasitter, men vernemiddelet ~~er~~ skjelner ikke mellom venner og fiender, og tar derfor knekken på begge parter. Selvrensingen opphører, og avfallet hopper seg opp.

LUFTFORURENSNINGER.

KILDER	VIRKNINGER.
<p><u>Aerosoler (metalloksyd)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Metallurgiske bedrifter. 	<ul style="list-style-type: none"> - Størstedfallet tilskitner naturen, og det dannes røykeskyer som skjermmer landskapet. Forurensningen er på det trivselmessige plan.
<p><u>Biocider (giftstoffer til bekjempelse av sopp, insekter oggress, etc.)</u></p> <p>Se nærmere om kilde og virkning under jordforurensning.</p>	
<p><u>Blyforbindelser.</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - smuldrer blyholdig maling. - bileksos. - fabrikkutslipp (smelteverk). 	<ul style="list-style-type: none"> - forurensningen er omfattende og langvarig. Stoffet lagres i knoklene, og kan føre til følgende sykdommer: Skjelettokader, hjernesokader, hodepine, hårfall, svimmelhet og søvnløshet. Dessuten kan det føre til at aktiviteten til de røde blodlegemene settes ned. Organiske blyforbindelser kan virke inn på arvestoffene \Rightarrow kreft, hemme dannelsen av sædceller.

KILDER

VIRKNINGER

Karbonmonoksyd (CO)

- bilerkso.
- sigarettroyk.
- fyringsovner

Kullos

- Karbonmonoksyd nedsetter blodets oksygentransport og evnen til å avgje oksygen til vevene, og særlig hjernen.
- fører til nedsett reaksjons- evne.
- Karbonmonoksyd reduserer plantenes vekst.

Fluorholdige gasser

- utslipp fra aluminiumsverk.

- Fluor dreper nåletrær, og jordsmonnet blir langvarig forgiftet. Dette fører igjen til at dyr som beiter blir angrepet, de mister tennene og blir ute av stand til å ta opp næring (dør).
- Fluor kan hos mennesker føre til astmatiske lidelser.

Hydrokarboner

- finnes i bilerkso. (ufullstendig forbrenning).
- sigarettroyk.

- De vanligste hydrokarboner har ingen direkte giftvirkning på mennesket, men poly- cykliske hydrokarboner kan fremkalle lungekreft.

Ulluktende gasser

- sulfatcellulose- fabrikker.
- sildeoljefabrikker.

- Luktproblemer for folk med normal luktesans. Ubehagelig og plagsomt.

KILDER

VIRKNINGER

Jernoksyd (Fe₂O₃)

- Sveiserøyk, Røyk fra jernstøperier

- avsetter seg i lungene, noe som kan føre til alvorlige sykdommer

Kadmium

- Kadmium finnes ofte ^{sammen} med sink som brukes til galvanisering
- Enkelt partikkel H₂O for vannoverføring
- Finnes også i lysrør, fargestoffer, plast og trykksaker

- blir sprødt med vann og luft, og gjør skade på nyrene og beinbygningen.

Kisel (Silicium) SiO₂

- finnes i steinbrøt og gruver.
- bedrifter som behandler stoffet

- kan føre til alvorlige lungesykdommer.
- kan også føre til kreft.
- silikose (lungesykdom)

Nitrogenoksyd

- bilkjos.
- fyringsanlegg.

- nedsetter vekst hastigheten hos planter.
- Når NO₂ innåndes omdannes det til nitrater som kan forårsake fall i blodtrykk, hodepine og sløvhed.
- (NO₂ → HNO₃ → NO₃⁻ + Base [fra lymfe])

Sur nedbør

- svovelrike oljer
- oljeraffinerier.
- industri.
- bensindrevne motor kjøretøyer.

- SO₂ slippes ut og blir i atmosfæren omdannet til SO₃, som igjen reagerer med H₂O til H₂SO₄. Denne syra kommer ned med regnet og gjør at pH-verdien i vassdrag og sjøer synker. Dette fører til voldsomme skader på dyr og plantelivet, og mange vann blir stående tomme

Tjærestoffene

- dannes ved ufullstendig forbrenning av bensin.
- sigaretttrøyking.

- legger seg på lungene og fører til kreft.

VANNFORURENSNINGER.

Vannet forurenses av en rekke stoffer som enkeltst kan deles inn i 7 grupper. (Har også valgt å behandle dem i grupper)

1. Faste stoffer (partikler).

Disse er vanvokelige å bryte ned, og legger seg derfor som oftest på bunnen. Dette ødelegger gyte plassene til de forskjellige fiskeartene (eggene får ikke nok oksygen), og virker sterkt inn på dyre- og plantelivet. Er det organisk slam i avsetningen, vil det råtne, og gassutvikling (H_2S) kan føre til at en del av slammene flyter opp. Den viktigste kilden er skogsindustrien, som slipper ut cellulose, slipemasse og papir.

Olje, som slippes ut i vannet, vil også flyte på overflaten og feste seg på strender, båter og ikke minst de dyrene (særlig fugler) som kommer i kontakt med oljen.

Svært finfordelte partikler holder seg lenge svevende i vann, og reduserer lysgjennom-

• trengligheten og hindrer på den måten fotosyntetiske aktivitet. Dessuten kan det legge seg på fiskens gjeller og hindre oksygenopptaket.

②. Organiske stoffer.

KILDER

VIRKNINGER.

- brytes ned anaerobt (uten O_2)
- som forårsaker råtne tilstander og det dannes illeluktende gasser.

- finnes vi i treforedlingsindustrien.
- finnes vi i næringsmiddelindustrien.
- finnes i kloakkvann fra husholdningen.
- pressaft fra siloanlegg.

- hindrer tilstrekkelig tilførsel av O_2 til bunnen.
- ødelegger gyteplasser for fisk, og vassdragets organismeliv forandres totalt.
- øker mengden av plankton (dyre-) og bakterier.
- fører til ^{at} fiskebestanden minsker.

③. Vekstnæringsstoffer.

For sterk tilførsel av næringsstoffer, som nitrater og fosfater, øker planteveksten i vannet. Disse vil dø og synke til bunns hvor det blir nedbrutt. Dette krever mye oksygen, og det vil gå utover det "resterende liv".

• De viktigste kilder er vaskemidler, vannklosettøl (eksbresjon), kunstgjødsulfabriker,

og til en viss grad kjemiske - og metallurgiske industri.

④. Giftstoffer (Biocider).

Behandles under jordforurensning.

⑤. Sykdomsfrembringende mikro-organismer.

Slammet i kloakkvann fra husholdningen inneholder smittsomme bakterier, og det er påvist at enkelte bakterietyper har forårsaket alvorlige sykdommer.

De virus som forekommer i fordøyelses-systemet, vil bli utskilt gjennom avføringen, og man finner dem igjen i kloakkvann og slam. Disse kan føre til poliomyelitt-lignende sykdommer, hjernehinnebetennelse, diarree og smittsom gulsot.

⑥. Vaskemidler.

I de fleste vaskemidler finner vi stoffer som forandrer overflatespenningen, og fremkaller skumdannelser på overflata av vann som hindrer oksygenopptaket. Her kan nevnes tensidene. Disse kan også føre til ~~tilf~~skutt dødelighet for fisk og sjødyr. I enkelte vaskemidler finner vi NTA (nitro-
lotriacetat) som kan virke kreftfremkallende, og NTA's tilstedeværelse øker faren for kvikksølvforgiftning.

⑦. „Sure stoffer“.

Vi bør også nevne at „tilsetningen“ av

⑥.

„sure stoffer“ (sure nedbør, syrer fra siloanlegg og forskjellige industrier) i vassdragene fører til at pH-verdien synker. Dette er årsak til en enormt stor fiskedødelighet, og i tillegg blir vann et ubrukelig.

Foredrag i Naturvern - Ricordelsen 8-10 okt. 1976

•Menneskets biotop, livsmiljø, er meget begrenset. Det strekker seg noen meter ned i jorda og noen flere meter opp i atmosfæren, der luft, vann og jord sammen med solenergi er grunnlag for liv. Her har mennesket utviklet seg i avhengighet av andre organismer.

Alle jordiske ressurser som betinger liv, er begrenset, men de kan brukes om og om igjen i naturens kretsløp hvis ikke vi mennesker i uforstand ødelegger kretsløpet.

De store oppgaver vi står overfor i dag, er disse: Hvordan skal vi løse avfallsproblemene? Hvordan skal vi hindre at begrensede naturressurser blir oppbrukt? Hvordan skal vi bevare rikdommen i naturen og dens kvalitet som trivselskilde?

Vi kan bare løse disse oppgavene ut fra en klar forståelse av selve naturgrunnlaget. Mennesket kan forandre, forstyrre, ødelegge, men det kan ikke frigjøre seg fra avhengigheten av de andre levende komponenter i naturen.

Læren om naturens egen husholdning kaller vi **økologi**. Vi kan også si at økologien er læren om det egentlige grunnlag for vår tilværelse. Forurensning, forgiftning, utarming av naturen, feilaktig arealbruk osv. er alt sammen uttrykk for at vi ikke har disponert ut fra økologiske vurderinger, men ut fra kortsiktige, økonomiske interesser.

Naturvernets pedagogiske oppgave er å skape en helt annen innstilling til bruken av naturen og naturressursene. Vi må ved alle inngrep og forandringer i naturmiljøet vurdere hvilke konsekvenser det kan få for vårt og andre veseners livsmiljø.

For å kunne gjøre det, må vi skaffe oss viten, viten om de komponenter naturen består av og det samspill som eksisterer mellom disse.»

To motiver bak naturvernet :

1. Å overleve
2. Måten å overleve på

Ved å sette seg inn i naturvern vil en kunne tillegge seg kunnskap som forteller at den og den påvirkningen vil føre til den og den ødeleggelsen og samtidig en forverring av vårt livsgrunnlag.

Skrevet av ricor Bent Rønsen 1976

Men vi vil skaffe oss kunnskaper om naturen også fordi det øker forståelsen for vår biotop. Har en kunnskap om livet rundt seg, vil også livet bli mer spennende og interessant. Det sies ofte at i mørket er alle katter grå. Jeg vil gjerne overføre dette på noe litt annet å si: for en uld er alle fugler kråke, trast eller gråspurv. Kunnskap om naturen er på denne måte med på å sikre tilgangen både av nødvendighets- og kulturgoder.

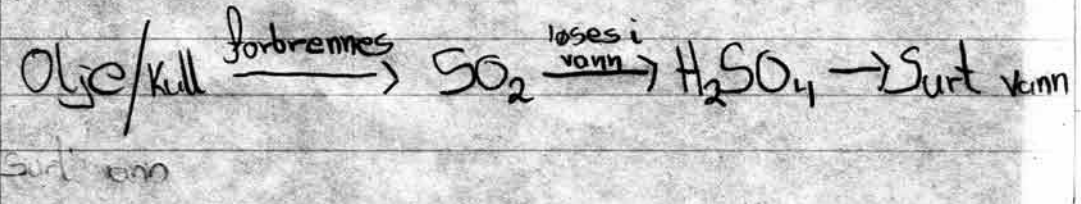
LVFT:

1. Forurensset luft kan ikke renses igjen.
2. Det vi spyr ut i lufta blir ikke borte, det faller ned andre steder.

Viktigste forurensingskilder:

1. Fabrikker (Kan oftest fjernes)
2. Bilene 900L. forurensset luft pr kilometer
3. Fly = 24 000 biler
4. Olje-oppvarming, London Katedrofen 1952

eks. på følger: Fiskedøden i fjellvannene på Sørlandet.

Surt vann dreper planktonet, fiskens mat.
Meget surt vann dreper fisken direkte.

Forebyggende tiltak:

- 1. Planter trær, busker og gras.
 - Plantene:
 - opptar CO₂
 - utskiller O₂
 - filtrerer støv
 - regulerer temperaturen
 - reduserer støy
 - gir mulighet for dyreliv
 - gir føde
 - skaper hyggelig miljø.

NØDVENDIG FOR LIV!

- 2. Bruk bil minst mulig, la aldri bilen gå på tomgang → 3-5 ganger så mye forlignende gasser som bil i fart.

Bruk lavoktan bensin: 97 ditt 100 L 35gram bly
 100 " 100 " 70 " " "

- 3. Prioriter vannkraftenergi, men bruk minst mulig av den. Skaper økologiske forstyrrelser, dårligere vegetasjon → dårlig luft.

- 4. Ver forsiktig med kjemisk insektdreper, hairspray, deodorant d. inneholder farlige avgasser og fremstillingen krever mye energi.

JORDA

å opplyse mennesker om forurensingsproblematikken.

Jordsmonnet må vernes for at vi skal kunne dyrke den og ha noe å leve av.

Jorda består av sand og humus.

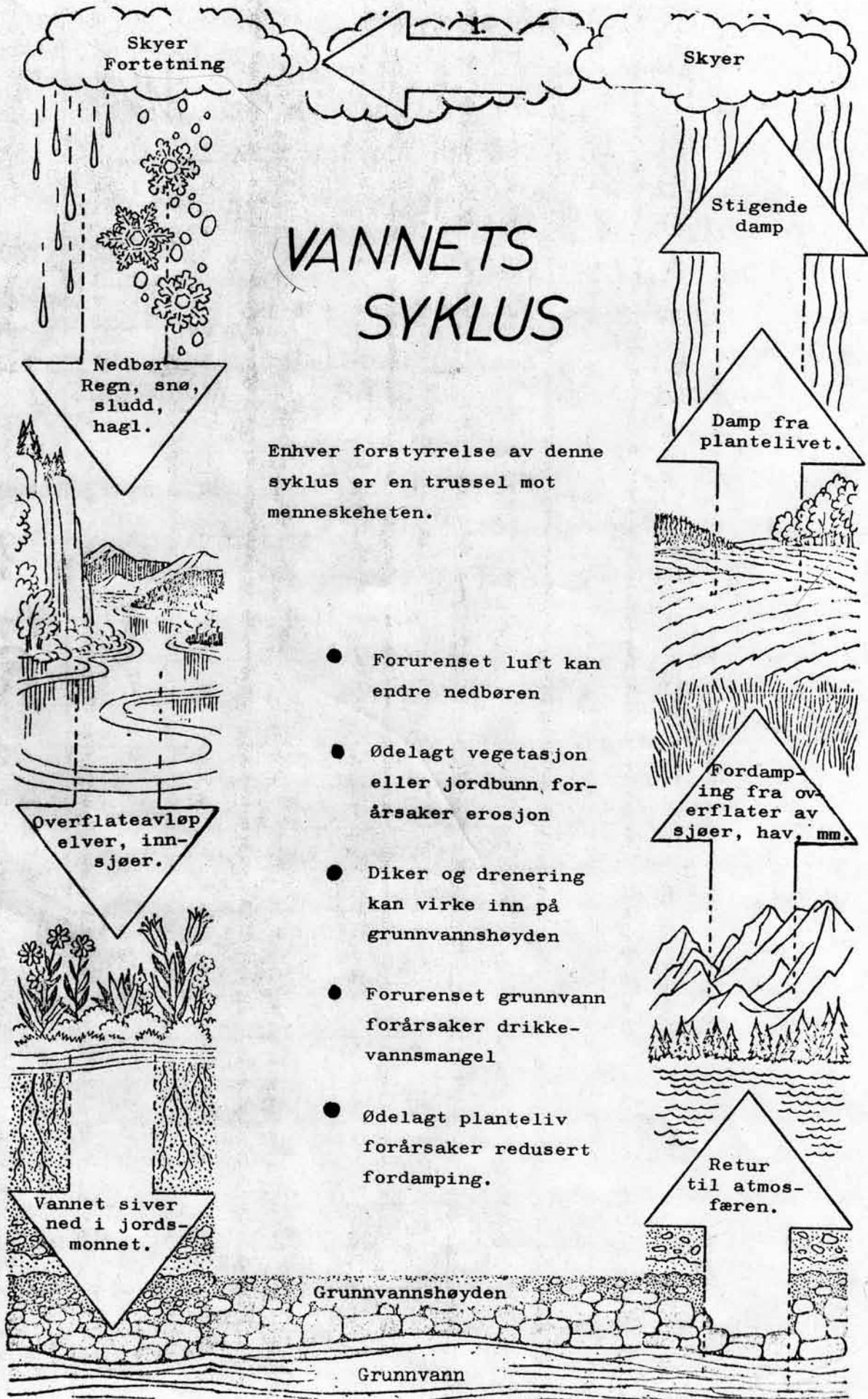
Jorda blir lett utsatt for vann- og vinderosjon
eks. Prærien og Costa Rica.

Gjelder å plante til mest mulig.

Plantedekket er med på å hindre både vanngjennomstrømming og stoppe erosjon

Gjødding er viktig for å hindre utarming av det 15-25 cm tykke jordsmonnet.

Bruk naturgjødset! ta vare på planteavfallet og lag kompost, brenn ikke planteavfallet.

Skyer
Fortetning

Skyer

Nedbør
Regn, snø,
sludd,
hagl.

Stigende
damp

Damp fra
plantelivet.

Overflateavløp
elver, inn-
sjøer.

Fordamp-
ing fra ov-
erflater av
sjøer, hav, mm.

Vannet siver
ned i jords-
monnet.

Retur
til atmos-
færen.

Grunnvannshøyden

Grunnvann

3% av alt vann er ferskvann og brukelig til drikkevann og vanning av åker og eng.

Vannmangel største hindring for en utvidelse av jordbruksproduksjonen.

Vi har forurenset vår vannbeholdning ved Industri, husholdning og landbruk.

Det brukes store mengder ferskvann til fremstilling av tildels unødige varer

eks. Sukker 2000 liter

Syntetisk gummi 1500 " "

FORURENSNING

Overgjødsling av vann:

Næringsstoffer fra ind./hush./jordb. særlig fosfat er mat for vannplanter

Øker plantemengde især små algeplanter for stor jobb for bakteriene - bruker mye O_2 fisken dør av O_2 mangel. → søledam

skiltent vann hindrer øden i å hjelpe plantene i produksjon av O_2 . → fiskedød.

Olje dreper livet i havet og sjøfugl. Det finnes idag ingen tilfredstillende midler i bekjempelsen av djesøl.

Vannet kan renses :
Mekanisk
Biologisk
Kjemisk

Ved rensing av fets klattk avgis det verdifull slam ved alle prosessene, slam som kan brukes som gjødsel.

Howdan bekjempe vannforurensingen:

Bruk mindre vann, det sløses utrdig mye med vann idag!

Kjøp kun vækemiddel med lavt fosforinnhold.

Forsøpling:

Dagens kjøp / bruk / kost-mentalitet er det samme som selvmord. Vi må bruke våre ressurser på en mer fornuftig måte. Den er også med på å forsøple og forringe naturens verdi. Det må i fremtiden settes sterkt på Resyklering. Det går nemlig ann å si at arfall er ressurser på feil plass.

Noen råstoffers varighet :	gull	9	år
	silv	13	"
	olje	20	"
	jern	93	"
	kull	144	"

Derfor kjøp ikke varer i energikrevende engangsemballasje. Ta vare på emballasjen for senere bruk.

Kest ikke søppel fra deg ute! eksamplets mkt. Rydd heller opp der det trengs

Hjelp til i resirkuleringsprosessen ved å ta vare på avispapir, bl.kk bokser, barmflasker.

Husk at naturen er dyrenes spisebord og søvnplass. Du ville neppe like å finne både sønga og spisebordet ditt fullt av søppel.

Hva du kan generelt gjøre i kampen mot forurensing.

1. Skaff deg kunnskaper om problemet
2. Vær selv et eksempel til etterfølgelse
3. Opplys andre om problemet.
 - Demonstrer
 - Lag stands
 - skriv i aviser
 - ta bilder og vis til andre bl.a. aviser.
4. Organiser aksjoner.
5. Foreta undersøkelser.

Berømte ricketter

Rickett Jon Randby: Kongens ur til Sørungardist

Akershus Arbeiderblad 10/6 1977

Gardist Jon Randby fra Sørung ble torsdag overrakt Gardens gullur av HM Kong Olav V. Randby har en måned igjen av sin verneplikt, og han fikk uret på grunn av sin pålitelighet, ansvarsbevissthet og dyktighet i tjenesten i 2. gardekompani. I midten ses Tor Mattsson fra 4. kompani 1934 som representerte givene. (NTB-kort.)

Rickett ED Kuh: Stor dag for amerikansk student på Sørumsand, i går fikk han møte Kong Olav

Akershus Arbeiderblad 15/6 1977

Av Jon Wilk

- Jeg har opplevd mye, ja svært mye, i løpet av dette året jeg har vært i Norge. Men dette var toppen! Ordene kommer fra Ed Kuh - 17-årig amerikaner som er AFS-student og som det siste året har vært bosatt på Sørumsand. I går nådde hans Norges-opphold sitt desiderte høydepunkt. Han fikk besøke selveste Kong Olav! Ikke rart at Ed var nokså opprømt da vi traff ham på Slottsbakken

- Dette var toppen AFSstudenten Ed Kuh fikk et minne for livet da han i går fikk et kvarters audiens hos selveste Kong Olav, og var temmelig oppremt da vi tok knot ham utenfor Slottet etter den et kvarter lange audiensen.

- Jet Var veldig nervøs før jeg kom inn til Kongen, men nervøsiteten forsvant fort. Samtalen var uhøytidelig og avslappet, og de 15 minuttene gikk som en blunk, forteller Ed.

Ed forteller at alle formelle "seremonier" han måtte gjennom før han slapp inn på Kongens kontor ikke, var egnet til å dempe nervøsiteten. Men så snart han sto ansikt til ansikt med vårt statsoverhode, var den helt borte. Mest takket være kongen, ifølge Ed.

- Samtalen gikk lettere enn jeg trodde. Den ble holdt i en veldig uformell tone. Vi snakket om forskjellige ting. Kongen besøkte nemlig min hjemby Ottawa i Illinois da han var i USA for to år siden, og han ba meg ta med hans personlige hilsninger til alle norsk-amerikaner i det distriktet jeg kommer fra. Det er ikke så mat rent få hadde også med en liten hilsen fra min ti år gamle søster, som også bor på Sørumsand, og fikk med hans navnetrekk tilbake til henne. Dessuten snakket vi naturligvis om hans store hobby, seiling, og om annen idrett. Kontoret hans var nokså stort, men enkelt møblert - koselig og stilfullt. Arbeidsbordet var veldig rotete. Det er overfylt med aviser og papir, forteller Ed, som førte hele samtalen med Kongen på norsk. Han har nemlig lært seg språket både fort og godt, og fikk da også Kongens anerkjennelse for nettopp det.

Det var gjennom "Sons of Norway" en organisasjon for utvandrende nordmenn i USA at Ed Kuh fikk audiens hos Kong Olav. I slutten av mai fikk han en telefon til sitt bosted på Sørumsand nærmere bestemt hos familien Leif Rønsen at Kongen gjerne ville hilse på ham. Dermed var det duket for hans største opplevelse siden han kom hit til landet i juli i fjor. Og det sier faktisk en del - for dette året har på Ingen måte vært fattig på hendelser for den 17. årige studenten

- Nylig besøkte jeg Fest-spillene i Bergen, og var i den forbindelse på campingtur i Flåm. I vinter var jeg i Molde på AFS-landsmøtet, og senere på vinteren ei uke i Arendal på såkalt utvekslingsuke. Det var fint, for da hadde jeg ingen lekser, bare hørte på de andre, smiler Ed. - De to første ukene

var jeg og de øvrige AFS-studentene på "språk-leir" på Torpo 1 Hallingdal. Julen tilbrakte jeg på ei hytte i Trysil. Så jeg har jammen sett mye av landet. Det eneste jeg har gått glipp av er midnatt-solen, men den får jeg ha til gode. For jeg håper inderlig å få komme tilbake på besøk.

— Du har vel fått prøve skiene også i vinter?

— Ja, det skal vere visst. Gikk over 600 kilometer på ski i vinter, og fikk gullmerke for det. Fullførte bl. a. Holmenkollmarsjen. Det var en stor opplevelse sier Ed, som ikke hadde hatt ski på beina før han kom hit til skisportens hjemland.

Til daglig har Ed vært å finne på gymnaset på Bjørkenlangen nærmere bestemt på samfunnsfag-linja, hvor han her likt seg veldig godt. Spesielt har han satt pris på den store friheten, det uformelle forholdet elev/lærer og de sosiale aktivitetene ved skolen

— ting som har vært uvant for ham i de skolene han har gått i hjemme i USA. Ed betror oss forresten at han har endret politisk oppfatning etter at han kom til Norge.

— Jeg var ubevisst og hadde liten pelting på politikk da jeg kom. Preget av konservative holdninger fra den livsstil man fører i USA. Der får vi f.eks. liten eller ingen informasjon om sosialisme eller kommunisme. I så fall er det bare de negative aspekter som blir dratt fram. Sovjet-spøkelset Ikke minst. Nå har jeg fått et mer nyansert bilde av disse Ideologiene og har nok beveget meg en god del i retning venstre. sier Ed, som ikke vil gå så langt som til å betegne Norge som et sosialistisk land.

— Jeg har lært mer på dette ene året enn jeg ville ha gjort hele livet hjemme USA, sier Ed Kuh om sitt uforglemmelige år på denne siden av "dammen".

Opptakelse i RICO

Fossheim 10/6 1977

For første gang i RICOs historie ble det holdt medlemsopptak. Fra før av har mannskapene bare fått godkjent søknad om opptak slik at de har hatt rett til å delta på RICOs samlinger. Det var staben som stod for opptaket som fant sted ved en fest på Fossheim. Festen begynte 1900 med et fortreffelig måltid. Jentene stilte i bunad eller lange kjoler og guttene hadde funnet frem sin beste dress.

Ved serveringen hadde ricor Tosterud hovmesteruniform mens rickein Pettersen og rickant Rønsen stilte i hvite kelnerjakker. Maten bestod av en mektig risrett med tilbehør og saft til.

Etter at måltidet var over skulle alle fotograferes, dessverre viste det seg at filmen hadde hengt seg opp slik at det ikke ble noe av bildene. Feilen ble oppdaget før det var for sent og ricoren organiserte en rask omfotografering.

Neste post på programmet var andakt av rickein Pettersen som talte over salme 8.

Opptaksseremonien begynte med at rickistene Marit Holte og Arne Andersen ble utnevnt til rici. Rickoren forklarte så hva seremonien gikk ut på, og Pettersen og Rønsen leste RICOs lover. Selve seremonien bestod i at medlemmet fikk høre paragraf 7, 8 og 9 i RICOs lover.

§ 7 Bruk av rusgifter i tjenesten er strengt forbudt og fører til eksklusjon i minst to år.

§ 8 Medlemmer betaler årlig medlemsavgift som fastsettes av generalforsamlingen.

§ 9 Man trenger ingen spesielle kvalifikasjoner for å bli medlem av RICO, men må godta og rette seg etter de lover og regler som til en hver tid er gjeldende.

En måtte love å rette seg etter disse paragrafene og alle RICOs lover, så fikk en en klapp på skulderen med et sverd som symboliserer åndens sverd, til tegn på at kontakten mellom medlem og RICO var opprettet, samtidig fikk en utlevert RICOs medlemsbok. Medlemsboka inneholdt blant annet RICOs lover, praktiske opplysninger og naturligvis en side med foto, navn, nummer og grad samt sider med attest for fullførte øvelser.

Alle fikk så utlevert et tøymerke med RICOs emblem, som var tegnet av Rickett Jorunn Hagen og sydd av Rici Holte i gult på sort bunn.

Rickett Ed Kuh ble tildelt et diplom for sin innsats som markør på øvelse orre.

Til slutt ble det vist film og lysbilder fra øvelse orre og Rickein Pettersen holdt et lite foredrag om brevandring. Hjemreisen kom først 11 halv tolv på kvelden, men alle mente det var en både stilig og hyggelig fest.

08 Arne Andersen

RICOs padleleir 1977 Ei bru for kort

26. 6. – 2. 7. 1977 (Rekonstruert 2014)

Ed Töcksfors - Töcksfors Otteid

Jesuskajakken med stø kurs sørover.

Mens første leir padlet fra Ed til Töcksfors, var undertegnede på en tre dagers mars hjemmefra, via Himdalen og Pavestad til Töcksfors. Grensen til Sverige ble krysset ved Övra Hurr.

Vanskelighetene begynte ved Töcksfors. Stedet faller i hjørnet mellom fire kart, så det kartet jeg hadde var ikke til nytte. Heller ikke Cappelens veikart ga noen trøst. Likevel, veibeskrivelsen var klar: "Ta første vei til høyre etter broa, og gå til campingplassen." Nå var det to broer i Töcksfors. En liten unnselig en vest for plassen, og ei diger hevebro i øst. Den første hadde ingen tenkt på!

Ett døgn før avtalt møte, går jeg over broa og ned til høyre. Om litt får jeg skyss med sognepresten Bengt Rexed, som var på vei til gudstjeneste i V. Fågelvik. Der var det også en campingplass.

De neste timene gikk stort sett med til skarp overvåking av Bab el Mandeb, sundet ved Långöerna, oppkalt etter innløpet til Persiabukta, som var mye omtalt på den tida.

Uheldigvis, snek flåten seg forbi midt på natta, mens jeg sov.

Da ingen kom til avtalt tid, var neste trekk å komme seg over grensen for å få tak i en telefonkatalog for Akershus, og en telefon. Dette var mange tiår før mobiltelefonens tid. Og selv hadde jeg aldri tatt i en telefon før... Den jeg fikk haik med var Sognepresten. På grensa fikk jeg vite at de andre hadde kommet vel fram, og hadde lett etter meg. Turen tilbake til Sverige gikk lett. Jeg bare kapret en av raggerne, som sto på parkeringsplassen utenfor kafeen. Prøvde å få låne en båt, men det lot seg ikke gjøre: "Sjøen er stor og øyene mange!" Så var det bare å se om flåten kunne avskjæres i Fågelvik, eller om det var å haike hjem. Provianten var sendt med padlerne, nå var det tomt for mat.

I mellomtiden hadde de lett etter meg i Töcksfors. Til slutt sendte de deltakerne ut for å slå leir, mens Steinar Tosterud ble liggende igjen med følgebåten. Han var trøtt etter ei lang natts padling, og sovnet. Så drømte han at han skulle gå å snakke med presten de hadde møtt før på dagen.

Presten kunne fortelle at han nettopp hadde skyssset en kar til Ørje, men den lokale etterretningen fortalte også at fyren var kommet tilbake. Så presten og Tosterud kjørte i retning Fågelvik. Der møttes vi på veien.

Så ble vi buden på middag i Prestegården. Undertegnede har aldri vært flink til å takke nei, men Steinar ville nødig. Han hadde bare en gjennomskiktig engangsregnbukse på seg, og var redd for å ta av yttertøyet når vi kom i hus.

Det ble ikke nødvendig med noen avsløring, og vi fikk en utmerket blomkålgrateng. Det smakte ekstra godt i en mage som knapt var fyllt det siste døgnet. Etter maten lærte Tosterud bort kunsten å brette papirfugler.

Mett og trett lå jeg i følgebåten på vei til Fugleøya (Ö. Långön står det på kartet). Vi hadde leiren på toppen av sydspissen.

Neste dag var Tosterud et ærend til Lennartsfors for å kjøpe olje til påhengsmotoren til følgebåten. I de dager ble olje solgt i løs vekt, og tappet på de flasker som var for hånden. I dette tilfelle brennevinsflasker. Da han kom mot land, oppførte han seg som om han hadde handlet sprit, og smakt på innholdet. Et øyeblikk måtte en undres over ungdomsekretæren. Vi lå lenge værfast på Fugleøya, været sto fra syd. Huset på Fugleøya, ei lita steinbu fra 1700-tallet ble besett, og Håkon Bæreg fisket ei brasme med garn. Fisken ble stekt og spist, men ingen var lei for at fangsten ikke var større.

Følgebåt med lettboat og påhengsmotor

Til slutt kunne vi ikke ligge lenger, men satte kursen sørover mot Grenseøya (Trollön på kartet). Været var i mot, og armene gikk som en maskin. Først gikk vi i land på østsiden av øya, men oppdaget snart at det var en leirplass med gapahuk på vestsiden. Da vi gikk rundt øya, gikk en kajakk rundt. Alt utstyret ble gjennomvått, for det var ikke pakket skikkelig ned etter det første strandhugget.

Etter ei natt på Grenseøya gikk vi inn til Otteid. Derfra sendte vi løpere til nærmeste butikk, slik at de som skulle hente oss fikk vite om det nye landingstedet. Vi andre holdt oss i et nedlagt sagbruk til hjemtransporten var klar.

08 Andersen

Da dette nyss var skrevet, fant jeg en logg skrevet i 1978, jeg setter den som etterskrift her:

Loggbok for Operasjon Töcksfors

Nedskrevet etter hukommelsen 1/5 78 av Arne Andersen

Ferden begynte tidlig onsdag den 22. juni, da jeg gikk hjemme fra Strømmen. Jeg hadde fulle pontifikalier med tasker, sekk og hatt. I sekken var det foruten klær, sovepose og teltduk, matrasjoner for fire dager, og litt sjokolade som nødproviant.

Jeg hadde gode karter over norsk område, men på svensk side manglet den viktige delen sør og øst for Töcksmark kirke. Møteplassen i Töcksfors var nøye beskrevet, men jeg hadde ikke fått den nøyaktig avmerket på kartet.

Onsdag 22/6 ca. 22 00: Det er på tide å ta kvelden, har gått omtrent 3 mil over Fetsund, Gan og Himdalen.

Ca. 23 30 En mår skratter og holder leven over hodet på meg.

Torsdag 23/6 ca. 21 30 Har passert Høland kirke og Lunds fossen. Den siste mila har gått etter kart og kompass gjennom skauen. Er noen streker ute av kurs, og slår leir i nærheten av Kluftefjell på Østfoldgrensa.

- Fredag 24/6 ca. 12 00 Passerer grensen, er nå i fremmed land.
- Ca. 16 00 Solen plager meg tar siesta ved Mellan Hurr.
- 19 15 Kommer inn til Töcksfors, St. Hansfeiringa er i full gang. Følger instruks, passerer over en bro, og tar første vei til høyre. Tar natkvarter i et furuholt ca. 300 m fra kirken.
- Lørdag 25/6 07 30 Er klar for å begynne letingen etter møttestedet, en campingplass ved Foxen. Undersøker først de nærmeste veiene uten resultat. Begynner så på veien mot Fågelvik.
- 10 15 En hvit Volvo stasjonsvogn stopper, og føreren byr meg skyss. Forteller at han er prest og skal ha gudstjeneste i Fågelvik. Jeg blir vist til campingplassen der.
- 12 15 Jeg tar mot til meg og går inn i kirken, møter presten så vidt på kirkebakken, det har vært konfirmasjon.
- 13 00 Leter for gjeves etter sagbruket, som skulle være ved campingplassen, men er likevel trygg på at jeg er på rett sted.
- Ca. 15 00 Har etablert utkikksposter. Sitter og venter og speider med kikkerten etter dem som skulle komme padlende sørfra. Lovsynger Gud, og ber for dem som er på vannet.
- 23 05 Vender tilbake til leirplassen, brer over meg teltduken, og er bestemt på å våke til padlerne kommer.
- 23 45 Et forelsket par står og kliner bare 100 m borte, uten å se meg som ligger gjemt, hva skal en stakkar gjøre?
- 23 59 Nå er de heldigvis borte!
- Søndag 26/6 04 30 Skodda ligger tjukk over Foxen, jeg har duppet av litt i mellom, det er surt å ligge uten sovepose. Kanskje har jeg hørt motordur i det fjerne, men ingenting sett, og ingen kommen.
- 08 00 Det burde ikke vare lenge før jeg får nye forsyninger, så jeg spiser de siste restene av provianten.
- 10 20 Ennå er ingen kommet, jeg kommer i snakk med en gutt, som hjelper meg med å lete etter padlerne uten resultat. Jeg leter forgjeves etter sagbruket.
- 12 15 Det begynner å regne, så jeg tar på meg teltduken, og setter meg under ei gran.
- 16 00 Intet spor av kjentfolk. Jeg får den tanken at planene må være forandret, ettersom jeg har fulgt instruksen til siste punkt uten å møte noen. Redd og meget vred løper jeg tilbake til Töcksfors for å komme over grensen så jeg kan få ringt og spurt hva som står på. (Tilføyd i 2014: Dette var lenge før mobiltelefonens tid. Dessuten trengte jeg en norsk telefonkatalog for å finne nummeret til den jeg ville ringe.)
- 17 30 Jeg møter min venn Presten ved kirken i Töcksfors, og spør hvordan jeg skal komme meg til Ørje. Det blir til at han skysser meg over grensen.
- 17 45 Jeg som aldri har tatt i telefon før, får ringt til Odd Gjøn. Da fikk jeg vite at ekspedisjonen landet på en annen campingplass. Og nå hadde dratt uten meg for å legge seg på en av de første øyene i Foxen. Jeg rekvirerte skyss med et par unggutter i en bil på parkeringsplassen i Ørje. De hjalp meg til grensen. Fra grensen til Foxen var det rask springmarsj.

- 18 30 Går langs stranda og speider for å få øye på padlerne. Terrenget er bratt og ulendt, og kreftene begynner å svikte. Jeg blåser i fløyte for å gi meg til kjenne.
- 19 10 Likegladheten begynner å komme. Det gjør meg ingenting å stå i vann til knes. Får kontakt med et par guttunger i en båt, ber dem hjelpe til å lete, men de har ikke tid.
- 19 15 Banker på hos noen i ei hytte, og ber om hjelp. Men, nei! Foxen er stor og øyene mange, så du får nok klare deg på egenhånd. Jeg bestemmer meg for å legge meg i sundet ved Fågelvik, mitt eneste håp er at de ikke har kommet seg gjennom det. Møter jeg ingen der, må jeg proviantere og begynne på marsjen hjem.
- 19 30 Har begynt på veien mot Fågelvik, motet er borte, jeg ser for meg hjemveien og hjemkomsten uten å ha utrettet noe som helst.
- Ber og synger ”Bi på Herren vær ved godt mot”, den sangen har trøstet meg mange ganger i slike situasjoner. Da jeg sier slik som det står i Salme 71,1 ”Til deg Herre setter jeg min lit!” dukker det opp en hvit stasjonsvogn, som stopper rett bortenfor. Jeg løper alt de såre beina mine orker, der sitter Presten og Steinar Tosterud, sjefen for padleleiren.
- Jeg har funnet meg en sopp, som jeg vil steke til frokost neste dag. De andre er litt fortvilet over at jeg ikke vil av med delikatessen.
- 19 45 Tross Tosteruds protester er vi bragt til Prestegården, der prestekona dekker opp med et herlig måltid. Det første skikkelige måltidet mitt på fire døgn. Tosterud lærer familien å brette papirfugler, som takk for gjestfriheten.
- 21 00 Vi har passert ei stor bru, og tatt til høyre, og er på den rette campingplassen. Det viste seg at ingen hadde lagt merke til den første brua der jeg tok til høyre.
- 21 10 Vi har tatt avskjed med Presten og gått om bord i båten for å dra etter de andre. Vi er dødstrette begge to, og dupper av innimellom.
- 23 00 Jeg har endelig installert meg i teltet på ei øy som ligger ca. ei mil sør om Fågelvik.

Det jeg har skrevet om er et under. Ikke at vi fant hverandre, men måten det skjedde på, da jeg hadde gitt opp håpet om å klare meg på egenhånd. Siste fase av operasjonen var beinhard, men den viser det som Paulus skriver, at alt tjener den til gode som elsker Gud.

Jeg tror at tross alt var det de døgnene 25. og 26. juni som ble de største for meg under hele leiren.

Etterskrift 2014: Presteparet het Bengt og Ulla Rexed og Tosterud og jeg har hatt kontakt med dem siden. Hvor de ble av etter at han sluttet som prest i Töcksmark, vet jeg ikke.

Øya vi kom til var selvsagt Fugleøya, og den er fortsatt min første kjærlighet og den fremste blant øyer. (Et syn som av uforklarlige årsaker ikke er delt av alle RICOs medlemmer.)

08 Andersen

Her er Steinar Tosteruds beretning (skrevet 2014)

Det var padleleir nr. 2 som stod for døren. Vi hadde padlet i ei uke med en stor flokk. På grunn av heftig vind på Foxen, hadde vi hatt landligge og måtte benytte natta for å komme oss inn til Töcksfors,

Tidlig om morgenen kom vi padlende forbi Fogelvik og inn til havna i Töcksfors like ved campingplassen. Det hadde vært strålende sol hele uka men i løpet av morrakvisten begynte det å duske litt. Det var en litt småvåt flokk som våknet men det gjorde ikke så mye for de fleste skulle hjem denne dagen.

Vi rakk til og med gudstjenesten i Töcksmark kirke før bilene kom for å hente flokken som skulle hjem.

Vi fikk hilse på kyrkohärden i Töcksmark, Rexed og kunne fortelle at vi var en flokk med norske ungdommer som hadde vært på en ukes tur i Stora Le og Foxen.

Vel tilbake på campingplassen gjorde vi oss klar til å ta imot en ny kontingent deltakere og si farvel til de vi hadde vært sammen med ei uke.

Bilene kom med nye deltakere, og tok med halv-våte deltakere tilbake.

Bare en deltaker manglet. Arne Andersen. Han hadde insistert på at han skulle gå fra Strømmen og til Töcksfors og skulle møte oss på campingplassen denne dagen.

Det varte og det rakk men ingen Arne dukket opp. Vi var ikke så lite bekymret. Mye kunne jo ha hendt på veien til det store utland. Vi fant imidlertid ut at vi ikke kunne vente lenger før gruppa måtte legge ut hvis de skulle rekke fram til den øye vi hadde satt oss fore å komme til før kvelden falt på.

Vi ble enige om at undertegnede skulle være igjen og vente på Arne mens resten satte seg i kanoene og la ut.

Før vi skiltes samlet vi oss imidlertid inne i en omkleddingsbu for å be sammen.

Det var særlig Arne vi ba for. En av de som ba formulerte seg slik: La oss få et tegn på at Arne har det bra.

Så satt undertegnede igjen aleine. Han la seg ned i soveposen for å kunne holde litt på varmen, for alle klærne var våte. Det eneste han hadde var en gul regndress som ble dratt utenpå en enkel underbukse.

Da jeg hadde ligget der en tid og slumret under åpen himmel kom det en tanke inn i meg, Gå og snakk med de gutta som står bortved kiosken på campingplassen.

Jeg avsto det enkelt, ettersom jeg hadde snakket med dem tidligere på dagen, men uten at de hadde sett noe til denne kreasjonen som jeg hadde forklart som en kar med litt langt skjegg, iført i militærklær og som hodepryd hadde han en stor hatt, gjerne med en fjær i.

Iført den gule tynne regndressen tuslet jeg bort til gutta og spurte om de hadde sett kameraten som jeg savnet. Jeg spurte på nytt og jeg ble storlig forundret da de samme gutta fortalte at de hadde sett en slik framtoning for en times tid siden. Da hadde han gått ut av bilen til kyrkohärden.

Jeg spurte om de kunne tenke seg å kjøre meg til prestegården, og med litt overtalelse slapp de den regndresskledd inn i sin bil og satte meg av like på utsiden av prestegården.

Jeg var ikke så høy i hatten, som jeg for øvrig ikke hadde, da jeg ringte på i prestegården. Men ingen svarte, selv om jeg var sikker på at det var noen hjemme. Jeg ringte derfor på en gang til og endelig hørte jeg skritt i gangen.

Ut kom presten som jeg hadde møtt tidligere på dagen og jeg bar fram mitt ærend. Jeg lurte på om han hadde sett en kar med den beskrivelsen jeg hadde gitt gutta litt tidligere. «Ja mener du Arne?» sier presten. Jeg måtte da spørre om han kjente ham. Presten svarte at kjente og kjente, men han hadde kjørt han til Ørje litt tidligere på dagen. Men han hadde vært lite snakkesalig, så det eneste han hadde fått ut av han var at han het Arne.

Men, fortalte presten, det er underlig at du kommer akkurat nå, for da du ringte på hadde jeg telefon fra noen som bor på veien til Fogelvik og de hadde sett en kar i militærklær vandrende mot Fogelvik, og nå var de litt bekymret.

«Det må være Arne» svarte presten. Han ropte inn til kona si, Ulla om at hun måtte bli med utover, og sammen gikk vi tre inn i prestens bil der han suste nedover veien mot Fogelvik. At en prest kunne kjøre så fort på så dårlige veier har jeg lenge undret meg over. Plutselig bråstopper han og sender sin Ulla inn i det huset der telefonen var kommet fra. Selv raste vi to videre og bak en bakketopp fikk vi se ei fjør som vaiet i en brun hatt. Under hatten en kar i militærklær som gikk og rensket en kusopp. Jeg spratt ut av bilen og begynte å klage på Arne fordi han var på vei til Fogelvik når han skulle ha vært på den neste avkjørselen. Da fikk jeg den rett i åsynet at han gikk der han hadde fått beskjed, over ei bru og så ned første vei til høyre. Da forstod jeg at jeg hadde glømt ei bru. Det skulle være to bruer og jeg fortod at det var min feil.

Vi ble så instalert i prestens bil, men da Ulla ble plukket opp og Arne fikk spørsmål om kveldsmat, da fikk jeg kalde føtter. For hvis vi skulle inn i prestegården, måtte jeg jo ta av meg regndressen, og det eneste som var under der, var en rød underbukse og jeg har aldri sagt ja til kveldsmat i bare underbuksa.

Men Arne hadde jo ikke spist på fleire dager, så da hadde jeg ikke noe valg. For øvrig ba jeg om «tilstand» til å ha regnbuksa på og det fikk jeg lov til.

Et bedre måltid har jeg nok ikke kjent etter ei uke ute i bushen og Arne smilte breiere i skjegget enn vanlig der han gaflet i seg den ene delikatessen etter den andre.

Vi fikk to gode venner den dagen. Takket presten og hans kone og takket Gud for at han på forunderlig vis hadde ledet oss til dette.

Da vi mette og glade satte oss i båten for å komme etter de andre, kunne vi ikke annet enn å smile, selv om Arnes føtter var noe såre og mine klær fremdeles våte.

Steinar Tosterud

RICO på kretsungdoms-stevne

Bjørkelangen skolesenter 4/9 1977

RICO hadde utstilling på Indremisjonens kretsungdomsstevne. Vi hadde fått et klasserom til disposisjon og rigget oss til med 8 dukstelt og utstyr. En del ricketter hadde fått beskjed om å møte i feltutstyr og skulle ha ansvar for visning av en lysbildeserie om RICO og demonstrasjon av materiell. De besøkende fikk se hvordan en markør skal sminkes for førstehjelpsøvelse, behandling av den skadede og en prøve på kokekunst i felt.

Det ble servert stuet sopp som fikk en blandet mottagelse.

ricor Steinar Tosterud holdt en kort orientering om RICO og hva vi står for og driver med.

Utstillingen var godt besøkt, særlig under fremvisningen av lysbildeserien og har forhåpentligvis bidratt til å vise hva RICO står for.

08 Arne Andersen

Øvelse høst 77

Ulviksjøen 9-11/9 1977

Øvelsesleder: Ricki Arne Andersen

Øvelsen begynte med avmarsj fra Finstadbru ca. 18.10 fredag 9. september. Av 17 som hadde meldt seg stilte 9, tre var syke, to meldte avbud og tre rakk ikke hjem fra militærtjeneste.

Til gjengjeld kom to nye ricketter som hadde fått søknaden sin godkjent tre dager i forveien så vi ble 11 i alt. Kompaniet ble ordnet i to rekker og marsjen til Ulviksjøen begynte. Vi valgte å holde oss til en ordnet marsjformasjon fordi det er den minst anstrengende måten å forflytte en så stor avdeling på. Vi rastet med jevne mellomrom på veien som var omtrent en mil lang, og ved hver rast ble bakerste rode sendt frem slik at de kunne bestemme farten. På den måten nådde vi Ulviksjøen etter to og en halv time der vi slo oss ned ved et nedlagt småbruk.

Marsjen gikk fint, alle holdt plassene sine uten at det ble stivt og militært, praten gikk livlig og farten ble avpasset slik at alle kunne henge med.

Da vi nærmet oss målet stod folk på trappa og i vinduet for å se på ”fantefølget” som dro forbi.

Vi gjorde opp bål mellom to steiner på en knaus og satt der og hygget oss. Det var litt problemer med hvordan vi skulle rigge oss til for natten, enten vi skulle ligge i telt eller under åpen himmel. Til sist ble vi enige om å ligge anføttes på fem sammenknappete teltduker slik at vi ble liggende med hodet ut og beina mot midten, over oss hadde vi fem andre duker som lå som et teppe over alle sammen.

Etter litt beinflørting og sparking fikk alle lagt seg godt til rette og sov godt og varmt selv om det var kaldt og stjerneklart.

Reveljen var klokka sju lørdag morgen, så hadde vi frokost og personlig bibelstudium. Under troppssamlingen snakket vi om det vi hadde lest og ba sammen.

9.45 var det Rex, det vil si vi skulle lære oppstilling og marsjformer. Meningen med Rex er ikke å skape militærdisiplin i RICO, men å lære praktiske ferdigheter som kommer godt med når vi er på skauen. Derfor ble det ikke lært noe om militære vendinger og presisjon, isteden lærte vi bæretransport, manngard og marsj på en og to rekker. Dessuten ble det lagt stor vekt på å sende meldinger fra den ene enden av avdelingen til den andre ved at hver mann gjentok meldingen.

Vi hadde litt undervisning i vegetasjons- og jordbunnslære ved ricki Andersen, men den ble dessverre ikke særlig effektiv. Som en del av undervisningen tok vi en tur ut i lendet, det var mye bær, både blåbær og tyttebær, så det ble kommandert ”pellestopp” med jevne mellomrom. På turen hjem til leiren var det mange som ikke kunne dy seg og begynte og plukke bær under marsj. Da de fikk høre at slikt ikke er riktig fordi det kom til å gå ut over samholdet og sikkerheten, og at det fikk være nok bærplukking som det var, ble det orden i rekkene igjen.

Grunnen til at det ble lagt så stor vekt på samhold er at en må prøve å få en rutine som gjør at ingen kommer bort fra flokken når vi er ute. Hvis det blir vanlig at noen stopper og legger seg etter uten å melde fra, kan det føre til at folk med skader eller andre vanskeligheter blir liggende igjen i løypa.

14.30 var det middag og etter middag patruljetjeneste med bruk av kart og kompass. Fellesskapet under øvelsen ble enestående godt, praten gikk så livlig at det nesten var vondt å bryte av for å sende patruljene til skogs. Rickett Ellen Lindvåg la seg syk under øvelsen og ble ikke med på patrulje, Sille Holte ble igjen som sykepasser.

Vi skulle ta oss fra leiren til et tjern ca. en kilometer borte ved hjelp av kart og kompass. Rickist Synne Sletvold og ricki Andersen, som utgjorde første patrulje, gjemte seg noen hundre meter fra det møtestedet som var avtalt. Da de andre patruljene hadde samlet seg kalte Rickist Sletvold dem opp over radio og oppgav posisjonen. Den andre avdelingen spredte seg til manngard og fant de savnede i løpet av få minutter.

Ved hjemkomsten fikk vi høre at mannen som eide småbruket vi lå på hadde vært på inspeksjon, han lurte visst på hvem vi var og hva vi fór med, men hadde ingenting imot at vi lå på gården hans.

Om kvelden lekte vi ”tredjemann i vinden” for å få varmen i kroppen før vi samlet oss om bålet og Guds ord. Vi hadde skriftlesning fra Romerbrevet kapittel 3 og Efeserne 2 ved rickist Sletvold og rickett Guro Kittilsen. Ricki Andersen sa noen ord om hvor viktig det er å holde fast ved grunnlaget for troen og ikke bare jage videre etter nye og spennende ting i Bibelen. Etterpå snakket vi om underlige opplevelser vi har hatt i kristenlivet og gav hverandre råd og veiledning der det passet. Til slutt ba vi Fadervår sammen og sparket oss plass under teltduken.

Ikke før var alle 22 bein vel stokket begynte det å regne. Fordi overduken ikke var helt riktig kneppet, syntes enkelte at det ble temmelig fuktig. Og ved firetiden fant mannskapene det best å rømme inn i låven. Bare øvelseslederen, som dessuten lå tørt, valgte å bli på sin post.

Kl. 0630 ble personellet purret første gang, det ble gryntet og stønnet og reveljen utsatt en halv time. Det var meningen at vi skulle til gudstjeneste i Aurskog kirke kl.11 så leiren måtte være ryddet og mannskapene klare til marsj 8.30.

De første fem km gikk raskt og effektivt, da begynte tørsten å melde seg. Problemet ble løst ved at vi fant frem en flaske og sendte Rickett Holte til nærmeste hus etter vann. Samtlige var mer eller mindre forkjølet så for å holde en viss hygienisk standard ble flasken sendt fra de friske til dem som var mer eller mindre syke.

Vi fikk etter hvert også bevis for at samhold er helt nødvendig når en er på marsj. Det begynte å bli en del hudløse fotblader og enkelte fikk vansker med å holde takten. Rickett Svein Sæter hadde så vondt for å gå at han ble liggende nesten hundre meter etter de andre, vi fikk stoppet kompaniet og fikk satt Rickett Sæter på en sykkel vi hadde med. De andre som hadde såre bein ble sendt frem i teten slik at de kunne bestemme farten. Rickist Jon Randby hjalp rickett Sørnes med sekken fordi hun også hadde gnagsår. På denne måten nådde kompaniet Aurskog etter mye slit og store lidelser.

Dessverre viste det seg at det ikke var Gudstjeneste i kirken den søndagen, og da øvelseslederen hadde gjort seg skyldig i grove feilberegninger med hensyn til transport. Han hadde basert seg på buss fra Aurskog 19.15 fremfor henting med bil, ble det hektisk ringing etter skyss foruten at noen prøvde å få haik. Med unntak av rickist Randby som syklet og to ricketter som valgte å haike fikk alle bilskyss hjem.

Øvelsen ble en stor prøve på RICO's organisasjon fordi alle våre beste offiserer var borte. Ricor Steinar Tosterud var på rep.øvelse. Rickein Per Pettersen hadde helgarbeid og Rickant Bent Rønsen kunne ikke komme. Tilbake på øvelsen var en skarve ricki og de tre dugelige rickistene Jon Randby, Synne Sletvold Trond Tukkensæter som klarte å gjennomføre øvelsen prikkfritt med unntak av tabben ovenfor.

At vi lykkes beror på at Herren gav oss samhold, godt og tjenelig vær og at rickettene sluttet 100 % opp om tjenesten. Det var en fryd å være leder for en flokk som fulgte mine minste vink og viste evne til å innrette seg på egenhånd når jeg var i beit for påfunn.

08 Arne Andersen

RICO's samlingsfest

Misjonshuset, Fetsund 7-10-1977

Bokas forfatter befinner seg for tiden i Fredrikstad for å avtjene sin verneplikt, og jeg har derfor fått den ære å referere fra RICO's samlingsfest.

Da samlingen ble planlagt het det seg at det skulle være en fest for venner og uvenner av RICO. Det viste seg imidlertid at det kom bare venner, og nesten alle de fremmøtte var medlemmer.

ricor Tosterud ønsket velkommen, og holdt en andakt over Jakobs brev 5. 13-20. Det var allsang, og ricoren spilte trekkspill. Så var det bønn, og vi ble enige om å starte med forbønntjeneste i RICO.

Deretter smakte det godt med kaffe, the og deilige kaker som medlemmene hadde bakt.

RICO har en del fine bøker, og disse var lagt frem slik at alle kunne se på dem i pausen.

Etter pausen viste ricor Tosterud lysbilder fra tidligere øvelser. Vi gjenoppfrisket gamle minner, og mange av bildene gav oss en god latter. Det var også en kort orientering om RICO, hva vi står for, og hva som er vårt mål. De av troppsjefene som hadde noen beskjeder kom med disse, og fortalte dessuten kort hvilke planer troppen hadde for nærmeste framtid.

Til slutt ble det en del samtale og diskusjon om RICO generelt, og det kom frem flere nye forslag og tanker. Disse vil bli tatt opp og diskutert senere.

Jeg håper og TROR at alle vil se tilbake på samlingsfesten som meget vellykket.

Rickist Marit Holte

Førjulsøvelse 9-11/12-1977

Brattlia Hurdal

Øvelsesleder: ricor Tosterud

Vi lå inne om nettene, og øvelsene var lagt opp med en god del teori.

For ricor Tosterud, Rickant Rønsen og meg startet øvelsen med matinnkjøp. Det var ikke småtteri som skulle til.

Vel fremme, fredag ettermiddag, satt vi i gang med kjøttkakesteinking, fyring og snømåking. Utover kvelden kom folk, noen med privatbiler, og noen med buss. Det ble mange hjertelige gjensyn. Noen av oss er jo for tiden spredd rundt om i dette lange landet, og det er ikke så ofte vi har anledning til å treffes. En rask opptelling viste at 21 stykker hadde satt av helga til øvelsen, dessuten hadde vi fått assistanse av våre firbeinte venner "Sussi" og "Kaisa".

Etter kveldsmaten orienterte Steinar om øvelsen, og Synne holdt en andakt.

Lørdag morgen var det frokost klokka 8. Vi hadde på forhånd delt øvelsesdeltagerene inn i patruljer som i tur og orden tok seg av pådekkning, servering og oppvask. Disse patruljene fungerte også som samtalegrupper etter at vi hadde hatt personlig bibelstudium.

Klokka halv 10 kom en representant fra Norsk Folkehjelps' sanitet, Oslo til oss. Han holdt et tre timer langt foredrag om førstehjelp. Det var både interessant og lærerikt. Han demonstrerte en del utstyr, og vi fikk selv prøve "munn-mot-munn"-metoden på ei dokke. Dessuten prøvde vi å legge hverandre i stabilt sideleie. Dette var det fint å få prøve selv, fordi da husker vi det så mye lenger. Han svarte også på spørsmål fra oss, og pratet ellers om generell førstehjelp.

Så var det igjen tid for mat, denne gangen formiddagsmat. På programmet stod det nå UTSTYR. Første mann ut var rikein Pettersen. Han fortalte oss om fordeler og ulemper ved de forskjellige typer soveposer. Om hva slags klær vi må ha på oss i fjellet, om snøhuler, og om å beregne avstander i fjellet. Det er vel ingen tvil om at Per har en masse opplysninger og ikke minst erfaringer, som vi i RICO kan få nytte av.

Så var det rikant Rønsen sin tur. Han hadde satt opp en oversikt over hva slags utstyr vi i RICO burde ha. Ett sommer – et vinter- og et helårsalternativ. Bent orienterte også om priser. I den forbindelse kom Trond med den gledelige opplysningen at han kunne skaffe oss en del utstyr til reduserte priser. Lister skulle bli sendt rundt til medlemmene.

Siste post på programmet, før middag, var at Rickist Randby orienterte om ski. Om innkjøp, skityper, smøring osv. Han demonstrerte grunnbehandling av glassfiberski for oss, og viste oss også, hvor myke skiene skulle være.

Personlig er jeg virkelig imponert over hva "gutta våre" kan. Så var det middag. Skal si det smakte! Etterpå var de aller fleste av oss enige om at en skikkelig tur, eller rettere sagt en "basetur". Vi hadde jo sittet inne hele dagen, og trengte virkelig litt luft under "vingene". Så det var virkelig en frisk gjeng som vendte tilbake til Brattlia, etter mange mer eller mindre frivillige turer ut i snøen. Men moro var det i allefall!

Vi samlet oss så i peisestua, til et bibelsamvær. Steinar prekte over "emnene": "Nestekjærighet – forbønn og bønneansvar". Vi gjorde også alvor av tanken som kom fram på samlingsfesten, om å starte opp med forbønn i RICO.

Utover kvelden (og natta) ble det tid til både prating, leker (vi vokser heldigvis aldri fra det) og spising. Synne stod for servering av gele med vaniljesaus, knekk og boller. En virkelig fin kveld!

Søndag morgen fikk en temmelig tøff start. For oss i "jentehytta" begynte det med at Rikein Pettersen brølte "et-eller-annet" av sine lungers fulle kraft. (Og det sier jo ikke så lite!) Vi oppfattet i alle fall at det var skjedd en ulykke, og at vi måtte opp alle sammen.

Beskjeden hadde gutta fått over radioen. Altså øvelse! Alle var klare på fem minutter, og vi gikk av gårde i raskt tempo. Etter ca. en halv times gange fant vi ut at vi hadde gått feil, i forhold til oppgitt posisjon. Vi hadde inntil da, heller ikke oppnådd radiokontakt, men plutselig slo de forulykkede igjennom, og vi kom på rett vei. Den første vi møtte var ricoren som hadde sjokkskader. Rickett Sille Holte og undertegnede, fikk beskjed om å bringe ricoren bort fra ulykkesstedet, men han "rømte" fra oss. Av den grunn kan jeg referere litt fra øvelsen. Det var skjedd en bilulykke. Synne blødde i ansiktet og var bevisstløs. Bent pustet ikke, og Jon hadde brukket ryggen og i benet var det et åpent brudd. (dette fant vi først ut etterpå).

Noen ble sendt etter biler, mens andre behandlet de skadede så godt det lot seg gjøre.

Da jeg pratet med markørene etter øvelsen, var de stort sett fornøyd med behandlingen de hadde fått. Det eneste var Bent da, som påstod at "jeg hadde dødd". Det var jo heller ikke så rart, han lå i 15 minutter uten å puste.

Da alle var i hus igjen, spiste vi en velfortjent frokost. Så delte vi igjen inn i patruljer til personlig bibelstudium.

RICOs identitet stod som neste post på programmet, og det ble en god del diskusjon om RICOs oppgaver og om opplegget ellers.

Dessverre måtte noen reise før middag men vi andre spiste deilig lapskaus, og en spennende og god "man-tager-hva-man-haver-dessert".

Utover ettermiddagen dro det enda flere, så vi var ikke akkurat fulltallige da vi tok en tur i et heller grått og trist vær.

Så var det hjem til vasking og rydding, før vi vendte hjemover.

Jeg håper at så mange som mulig sitter igjen med den samme følelsen som meg, nemlig at øvelsen var 100 % vellykket!

Rickist Marit Holte

Instruksjon i førstehjelp. Her ser vi Guro, "Anne" dokka og instruktøren fra Norsk Folkehjelp.

Radiooperatør Svein Sæter

RICOs 1. Befalsøvelse

Tretjern 25 – 26/2 1978

Øvelsesleder: ricor Tosterud

Rickist Randby med sekk på ryggen og sekk på magen

(Den på magen tilhører undertegnede)

For første gang har vi hatt befalsøvelse i RICO. Det vil si en øvelse der RICOs ledere skulle lære litt av det som inngår i offisersutdanningen.

Hovedtemaet for øvelsen var å etablere seg i telt om vinteren, og litt kort om det å passe på hverandre i kulda så ingen får frostskafer. Temperaturen var omkring 0° så alt som hadde med kulde og frost å gjøre ble bare behandlet i teorien.

Øvelsen skulle begynne tidlig om morgenen, men ble forsinket fordi ikke alle som hadde meldt seg kom.

Noen skulle møte på Lillestrøm og de andre skulle hentes hjemme. Hos Randby ble vi budt inn og traktert før vi dro videre. Ferden gikk fra gården til Sæter på Frogner, på ski over jordene og gjennom skogen til Tretjern, tre-fire kilometer fra utgangspunktet.

Undertegnede hadde problemer med pakningen så de andre fikk prøve hva det vil si å bære hverandres byrder. Uten pakning gikk det svært bra takket være militær skitrening i Brig N.

Vi hadde strålende vær og føre første dagen som ble brukt til å klargjøre leirplassen. Teltplassen ble tråkket med ski på beina, bålplassen og veien ble gravd i den meterhøye sneen. Det ble kneppet et 8-dukstelt der vi la et tykt lag granbar. Arbeidsoppgavene var godt fordelt slik at det gikk raskt og effektivt å sette leiren i stand og få tent bål. Bortsett fra en liten tur ned til Tretjern lå vi i ro hele tiden. Dagen ble brukt til å gjennomgå den teoretiske delen av hvordan en skal opptre i kaldt vær. Vi hadde også besøk av folk som var ute på tur, og undres på hvem vi var. Om kvelden var det andakt og vi ble sittende å prate ved bålet eller i teltet.

Alle som var med unntatt Rickist Sæter som var forkjølet lå ute og oppfylte dermed offiserskursets krav om en overnatting på sne. Neste morgen spiste vi en solid frokost, ryddet området og satte i marsj.

Det hadde blitt mildere i løpet av natten så løypene var glatte og isete, men turen ned gikk likevel greit. Øvelsen var kanskje først og fremst en prøve på det samholdet vi må ha i RICO og alle bestod prøven med glans

Rickant Andersen

Sykkeltur Mangen rundt

Lierfoss – Årnes- Hvalsmoen 9-11/6 1978

Øvelsesleder: Rickist Håkon Bæreg

Vi startet på fredag. De som soknet til Sørumsand startet derfra, og vi andre møttes ved Fetsundbrua. Vi avtalte å møtes ved Lierfoss men vi traff hverandre akkurat ved Aursmoen.

Fra Lierfoss bar det innover mot Nordre Mangen på koselige grusveier. Vi la beslag på hele veiens bredde og vel så det.

Leirplassen fant vi et stykke fra Ovlien, ved en elv. Vi overnattet under åpen himmel alle sammen. Vi hadde en fin bønnestund før vi la oss.

Lørdag bare daffer vi når det gjaldt syklinga, men åndelig var det full aktivitet. Vi hadde fine samtaler på tomannshånd og også i fellesskapet. Vi hadde det ønske at alle skulle få lov til å gi noe til fellesskapet og det lyktes vi med i stor utstrekning.

Hadde litt regn lørdag ettermiddag, men det var bare koselig. Vi sykla til Rakkeiveien ved Rakkei. Underveis stanset vi ved et tjern i alle fall Rune Stenslet og Ellen Lindvåg vågde seg uti. Jon Randby, Paul Terje Haug og øvelseslederen fikk vist sine balanseevner på Televerkets kabelruller.

Vi slo leir ved Rabbeiveien, ved et tjern. Førsteklasses leirplass, vi hadde en stor fin åpen plass vi kunne nytte til ymse aktiviteter.

Lørdags ettermiddag delte vi oss inn i grupper og hadde samtalegrupper, det gikk greit. Litt senere ble det lek. Vi dannet to ringer der vi dannet par som stod bak hverandre. Så var det en i midten, han skulle prøve å fange (gi sisten) den som løp. Når den som løp stilte seg foran førstemann i ett eller annet av parene, så skulle bakre mann skynde seg å stille seg foran et annet par før han selv ble fanget. Det hele var svært gøyalt, og vi hadde ingen problemer med å holde varmen.

Om kvelden hadde vi et svært uformelt vitnemøte, der vi prøvde å dele med hverandre det vi var opptatt av. Personlig prøvde jeg å si det at vi må ser mer positivt på tingene: Når en ser på livet kan en se på det negativt som at det bare er forbud og påbud, eller en kan se dette som positivt ved at en får leve i Guds nærhet. Tror at vi fleste har det slik at jo nærmere vi lever Gud, jo lykkeligere er vi. Et lykkelig liv må være målet vi setter oss for dette og det kommende liv.

Videre var vi opptatt av dette at Gud ikke ville at vi skulle slite og streve for å leve i pakt med påbudene. Det vi skulle være opptatt av, er å holde oss nær til Gud, slik at den Hellige Ånd får veilede oss. Altså vi skal glemme alle bud og konsentrere oss om Gud, for da oppfyller vi også loven.

Pål Stensleth prøvde fiskelykken, men fangsten var heller mager, etter innbitt leting etter mark under alle tenkelige og utenkelige steiner.

Lå ganske lenge og sov om søndagen, tok oss tid til en solid frokost både for hodet og magen. Sykla så fra Rabullen oppover forbi Netmangen, - - - slik at vi kom ned på hovedveien (endelig asfalt) et stykke fra Sæterstøa. Det regnet litt, ikke så mye. Alle unntatt jeg tok på regntøy, jeg angret ikke.

Ved Årnes kioska vi, da pøste det ned ei lita stund. Troppsjef Tukkensæter forlot sykkelturen på en uverdigg måte. Broren hans henta på Årnes. Ankomsten var også tvilsom han ble kjørt til Lierfoss.

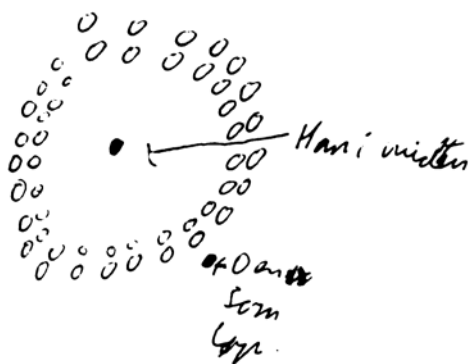
Nok om det, vi sykla og sykla i heller labert tempo samtalen gikk livlig. Nedover mot Rånåsfoss tok jeg på meg en RICOduk. Duken stod vannrett bak meg i ekte lynvingenstil. RICOduker kan brukes til så mangt, eksempelvis som servietter, vindskjul, regnfrakk, brekkmiddel, "sterilt" kompress, sjal, telt, underlag, seil, hengekøye, presenning, avfallspose og fantomdrakt. Mulighetene er mange, dukene egner seg også godt som ballast i sekken, slik at balanseevnen blir bedre.

Ved Hvalsmoen tok vi avskjed med tårer i øynene (nesten). Turen førte ikke til så mye som en våt RICOduk, noe jeg senere har stiftet bekjentskap med i hopetall.

Personlig anbefaler jeg flere sykkelturner i RICO. Det er enkelt å arrangere, bortsett fra å finne brukbare leirplasser langs veien. Jeg føler det som en av de mest vellykkede RICOturene vi har hatt.

Det ble litt langt å sykle om søndagen, skulle ha sykla ned Bjørndalen i stedetfor. Lengden på turen var ca. 10 mil regnet fra Frogner.

Etter original av øvelsesleder Rickant Andersen

3. mann i vinden
futt etter H. Bæreg.

Operasjon Villmark

Åpen villmarksleir Østmarka 20-23/7 1978

Øvelsesleder: Rickant Andersen

På jakt etter mark til fiske. Skoene i en pose på flåte, marken under hatten.

Ferden begynte på Lillestrøm rutebilstasjon med fordeling av teltduker. Vi var bare fire stykker den første dagen så det ble både to og tre duker på hver.

Tok bussen til Nordby i Rælingen og fortsatte til fots mot Nordbysjøen der vi foretok den første av våre mange omgående manøvre før vi kom ned til nattkvarteret ved Auretjern. Der holdt jeg den første andakten som het "Veien" de to andre andaktene het "Ingen vei til bake" og "Målet". Alle tre handlet om vår vandring som kristne i livet, hvordan en skal finne veien, hvor viktig det er å gå rett med en gang fordi en ikke kan snu og til sist målet for vandringen.

Natten tilbrakte vi under åpen himmel i stadig kamp mot mygg og maur som ville besøke oss. Neste morgen åt vi en tidlig frokost og begav oss på vandring. Først en omgående manøvre mot Bjørntjernet før vi la stø kurs mot Grindern. Rickett Nora Hvika hadde med 1 liter grapefruktsaft, den ble kun ordinert til medisinsk bruk mot sjørbuk og tørste, især det siste. Vi medisinerer både titt og ofte under marsjen for det var strålende sol.

Marsjen vekslet mellom marsjetapper og hvilepauser da vi tok av oss sekkene og hvilte i lyngen. Vi fant noen molter på ei myr, og jeg fant rikelig med sopp, blåbær var en fast del av menyen. Turen ned til Grindern gikk utenfor sti. Vi hvilte en stund ved vannet og fortsatte så til sørenden der vi endelig fant en sti som førte ned til Børtervann.

Og gå fra Børtervann og til Nysetra der vi skulle ligge, var ikke bare fornøyelse, det var en slags sti eller geitetråkk som førte rett oppover i bratte lia. Det var mange som ikke likte å ferdes i høl og myrdrag, men å gå i brattbakken var heller ikke særlig stas. Kort sagt veivalget var meget vanskelig.

På Myrsetra la vi oss på en nesten gjengrodd setervoll, fin leirplass med rennende vann på to sider. Der sluttet Rickett Hagen og Ola Rønsen seg til ekspedisjonen. De hadde gått langs vestsiden av Nordbysjøen, og var både trette og sultne da de kom.

Den natten sov vi i telt, etter nøye overveielse to jenter og fire gutter sammen. Grunnen til at vi gikk bort fra RICOs regel om atskilt teltplass for gutter og jenter var først og fremst at vi ikke kunne få med oss duker nok til to telt når vi fra først av bare var fire. Vi kunne naturligvis ha reist et fireduks telt til jentene hadde de to siste hatt to duker hver, men det hadde de ikke. Dessuten tror jeg det ble best slik vi gjorde det siden det bare var to jenter. Hadde det vært tre av hver eller hadde vi vært flere, måtte vi kanskje brukt delt forlegning.

Jeg holdt et foredrag om hvordan en bør opptre og innrette seg på skauen. Ellers ble vi sittende å prate om løst og fast hele kvelden. Vi var så få at det var ingen vits patruljetjeneste eller lignende. Jeg holdt en andakt før vi la oss, og vi sov trygt og godt den natten.

Lørdag morgen begynte med frokost og personlig bibelstudium, vi snakket også litt om det vi hadde lest. Da vi var ferdig med morgenstellet, fikk vi besøk av en gammel skaukar og molteplukker. Han kunne fortelle at da han var ung var det et småbruk på Myrsetra. Det hadde vært ett hus på to etager der og det var stort i de dager. Kallen som bodde på Myrsetra levde blant annet av å lage river, og hadde solur i vinduet fikk vi vite.

Ferden gikk fra Myrsetra tilbake til Børtervann, rundt vannet forbi Bøvelstadseter og Deliseter. Begge setrene var nedlagt, men husene stod ennå og var i ganske god hevd. Vi fulgte sti frem til Tonevann der vi badet og spiste formiddagsmat.

Ved Tonevann merket vi for alvor at vi var kommet til siviliserte strøk igjen. På hele ferden fra Auretjern til Tonevann tror jeg vi møtte en mann og det var en ekte skaukar. Men ved Tonevann kom turistene forbi i dusinvis.

Vi for videre mot Røyrvann og Losby med bare en enkelt blindtur og det var ikke min feil. Vi møtte et par syklister innerst på en skogsbilvei ved Røyrvann. De skulle ut og fiske i Søndre Krok vann men veien gikk ikke lenger. Øvelseslederen prøvde å være kavalier og hjelpe dem til rette, men det var tydelig at de ikke hadde det godt med seg selv og fire tunge sykkelvesker. Jeg vet ikke hvordan det gikk med dem bortsett fra at de gjorde vendereis.

Vi slo leir for siste gang ved Fløyta like sør for Losby. Det var den mest utilgjengelige leirplassen på hele turen. For å få sol om morgenen gikk vi rundt en lang vik og klatret i bratte fjellet før vi fant en høvelig plass.

Fiske er en fin syssel og vi hadde med oss to storfiskere fra Nannestad. Det ble fort enighet om at skulle det bli fisk til kvelds, måtte det mark til. Meitemark trives som kjent ikke i granskog, men på den andre siden av vika lå et hus der en antagelig kunne finne mark i nærheten.

Problemet var å komme dit bort, raskeste måten var å svømme over vika og fortsette til lands det siste stykket. Problem to, hvordan få skoene tørre over? Karene løste vanskene ved å lage en liten flåte av grankubber og sykkelstrikk med skoene montert i en plastpose oppå. Patenten fungerte utmerket på den første overfarten men skuta sprang lekk under returen.

Badeantrekket bestod av dongerybukse og hatt, og marken? For den ble ført plastpakket under hatten. Det samlede resultat av anstrengelsene målte 30 cm. og veide omtrent 50 g. En mort, en abbor og en vi antok kunne være sik.

Vi spiste kveldsmat (uten fisk) og hadde en liten leksjon i førstehjelp. Stort sett bruk av enkeltmannspakning og bærebering.

Ola Rønsen holdt kveldsandakt for oss.

Den kvelden hørte vi et stygt dyreskrik, og noen hadde vansker med nattesøvnen av den grunn. Andre var søvnløse på grunn av visse andre og svært plagsomme dyreløyer tett ved ørene.

Søndag spiste vi, hadde en siste andakt og la i vei. Det første som møtte oss da vi kom ut av skogen var et stort skilt: "Drikkevann, bading, fiske og leirslegning forbudt!" Vel, vi burde kanskje ha undersøkt slikt på forhånd, men vår overnatting gjorde neppe noen skade selv om slikt ikke bør gjenta seg.

Vi var en tur nedom Losby bruk, en stor herregård. Losby er en av de største skogeierne i Østmarka, og har også store jorder. Ennå ligger det husmannsplasser og arbeiderboliger rundt omkring som viser hvor stor og mektig brukseieren på Losby må ha vært.

Hagen og Rønsen forlot oss på Losby de hadde ikke tid til å være med på siste etappe. Vi gav dem alle teltdukene og ønsket dem lykke på ferden. Så la vi fire siste i vei for å bestige Bjønnåsen. Først havnet vi på en sti som førte rett til vanns, og måtte snu for å finne tilbake. Da fant vi en liten tømmerkoie som lå oppe på en ås. Den var to ganger fire meter og drøyt halvannen meter høy. Dukkestue med andre ord, men det var helt tydelig at det hadde bodd folk der. Det lå blant annet en rusten tømmerkran på utsiden.

Rundt Åmotdammen kom vi uten flere vanskeligheter, vi rastet ved en bekk og lettet sekken for de siste matrestene. Oppstigningen på Bjønnåsen ble en stri tårn. Først klatret og kravlet vi i over ett kvarter før vi endelig oppdaget at vi var på feil vei. Ned en dal og så opp igjen, samme harde klatring bare enda lenger.

Nannestadsokningene hadde fått nok og løp sin vei før jeg nådde toppen, de skulle forresten rekke en buss. Det var litt dis eller tåke så utsikten fra åsen var ikke den beste, fra Bjønnåsen var det raskeste vei til Løvenstad og Lillestrømbussen.

Jeg har inntrykk av at ekspedisjonen gikk greit, og at alle var fornøyd til tross for at sekkene var tunge de første dagene og det ble noen flere omgående manøvre enn planlagt. Seks mann viste seg å være et passende antall, men jeg savnet sårt en kartleser.

Personellet var enestående uten den velviljen og samarbeidet jeg fikk hadde ferden aldri lyktes. Jeg tror også vi fikk sett litt av det Østmarka har å by på av naturperler, selv om det var litt mye myr til å begynne med.

Håper vi kan få til en Operasjon Villmark til neste år også. Kanskje med litt flere deltagere og der vi kan rette på de tabbene som ble gjort i år. Det er et alternativ for dem som vil ha seg en lang skautur, men ikke har tid eller råd til å reise særlig langt. Eller for dem som ikke har så fint og dyrt utstyr.

Rickant Andersen

Pionertroppen's Bretur

Jotunheimen 23-28/7 1978

Øvelsesleder: Rickein Per Pettersen

Loggen forteller:

Søndag 23/7:

Kl. 18.00 var vi samlet på Krossbu, Jon og Gro kom med tog/buss, Per og Anne Marie i en fullstappet folkevogn, Beate, Aud og Ellen i sin folkevogn. Reisa gikk riktig fint, og vi hadde strålende vær. Da vi kom fram begynte det å regne.

Vi ruslet oppover mot breen og fant oss en fin teltplass hvor vi slo leir før vi gikk tilbake for å leie utstyr og bære opp resten av bagasjen. Vi ble sittende på Krissbu resten av kvelden mens vi ventet på å få plukket ut utstyr. Et annet lag, DNT-brekurset hadde førsterett.

Ellen holdt på å sovne mens vi gikk tilbake til leiren i 23 tida. Hun var ikke aleine om å sette pris på å kunne krype ned i en varm god sovepose.

Mandag 24/7:

Vi våknet av en mistenkelig tromming på taket, snudde oss over på den andre siden og sov videre. Hver gang vi våknet var den dumme lyden der, så det ble ingen tidlig oppstandelse.

Jon og Per diskuterte værutsiktene gjennom walkie talkie, de bestemte at kl.12.30 skulle regnet gi seg, men den gang ei sa Tordenskjold. Da vi lurte oss ut kl. ½ 1, var fremdeles himmelen grå og våt. Så da slo vi oss til ro med at det var Guds plan at vi skulle ha dårlig vær i dag, og så var det bare å takke for det (jeg synes det er litt vanskelig men...)

Jon, Per, Svein, Ellen og Gro gikk til Sognefjellshytta og undersøkte hvordan det var med rom. Vi bestemte oss for å leie et firemannsrom til jentene og et to-mannsrom til Per og Torgeir. Så hadde vi et rom hvor vi kunne ha samling, bønn og bibeltime. Samtidig fikk vi et sted å tørke klær. Det er jo kjekt å kunne skifte og vite at en kan bli tørr igjen etter en tur på breen.

Altså vi lagde middag ved teltene, i regnværet. Det ble en riktig koselig middag, det har jo absolutt sin sjarm å spise ute. Etterpå pakket vi og gikk til Sognefjellshytta.

Nå er kl.22.00, vi er akkurat ferdig med bibeltimen og synge lovsanger, - og nå er vi i ferd med å lære et nytt bordvers, og det betyr vel mat igjen.

Tirsdag 25/7:

Det var deilig å ligge inne, vi hadde det tørt og varmt, og alle som en sov godt. Det var verre for Jon og Svein som lå ute og opplevde enda en våt natt. Det hadde regna verre enn natta før, til og med.

De møtte opp på hytta i ½ 9 tida da vi nettopp hadde stått opp. Været var ganske bra og alle var i godt humør. Vi spiste frokost sammen og etterpå holdt Per bilbeltime. Det var veldig godt, og et brennbart tema menigheten.

I 11 tida gikk vi ut. Først stakk vi innom teltene og deretter vendte vi nesa mot breen. Vi satte på oss brodder, tok på mer klær da det blåste surt, og bandt oss inn i tauene. Aud førte Svein, Torgeir, Gro og meg (Ellen), og Per førte Jon, Beate og Anne Marie. Så la vi i vei. Det regnet litt, men alle var fornøyd med turen. Gro, Beate og Torgeir ble firt nedi en sprekk og vi foretok en redning. Det var interessant og lærerikt, men helt annerledes enn på låven hos Jahr.

Etterpå gikk vi en tur på breen. Hoppet over noen sprekker og passerte noen snebroer. Det var virkelig moro. Både Aud og Per er veldig flinke førere, og forteller oss også om breen. I morgen skal vi prøve å føre selv. Dessverre er ikke værutsiktene så bra, men det får heller stå til. Vi er alle uheldelige optimister. I løpet av turen i dag måtte vi over noen elver....det gikk bra.

Nå har vi nettopp fortært en bedre middag rett utenfor hytta. Gro og Aud har også tatt et bad i vannet her nede. Det ligger en snefleck helt ned i vannet, men det gjør da ingen ting. Vi er da tross alt døtre av Norge. Ja vi elsker!

For øyeblikket sitter vi i peisestua på Sognefjellshytta. Kl. er nå 20.00. Vi har leid et rom til natta for å sikre oss tørking og husly. Noen flere blir nok liggende ute i natt.

Takk for i dag!

Onsdag 26/7:

Vi våknet av at Jon og Gro kom inn på vårt oksygenfattige og illeluktende rom ved 8 tiden. Deres morgenfriske appeller fikk etter hvert også oss "huleboere" på bena. Vi inntok frokost, og etter en stund satte vi kursen mot breen. Været var brukbart, og humøret steg over x akse, til tross for meteorologens nedslående forvarsel.

Per og Aud førte i begynnelsen, men etter hvert fikk også de andre prøve seg. Vi satte kursen for kalven, og spiste nistepakka der. Det blåste en del og etter kort tid skrek 8 kalde legemer etter varme og bevegelse. Bøverbreen ble gått på kryss og tvers, slik at alle skulle få litt føling med å bevege seg smidig og lett i utsatt terreng.

Ved 4 tiden satte vi atter fast grunn under føttene, og vi ruslet opp mot teltene. Etter kort rådslagning, ble vi enig om at leiren skulle pakkes ned, og vi skulle evakuere til Sognefjellshytta.

Vi kokte middag og førte den lenge etterlengtede næring til våre sultne mager. Beate var kvalm, og måtte legge seg, etter å ha matet krabbene (??) for annen gang. Ellen og Anne Marie lagde te og ordnet opp, slik at pasienten skulle komme seg så snart som mulig. Han som eier Sognefjellshytta påstod at Ellen var Sognefjellshyttas svar på Florence Nightingale, da hun for tredje gang stod nede i resepsjonen og spurte etter kokt vann.

Per holdt en meget god bibeltime, og vi sovnet rolig inn med det gode budskapet i tankene.

Torsdag 27/7:

Dette blei en oppbruddets dag. Værmeldingen var regn frem til lørdag da skulle det bli lettere igjen. Vi blei enige om at breen var for "sur" i slikt vær, bregången fikk derfor sin slutt.

Resultatet var at Per og Anne Marie fortsatte sin Vestlandstur etter at Per hadde holdt den siste bibeltimen. Beate var fortsatt syk slik at hun og Ellen reiste til Leirvassbu og slappet av der. Gro, Aud, Svein og Jon begynte på en tredagers fottur. Regnet gav seg og det blei en riktig fin tur i godt tempo. Fremme ved Skogdalsbøen tok vi oss en grundig vask og en bedre middag, men så begynte Gro å få problemer.

Kvelden blei til dels tilbrakt med hodet i do. Jon ville ikke være dårligere så han slo følge ut på kvelden. Vi må jo innrømme at vi begynte å lure på Guds vilje med dette. Men humøret slett ikke dårlig vi hadde jo hatt en fin dag!

Fredag 28/7:

Da vi stod opp om morgenen var Gro og Jon på bedringens vei, selv om de ikke var helt i toppform ennå. De var begge innstilt på å gå, så vi spiste, pakket sekkene og la i vei oppover Skogadalen. Klokka var 10 før vi kom oss av gårde, men turen til Olavsbu er beregnet til ca.5 timer så vi hadde god tid. Derfor tok vi det med ro og hadde mange pauser. Aud foret oss på hele turen med kjeks, sjokolade og sukkertøy, så vi fikk nok næring. Været var bra, overskyet men varmt.

Da vi nærmet oss Mjølkedalsvannet dreide vi nordover over fjellryggen og ned i Raudalen. Der oppdaget vi at det gikk merket rute over denne fjellryggen, men den hadde ikke vi funnet. Gro var fremdeles ikke frisk, men hun er jo ikke akkurat den som gir opp så lett, så det var nesten ikke merkbart på tempoet.

Ved firetiden var vi fremme ved Olavsbu. Der møtte Ellen og Beate oss. De hadde gått fra Leirvassbu og hadde kommet fram til Olavsbu ved tretida. På Olavsbu jobbet to snekkere med et nytt bygg. Jon og jeg fikk tilbud om gratis mat og overnatting mot å være med og bære steinullmatter i to timer, og det gjorde vi.

Utpå kvelden hadde vi en kort samling på ett av soverommene. Vi ba sammen, Ellen leste fra ei bok om menigheten som Guds bolig, og vi snakket litt om det hun hadde lest.

Senere på kvelden satt vi i stua og sang. Det var en gitar på hytta, og Ellen og Aud spilte. Vi kom i kontakt med en svenske som jobbet på nybygget. Det viste seg snart at han var interessert i jordbruk, og dermed var Jon og han i ivrig samtale om biologisk dyrking, ugressbekjempelse osv. osv.

Det var ganske fullt på hytta, så vi måtte ligge i stua og sove. Vi greide å rydde oss plass i alt rotet og en time før midnatt var vi i seng.

Svein Bergerud

Her slutter beretningen om hvordan Pi-troppen tross regn og sykdom trosset det norske høyfjell.

Rickant Andersen

Øvelse Høst I

Sørum 15-17/9 1978

20 duks telt / lett bedehus

Høstøvelsen 15/9 – 17/9 – 78

Denne øvelsen blei arrangert på Bangsåsen – Hammarsåsen i Sørum. Vi hadde fast teltplass ved Røysa. Et 20 dukstelt og et 8 dukstelt. Vi var 15-18 deltagere.

Turen startet med samling hos Håkon Bæreg, derfra gikk vi opp til Røysa i halvmørke. Der gjorde vi i stand teltplassen før vi inntok et bedre måltid, avsluttet med bønnestund og gikk til ro.

Dagen etter våknet vi opp til et herlig vær. Frokost og bibelstudium med samtale og bønnestund var først på programmet. Deretter hadde vi øvelse i orientering. Slo oss sammen 2 og 3. Omsider kom vi alle fram til Kopperudtårnet. Etter å ha nytt utsikten gikk vi tilbake for å spise middag. Jorunn viste seg som en soppeksperter og de fleste blei etter hvert ivrige sopp-plukkere. Altså sopp på menyen. Ut over kvelden begynte det å skye til og dessuten blåste det kraftig. Da krøp vi alle inn i 20 duksteltet, og virkelig koste oss. Det utviklet seg til reine vitnemøtet i svært så løslige former. Da vi omsider gikk hvert til vårt, var vi visst ikke ferdige likevel. Vi måtte ha ettermøte! Med Steinar i spissen til tross for at klokka allerede var ”ute i de små timer”. Gud fikk virkelig virke blant oss.

Søndag stod vi igjen opp til strålende vær. Vi tok oss ordentlig god tid både med frokost og personlig bibelstudium. Deretter hadde vi ei god samtale og bønnestund i solskinnet. Dagens øvelse var å gå i manngard. Svein Sæther hadde mistet kniven dagen før da vi gikk tilbake fra tårnet. Han hadde løpt og hadde ikke anelse om hvor på strekningen han hadde mistet kniven, eller hvor han hadde løpt. Selv om dette var en håpløs oppgave, gjorde det øvelsen mer realistisk. Vi bestemte oss for å gå 45 minutter fremover. Manngarden fungerte svært bra, til tross for store mengder blåbær og sopp. I det jeg som øvelsesleder skulle blåse det hele av etter 45 min. hojer Steinar til. Han hadde funnet kniven!! Vi måtte bare takke Gud, Han var midt i blant oss.

Deretter kunne vi gå tilbake til leiren og pakke. Etter en fin nedtur kunne vi avslutte øvelsen utpå ettermiddagen. Vi hadde blitt bedre kjent med hverandre og Gud hadde vært i vår ”midte”.

Opptaksfest

Øvre Rælingen Kapell 7/10 1978

Leder: ricor Steinar Tosterud

Opptaksfesten ble holdt i kjelleren på Øvre Rælingen kapell. Det var et koselig lokale som antagelig blir brukt som kirkestue eller menighetssal. Alle stilte i sin fineste stas, men det var ikke riktig så fint og høytidelig som den første opptakelsen på Fossheim. Den gangen tror jeg kommer i en klasse for seg.

Rickistene Jon Randby, Anne Marie Jahr, Synne Sletvold og Svein Sæther ble utnevnt til Ricki.

Rickist Håkon Bæreg rykket opp til Rickant i egenskap av sjef for miljøverntroppen. Medlemmene som var kommet til siden siste opptak ble tatt opp etter RICO's seremoni med ricoren som seremonimester.

08 Andersen

Øvelse Høst II

Buvannet, Gjerdrum 10-12/11 1978

Øvelsesleder: Rickant Andersen

Øvelsen begynte med samling på Ask i Gjerdrum, etter lang venting var alle samlet og bilkolonnen satte seg i bevegelse. En av bilene gled bakover i starten og bulket døra på en bil som stod bak.

Heldigvis var skadene små, men det er jo ikke hyggelig å begynne en øvelse med å kolliderer. Vi kjørte så langt veien rakk, og fortsatte til fots langs en myrete sti eller tømmervei. Leiren ble lagt på en åpen plass ved et stidele. Det må være en mye brukt leirplass for det var både bålplass og en gapahuk av granbar der.

Etter litt strev og feilknepping fikk vi reist to tolvduks telt, men som vanlig var det noen som valgte å sove ute. Bortsett fra leirslaging og matstell hendte det ikke stort fredagskvelden.

Lørdag morgen begynte med morgenstell og patruljevis bibelstudium. Det var meningen å ha en samling etterpå, da vi ble avbrutt av to karer fra Norsk Folkehjelp som skulle hjelpe oss med en førstehjelps øvelse. Den ene kom med oppblåsbare Anne på ryggen. Hodet hennes stakk opp over hans til stor forskrekkelse for dem som så det.

Omtrent en time senere hadde vi katastrofeutrykning. Hva som egentlig hadde hendt blir vel aldri oppklart, men på ei myr på vestsiden av Buvannet lå det strødd med sårede. Det lå fem markører spredt over myra pluss en sjette som virra rundt å ropte på hjelp.

Det var mest sår og bruddskader, og det lykkes naturlig nok ikke å få liv i Anne som ble erklært for ulykkens eneste dødsoffer. Øvelsens mest makabre markør var uten tvil Rune Stenslet han lå og hostet blod med punktert lunge og det ene øyet på halv stang.

Sambandet sviktet under øvelsen og mangelen på forbindingsmateriell var stor, vi hadde bare en førstehjelpsveske. Likevel karene fra Folkehjelpen var fornøyd med innsatsen, den var så god som en kan kreve av mannskaper uten erfaring og øvelse.

Etter førstehjelpa spiste vi middag og reiste et 20 duks telt under ledelse av Ricki Jon Randby. Det var en stor trafikk gjennom leiren, og noen stoppet for å slå av en prat. Resten av kvelden tilbragte vi ved bålet eller nede ved bekket i Buvannet som var 30 m. fra leiren. Det var kaldt og fullmåne så det var riktig vakkert nede ved vannet.

Da det led et stykke utpå kvelden lekte vi ”tredjemann i vinden” til det ble så mørkt at vi ikke kunne se hvor vi løp. Vi danset rundt bålet også etter en gammel israelsk folkevise som er hentet fra profeten Jeremias da skal jomfruen fryde seg i dansen, unge menn og gamlinger sammen.

Vi trådte dansen og frydet oss alle sammen, Rune Stenslet satt ved bålet og minte mest om en profet i det gamle Israel. Jeg hadde nesten følelsen av å være et annet sted, i en annen tid slik var stemningen ved bålet.

Kveldsandakten ble holdt i det store teltet, vi varmet det opp med stormkjøkken og stearinlys. Bortsett fra tre mann som var dratt hjem før på dagen, og et par ”månedyrkere” som ikke var kommet tilbake i tide var alle tilstede ved andakten som handlet om nestekjærlighet. Om hvor viktig det er å vise slik kjærlighet i det daglige liv, og å lære seg til å gjøre det.

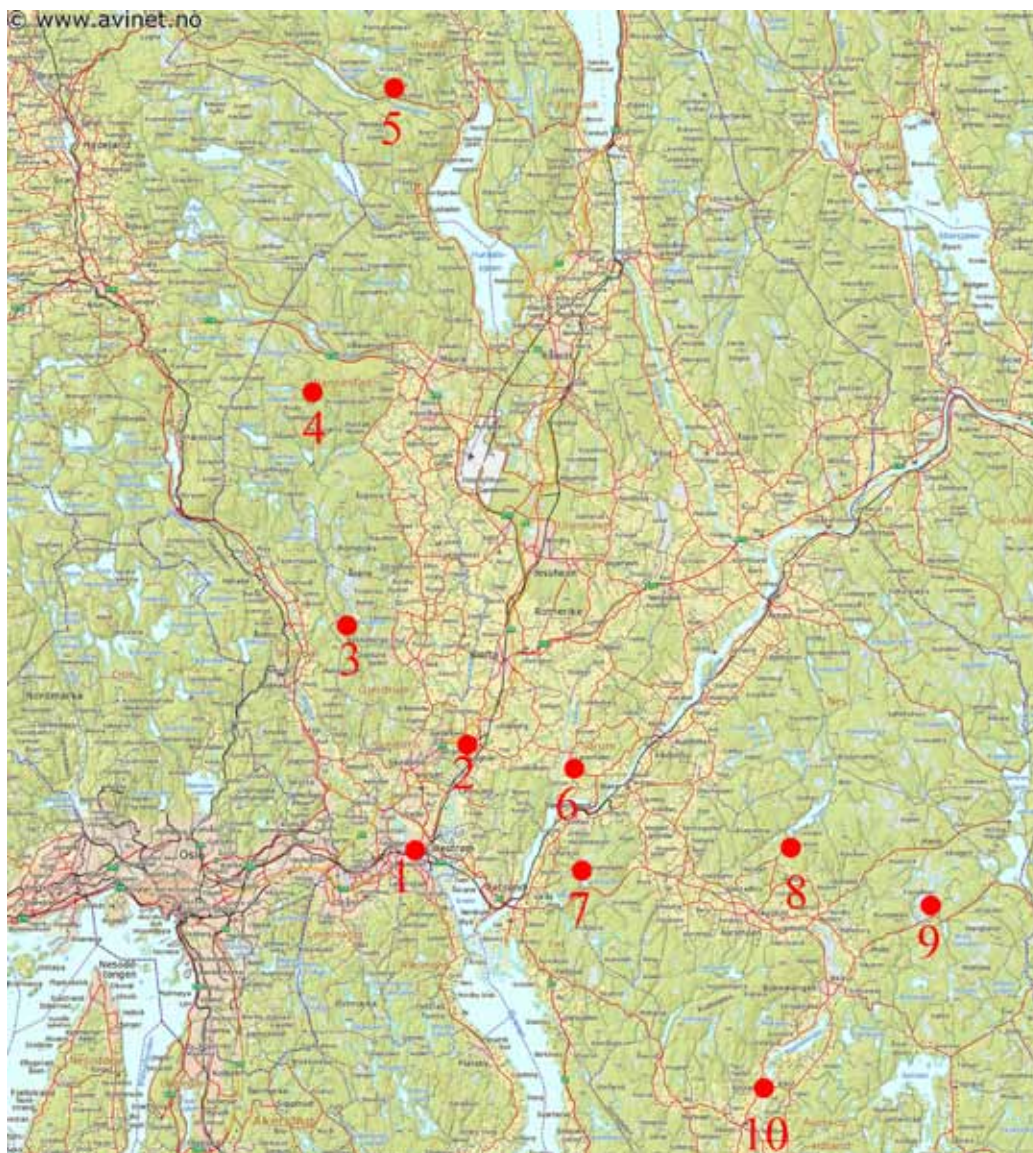
Etter andakten hadde vi en kort bønnestund og spiste fruktsuppe med kjeks. Til sist jagde vi jentene tilbake til deres eget telt og gikk til ro for natten. Mange av jentene hadde nemlig tatt med seg soveposen til kveldsmøtet og var ikke altfor ivrige etter å flytte ut slik reglementet krever.

Neste morgen spiste vi frokost og hadde leiren ryddet omkring kirketid. Jeg tror alle var fornøyd med øvelsen, bortsett fra at radioene ikke virket gikk alt prikkfritt.

Været var som alltid strålende.

08 Andersen

RICO's operasjonsområde

1 Lillestrøm 2 Frogner 3 Buvannet 4 Nannestad 5 Hurdal 6 Sørum 7 Varsjøen 8 Ulviksjøen
9 Mangenskogen 10 Fossheim (Kartet er omtegnet i 2014)

12/2	Generalforsamling Nannestad
25-26/2	BØ Tretjern
9-11/6	Operasjon Villmark Østmarka
20-23/6	Sykkeløvelse Lierfoss Årnes Hvalsmoen
15-17/9	Høstøvelse I Bæreg
6-12/11	Høstøvelse II Buvannet

RICO'S OFFISERER 1978:

ricor: Steinar Tosterud	Miljøverntroppen:	Stabstroppen:
NK: Rickein Per Pettersen	Troppsjef: Rickant Håkon Bæreg	Troppssjef: Rickant Arne Andersen
Pionertroppen:	NK: Ricki Trond Tukkensæter	NK: Rickist Synne Sletvold/Ricki Svein Sæther
Troppsjef Rickein Pettersen	Ricki Heidi Sørnes	Materialforvalter: Ricki Sæther/Rickett Pål Stensleth
NK: Ricki Jon Randby		Radiooffiser: Ricki Sæther
Ricki Anne Marie Jahr		

RICOs 4. Generalforsamling

3/2 1979 Misjonshuset Lørenfallet

Ordstyrer: ricor Håkon Bæreg

Møtet ble åpnet med andakt av Sigurd Dale som vi hadde bedt om å komme for å holde andakt. Han talte om korset på vår panne og på vårt bryst. Hva det vil si når presten gjør korsets tegn over oss i dåpen. Det skal være et tegn som viser at vi tilhører Gud, og verne oss i dommen.

Etter andakten var det sjefsbytte i RICO. Steinar Tosterud fant å måtte trekke seg som ricor for å få mer tid til familien. Per Pettersen trakk seg fra NK stillingen samtidig, han fortsetter som sjef for Pionertroppen. Ny ricor ble Håkon Bæreg, Rickein ble undertegnede.

Bytte skjedde ved at Håkon fikk overrakt sverdet som blir brukt ved opptak av medlemmer i RICO, og ble ønsket lykke til. Dermed har RICO fått offiserer som har gått alle gradene fra Rickett til ricor.

Stabstroppen er avgått ved en stille død fordi medlemstallet har gått jevnt og stødig ned til nesten 0. Likevel vil det bli prøvd å opprettholde troppens funksjoner så som materialforvaltning og samband.

RICO skal arrangere to padleleirer i samarbeid med Indremisjonen. Steinar ba RICO om hjelp til å arrangere to jordbruksleire på bruket hans i Feiring. Det ble tatt ut en gruppe som skulle arbeide med padleleirene med ricor Bæreg i spissen.

Kvelden ble avsluttet med å se på lysbilder, nye og gamle. Bent Rønsen som er kommet hjem fra en av sine turer over dammen og viste en del lysbilder fra Amerika.

08 Andersen

BØ Vinter 79

Breimosan 31/3-1/4 1979

Ledelse: Staben

Øvelsen begynte med avmarsj fra Sørumsand stasjon lørdag ettermiddag. Vi var fem mann, ricor Håkon Bæreg, Ricki Jon Randby, Rickist Heidi Sørnes, Rickett, Bent Rønsen og undertegnede.

Målet for øvelsen var å prøve å klare seg med et minimum av mat og utstyr. Bortsett fra ricoren, var det ingen som hadde noe å legge av før vi dro ut. Rickist Sørnes var svært i tvil om hun skulle bli med, og utstyret bar til en viss grad preg av det.

Det hadde regnet og snedd jevn og trutt hele uka før øvelsen og helt til noen timer før vi dro ut. Undertegnede, og muligens flere med ham lå i harde forhandlinger med vår Herre og Mester for å få godt og tjenelig vær.

Det viste seg da også at Han der oppe så med velvilje på øvelsen, for vi hadde oppholdsvær fra vi startet og til øvelsen var over på søndag.

To av oss gikk på ski, de andre på beina og etter litt strev og spetakkel var vi oppe på Breimosan som ligger ca.3 km. sørøst for Sørumsand. Der lagde vi en leirplass innved en stor stein. Vi sparket bort sneen, og la bålet nærmest steinen med granbar å sitte på rundt kanten.

Til ved brukte vi en tyritopp som Bent var oppe i buska og sagde ned samt 2/3 av ei vindfalt gran. Det lyder vel som et stort brenselforbruk, men natta var lang og bålet brant fra det mørknet og til vi dro neste morgen. Vi fikk tida til å gå ved å snakke sammen om løst og fast, og stekte pinnebrød. Deigen bestod av mel med bakepulver, rosiner og vann, den ble rullet på pinne og stekt i glørne. Retten var velsmakende, men det rådet strid om hvor mye det lille vi fikk i oss var verdt som mat. Ricki Randby rørte verken vått eller tørt under hele øvelsen.

Søvn ble det dårlig med Randby og Rønsen lå et par timer i ei "bosso" Jon hadde lagd et stykke fra bålet, og fikk nok sove noen minutter, selv om de foretrakk å bli ved bålet resten av natta. Utpå morgenkvisten la vi oss rundt varmen, jeg tror alle unntatt Jonsom satt i røyken fikk sove et par timer. Ricoren sov sin del av tiden med høye snork. Vi hørte ugle og orrhane, men så ingen av delene.

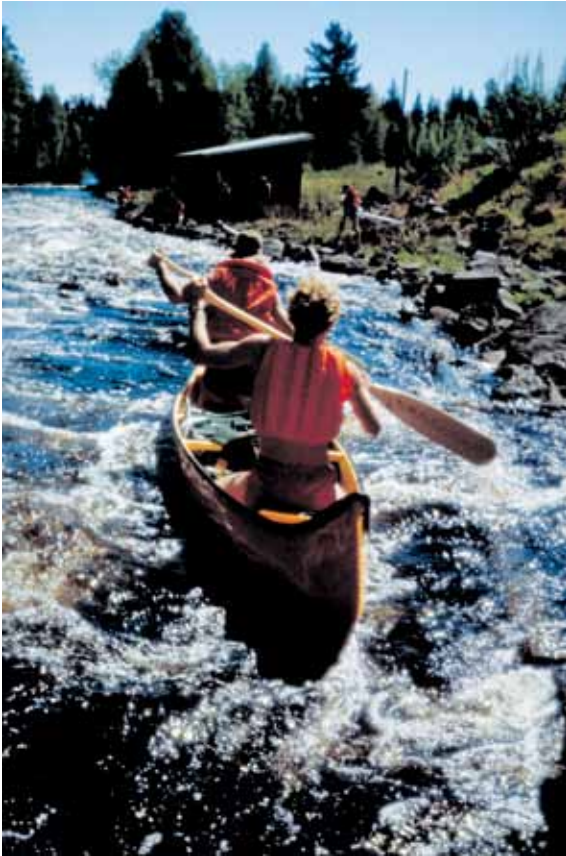
Øvelsen var en prøve på samhold, og det holdt hele tiden. Alle var enig i at øvelsen var vellykket.

08 Andersen

Padle Øvelse 1979

Skjervangen 1-4/6 1979

Øvelsesleder: ricor Håkon Bæreg

Øvelsen begynte med fremmøte på Frogner fredag ettermiddag og biltur til Rakeie ved Bjørknessjøen. Etter en del venting var vi samlet, 21 mann, 9 kanoer og en kajakk. Været var strålende, sol og speilblankt vann. Ferden gikk i kveldsstillhet, med jevne åretak. Ikke alle var like vant til å padle, men båtene gled frem i jevnt og rolig tempo.

Ved enden av sjøen måtte vi bære forbi en fløtningsdam, og satte båtene på elva som gikk i små stryk nedover. Det var ikke lett å styre båtene og det skrapte over stein når noen satte utfor, men det ble ingen skade på båtene.

Da vi lå på Mangen og ventet på at de siste skulle ta seg ned elva, hørte vi fløytelet. I en av kanoene satt en og spilte fløyte mens båten gled lydløst over vannet. Det var en ubeskrivelig, fin stemning, fløytelet over speilblankt, kvelds stille vann og sola lavt på himmelen. Vi lå helt stille og bare lyttet til konserten var ferdig.

Målet for dagen var Furuøyene i Mangen. Flåten landet på en av dem og trakk båtene på land. Alle kokte kveldsmat og la seg der de fant det høvelig. Været var så godt at det ikke var nødvendig med telt. Klokket tre kom sola opp og vekket oss som ikke lå i skyggen.

Et par timer senere foretok ricoren en forflytning mot lavere lende. Årsaken til denne manøver er ennå på det uvisse, men det ble nevnt at undertegnede snorket noe som kan ha vært en medvirkende årsak. Vi befant oss nemlig til å begynne med godt innen hverandres hørevidde.

Frokosten bestod som vanlig av føde for både legeme og sjel. Det ble lest fra profeten Hoseas, kapittel 11, 1-4 om Guds kjærlighet. Det var det som skulle bli emne for resten av andaktene på øvelsen, og vi fikk virkelig merke at den var med oss.

Dagens første padle-etappe fikk fra Furuøyene til utløpet av Mangen. Der løftet vi båtene over en demning, og de beste av oss gav seg strykene i vold. Samtlige farkoster kom hele gjennom prøven, men det ble slått hull i en kano da den skulle tømmes etterpå. Soltørk og bred tape gjorde båten sjødyktig igjen. Vi padlet over Øysjøen, la oss i flåte og inntok en enkel lunch i "rom sjø". Etter maten la vi ut på dagens hardeste etappe. Først var det ca. 100m. bæring forbi en foss, deretter padlet de flinkeste tomme båter gjennom 3-400 m. virvler og stryk. Elva gikk ganske frisk, og vi hadde noen turister som tilskuere til forestillingen. Denne delen av ferden gikk helt uten skade på materiell og mannskap.

Samme dag forserte vi to stryk til, i ett av dem kom vi igjennom på en heller ukontrollert måte for undertegnede vedkommende. Vi lå som førerbåt og ble dratt inn i strykene av strømmen. Elva gikk under en bro og der hang vi litt i brobjelkene til vi slapp oss ute. Kanoen kom ut av kontroll, gikk på grunn og slo sprekker. Da vi undersøkte båten viste det seg at vi tok inn vann, men ikke så mye at det hadde betydning.

Da vi nådde Skjervangen oppstod det splittelse om hvor vi skulle legge leiren. En del dro mot nordøst, resten lå i flåte og holdt rådslagning. Til sist falt valget på Østøya som lå mot sør. Der trakk vi opp båtene og la leiren høyt oppe på en fjellknaus ved vannet.

Etter planen skulle vi ha gått til Tannsjøen i Sverige, rett over grensen. En hel dag med bæring og strykpaddling, utsiktene til en søvnløs natt og bare bæring opp igjen, utløste et allment veto mot planen.

Den natten ble det holdt førstehjelpsøvelse. Tre menn og en båt var savnet kl.23, leting ble iverksatt så snart de kunne få sambandet i orden og båten på vannet. Det ble dannet søkekjede med kanoer under ledelse av Bent Rønsen, forhenværende marinejeger nå pasifist. Etter det som blir sagt fungerte manøveren med stillhet og presisjon som kunne være en marineavdeling verdig.

Kanoen ble funnet da mannskapene gikk gjennom området for annen gang. Den var blitt sett på første tur også men da var de ikke sikre på om de var kommet rett. På land ble det organisert manngard. De fant den første markøren som hadde åpent beinbrudd og sjokk ganske snart. Han var delvis ved bevissthet og gav lyd fra seg.

Behandlingen av pasienten var upåklagelig. Ikke minst Heidi Moen utmerket seg ved å spørre ut pasienten og få alle personlige data fra han på en pen og forsiktig måte. De to andre pasientene ble funnet kort tid etter, ikke minst ved hjelp av opplysninger de fikk halt ut av den første.

Transporten var i alle fall for sjokkpasientens del utmerket. Han ble båret på telt-duker ned i en kano og padlet til leiren. De to andre pasientene fikk kan hende ikke like luksuriøs behandling, en valgte å gå for egen maskin, den andre lå vondt i båten.

Bortsett fra beinbruddet viste opptelling av skadene en solforbrent rygg, et armbrudd, en hjernerystelse og to generelle forfrysninger. Det siste bød det ikke på noen problem å få frem i nattekulda.

Søndag morgen ble styrken øket med tre mann og en kano, og vi la ut for å utforske Sootkanalen. Kanalen ble bygd på 1800 den tid av Engebregt Soot for å sluse tømmer fra Mangenvassdraget og over til Haldensvassdraget.

Vi padlet oppover så langt kanalen var farbar og fortsatte til fots til Mortsjølunga. På veien opp inspiserer vi flere sluser og en fiskedam. Det var bare de to øverste slusene som hadde porter, de andre var falt mer eller mindre sammen, og selv de to øverste var gamle og skrøpelige. I vannet bak den øverste slusen badet mange, og vannet var godt og varmt.

Etter middag fikk vi besøk av Oiko, det vil si deres kommandant var oppe hos våre folk. De menige nektet å komme i land tross vår invitasjon. Den kvelden ble øvelsens absolutte høydepunkt.

Vi var samlet på knausen og så utover sjøen mot solnedgangen. Fløyte-tonene lød utover vannet, og vi sang som et englekor. Folk i ei hytte rett over vannet kom ut for å lytte, og snart lå det to båter på vannet rett over sundet. Det strittet av fiskestenger alle vegne på de to båtene, men det var nok annet enn fisk som trakk folk dit.

Både sang og musikk fikk en vidunderlig klang der ute ved det stille vannet. Herren var der, og når vi sang "We are one in the spirit, We are one in the Lord", da var det mer enn tomme ord. Selv de som var på øvelse for første gang falt helt naturlig inn i fellesskapet. Etter kveldsmøtet var det en del av oss som foretok private padleekspedisjoner før vi la oss.

Samme natt røvet Oiko alle våre farkoster og tauet dem over på en øy like ved. Alt gikk vel bortsett fra at de ikke regnet med vårt trumfkort Odd fra Alta. Han vasset etter og trakk finnkniiven mot tjueraddene. Oikos mannskaper fortrakk i en viss fart og innskipet seg gråbleke og skjelvende. Ros til Alta for rask og rådsnar opptreden.

Mandag la vi ut for å ta det endelige oppgjøret. Vi la oss i slagformasjon, 11 fartøyer på linje med drønnende kinaputter. Oiko været strid og lå parat på redan. Halve styrken deres flyktet mot basen mens den andre delen forholdt seg rolig.

Vi satte etter flyktingene, og da vi gjorde holdt for å ordne flåten, ble vi tatt igjen av Oikos baktropp. Hele RICOs flåte på rekke over vannet, de andre ble samlet opp ettersom de kom drivende mot oss. Kamplysten var stor på begge sider, men vi fikk stagget våre egne så det ikke kom til episoder av noe slag. Våre fulle båter mot deres tomme ville gjøre oss til tapere om si så senket hver eneste av deres båter. Dessuten var operasjonen ment som en ren maktdemonstrasjon, ikke som opptakt til et sjøslag. Freden skulle befestes med tobakk, siden ingen hadde pipe, ble det røkt adskillige fredssigaretter. Knivstikkeren og han som ble truet gjorde opp i fred og fordragelighet, de var begge enige om at alt bare var spøk og moro. Menige Oikofolk druknet hverandre siden de ikke fikk møte RICO i strid og avreagerte på den måten.

Siste padletur gikk til enden av Skjervangen og tilbake. Det var mange skjær i sjøen, noen av dem fant vi på en heller brå og ubehagelig måte. Strømmen førte oss gjennom et stryk ned til en demning der ferden endte. Om litt dro vi tilbake, det var som å se laks på vei til gyteplassen. Hard padling opp mot strømmen, kom for nær land, fall tilbake, nytt forsøk. Endelig var alle oppe.

Hjemtransporten foregikk med kraftig støtte fra Oiko som gav våre sjåførere transport til Rakeie der alle bilene våre stod. Til sist kunne alle sitte opp, og kompaniet var på hjul bare 3-4 timer bak et altfor knapt skjema.

Øvelsen ble avsluttet med ordene fra Galaterbrevet 3,28: "Her spørres ikke om jøde eller greker, trell eller fri, mann eller kvinne: alle er dere ett i Jesus Kristus" .

08 Andersen

Jordbruksleir i Feiring

26/6 – 2/7 og 5-11/7 1979

Ansvarlig: Rickett og brukseier Steinar Tosterud

“Det har blitt avviklet to fine jordbruksleire i regi av Romerike Indremisjon og klubben Rico på småbruket Sør-Tosterud i Feiring. Kristne agronomer er med for å gi de unge undervisning i landbruksteori – og ellers er det bibelsamlinger, bønnestunder, turer til skogs og leirbål ved stranda. Deltakerne på denne første leiren som nå går mot sin avslutning er fra Sørum, Ullensaker, Nannestad og Skedsmo – foruten Nes. Som i jordbruket for øvrig: Aktivitetene på leiren foregår helst om dagen, og på kveldene er det friere med eventuelt fiske på Mjøsa, litt avslapping og kanskje et bål. Hver kveld avsluttes med en kveldsandakt hvor ungdommen samtaler og en eller flere leser noe fra Bibelen. (Foto: Einar Mjøberg)”

Leirene ble holdt på småbruket til Steinar, Tosterud Søndre. Det ligger på vestsiden av Mjøsa, Nord for Minnesund. Besetningen er på 15 vinterfora sau og jorda er så brattlendt at det blir sagt de bruker spiker i settepoteten.

På første leir var det i alt 11 mann, fem jenter og fem karer om vi regner med han sjøl. Folk kom rekendes hele tirsdags formiddagen, til fots, på sykkel eller med bil. Da alt folket var kommet og innlosjert i halmen på låven ble det middag. Det var lapskaus som var blitt til overs etter et lokalt matunder, fem bøtter fulle. Maten var god den, vi åt for tyve og jobba for fem hele leiren gjennom.

Etter maten var vi ute og stauret opp ei hesje og la høy på nederste tråden. For en del av oss var det første smaken på gårdsarbeid. Vi var to som utbedret traktorveien nedover enga også. Da kom regnet. Hele første delen av den første leiren ble vi stadig avbrutt av regnskurer.

Om kvelden hadde vi første samling i halmen, vi sang og pratet sammen og hadde en andakt. Hvis været var bra hadde vi bål ved Mjøsa og kveldssamling der. Det ble en fin bande som ble godt sammensveiset alt fra første dag av.

Etter frokost hadde vi bibeltimer der Steinar gjennomgikk en bønn i Fadervår. Det var fine bibeltimer der vi fikk vite litt om meningen med de enkelte bønnene, og hva de innebærer. Arbeidet begynte de første dagene rett etter bibeltimen, men vi prøvde også å ha ei økt før frokost for å få litt morgensol. Den siste ordningen fungerte bra så lenge været var lagelig.

Vi hadde mange oppgaver på leiren, å slå og henge høy, hyppe poteter og måke i sauefjøset. Sauene går hele vinteren på ei kake av gjødsel og strø, talle som må ut før sauene blir satt inn om høsten. Å lempe talle var en hard, men populær jobb, ikke minst fordi det ble innvilget en tur i badet etterpå. De andre som ikke fikk bade syntes ikke om fjøsarbeidet. Aromaen ble for sterk for mange fine neser.

Høytørken var det så som så med, det kom mange regnskurer og mye ble hesjet vått. Allikevel kunne de kjøre inn et par lass på den andre leiren.

Søndag var satt av til skogstur med inspeksjon av billefeller. Ellers var søndagen hviledag, og det var sagt det var en god ting med en slik dag midt i leiren.

Gro Randby underviste i engdyrking og sauehold på den første leiren, og undertegnede i miljøvern. På den andre leiren var det bare en deltaker pluss to Randbybrødre på 12 år så det ble ikke noen undervisning, bare bibeltimer.

Etter to leire hadde vi fått slått all enga, hengt alt vi hadde hesjer til, og vendt det høyet som måtte bakkedørkes en gang. Dessuten hadde vi tømret ny låvebru og måkt fjøset.

På begge leirene levde og bodde vi i låven, med langbord på øvre bru og sengeplass på høygulvet. Enda vi var så forskjellige både av lynne og bakgrunn ble fellesskapet på leirene utmerket. Arbeidsfellesskapet gjorde helt sikkert mye, ikke alle slet like hardt, men alle var med. Grunnen til at det ble så få deltakere på den andre leiren, var at den falt i fellesferien.

Alt i alt var jordbruksleir et vellykket eksperiment som vil bli gjentatt til neste år.

08 Andersen

Padleleir I og II 1979

Østervaldskog – Otteid og retur 23-30/6 30/6-7/7 1979

Leirkommandant: 1. leir Bent Rønsen 2. leir Erik Øyesvold

Arbeidet med padleleirene begynte rett etter generalforsamlingen i vår. Da medlemmene sa seg villig til å være med på planen tilbød vi Romerike Indremisjon å arrangere de to leirene. Var det ikke for RICO ville det kanskje ikke blitt noen slike leire i år, det var i alle fall ingen planer før våre.

Vi satte sammen en stab av frivillige, både offiserer og ricketter som skulle stå for opplegg av leirene. De to viktigste var kanskje Bent Rønsen og ricor Bæreg.

Etter en del strev fikk vi så etter hvert samlet ledere til leirene. Fem mann til hver leir, av disse var 8 fra RICO og to utenfra. En del av hensikten med disse leirene fra RICOs side var nettopp å få en del av våre mannskaper med i slik tjeneste. RICO skal også være et redskap for å vinne andre, da må vi gå ut. Ved at de får anledning til å gå ut i tjeneste håper vi også at medlemmene merker at RICO er mer enn en koseklubb, og at øvelsene virkelig er øvelser ikke bare lystturer.

Ledere på den første leiren var: Bente Rønsen, Trond Tukkensæther, Pål Stenslet, Gry Hoika og Ingrid Randby. Leiren startet i Östen en sjø ved Østervaldskog, på svensk side av grensen ved Rømskog. De padlet ut av sjøen og gjennom en kanal nedover mot Løken nord om Töckfors, der slo de leir for natten. En del stilte egne farkoster resten av kanoene var leid eller lånt av Rønsen som skulle selge dem etterpå.

Etter det som ble sagt var sjøen styggda de la ut på Foxen. Det bar i mot, en kano veltet, men både mannskap og utstyr ble reddet i land på et skjær. En kajakk gikk rundt hele fem ganger, men ingenting gikk tapt. De lå for det meste værfast og padlet i stilla om natta. Likevel ble leiren meget vellykket, det var de enige om enda de bare nådde til Otteid og ikke til Nössemark slik planen var.

Meldingen om at de var gått på land i Otteid kom til sist pr. telefon til Tosterud i Feiring. Derfra gikk den med kurer til dem som skulle avløse den første leiren og nådde dem en halv time før avgangen fra Lillestrøm. Ved iherdig bruk av telefonen på Nytorget fikk vi omdirigert dem som skulle komme på egenhånd.

Ledere på den andre leiren var: Erik Øyesvold og Marit Økern som ikke var med i RICO, Sille Holte, Rune Stenslet og undertegnede. Vi kom til Otteid i biler som folk fra den første leiren kjørte tilbake. Da byttet av fremkomstmiddel var over padlet vi et stykke sørover på Stora Le. Der la vi til lands på en odde slo leir. Vi hadde en andakt og sang en del om kvelden. Alle sov under åpen himmel, mange lå pakket varmt, tett. Alle liggeunderlagene lagt ved siden av hverandre, og folk i sovepose oppå. De med dårligste pose lå i midten.

Til frokost fikk vi en liten regnskur bare for å minne om at det var på tide å dra. Ferden gikk nordover i et bedagelig tempo. Vi rastet en gang for å bade, og en gang til for spising og padleinstruksjon. Da matkistene ble åpnet var det noen karer som oppdaget at sirup i originalpakning ikke er egnet til turproviant.

Rune Stenslet var instruktør i padling. Vi fikk lære litt om drivtak og styretak såpass at alle kunne mestre båtene. Erik valgte å padle en annen rute enn resten av flåten, og lærte den han hadde i kanoen å styre. Det gikk litt seint med de to, så vi drev litt lenger nord enn det Erik ville. Planen var å gå inn i ei vik i Foxen, da vi kom for langt nord kom vi ut av kurs. Tempoet var heller labert. Storparten av kanoene lå i flåte, og mannskapet i fløybåtene padlet. Langt om lenge fikk vi landkjenning, først ville vi legge til ved ei stue, men fant en kommunal rasteplass lenger nord.

Der var det brygge, latrine, søplekasser og båt plass, nevnt i den rekkefølge de ble benyttet. De svenske rasteplassene er en utmerket oppfinnelse som lå spreidd langs hele padleleden. På den måten får en konsentrert slitasjen på området til noen få steder, og padlerne får en behagelig leirplass.

Søndag kveld hadde vi den første bibeltimen, vi tok utgangspunkt i ei bok av Bruce E. Olson "For dette kors skal du dø". Den handlet om en ung amerikaner som dro ut for å være misjonær blant en lite kjent stamme søramerikanske indianere. Boka fenget veldig godt blant alle deltakerne. Bibeltimene fulgte ikke nettopp boka, men tok opp en del emner som også var fremme i boka. Erik holdt andakt over hvem Gud er, fortalte hvordan han møtte Gud. Jeg tror hans ord den kvelden er noe av det som sist blir glemt.

Vi skrev en padlesang, den lyder så: Melodi "Herren din Gud går foran deg"

Herren din Gud padler foran deg

Han skal være med deg

Du skal ikke velte mer

Du skal aldri mer bli våt

Herren din Gud skal padle foran deg.

Mandag blåste det friskt, men vi la ut på med godt mot. Etter en times tid i motbør over Foxen ble det klart at vi måtte bytte om en del på mannskapene. Det var stor forskjell på krefter og teknikk, derfor dro tre båter i le av et svaberg og utvekslet mannskap. Undertegnede fikk ildlåpen den dagen, jeg ble plassert i en liten aluminiumskano som var lastet til det bare var ca.10 cm. fribord. Dessuten skulle jeg sitte akter og padle en som ikke var særlig bevandret udi kunsten. Vannet slo inn og vi øste, da var det godt å trøste seg med padlesangen.

Vi la til land ved et lite, nedlagt steinbrudd sørøst av Fågelvik. Der koste vi oss og hadde bål på stranda. Den kvelden sov alle inne i et 24-duks telt trangt, men varmt.

Tirsdag var hviledag med landligge. Etter frokost hadde vi ei samling der de som ville, det vil si alle kunne snakke sammen og spørre om ting de lurte på. Det ble Erik som var den naturlige leder av samtalen. Ett av problemene som ble tatt opp, var at noen hadde vanskelig for å finne seg til rette i kristen sammenheng. De ble ikke godtatt slik de var, følte de. Kveldsandakten handlet om det samme enda det ikke var avtalt, og mange undret seg.

Om kvelden hadde vi 1.hjelpsøvelse, et småfly hadde styrtet oppe i lia, passasjerene lå strødd i lendet. Vi organiserte en manngard og la i vei. Den første som ble funnet lå og hostet blod. Han ville absolutt røyke, ikke rart om lungene hans var skralle. De to siste fant vi omtrent samtidig, den ene var slått ut av en hodeskade. Den andre lå og vred seg i pine over et beinbrudd. Og så ble det helt stille. Vi fikk båret pasientene ned til teltet på bærer, og mistet bare en av dem i bakken. Mannskapene gjorde førsteklases innsats, både markører og hjelpere. En uheldig oppdagelse var at blodet vi brukte tiltrakk knott og mygg.

Onsdag padlet vi vår lengste etappe, fra den siste leirplassen og opp i Töcken. Magen protesterte, tirsdag kveld var det en som hadde snev av magekatarr. Onsdag morgen var det min tur. Etter å ha avlevert frokosten på land, var det å ofre til Nøkken. Jeg spydde og padlet, padlet og spydde til vi var forbi slusene i Töckfors. Da konsentrerte jeg meg om en av delene og overlot padlingen til Øyesvold.

Vi ventet lenge på å få slippe inn i slusene. Til sist tok Erik saken i egne hender og åpnet slusen. Omsider kom det da en slukøret sluseslusk og krevde oss for penger for bruk av slusa. Han fikk vær så god sveive opp den øvre slusa for oss også.

Vel opp sendte vi mannskapene på plyndringsferd i stedets butikker. De handlet med seg alt som var å få av sötlimpa, pølser og cola. Tungt lastet med bytte dro vi oppover Töcken.

Torsdag for vi til Østen. En 6mannskano, et digert best av en aluminiumskano, var innredet for syketransport. Pasienten følte seg som en greve der han lå, eller som en oppdagelsesreisende som ble padlet frem av to innfødte. Ferden gikk på stille vann og gjennom trange kanaler. Vi stoppet ikke før vi kom til Østen. Der møtte vi en flåte med nederlendere som lå på en rasteplass. Selv slo vi oss til på ei øy lenger øst.

Fredag lå flåten stille, vi padlet bare bort til et sted der det gikk an å sole seg. Erik holdt et foredrag om Guds vesen, hvordan Han befinner seg utenfor vår fatteevne. Om kvelden var det vitnemøte, nesten alle hadde noe å si eller lese. Tre eller fire vågde å bekjenne at de var blitt kristne den kvelden. Måtte det bare vare når de kommer hjem.

Siste natta dro vi på skattejakt, fire båter, fire i hver båt. Vi hadde hørt sagnet om Bengt Olsen, en storbonde fra Finnskogen som hadde svidd av nabogården og siden var rømt til Sverige. Han hadde ryddet seg en liten plass "Bengtshålen" ved Østen. Det var sagt han hadde sølv på kistebunn og før han døde gjemte han det ved Østen.

Hver fredag ved fullmåne går Olsen igjen, og da i spøkelsestimen er skatten å finne. Vi fant sporet, padlet, løp og klatret. Lette i gras og måkeskitt og så til sist var skatten vår.

Lørdag dro vi hjem. Padlet til Østervaldskog der en lastebil stod og ventet for å ta imot kanoene. Klokka tre kom bussen for å hente oss. Bent Rønsen skulle ha vært veiviser, men han var ikke å få tak i. Likevel kom bussen presis.

Den fremste rosen vi fikk på padleleiren var at vi snakket slik at de som ikke regnet seg som kristne forstod. At de som ikke var kristne fant seg til rette, at noen begynte å tro på Jesus. Hadde ikke Herren vært med oss hadde det ikke vært mulig. Han skal ha æren.

Til sist vil jeg si det er viktig å ha noen slike leire for hele mennesket. Leirer der en ikke bare er sammen om åndelige ting, men er sammen i alt. En blir godtatt som seg selv, trenger ikke gjøre seg til.

Padleleirene har livets rett så lenge Gud lar oss drive på med dem. Aller mest fordi de kan vise dem som søker hvordan et kristent fellesskap skal være på sitt beste.

08 Andersen

Giftemål i RICO

Rælingen 28/7 1979

Lørdag 28.juli 1979 ble Ricki Anne Marie Jahr gift med Rickant Per Pettersen. Bryllupet stod i Rælingen kirke og festen ble turt på Jahr.

Som seg hør og bør når folk giftes, ble det gjort leven med de nygiftes leilighet. Et par av RICOs stab med flere, blant annet en som siden er rømt av landet, sørget for å overbringe en passende og original presang. Nevnte personer hadde rekvirert en pattegris, for anledningen malt rød med rødbetsaft.

Overleveringen bød på enkelte problemer, for det første var leiligheten lukket og låst. Den lå i første etasje, og vinduet på badet var bare dekket med fluenetting. To raske snitt med kniv og et hopp så var førstemann inne for å rekognosere. Naboene observerte noe de tolket som mistenkelig aktivitet, og ringte til politiet. Et par minutter senere var lovens håndhevere på pletten med hund, håndjern og håpet om storfangst.

Først ville de vite hvem som eide bilene. Det var litt problematisk for den tilhørte ingen av dem som satt i. Etter leiting og parlamentering kom det fram et førerkort og et vognkort. Snodig, navnet på førerkortet stemmer ikke med det i vognkortet, mer leiting nytt vognkort.

Hva de skulle, jo det var det at de skulle ha levert en kjælegris til brudeparet, men så var døren låst. "Vi har grisen i esken her", sa den ene og lufta godt med eskelokket så stakkaren fikk puste, "det lukter litt gris". Politimadammen rygget tre skritt tilbake ved lukta, ristet på hodet av slike bryllupsløyer og fór .

Grisen ble installert på soveværelset, og i løpet av natten gjorde det som veloppdragne gjester ikke gjør. Da ekteparet kom hjem, ble soveværelset evakuert og omgjort til svinestall.

Etter sigende ble grisen mottatt med godt humør, pattegrisen kom til sine egne igjen om morgenen.

08 Andersen

Matauk

Nannestad 14-16/9 1979

Øvelsesleder: Jon Randby

Polyporus ovinus (fåresopp) i naturen →

←Og i panne.

Øvelsen begynte for manges vedkommende med innstabling på en full buss til Nannestad. Vi hadde bare to biler som kjørte fra Skedsmo og Sørumsund, omkring 12-15 mann måtte om bord i bussen. Vi møtte hos kjøpmann Lunde på Åsvegen og begynte marsjen mot leirplassen. Planen var å finne en leirplass etter kartet.

Første del av marsjen gikk etter veien, så slo vi inn på ei sti. Neste sti fant vi ikke, endte i tetteste krattskauen uten antydning til leirplass. Vi foretok et strategisk tilbaketog og la kursen mot alternativ stilling.

Etter noen timer på marsj med bare to lommelykter på nær 30 mann satte vi oss for å hvile. Det var helt klart at vi ikke kunne make å nå noen av de to leirplassene vi hadde pekt ut i mørke. Øvelseslederen og rickett Pål Stenslet, som var kartleser, dro ut for å finne et sted for natten. Vi som var igjen hvilte og prøvde å holde humøret på topp.

Mannskapet viste stor utholdenhet, også de som var på øvelse for første gang. Øvelsen var nemlig åpen for dem som hadde vært på RICOs leirer. Ricki Randby viste seg som alltid som en av RICOs absolutt beste offiserer. Vi ble enige om å slå oss til på en lysning. Folk var for slitne til å reise telt, noen spredte seg i lendet og resten lå anføttes under en overdukJon hadde fått knept.

Det var ingen som frøs spesielt mye selv om det var rim på duken da vi våknet. Sengeplassen var til dels noe småkupert så det var ikke alle som lå like behagelig. Tidlig lørdag morgen var vi oppe, etter frokost var det som vanlig patruljevis bibelstudium.

Dagens utmarsj gikk i retning av Rudskampen. På veien plukket vi tyttebær og sopp. Tre fant så mye sopp at de fylte en anorakk med fåresopp. Et stykke oppe i høyden rastet vi og åt middag. Noen få fortsatte helt opp på kampen. Det var visstnok en fin tur fordi det var urskog med store og kraftige trær langs veien opp. Etter middag kom det en liten regnskur som holdt opp før vi dro tilbake til leiren.

På hjemveien gjorde vi holdt ved Bjertnevangen. Sigur Dale holdt foredrag i geologi, undertegnede sa litt om sopp.

Om ettermiddagen reiste vi et 20 duks telt og fant ved til kvelden. Andakten om kvelden var ved Pål Stenslet. Den kvelden var vi mer enn 30 mann som trengte seg sammen om bålet. Det var kommet forsterkninger fra Jessheim, blant annet Erik Øyesvold og madam foruten en del andre ullsokninger. Natten ble tilbrakt delvis ute og delvis i telt, de fleste valgte å losjere ute.

Søndag var det patruljevise bibelstudium over salme 103. Vi prøvde å finne egenskaper hos Gud, å finne ut litt om Guds vesen. Undertegnede holdt andakt over emnet. Det var kaldt og etter andakten var vi både kalde og stive. Et par omganger med Laurentius fikk varmen i kroppen før vi brøt leiren.

Hjemturen gikk via Bjertnessjøen, vi hvilte ved vannverket ved utløpet, og fulgte veien ut av skauen. Ved bilene lastet vi inn så mange som mulig, resten av styrken ble igjen for å vente på bussen.

Da vi ventet på bussen hadde vi en av de største middager i RICOs historie. Vi hadde et sammenhengende måltid som varte mellom to og tre timer. Første rett var betasuppe med sopp, så fulgte fruktsuppe, havregrøt m/rosiner og til sist nypesuppe som dessert. For å få vann til all denne maten måtte vi gå på bygda flere ganger. I et av husene hadde noen vært ute og hørt oss synge. Etter maten fikk vi bussen og dro hjem.

Alt i alt var øvelsen vellykket, det hadde nok vært en fordel om vi hadde vært kjent i området vi skulle ut i slik at vi kunne funnet en leirplass i mørket. Humøret var på topp hele tiden selv om øvelsen nok kommer blant de hardeste.

08 Andersen

Opptaksfest

Bingen 26/10 1979

Alle var pyntet i sin fineste stas, Rickant Per Pettersen holdt andakt. Han snakket om å legge alle våre bekymringer på Jesus. Vi må slutte å mase og kave, legge alt frem for Herren og gå inn i den tjenesten han kaller oss til.

Det ble opptatt fem nye medlemmer, to av dem fikk sine søknader innvilget på stående fot. Steinar Tosterud ble utnevnt til Rickist, ansvarlig for korrespondanse med RICO's utsendte til de oversjøiske områder.

Etter opptaket spiste vi snitter og kake, og så på lysbilder. Festen var over ved halv elleve-tiden. Vi takker familien Randby for gjestfriheten, og for at de stilte huset til rådighet.

08 Andersen

Førjulsøvelse

Jessheim 9-11/11 1979

Øvelsesleder: Erik Øyesvold/Rickein Arne Andersen

Øvelsen ble holdt på hytta til Jessheim-speiderne. Det hadde kommet sne og den var smeltet og frosset slik at stier og veier var speilglatte.

Vi møtte frem på Jessheim stasjon kl.18.00. Det meste av utstyret fikk vi sendt med bil nesten helt fram. Mannskapene gikk de to km. til hytta i sluttet orden. Av 25 mann stilte 16, oppmøtet var altså så som så.

Fredag kveld kneppet vi først overbredsel av duker, så var det foredrag om skogbruk. Emnet var naturlig nok *Ips typographus*, stor granbarkbille. Vi fikk høre hvordan den levde, og hva slags skade den gjør på skogen. Ikke minst at hannene tiltrekker hunnene ved lukt gav opphav til mange vittige kommentarer.

Etter foredraget var det kveldsmat og andakt ved Erik Øyesvold. Emnet var det å tåle hverandre, å hjelpe til rette i stedet for å kritisere. Han sa mye om å ta alt i beste mening, om å tåle at andre er og vil være annerledes.

Halve styrken lå ute i varm tettpakking, vi andre spredte oss i stua på hytta. Sengene var så korte at ingen kunne ligge i dem. I stua var det folk i alle kriker og kroker. Om morgenen var det merkelig nok de som sov inne som var først oppe. Ingen frøs noe større selv om uteliggerne våknet ned rim på posen.

Frokostbordet ble dekket med alle slags godsaker, til og med slik luksus som en melketår ble det. Dekketøy var mangelvare, det eneste vi hadde var dype papptallerkner, avskåren melkepapp og tollekniv. Selvsagt var det et par som hadde med seg kopp og skål, men vi andre greide oss også utmerket.

Etter en halv times bibelstudium dro vi på tur. Først dro vi mot Randbydalen. Siden vi ikke leste kart hele tiden, kom vi litt ut av kurs, men tok det pent inn igjen på hjemturen. Da vi kom tilbake til hytta, tok vi en tur til radarmasta på Presterudtoppen.

Fortroppen som skulle ned og lage middag tok feil av retningen, og kom løpende etter de andre med tunga som slips. På menyen stod lapskaus, og hadde det ikke vært fordi potetskrellerne streiket hadde det blitt slik. På grunn av streiken ble det gryterett med poteter isteden.

Det var stort sett rickettene Gro og Birgitt Randby som bestyrte kjøkkenet, og de skal ha ære for stor kokekunst. Maten smakte virkelig godt.

Undertegnede holdt instruksjon i førstehjelp, kulde og frostskafer. Hvor vellykket det var vites ikke, en sovnet og snorket høylydt, de andre var høflige nok til å ikke snakke.

Etter middag var det øvelse i førstehjelp, to mann var savnet i området ved Presterudtoppen. Vi brukte litt tid, men i løpet av førti minutter var begge funnet. Tre lag ble satt på sporet, ett lag fulgte et sidespor. De to andre fulgte et annet spor helt til stifinneren oppdaget at sporene gikk i motsatt retning. Den ene av de to skadede ble funnet med hjernerystelse og en frossen fot. Den andre hadde ødelagt hofte, tilstanden må ha vært meget alvorlig siden pasienten bare lå og flirte.

Transporten ble en av de vanskeligste og hardeste vi har hatt. Lendet var brattlendt med tett skog og mange små skrenter. Vi slet og bar, pasienten ble bare hvitere og hvitere der vi snublet frem. Han trakk teltduken over hodet og håpet det beste. Da vi kom ned fra toppen kom vi ned på ei myr med meterdype grøfter og tett kratt. Det var et blodslit, men begge pasientene ble bragt til hytta på båre.

Kvelden gikk med til å holde en orientering om RICO. Erik hadde lagt opp til skattejakt i mørket, først gjaldt det å finne fire kartoppslag.

Hvert oppslag viste til en post og på posten var en del av en kode som sa hvor skatten var. Vi lette både høyt og lavt helt til en kar fikk los og satte etter skatten. Den mest dramatiske delen av jakten var da en av jentene trodde hun hadde mistet en kontaktlinse. Heldigvis var det ikke så galt.

Det ble ingen offisiell andakt den kvelden, men mange ble sittende ved peisen å prate om ting som hører kristenlivet til. Blant emnene var en kristen holdning til homoseksualitet og fortapelsen for dem som ikke tror. Det kom ikke stort ut av samtalen bortsett fra at tingene ble belyst fra mange sider. Alt som står fast er at Gud er Gud og ikke et menneske slik som vi. Han er kjærlig og rettferdig selv om vi ofte kan ha vondt for å se og forstå det.

Som sist natt sov noen ute og resten inne. Standarden på Hotell Gjennomtrekk var vesentlig forbedret, vi hadde både barseng og bål. Det var så stemningsfullt at en som var oppe for å gjøre slikt en ikke gjør i posen ville hente fotoapparatet. Han la i vei de 200 m. opp til hytta iført skjorte og langstøvler. Da han kom tilbake blåfrossen og hutrende, viste det seg at filmen var slutt. Erik fortalte en spøkeshistorie fra Presterud. Den var svært uhyggelig, men for å spare den ærede leseres nattesøvn gjengir jeg den ikke her.

Søndag morgen var det uteliggerne som var først oppe. Som vanlig i en sådan stund var det noen som klaget på varmen, andre på kulda. Jeg sier som Wessel: "Og det er ilde å ikke kunne fryse når man det gjerne vilde - -"

Frokosten bestod av det vanlige tørrforet m/drikke, som åndelig føde hadde vi bønn og vitnemøte.

Åpenheten og samhörigheten var stor der vi satt. Ikke at vitnesbyrdene var store og fine, men det som kom var fra hjertet, og jeg tror ikke det var særlig menneskefrykt der.

Før vi dro, etter å ha gjort rent, lekte vi. Det var revkrok, blunkeleken og en lek vi kan kalle navnesisten. Revkrok er en herlig sport som kombinerer spenst, taktikk og tyngde. I blunkeleken var det rikelig rom for "dirty tricks". Leken går jo som kjent ut på at en som står alene skal blunke til sin utkårede, partneren skal prøve å stoppe den som prøver å stikke av.

Å falle av stolen eller å sparke den bakover var vanlig for å komme fri. Mer avansert var det å skyte strikk eller å stupe kråke fra den ene stolen til den andre. Genserne fikk etter hvert en litt underlig fasong etter utallige mislykte fluktforsøk. Navnesisten går ut på at den som har sist har en avis å slå med. Man skal slå den som har fått sagt navnet sitt sist. Det gjelder å si et nytt navn før en blir slått, for den som blir slått må overta avisen. Her er det rom for mye stor taktikk, ellers var de to mest brukte navnene Å og Nei. Gamle orientalske navn som dessverre ikke teller i denne leken.

Hjemturen gikk i et forrykende snevær, vi som gikk til Jessheim så ut som snemenn da vi kom fram. Øvelsen var jevnt over vellykket, den var kanskje ikke av de aller største, men heller ikke dårlig.

Planen var å få i stand en egen tropp i Ullensaker, men siden det nesten ikke møtte noen Ullsokninger, ble planen skrinlagt på ubestemt tid.

Vi kan takke Jessheimspeiderne for lånet av hytta, den lå fint til i et terreng som passet øvelsen bra. Erik Øyesvold var nok den som bidro mest til at vi fikk tak over hodet. Han før att og fram som en strikkball hele helga.

Det er også gledelig at ekteparet Pettersen er tilbake i tjenesten med full tyngde. Til tross for at våre til dels er spredd over hele fedrelandet og på tre kontinenter, ser det ut til at RICO lever og har helsen.

08 Andersen

Årsoversikt 1979

3/2	Generalforsamling, Misjonshuset Lørenfallet
31/3-1/4	BØ Breimosan Sørumsand
1-4/6	Padleøvelse Skjervangen
23-30/6	Padleleir I Østervaldskog – Otteid
30/6 -7/7	Padleleir II Otteid – Østervaldskog
26/6 -2/7	Jordbruksleir I Tosterud, Feiring
5- 11/7	Jordbruksleir II Tosterud, Feiring
14 -16/9	Matauk Nannestad
26/10	Opptaksfest Bingen Sørum
9- 11/11	Førjulsøvelse Jessheim

Staben 1979

Ricor: Håkon Bæreg (New Zealand)
NK: Arne Andersen
Pionertroppen:
Sjef: Rickant Per Pettersen
NK: Ricki Jon Randby
Ricki Anne Marie Pettersen
Rickist Eli Johanne Grue
Stab og miljøvern:
Sjef: Rikkein Arne Andersen
NK, stab: Ricki Svein Sæther
NK, miljøvern: Heidi Sørnes Ricki (Alta)
Kasserer: Ricki Trond Tukkensæter

1. Generalforsamling

Lillestrøm Bedehus 7/3 1980

Ordstyrer: Rickein Arne Andersen

Noe under halvparten av RICO's medlemmer var mødt på bedehuset i Lillestrøm. Staben gjorde kjent at Per Pettersen ble rikor, Anne Marie Pettersen ble fungerende troppssjef for Pionertroppen med rickants grad. Eli Johanne Grue ble rickist i Pionertroppen. Med unntak av Håkon Bæreg fortsetter resten av staben i sine gamle stillinger. Miljøverntroppen byttet navn til Naturtropp. Troppens formål er å gjøre medlemmene bedre kjent med naturen, ikke minst med dyre og planteliv. Spørsmålet om troppssjef ble stående åpent inntil videre.

Det kom inn ett lovforslag, satt frem av staben, det gjaldt betaling av kontingent. RICO tar som vanlig på seg å arrangere to padleleire og vil være med Steinar Tosterud på å arrangere jordbruksleirene.

Rickein Andersen

2. Sykkeløvelse

Nannestad 23-26/5 1980

Øvelsesleder: Håkon Bæreg

Øvelsen begynte som en sykkeltur fra Frogner til Holtersaga. På grunn av forskjellige vanskeligheter og hinder var det bare tre fra RICO og to konfirmanter som hadde anledning til å møte opp.

Vi dro innover på en skogsbilvei innover til en dam. Der slo vi leir for natten under åpen himmel. Neste morgen prøvde vi å holde en morgensamling, men det gikk svært trått. Etterpå fanget vi småfisk ved hjelp av brød og flaske. Den ble nøye studert og fotografert før vi slapp den ut igjen.

Dagens etappe gikk fra leirplassen via Engelstadvangen til Hakkim. På veien besøkte vi en nedlagt jerngruve. Det var flere sjakter og i en av dem var det rester av skinner og ei malmvogn.

Turen gikk for det meste i bratte oppoverbakker slik at syklene måtte trilles store deler av veien. Da vi hadde slått leir ved vannet nedenfor Hakkim, begynte det å regne. Vi hadde bare fem teltduker, men av dem og et yttertrekk til en sovepose fikk vi reist et slags beduinertelt. Det var høyt og rart med mange stokker og barduner. Bortsett fra en som hadde sklidd under duken våknet vi alle tørre og uthvilte om morgenen tredje dag.

Været var fint, oppholdsvær og ikke alt for varmt. Undertegnede la i vei først siden jeg gikk, de andre satte etter på sykkel så snart leiren var ryddet. Vi fulgte en skogsbilvei mot nordvest rundt Råsjøen, og møttes igjen omtrent midt på nordsiden av sjøen. Derfra fulgte vi veien mot øst og Åsvegen i et behagelig tempo.

Utpå dagen brøt det løs et skybrudd. Alt ble bløtt og veien så løs at det ikke gikk an å sykle. Vi tok inn på en sti i et fortvilet forsøk på å komme til Bjertnesvangen der det var hus og muligheter for å komme under tak. En stund etter foreslo Håkon at vi skulle rekognosere for å se om vi var på rett vei.

To mann ble sendt ut for å speide, men kom igjen slitne og dryppende våte for å melde at de ikke hadde funnet noe. Dermed var det helt om marsj, ned forbi Bjertnessjøen og ut mot Rustadsaga. Vi var innom et par steder, men fant intet som kunne brukes til nattelogi. Til sist stod vi under et tak på Rustadsaga, iskalde og gjennomblåste.

Som en siste desperat utvei fant vi ut at vi skulle dra til Skogstun. Et leirsted Misjonssambandet driver, og som bare lå en km. fra saga.

Vi ba så pent vi kunne om å få låne husvarme, det var ikke lett for på Skogstun var det fullt både ute og inne. Fikk plass på tørkerommet til vi var tørre, og fikk ligge i et møtetelt. De to konfirmantene likte ikke utsiktene til ei natt i våt sovepose og la i vei utpå kvelden. Vi tre som var igjen var med på et møte sammen med kristenrussen fra Østfold som holdt på å forberede seg til misjonsturneen. Så lusket vi ut og la oss under talerstolen i teltet.

Vi rømte området neste morgen før det skulle være misjonsstevne i teltet, de to på sykkel, og jeg med buss.

Det ble en hard øvelse, og det åndelige fellesskapet fungerte aldri helt godt. Likevel, det ble fine naturopplevelser og en prøve på hva vi kan klare når vi må.

08 Andersen

Jordbruksleir

Feiring 19-25/6 1980

Leirsjef: Steinar Tosterud

Leiren begynte

torsdag, og deltakerne ble hentet med buss fra Indremisjonen. De tre første dagene gikk med til å hesje høy. Søndag holdt vi hviledag og dro en tur til skogs. Vi var blant oppe og hentet en billefelle. Steinar er kjent i Feiring som "mannen med bille-fellene" fordi han var kar om å sette opp samtlige av sine feller feil. Da vi fór ned gjennom bygda med ei felle på slep, var det ikke fritt for at vi holdt moro med det.

Det var regnvær og utrygt så det ble ikke noe av den overnattingsturen vi hadde planlagt. Om kvelden lekte vi "boksen går" og "tredjemann i vinden".

Til slutt hadde vi kveldssamling i høygolvet.

Hver morgen hadde vi bibeltimer om sentrale emner som skapelsen, syndefallet og forsoningen helt frem til herligheten hos Gud. Om kvelden hadde vi kveldssamlinger ut fra et eller to kapitler i ei bok som het "Christian".

St. Hanskvelden gjorde vi en halv dags arbeid før vi forberedt oss på å dra på stevne på Fossheim. Vi lagde en hest ved å legge teltduk og seletøy over tre mann. Den første hadde en maske av papp som hodelaget satt på. Han slet vondt med bogtre og bogring over nakken. Bortsett fra at hesten hadde 6 bein og var litt pukkelrygget så den ganske naturtro. De andre stilte med høygaffer og river for å være Bondeknølenes heiagjeng, og alle hadde teltduker.

Til Fossheim kom vi med buss sammen med andre fra den nordre delen av kretsen. Først var det møte med sang og andakt, så ble det kostymefotball. Kretsens arbeidere skulle sparke mot et utvalgt lag av oss menige. Øyvind Granerud var kampens dommer, han er for øvrig autorisert fotballdommer. Beste spiller var uten tvil Rolf Frydenlund som vocket arbeiderlagets mål. Før kampen gikk hesten en runde rundt banen til alles store begeistring. Det var helt tydelig at mange av ungene som var der ikke hadde mye kjennskap til dyr, for den stakkars hesten ble slått både gul og blå.

Det var jo ikke før den siste dagen at vi begynte å lære hverandre å kjenne. Onsdag kom bussen for å hente oss.

For meg som var leder har det vært en hard og tung leir, en skole i å elske, godta og forstå. Mange av de ti deltakerne har vært en tung materie å arbeide med. Likevel føler jeg at leiren har vært til nytte for meg og kanskje for dem. Vi har sloss og kjempet oss gjennom leiren, men vil de komme igjen skal jeg med glede fortsette kampen. Det har vært leirens styrke at vi har hatt tid til det. Til å bli uvenner og til å forsones, ta og gi, kreve og gi etter.

08 Andersen

Padleleir

Otteid - Østervaldskog 20/6- 26/6 1980

Ledere: Trond Sletvold

Jens Petter Kværner

Gry Hoika

Pål Stenslet

Det var en forholdsvis beskjeden gjeng som dro på padleleir denne gangen. Vi var 9 stk. på den meste. Av den grunn ble det en litt spesiell leir. Vanlige møter kunne en jo ikke godt ha med så få. Kveldssamlingene ble derfor mer lagt opp som samtaler o.l. I tillegg benyttet vi boka "Christian", som vi satte av tid på formiddagene til å lese i. Det virket som om denne boka falt i god jord hos deltakerne, og de med lite kristen bakgrunn fikk bedre innblikk i hva det vil si å være kristen (nederlag & seire etc.)

Avreise foregikk fredag ettermiddag. Deltagerne ble med Fossheim-bussen, som skulle til mini-leir på Fossheim. Siden kjørte bussen videre til Otteid, som var startpunktet for leiren. På turen røk ekshaustrøret tvers av ganske nær motoren, så det var langt fra fredelig. Roar Kilde kjørte kanoer og annet utstyr for oss på lastebil. Bussjåføren syntes at veien ned til sjøen så skummel ut, så siste stykket satt vi på lasteplanet, og fikk småkvist i fjeset.

Vi padlet ikke så langt den første kvelden, bare et stykke forbi den store kraftlinja i Otteidvika. Der fant vi ei forholdsvis lita øy, som vi slo leir på. Vi trengte jo ikke så mye plass. Her startet vi knepping av et 15-duks telt, som vi benyttet resten av leiren. Det var kjøpt inn nye nylon-snører til barduner, og med disse gikk teltslagningen veldig greit. Etter et par dager satte vi opp teltet rett og pent på et kvarters tid.

Jens Petter Kværner og søstra hans, Anne Kjersti, skulle komme etter oss p.g.a. noen eksamenshøytideligheter. På lørdag morgen kom de til øya. Da hadde de sovet i bilen på Otteid. Dermed var vi alle sammen.

Lørdagens etappe gikk opp gjennom sundet og inn i Foxen. Underveis fikk vi noen skikkelige regnskurer, så vi ble temmelig våte. Vi slo leir på den store øya med steinhytta ute i Foxen. Det er jo en tradisjonell leirplass. Været var ikke det beste, så det ble mye innesitting med dertil hørende matlaging. Det gav oss også god anledning til å bli kjent med hverandre.

Vi ble på øya hele søndag. Været var stort sett grått, men det regnet lite. Det var ikke så lett å finne på noe å gjøre i slikt vær. Bare de færreste vågde seg til å bade. Vi spilte endel volley-ball. Treningsnarkomanen Jens Petter, måtte ta seg en tur for å løpe bort litt dårlig samvittighet. Undertegnede prøvde seg litt på fiske, og tok faktisk ei brasme på sluk. Mesteparten av den fortærte Håkon Bæreg til middag, mens Johnny Lindberget, som var den ivrigste etter å få brasma på matfatet, mistet matlysta. Utpå kvelden tittet sola fram, og det var fint å sitte og slappe av ved vannet.

Vi brøt opp på mandag. Da hadde vi bestemt oss for å ta en tur innom V:a Fågelvik for å handle på butikken ca. 1 km. derfra. Det var en del som var sugne på melk, og de forsynte seg grådlig i kjøledisken. Utenfor viste det seg at de hadde handlet "Filmjolk" (tilsvarende skummet kefir). Vanlig melk var utsolgt for sikkerhets skyld. Men det meste av filmjölka gled ned i dagene som kom. Mange brukte sukker og syltetøy til hjelp.

Jens Petter måtte reise tidligere hjem, så i Fågelvik benyttet han sjansen til å hente bilen. Det var "bare" to mil å løpe over til Otteid. Vi andre gikk tilbake til Kirken for å lage oss middag. Da begynte det å regne så vi satte oss inn i garderobebrakka på badeplassen for å lage middag der. Riktig komfortabelt.

Etterpå padlet vi et stykke forbi fergeleiet, og slo leir på ei øy et stykke utenfor Töckfors. På kvelden hadde vi et lite bål, og Jens Petter holdt andakt.

På tirsdag skilte vi lag med Jens Petter og Anne Kjersti. J. P. måtte hjem fordi han skulle røntgenfotoferes på onsdag. De dro tilbake til Fågelvik hvor bilen stod, mens vi satte nesa mot Töckfors.

Her fikk vi bruke slusene, selv om vi kom utenom rutetida som gjaldt. Vi fikk oss også en hyggelig prat med slusevakta, som var student fra Uppsala. Vi var også en tur i butikken før vi dro videre. Etter hvert begynte det å regne ganske kraftig, og vi måtte søke i land et stykke opp i Töcken. Her lagde vi oss middag under buskene, og undertegnede prøvde igjen fiskelykken, med ei gjedde på 50 gr. (!) som resultat. Turen videre ble også særdeles våt, men vi hadde bestemt oss for å legge denne delen av ruta bak oss før vi slo leir. Det er nemlig dårlig med fine leirplasser mellom Töckfors og Östen.

Da regnet gav seg utpå kvelden slang en annen fiske-entusiast, Joar Takset fra Sørums, uti sluken bak kanoen, og tok noen pene abborer. De fleste var svært så slitne da vi kom fram til Östen, og skulle begynne å se etter leirplass. De tre første brukbare stedene vi kom til var opptatt, og det begynte å gå på humøret løs for noen. Men heldigvis var det ledig på ei øy som ligger litt inn i vika østover. Denne kvelden holdt Trond Sletvold en andakt for oss. Det var ingen som var lei seg for at vi ikke skulle padle noe særlig neste dag.

Onsdag våknet vi til litt av et sjokk. Johnny Lindberget hadde hovnet opp i ansiktet i løpet av natten. Øyelokka var så opphovnet at han nesten ikke kunne se, og haka var også ganske spesiell. Han hadde også utslett på kroppen. Vi så oss nødt til å søke legehjelp, og Håkon Bæreg og undertegnede tok med seg "pasienten" til Østervallsberg. Det regnet. Vi hadde utrolig flaks: I det første huset vi banket på møtte vi kjempehyggelige folk. Kona der jobbet på legevakta i Töckfors, og hun ringte dit for oss, og ordnet også med drosje dit. Vi fikk oss altså en tur til Töckfors, og Johnny fikk seg noen allergitabletter.

Disse ble han temmelig trøtt av, og han var ikke akkurat opplagt på å bryte opp da vi utpå kvelden pakket sakene og padlet til Østervallskog, hvor vi skulle bli hentet formiddagen etter. Særlig ille var det da vi skulle legge oss, og han ikke var fornøyd med plassen sin. Men vi fikk da lagt oss til slutt. Noen lå under kanoene, og noen under et slags leskur som stod der. Søvn ble det dårlig med på enkelte, for måkene skreik så fælt om natta.

Til avtalt tid kom Per Pettersen og Trond Tuklensæter og hentet oss på torsdag. Vi var blitt så få etter hvert at det greide seg med to personbiler og en tilhenger til kanoer.

Det var jammen godt å komme hjem igjen. Ikke det at det var en dårlig leir, men det kan være ganske slitsomt å være ute så lenge når været ikke viser seg fra den gode siden.

Forfattet av Pål Stenslet

Høstøvelse 80

Feiring 12-14/9 1980

Øvelsesleder: Rickist Eli Johanne Grue

Det regnet stritt fredagskvelden da RICO's elite satte hverandre stevne på Søndre Tosterud. Vår kjære ricost Steinar Tosterud var med som spesielt innbudt. Rickist Grue debuterte som øvelsesleder på denne øvelsen.

Vi kneppet et 20-duks telt på låven til Tosterud, og lastet det og sekkene våre på en traktorhenger.

På øvelseslederens myndige ordre satte vi oss i bilene for å kjøre kolonne mot øvelsesområdet. Først i toget kjørte ricosten på sin tosylindrede traktor. Ferden gikk oppover lia på en bratt og svingete bygdevei, forbi Bjørndalen og videre innover. Et godt stykke fra bygda stoppet traktoren og vi ble enige om å legge veien opp langs et traktorspor.

Der begynte en av de underligste ferder i RICO's historie: traktoren var liten og lett så vi måtte rydde vei og dytte på i kneikene. Vi var sikkert ikke ulik Napoleons hær på vei over Alpene der vi dyttet og slet for å få fram traktoren i brattlendet.

Til slutt sperret et vindfall veien, og stigningen begynte å bli så stor at vi ikke kunne kjøre lenger. Rekognoseringen viste at det var en fin leirplass på ei lita myr ca. hundre meter ovenfor vindfallet. Steinar tok teltet på nakken og vi andre kløvde på oss resten av utstyret. Vi fikk lov å ta det baret vi trengte, og hogg nok til å legge et tykt lag i bunnen av teltet. Så kom teltet opp ved hjelp av forenede anstrengelser og franske patenter.

Utstyret til Steinar lå igjen i en bil, så Jon Randby og Rune Stenslet løp ned etter den. Tross mørke og regnvær kom vi oss snart under tak, og de som var nede etter sekken kom med vann til maten.

Vi spiste og snakket sammen til det var på tide å legge seg.

Neste morgen hadde det samlet seg en stor vanndam på teltduken i åpningen. Mesteparten rant inn, tross iherdige forsøk på å skuffe og øse det unna. Det var mye kantareller rundt leiren, og et par av dem som var først ute morgenen kom inn med hendene fulle. Etter frokost hadde vi personlig bibelstudium og en kort bønnestund.

Vi gjorde et raid mot Byuene, noen vann som lå tre-fire km. fra leiren, og tok med oss den soppen som kom i vår vei.

Det kom en byge mens vi var nede ved vannet. Mens vi stod i ly, kom det en bygdemann for å se til sauene sine. Han gjorde store øyne da han så oss, og det var de som foreslo vi skulle legge til skogs. Makeligheten seiret, og Steinar gikk bort for å spørre nytt.

Da vi kom tilbake til leiren hadde ricor Pettersen funnet veien dit, han hadde kjørt tur-retur fredagsnatta, og kom tilbake for å være med på øvelsen lørdag middag. Ikke før var alle inne før det braket løs med et nytt regnvær. Vi satt inne og koste oss med middagen, men da det sluttet å regne vill vi gjerne åpne og luften litt. Som vanlig var duken full av vann, og jeg prøvde å få det unna, inn kom det selvsagt.

”Der gikk vannet” sa jeg og ristet flodbølgen av buksene. De andre brølte av latter og spurte om nedkomsten var nær. Noen ventet Muhamed profeten, andre fant en rimelig forklaring på hvorfor jeg alltid har vide bukser. (Muhamed skal ifølge overleveringene gjenfødtes av en mann)

Tre måtte reise hjem lørdag ettermiddag så vi var bare seks som ble til søndag. Vi hadde håpet å ha litt førstehjelpsopplæring på øvelsen, men de som var der var for få, og de fleste av oss hadde fungert som instruktører i faget. Om kvelden diskuterte vi RICO, det var så å si bare befal til stede så det kom ikke fram stort som ikke var blitt drøftet på stabsmøte.

Hovedspørsmålet var hvordan tjenesten skal legges opp, og hvilke mål vi skal sette oss. Det var to hovedlinjer: enten å drive utadrettet virksomhet, eller å fungere som kraftkilde for dem som allerede er i arbeid.

Å gå ut ville, fant vi ut antagelig kreve mer av den enkelte enn det var rådelig å forlange, bortsett fra at vi ville be mannskapene gå inn i arbeidet på hjemstedet.

Som kraftkilde kan RICO fungere ved at slitne ledere og andre kan få komme sammen på skauen og legge av alt som tynger i et godt fellesskap. Fellesskap har vært mangelvare på de to fellesøvelsene hittil i år. Ikke at vi som var med har manglet noe, men gleden har vært litt tynget av at vi var så få. En virkelig god øvelse blir det først når det er med en 15-20 mann så vi slipper å klumpe oss mismodig sammen i midten av teltet for å få noe som ligner fellesskap. Det var kanskje bra at vi hadde med oss så få nye, (bare m) for øvelsen var av og til ganske stri rått og grått som det var. Men det hadde ikke vært farlig om noen flere av de gamle hadde vært med. Selv om det regnet holdt teltet stort sett vannet unna, så med fornuftig møblering lå alle tørt. Lørdag og søndag var det ikke våtere enn at vi kunne gå uten regntøy.

Stemningen i teltet var fin, og Jon sa det var godt vi holdt oss i hus heller enn å sitte ute og fryse ved et bål.

Steinar holdt andakt om kvelden, og vi ble liggende å snakke sammen til langt på natt. Lørdagsefta hadde vi vært ute og så etter sauene til Steinar, gamle Tosterud sprang som en gal mellom trebyggene så snart han hørte ei sauebjele. Vi fulgte veien et godt stykke innover til vi kom til ei gammel seter.

Noen av Steinars sauer fant vi ikke, men til gjengjeld kom vi tilbake med enda noen av hans berømte billefeller. Etter den mislykkede sauesankingen dro vi tilbake til leiren mens Jon løp av seg litt fett på en tur – retur hovedveien.

Søndag ryddet vi leiren og dro hjem. Teltet delte vi i duker og kløvde på oss etter evne. Hjemturen gikk i god orden med en stopp på Tosterud der agronomene beså bruket og uttalte seg om mulige driftsformer.

Øvelsen må sies å være svært vellykket, vi har vist ennå en gang at vi klarer oss uten vanskelighet også under vriene forhold. Traktoren var til stor nytte, selv om den bråkte stygt. Øvelseslederen og de andre bidro til at alt gikk glatt og uten problemer.

Vi savnet selvsagt sol og varme, men enda mer savnet vi dem som valgte å tilbringe helga i sofakroken hjemme.

08 Andersen

Opptaksfest 80

Bingen 4/10 1980

Opptaksfesten ble også i år holdt hos Randby på Bingen. Festen ble holdt med vanlig stil og prakt. I tillegg til RICO's egne, var det en del folk fra studentlaget på NLH Ås.

Folk som var med på dugnad på Bingen, de fleste hadde også vært med på noen av RICO's øvelser eller turer.

I løpet av festen ble det lagt frem en plan om en "villmarksleir" i regi av Indremisjons-selskapet. Paul-Rune Daviknes og Per Pettersen var de drivende krefter bak leiren. Etter et velholdt foredrag av de to, gled kvelden mer og mer over til å bli en mimrekveld for brevandrere. Til stor ergrelse og sorg for oss som ikke hadde vært med. En del av oss følte at det vi hadde strevd og slitt med ikke var noe verd.

08 Andersen

Vinterøvelse

Krokskogen 20-22 februar 1981

Øvelsesleder: Per Pettersen

Vinterøvelsen gikk på Krokskogen med base i veterinærforeningens hytte. Vi kom til hytta fredag kveld og brukte tiden til å ordne oss og bli kjent med hverandre. Det var nemlig med noen som var på øvelse for første gang. Det var en stjerneklar og gnistrende kald natt, så alle valgte å bli inne.

Lørdag formiddag gikk vi en lang skitur på den gamle Ringeriksveien. Løypa var omtrent folketom, og turen ut gikk i et tempo alle kunne følge. Vi spiste matpakka på skihytta ved Kongens utsikt, lunt og godt med utsikt over Tyrifjorden.

Hjemturen gikk samme vei som turen ut fordi det var for lite sne til å finne andre løyper. Hver og en holdt sitt eget tempo, og da undertegnede som sistemann kom i hus stod middagen nesten ferdig. Jeg vil forresten rose Heidi Moen med flere for den omsorg de viste i skiløypa.

Da maten hadde sunket og vi hadde hvilt oss, hadde vi aketur i måneskinn. Det var en utmerket bakke ikke langt fra hytta, og på hytta lå det flere akebrett. Det ble konkurrert i såvel fart som dristighet. Hvert akebrett bar to sittende eller en liggende. Vinterens dristigste kjøring sto antagelig Svein Sæther for. Han akte liggende med hodet først og kolliderte nesten med en snøscooter på vei opp. Vakta nederst i bakken prøvde forgjeves å holde mannen igjen, og Svein reddet skalpen ved å kjøre av veien. Han så plutselig et stort lys komme mot seg, og fant det best å gi halv vei.

Etter aketuren hadde vi en kveldssamling. Denne natta lå Svein ute for å teste sin nye sovepose, så vidt vites kom han fra det uten mén.

Søndag la vi i vei på en kort skitur, men det var adskillig mer folk i løypene. Hytta ble ryddet og forlatt rundt middagstider, og vi dro hjem godt fornøyd med turen.

08 Andersen

Generalforsamling

13. mars 1981

Ordstyrer: ricor Per Pettersen

På denne generalforsamlingen ble det vedtatt å legge ned troppene i RICO, da Pionertroppen var den eneste som fortsatt var i funksjon. Fra dato og inntil videre fungerer RICO som en enhet.

Det ble også vedtatt å senke alderen ved opptak til 15 år for å få med konfirmanter.

08 Andersen

Staben 1980

Ricor	Per Pettersen
NK	Rickein Arne Andersen
Pionertroppen:	
Sjef	ricor Per Pettersen
NK	Ricki Jon Randby
Ricki	Anne Marie Pettersen
Rickist	Eli Johanne Grue
Naturtropp	
Sjef: Rickein	Arne Andersen
NK:	Heidi Sørnes (ikke til stede)
Kasserer:	Ricki Trond Tukkensæter

Pinseøvelse

Mangenvassdraget 5-8/6 1981

Øvelsesledelse: Staben

Tradisjonen tro ble årets pinseøvelse lagt til Mangenvassdraget. Vi innskipet oss ved Rakeie og padlet 50 meter første kvelden. Grunnen til at turen ble så kort, var at vi ventet på RICO's kanoer som kom fra Hemnes. Etter å ha ført en skjult tilværelse siden overtagelsen i 1979, ble de endelig funnet og tatt i tjeneste. Fredagsnatta forløp uten de store begivenheter av noe slag.

Lørdag padlet vi inn i Viksjøen og bar forbi dammen ved utløpet til Mangen. Undertegnedes farkost, Ormen Lange, gikk på en stein og måtte trekkes av grunnen. Ulykken skyldtes bare dårlig sjømannskap. Så sto vi ut over Mangen med frisk motbør og noe sjø. Holdt hvil med nødvendig strandhugg på Furuøyane og før mot Øysjøfoss.

Ved dammen ved Øysjøfoss hadde vi turens ene store uhell. Eli Aarsland som var med på øvelse for første gang, og padlet kajakk, gikk i vannet. Hun ville legge inntil dammen, men strømmen trakk båten sidelengs rundt slik at den ble presset med åpningen mot dammen. Rickant Jon Randby var den første som reagerte, han var oppe på dammen før noen av oss andre rakk å reagere. Han prøvde fortvilet å få løs Eli, og etter noen uendelig lange sekunder kom hun frem nedenfor dammen og ble dratt opp av sterke hender.

Kajakken stod ikke til å redde, verdifulle minutter gikk tapt i forvirringen, og da vi endelig fikk festet bergingstauet var båten allerede i ferd med å brette. Det meste av utstyret ble reddet av folk som dannet en kjede nedstrøms, og vraket ble ført opp på bilveien. Etter dette bar vi rundt dammen og gikk ned i Øysjøen, der slo vi leir i nordøst, ved utløpet.

Søndag våknet vi til øsende regnvær, vi var usikre på om turen skulle avbrytes. Til slutt ble vi enige om å sende Gro Randby i vei for å få værrapport og eventuelt skaffe transport.

Hun la ut i kajakk mot Øysjøen gård og kom raskt tilbake med beskjed.

Resultatet var at en del valgte å dra hjem. Vi organiserte hjemferden slik at de beste kanoene ble igjen. Da de "værsyke" var dratt, fikk vi forsterkninger av andre som ikke kunne komme før. På veien mot Bolfoss møtte vi F.F.F. (Frogner Friluftets Forening) som også var ute for å prøve kanoene. Ormen og tre andre kanoer ble ført på veien utenom elven, de andre valgte å la det stå til. En viss Are Pettersen også kalt Sneipen padlet til og med opp og ned flere ganger i kajakken til Gro.

Neste etappe var utløpet fra Godtjern, vi hang under brua og ventet på klarsignal for å gi oss strykene i vold. Det tok til dels hardt på materiellet, mange stod på. Ormen med tre manns besetning og fullt lass gikk på tre ganger, vred seg som en mark og gled av steinene. Den som klarte ferdene best var Håkon Bæreg og hans mannskap, de padlet slalom mellom havaristene og kom velberget ned.

Ved Buvika bar vi rundt dammen, men enkelte valgte å ta de tomme kanoene ned tømmerrenna.

Nede i Skjervangen okkuperte vi nordsiden av Østøya. Det ble litt krangel enten vi skulle ligge i vest eller nord. Nordboerne seiret fordi vestlendingene fant det mest diplomatisk å gi seg. Kvelden og natta var rolige med opphold og klarvær. Vi hadde nattpadling rundt øyene, og Øystein Grue brukte natta til fotojakt.

Mandag brøt vi leiren og steg i land ved Velta, derfra var det bil hjem. Vi var i alt over 30 mann på denne øvelsen som alle kom hjem i god stand.

08 Andersen

Padleleir 1981

Lennartsfoss – Sillebotten, Sverige 21-28/6 1981

Ledere: Jon Randby

Eli Johanne Grue

Trond Sletvold

Eli Aasland

Synnøve Kværner

Arne Andersen

Årets leir begynte på Frogner i Sørums, og etter de vanlige forviklingene var vi fremme ved Lennartsfoss. Det er et lite tettsted nord i Lelong ca. 5 mil med bil sør øst for Ørje, der godt innenfor svenskegrensa. Som en ser av lista, var vi vel bestått med ledere, vi skulle egentlig hatt med tre til, men de ble forhindret fra å komme.

Arve Lauten prøvde å bruke kappsag på egenhånd noen dager før. Han ble erklært delvis (- en fingertupp), fru Trine valgte også å bli hjemme, sin mann til hjelp og trøst. Rune Karterud meldte også avbud i og med at forsvaret av folk og fedreland krevde hans nærvær.

Da vi skulle innskipe oss viste opptellingen at vi stilte 24 mann befal og menige fordelt på 11 kanoer og en kajakk. Ormen Lange gikk som vanlig med det tyngste utstyret og tre manns besetning. Det var litt av et følge som stod sør over Lelong til 1. overnattingsplass. Et stykke utpå ettermiddagen steg vi opp på ei øy der det var plass til teltet og andre nødvendige ting.

Mandag fortsatte vi mot sør etter en lang og god morgen. Jon Randby åpnet dagen med å lese fra 1. Kor. 13, og si noen velvalgte ord om hvorfor vi holder padleleir. Dermed var leiren offisielt i gang.

Første stedet vi gikk i land var det et fuglereir som lå litt for nær leiren så vi bar i båtene og gikk fra land igjen. Neste leirplass ble behørlig klarert med hensyn på fuglereir. Her var det til gjengjeld maur, men vi ble. Da toppbardunen til teltet skulle strekkes stod Jon Randby, Eli Johanne Grue og Agnar Gerner tre mann høy inntil furuleggene. Om kvelden hadde Eli Aarsland og Synnøve Kværner et opplegg om det å være venner, og om hvilken venn vi har i Jesus.

Det begynte med en dialog mellom de to om behovet for å ha venner, og om vennen som aldri svikter. Så hadde vi gruppesamtale etterpå.

Tirsdagen opprant og det var tid for den store kanovelten. Så snart vi hadde fått føde for kropp og sjel, la vi ut for å trene kameratredning i rom sjø. Vannet var speilblankt og det skulle ikke by på problemer å få snudd kanoene og trekke dem over en annen kano så vannet rant ut. Første båt var c/k (Canadisk kano) Titanic fra Brødrene Gærner. En lekker sak i gul glassfiber, med ”vanntette” skott, den blåste tankene for og akter og forsvant som en ubåt i Sognefjorden.

Akk, ja, Titanic kom ikke opp i overflatestilling før vi trakk henne opp i fjæresteinene. Vi prøvde en av RICO’s Pionerkanoer i stedet. Den fløt og lot seg velvillig berge. Da Ormen veltet, valgte vi å la den gå i periskopdybde inn på grunna for tømning og ombordstigning.

Ved middagstid brøt vi leir og gikk mot Gustavsfors. Varmen var plagsom så vi innvilget en solpause på et svaberg ved innløpet til Gustavsfors. Nå hadde vi noen som var syke også. Så padlet vi inn i slusene, kom opp i Västra Silen, og gjorde strandhogg i Gustavsfors.

Vi la leiren på ei øy med rasteplass etter at vi først hadde padlet en runde rundt hele. På rasteplassen lå det et nederlandsk ektepar som kom i kajakk. Forhåpentligvis ble de ikke alt for forstyrret av vårt bråk og ståk.

St. Hans ble feiret med bål og sang og gjestebud med svenskemat og boksecola. Vi hadde våre tvil om vannet, og Cola er jo godt, unntatt i maten.

Onsdag gav vi oss god tid, og nærmet oss slusene over i Östra Silen, vi la i land tidlig og brukte resten av dagen til å bade. Det ble også tid til litt ferskvannsbiologi, og deltakerne fikk se vårfluelarver med hus og legge vannlopper og muslingkreps under mikroskopet. Det var et tiltak som slo godt an blant enkelte, ikke minst blant jentene.

Om kvelden begynte vi på et skuespill. Det var lagt opp som gruppearbeid der hver gruppe hadde en akt. Stykket handlet om fellesskap mellom mennesker, om tomhet og frykt, og om kjærlighet, om hvordan kjærligheten kan overvinne frykten og tomheten.

Torsdag møtte vi padlere i hopetall, ved slusa lå de så tett at en kunne gå tørrskodd fra den ene bredden til den andre. Vel oppe i Ö. Silen dro en patrulje ut for å plyndre kiosken ved slusa. Etter en time i kø vendte de tilbake med favnen full av slikk.

Fra slusene padlet vi videre med Jon som flåtesjef og navigatør. Ikke for å si noe stygt om hr. Randbys evner som navigatør, men vi havnet lengst inne i ei vik som ikke var beboelig. Da var det at en tur som var for kort plutselig ble for lang. Endelig tok kjølen land, og vi steg i land ved Egenäs.

Det var ett eller annet som var glemt, derfor sendte vi ”Sneipen”, Are Pettersen, tilbake med kajakken. Ved slusene møtte han en obsternasig svenske som hadde sterke meninger om kajakken, nordmenn og deres opphav. Svensken fikk seg en velfortjent en på snyteskaftet før Are vendte tilbake og meldte at oppdraget var utført.

Merk dere det alle oppkjeftige svensker, en fleiper ikke med nordmenn i kajakk!

Om natten regnet det, og fredagen kom med gråvær og hustrig tåke. Bål ble tent og sakte tørket og tinte vi. Været letnet og vi ble på stedet. Dagen og stedet var ideelt for en skattejakt, og vi lette høyt og lavt etter Bjørnar Busemanns skatt, hans tapte lommeørkle og graven til hans kjære papegøye. Vi øvde skuespill, og gjorde klar til å legge fra land ved solnedgang. Alt gikk bra, kanoene seg stille frem under en rød kveldshimmel. Helt til ”Sneipen” sovnet om bord i kajakken, det var da han begynte å argumentere kraftig for en rask landgang. Beslutningen om å stige i land ble da heller ikke tatt uten protest.

Lørdag var den store badedagen, først stod vi opp og la over til vestbredden av sjøen for å nyte sola. Etterpå hadde vi dristige hopp fra et berg ved leiren og ut i vannet. Fallet var 3-4 meter og det var både parhopp og trippel. Til slutt padlet vi 45 min. og slo leir for natten. Der hadde skuespillet urpremiære, avbrutt av pause for å berge utstyret unna regnbygene. Siste kvelden ble en del preget av været, for ikke å snakke om natten. Det kom et skybrudd som en neppe har hatt siden Noas dager, og teltet lakk som en sil. Vi tettet og lappet med duker og plast, og til sist kunne vi krype slitne og dyvåte i posen.

Søndag stod vi inn til Sillebotten i strålende sol, og ble hentet i bil et stykke utpå dagen. Årets padleleir var en god leir, som i allefall har gitt undertegnede gode minner. Det er likevel et par ting som kunne vært annerledes. Ruta var litt for kort, og vi savnet en skriftlærd som kunne holdt bibeltimer for oss.

Nå hadde vi ansvaret for hver vår dag og det fungerte ganske godt. Skuespillet ble også godt mottatt og gav også en del å arbeide med.

Fellesskapet virket bra, det var ikke noe skille mellom ledere og deltakere, og jeg vet ikke om noen som gikk ensomme. Vi hadde som nevnt et par som skrantet litt og jeg vet ikke hvordan de opplevde turen.

Ormen Lange gikk som laste- og sykebåt. Jeg kan anbefale at neste padleleir blir lagt til samme område, men at en skjøter på turen ved å begynne i Foxen en dagsreise eller to nord om Lennartsfoss.

Så takker jeg på vegne av RICO, ledere, deltakere, sjåfører og Herren som var oss nådig nær.

08 Andersen

*Muslingkreps under mikroskopet
Kommentar: "Uff drikker vi sånt!"*

*Livet vender tilbake etter ei våt og
kald natt*

1

2

3

Snuing av pionerkanoen Kristian Bielland.

Slik skal det gjøres på 1, 2, 3

Akrobatene "De tre APEKATTER" vil nå vise sitt mesterstykket det menneskelige tårn, tre mann høy.

Høstøvelse

Nordmarka 2 – 4/10 1981

Øvelsesledere: Rune Karterud og Øystein Grue

Øvelsen var opprinnelig lagt til Varsjøen i Fet, men ble flyttet på grunn av elgjakt. Flyttingen gikk på ett døgnns varsel, og takket være innsats fra øvelseslederne var det bare undertegnede som ble et døgn forsinket. Øvelsen ble lagt til Lørenseter i Nordmarka.

Utstyret ble kjørt inn med bil som returnerte til Frognersetra. Bortsett fra at det var en som bommet på brua ved Lørenseter gikk leirslagningen uten problem. Leirplassen lå utsøkt til ved bredden av et lite tjern.

Lørdag etter frokost, etter at mannskapet var blitt forsterket med to, gikk turen til Kikkut. Vi fulgte stort sett veien og holdt et jevnt høyt tempo. Da vi kom frem gikk vi inn på Kikkutstua og spiste. Tilbaketuren la vi skaulangs.

Vel hjemme i leiren spiste vi middag og hadde vedsjau til et bål. Bålet brant godt helt til det begynte å regne så mye at vi trakk inn i teltet. Der inne holdt Øystein Grue andakt for oss. Vi snakket om døden.

Som en skarp kontrast til alvoret i andakten kom en av øvelsens høydepunkt, nattorienteringen. Øystein hadde vært ute og lagt opp ei løype med refleksbrikker som postmarkeringer. Vi skulle gå i lag, og postenes beliggenhet ble oppgitt i form av avstander og kompasskurser. Heldigvis var det et lag som kontrollerte kursene før start, fordi det viste seg at siste kurs var 200° feil. Feilen ble rettet og vi la i vei i det våte været. Første post var lett funnet, nr.2 var ikke så grei, nr.3 fant vi, fire dro alle forbi og alle klarte femmeren. Vinnerlaget ble det som gjettet mest frimodig. Svaret skulle være RICO – O jakt, O- falt ut så det ble premie på RICO jakt. Tross at vi var heller fuktige syntes alle som en O-jakten var morsom.

Søndag brukte vi til hjemturen som gikk til fots i et morderisk tempo opp bakkene til Frognersetra.

08 Andersen

Giftemål

Arkivbilde fra Pionerøvelsen 1976. Bent Rønsen, Gro Randby, Jorunn Hagen?

Det er kommet RICO's historieskriver for øre at Bent Rønsen og Gro Randby er lykkelig gift (med hverandre). Bryllup ble holdt etter at de begge var vel hjemkommet fra diverse ekspedisjoner i Nord- og Mellom-Amerika.

Deriblant en kajaktur langs vestkysten av Canada. Så vidt vites skjedde feiringen uten episoder som fortjener å nevnes i denne bok.

RICO ønsker paret et langt og lykkelig samliv.

08 Andersen

Barfrostøvelse

Nannestad 13 – 15. november 1981

Øvelsesleder: Rickein Arne Andersen

Øvelsen startet lite oppmuntrende ved at vi var fire som møtte ved Rustadsaga i tett snedrev. Kjøreturen inn til Bjertnessjøen gikk greit tross det glatte føret. Så la vi ioss rundt et bål, men utpå kvelden ble snoen plagsom. Are Pettersen var den som frøs verst og han trakk teltet over et tau slik at både vi og bålet ble liggende under et tak av teltduk. Til tross for at patenten fungerte bra, er det vel neppe et eksempel til etterfølgelse.

Lørdag før avmarsj hadde vi en mann i avgang og 8 i tilgang. Derav 5 speidere fra Jessheim som ønsket å bli bedre kjent med RICO. Dagens tur gikk til gruvene ved Engelstadvangen, men først hadde vi vedsjau og felte ei fullvokst tørrgran med to samekniver, tau og mannemakt.

Turen til gruvene fulgte skogsbilveien, og vi tok oss tid til å studere den delen av geologien som var synlig gjennom snedekket. Det var ellers ikke mer sne enn at det var greit å gå på beina. Gruvens historie strekker seg tilbake til midten av 1500-tallet og frem til i dag. Til å begynne med drev Hakkadal Jernverk gruve opp i åsene her. De gruvene vi besøkte ble drevet på sink til omkring 1930 da de ble nedlagt, og anlegget har stått til nedfalls siden.

Fra Engelstadvangen dro vi videre via Hakkim til Råsjø. Der ligger det et praktfullt gårdsanlegg midt i tette skogen. En gang var det jaktstott for "plankeadelen" i Christiania, i nyere tid er gården blitt brukt til innspilling av filmen om Bør Børson.

På veien tok vi også tid til å gjennomgå laging av bårer og bårsurring.

Hjemme i leiren tente vi bål og spiste en bedre middag før vi gikk løs på kveldens 1.hjelpsøvelse. Et ungt par hadde tatt "kjærlighetspranget" fra toppen av dammen ved Bjertnessjøen og lå sterkt forslått i ura på nedsiden. Redningen gikk helt mønstergyldig, enda bårene måtte føres opp en mannshøy mur for å komme opp på stien. Da markørene var befridd for surring og spjelkeskinner, holdt vi andakt.

Andakten handlet om det ansvaret vi har for å hindre at noen finner livet så meningsløst at de velger døden. Og om Han som alltid vil hjelpe oss til å finne styrke i livet.

Søndag brøt vi leiren og reiste hjem, det hadde vært en god øvelse. Vi hadde godt vær med sol om dagen og fullmåne om natten. Sneen gjorde at månelysset gav en trolsk stemning. Opplegget gikk helt som planlagt bortsett fra at jeg ikke fant tid til å lese søndagens tekst.

Opptaksfest

Kløfta 5/12 1981

Opptaksfesten i år ble holdt hos Øystein og Eli Johanne Grue på Kløfta. Det var bevertning og stor stil som skikken er. Det mest gledelige var at det var ganske mange nye medlemmer å ta opp.

Ikke mindre enn fem nye medlemmer fikk sverdslaget, trauste og stødige folk alle sammen.

Etter medlemsopptaket så vi lysbilder og usensurert film fra padleleiren.

Kveldens andakt var ved Bent Rønsen.

08 Andersen

1982

Vinterøvelse

Grua – Sognsvann 6 – 7/2 1982

Øvelsesleder: ricor Per Pettersen

Øvelsen begynte med fremmøte på Oslo S., derfra tok vi toget til Grua. Dit kom vi ca. kl. 11 og labbet mot skogen. Det første stykket gikk på brøytet vei, men strøk til skogs i nærheten av Mylla. Vi var ganske mannssterke, foruten RICOs egne, var det med en gjeng fra Tomt jordbruksskole. Turen gikk over Bislingflata og første rast var ved Hollendertangen i Gjerdingen. Derfra var det strak marsj i lav sol til vi nådde Katnosa gård. Der var vi i hus og fikk varme samt trakterement. Håkon Bæreg og undertegnede hjalp dem av med vaffel-restene da de skulle stenge for dagen, koselig mann han sjøl på Katnosa.

Det ble temmelig mørkt innen de siste av oss kom frem til leiren som lå ved eidet mellom store og lille Sandungen.

Leirarbeidet var da alt godt i gang, og ca.8 var teltene reist og vi hadde fyr på bålet. Fellesskapet var både og den kvelden, det var trangt i bålgrava, og mange valgte heller å bli i teltene. Noen fordi de var våte, andre av andre grunner.

Vi gikk tidlig til ro, da vi våknet neste morgen måtte vi riste av oss sneen som var kommet i løpet av natta. Etter en nødtørstig frokost uten utskeielser av noe slag bar det mot Kikut i et morderisk tempo. Da baktroppen kom fram så vi fortroppen fare ut etter rasten. Fra Kikut til Sognsvann gikk vi bokstavelig talt i kø, hele tiden måtte jeg gi halv vei til alle slags turister og fartsfantomer.

Endelig nådde vi Sognsvann og kunne ta banen ned til Nationalteateret og toget hjem. Undertegnede lå i baktroppen hele tiden og kan ikke svare for alt som skjedde i teten. Takket være den kjære Håkon som fulgte meg trofast hele veien hadde jeg en fin tur. Det tror jeg også de andre hadde, men RICO øvelser bør ikke legges slik at vi får en søndag i Nordmarka syd for Kikut.

08 Arne Andersen

Generalforsamling

12/3 1982

Ordstyrer: ricor Per Pettersen

Det ble noen forandringer i staben på denne generalforsamlingen.

Are Pettersen gikk inn som rickist mens

Trond Tukksæter trakk seg.

Eli Johanne Grue ble ny kasserer.

Det ble enkelte nye lovforslag:

Ett tillegg til § 4. RICO's ansvarlige leder utnevnes hvert år av RICO's lederstab på stabskongressen. Nye ledere utnevnes samtidig av den bestående stab, etter ansiennitet og kvalifikasjoner.

Medlemmer har rett til å komme med forslag og innstilling til staben.

Med stab menes de som har fått lederansvar.

Tillegget lyder: «Staben bør bestå av halvparten kvinner og menn»

§ 6 lyder etter endring:

Nye medlemmer opptas hvert halvår, den ene gangen på generalforsamlingen.

Søknad om opptakelse må leveres skriftlig i god tid før opptakelse.

Søknaden leveres staben.

En ny lov ble også vedtatt:

Erstatning av tapt utstyr på RICO's turer:

”Tap og skade av utstyr i RICO-arrangement dekkes av RICO etter skjønn.

Kontingenten ble i år hevet til kr.80,-.

08 Andersen

Årsoversikt 1981

20 -22/2	Vinterøvelse Krokskogen
5-8/6	Padleøvelse Mangen
21 - 28/6	Padleleir Lennartsfoss – Sillebotten
2 - 4/10	Høstøvelse Krokskogen
13- 15/11	Barfrostøvelse Nannestad
13/3	Generalforsamling

Padleøvelse

Mangenvassdraget 29 – 31/5 82

Øvelsesleder: Øystein Grue

Hvem trakk ut proppen?

Øvelsen startet lørdag morgen med sjøsetting i elva nord for Mangen. Etter mange videreverdigheter og venting på folk som skulle kjøre biler til henteplassen i Skjervangen, la vi ut. Turen over Mangen gikk lett, været var bra og snart kom vi til Øysjøfoss. Da vi skulle bære rundt dammen kom det en flåte fra Oiko, RICO's motstykke og gamle erkefiende fra Oslo. Det viste seg at stridsøksen var begravet for lenge siden, og vi fór videre hver til vårt.

RICO's flåte fant leirplass på øya i Øysjøen. John Randby kom kjørende litt utpå kvelden i nykjøpt bil og en kano var over for å hente ham.

Om kvelden lærte vi nye leker. Den ene gikk ut på å stå på en stein og la seg falle bakover i armene på noen som tok i mot. Hensikten var å lære seg å stole helt på dem som fanget, og alle prøvde minst ett fall. Neste øvelse gikk på samarbeid, en skulle ligge i ring med beina opp og bakendene mot hverandre. På fotbladene skulle en balansere en kjele med vann mens en etter en tok av seg sko og strømper. På det første laget var det en som sparket bort kjelen med en gang vannet begynte å renne. Mesterlaget tok både av og på seg på bena og satte til slutt kjelen pent ned på bakken.

Søndag morgen skulle vi ned fra Øysjøen. Øystein Grue var sjef, han hadde sett at en mann satte utfor med kjerring, unger og bikkje, altså var elva farbar.

Ormen Lange var første båt ut, med fullt lass og tre manns besetning bar det utfor i stryk og kast. Halvveis nede fant Ormen en stein og kastet mannskapet på elva. Etter det kom den flott og seilte nedover mens mannskapet hang utenbords som igler. Nede i Godtjern ble vi møtt av en dyvåt mann og en halvdruknet hund.

Bortsett fra en åre som ble hevet over bord i overraskelsen tapte vi ikke noe av lasten, alt ble liggende på plass. Men Ormen var ikke den eneste som fikk landkjenning, en skipper fikk til og med slik skrekk for elva at han satte båten på land. Nede i elvemunningen dannet vi et selskap til skibbruddenes redning. De hadde fullt opp å gjøre med å berge folk og løsøre.

Likere gikk det ikke i neste stryk heller, Ormen og et par andre fant en stein og ble stående bom fast. Våte og slitne nådde vi Skjervangen og satte kurs for Østre Øya.

Som i fjor ble vi liggende på nordsiden.

Det ble store kulinariske utskeielser den kvelden, det var pinnebrød og pannekake og solbær-syltetøyet flommet. Så var det nattmanøver med smuglerjakt i stor stil. Forvirringen var fullkommen, men vi moret oss kostelig.

Mandag gav vi oss god tid til å bryte leiren, vi var så vidt oppe i Sootkanalen og dro hjem.

Alt i alt var det en flott øvelse der alt klaffet, og været viste seg fra sin beste side.

08 Andersen

Padleleir

Otteid – Sillebotten 20 – 27/6 82

Hovedledere: Steinar Tosterud og Arne Andersen

Karene i Sherwoodskogen

Vi var 28 unge i alderen fra 13 – 20 år, og 3 ledere. Turen gikk med 15 kanoer og distansen som vi padlet var ca. 75 km. Ruta var fra Otteid over Foxen gjennom slusene i Lennartsfoss, ned Lelong til Gustavsfors, opp i Västra Silen, gjennom Krokfors og over Östra Silen til Sillebotten.

Slik gikk turen på kartet, men vi dro også på en annen reise, inn i virkeligheten og tilbake til vår verden som vi kaller virkeligheten.

Da kanoene stod fra land, la vi bak oss de rollene vi spiller i hverdagen, og litt etter litt ble vi oss selv, slik vi skulle være, skapt i Guds bilde, ikke i naboens eller gjengens.

Vi ble jomfru Marion og Ricard Løvehjerte, Lillejon og Langen, Sjeriffen av Notingham og mange flere. Jeg fikk være Villkatt, en vismann som førte sitt følge trygt gjennom villmarken. Tro ikke at dette er fantasi og barnelek. Det er verden utenfor som er falsk, fordi den tvinger oss inn i roller vi ikke er skapt for.

Vi var virkelig de vi tok navn etter, ikke som skuespillere, men som levende mennesker. Jomfru Marion var akkurat så vever og elegant som det sømmer seg en jomfru av byrd.

Kong Ricard stolt og høyreist førte sitt kongeskip med ære i sjøslaget. Sjeriffen av Notingham krevde inn skatten og så etter at lov og orden hersket i riket.

Villkatt fikk bruke all sin visdom på å tyde karter, vind og vær, på å føre flåten trygt over vannet.

Og Gud var der, ikke som en fjern ånd eller kraft, men tydelig tilstede. Han gikk fra båt til båt med nye krefter når været bar imot. Han gav ord til en andakt og frimodighet til vitnesbyrd. Ja siste dagen fikk vi en regndusj så vi kom opp i tide til å holde en gudstjeneste før vi reiste.

I dag står kong Ricard og selger sportsutstyr, sjeriffen er tilbake på kretskontoret, og Villkatt bruker sin kløkt på disse linjer.

Hilsen Arne Andersen

P.S. Takk for all praktisk hjelp, med lån av kanoer, hjelp med skyss, og mest av alt for forbønn.

A. A.

P.S. Da Arne kom med dette referatet, sa han at han hadde skrevet det på sin måte. Det kan hende noen ikke forstår all symbolikken i stykket, men for oss som var med på padleleiren, så fikk vi en strålende naturopplevelse, samtidig som vi fikk erfare at Jesus er virkelighet.

S. T.

SENNEPSKORNET

JULI 1982

Årets leir startet fra Otteid, et sted som etter hvert har blitt mye brukt som utgangs- eller innkomststed. I år var det 7. året RICO arrangerte padleleir i svenske farvann. På den tiden har det skjedd en del bl.a. når det gjelder båter, valg av område og bedre karter.

I år padlet vi for første gang etter gode, topografiske kart. Det gjorde det litt enklere å velge rute. Vi hadde hørt at det skulle være sjøorm ytterst i Otteidvika ute ved Skromle-holmene, men den viste seg ikke for oss som dro ut ved høylys dag.

Derimot var det noen som fikk henge på med en båt med påhengsmotor. Ikke alle syntes like godt om slikt fysisk forfall, og dommer over haikerne var ikke nådig.

Det sies at det spøker på Trollön som ligger helt på grensen mellom Norge og Sverige, så der gikk vi raskt forbi. Derfra listet vi oss gjennom smale sund opp til Getöarna.

Steinar padlet en Cipax såpekopp uten for mye fribord, så vi prøvde å unngå høy sjø første dagen. På sydsiden av den største øya fant vi en god landingsplass. Det viste seg også at det var ferdig latrine og andre bekvemmeligheter på øya. Vi ble der natta over uten at det skjedde noe som er verd å nevne.

Dagen etter stod vi mot Lennartsfors, ferden gikk gjennom sundet mellom Dannermansön og Tranenäset. Ett eller annet sted ved det neset fant en av kanoene bunn og måtte trekkes av grunnen. Da vi kom inn i Forstjärn, en vik av Foxen som ligger foran Lennartsfors, gikk vi på land. Vinden frisknet til, og det trakk opp til regn, derfor tok vi på regntøy før vi gikk i båtene. Et klokt trekk, det kom ikke mer enn fire dråper regn den dagen.

I Lennartsfoss gikk vi inn i slusene og ble senket 10 m. En kano la seg på en stein i sluseveggen, og knakk nesten før den kom av.

Fra slusene gikk vi til Sörvikar holmerna ca. 2,5 km.. sørover Lelång. Der fant vi leirplassen fra i fjor på den midtre av de tre store holmene. Vi slo oss til der, men det dannet seg fort to leirer, en i nord og en i sør. Hovedbølet lå i nordøst, der hadde vi kveldssamling og lekte "falleleken" før vi hadde andakt i kveldssol. På den nordre naboøya lå det noen nederlendere eller tyskere med kajakk, og noen av våre var over for å hilse på dem.

Tredje dagen ble ganske frisk, og vi hadde satt oss som mål å nå Gustavsfors før fire for å være sikker på å komme i butikken. Det betød en etappe på ca. 18 km., leirens lengste. Vi gikk langs østre land ned mot V. Husnäsudden og hvilte litt i ly av land. Det blåste kraftig imot, og det var litt sjø. Etter enda en god rast, gikk vi opp i slusene og stormet butikken i Gustavsfors. Vi var nesten 30 mann inne på en gang, foruten innfødte kunder så det var vondt å snu seg mellom hyllene.

Fra Gustavsfors gikk vi rett ut i V. Silen og la oss på sydspissen av Storön. De to siste kanoene la til lands over to timer etter hovedflåten, da hadde de ligget utpå og fisket abbor og diskutert politikk.

Om kvelden holdt vi gebursdagsselskap for Vegard Holmedal med grillpølser og ekte bløtkake med jordbærsyltetøy og krem. En ulempe med øya var at den ble brukt til beite, vi hadde besøk av både sau og krøtter helt inne mellom teltene.

Her var Sherwoodskogen, den lå ca. 100 m. nordøst for hovedleiren. Der lå de fredløse med sitt eget bål på trygg avstand fra sjeriffen av Notingham og hans menn. Som planlagt tok vi den første hviledagen på Storön. Det ble tid til bading, utforsking av øya og gruppeundervisning. Steinar hadde fotokurs og undertegnede underviste om spiselige vekster m.m. Det eneste vi fant var sisselrot og krekling, ikke mye å bli mett av. Vi fikk også en regnskur som gjorde at vi trengte oss sammen i storteltet. Kvelden var god så vi lå ute alle sammen selv om Steinar var livredd for "pædder".

Da vi brøt leiren neste morgen la vi kursen mot Krokfors. Vi møtte blant annet en kanoflåte som seilte nordover. Jeg brukte kirken i Vårvik som landemerke den første delen av etappen og planla å legge gradvis over til østre landet. Halve flåten misforstod opplegget og gikk langs vestre land nesten til Vårvik. Da måtte de krysse med kanoene nesten parallelt med bølgene, akkurat det vi skulle unngå med den skrå kursen. Ved Krokfors måtte vi vente på slusing så flåten la seg sør for utløpet. Endelig var det klart for slusing. Foruten våre 15 båter skulle det være med en passbåt på 15-20 fot. Da alt var på plass og porten lukket, trakk vi oss bakover. Plutselig oppdaget vi at en kano lå under staget som åpnet sluseporten. Etter mye bjeffing kom den klar, og vi gikk opp i det andre kammeret. Der lå det en flåte på nedtur foruten enda en båt. Mer bjeffing og flåten vår gled rolig ut av kanalen.

Svenskene feiret St. Hans og vi så innfødte med løv i håret og på slusekanten stod det en Maistang.

Oppe i Östra Silen gikk vi mot nordøst. Den første leirplassen på odden ved Hängsten-sjön var belagt allerede, så flåten gikk mot Trollön.

Den var bratt og ugjestmild. Bare helt i sydøst var det en tange der det gikk an å gå opp, men der var det kaldt og trekkfullt. Derfor gikk vi rett mot øst og fant en flott leirplass på neset sør for Båtstadviken. Vi ble liggende i leir hele neste dag, og der utkjempet vi turens eneste sjøslag. Mennene fra Sherwoodskogen hadde tatt fanger som de ville sette i land på Trollön.

Sjøen var heller frisk, og en kano forliste under overfarten. Ormen Lange kom havaristen til unnsetning og berget båten og et mannskap på fire.

Da flåten var kommet over og fangene satt på land, fylket Richard Løvehjerte sin del av flåten til slag. Han ville turnere med de andre om lady Marions gunst. Ormen var bergingsbåt og trakk opp halvdruknede krigere lenge etter at slaget var over.

Om natten la vi kursen mot nord i stummende mørke. Først kom vi inn i Galteviken før vi fant leia mellom Bockholmen og Öra. Det er en trang, men veldig fin passage. Klokket 12 om natten gikk vi inn under Knatteberget og spiste nattmat. Derfra gikk vi opp til den gamle leirplassen vår på Abborholmen. Sistemann krøp i posen kl.4, halv seks kom regnet og alle lå under åpen himmel. Etter en time eller to kom en av deltakerne for å fortelle lederne at det regnet. Vi takket for opplysningen og sendte folk i båtene. Regnet holdt opp da vi gikk i land i Sillebotten. Vi satte i gang med frokosten, en, kanskje ikke leirens mest oppvakte disippel ville gå ut i kanoen etter vann. Han tok et elegant svalestup over akterenden og ut i vannet. Han kom i land med tom kjele og dryppende våt.

Ut igjen etter vann, og til slutt et par bad til ære for fotografene.

Etter maten gikk vi litt opp i skogen og holdt Gudstjeneste, så kom bussen. Alle unntatt undertegnede reiste hjem med bussen. Jeg hadde ei sur kanovakt før de kom og hentet meg og båtene. Det var blitt problemer med kjøringa, og jeg og Steinar leverte kanoer til langt på svarte natta.

Årets leir var en god leir, kanskje ikke minst fordi Steinar og jeg var så godt samkjørt fra før. Vi tok ansvar for hvert vårt regimente han det åndelige, jeg det verdslige. Selvsagt overlappet vi hverandre i tjenesten, men det var en fantastisk opplevelse for oss begge å vite at den ene bar hele ansvaret for halve leiren. Kontakten mellom ledere og deltakere var god. Særlig fikk Steinar kontakt med dem som var med i Såpekoppen. Leiren var mye delt i to flokker, men jeg tror fellesskapet fungerte innen begge flokkene. Vi var alltid samlet til møter og kveldssamlinger så det var ikke noe problem med todelingen. Etter en rundspørring ble det klart at 30 deltakere/ledere var en ideell leirstørrelse tross alt.

08 Andersen

Barfrostøvelse

Jessheim 19-21. November 1982

Øvelsesledelse: Staben

På grunn av utskiftninger i staben, ble det bare en, sen høstøvelse i år. I år var Per Pettersen trakk seg som sjef, og etter det oppstod en del forvirring. I alle fall ble det kalt sammen til et stabsmøte på Bingen der vi i hui og hast bestemte oss for å låne hytta til Jessheimspeiderne.

Øvelsen begynte med anmarsj fredag, det var ikke lett å finne frem i mørket uten kjentmann. Om litt møtte vi Knut Andersen som hadde nøkkelen til hytta, han loste oss det siste stykket.

Vi var ikke mange, bare 10-12 mann. Etter en hyggelig kveld ved peisen dro de fleste av oss ut for å lage ei stor boso i skogen. Det var kaldt og klart med måneskinn så vi hadde det riktig fint der vi lå.

I løpet av natta kom det to Jessheimjenter som skulle være med på øvelsen, de fant oss ikke og la seg til like ved oss. Den ene måtte på arbeid lørdag morgen. Den andre kom ned i boson i grålysningen, og fant en plass der til det var på tide å stå opp.

Vi fikk oss en god og lang skogstur langs stiene øst for hytta Etter det var det litt fritid, og en ikke alt for god 1.hjelpsøvelse med frostskafer som tema

Da middagen var over, hadde vi kveldsmøte med sang og gitar. Knut Andersen er sønn av eieren til Jessheim Hjemmebakeri, og han holdt oss med noen utmerkede vareprøver derfra.

Etter det hadde vi nattløp, Jon Randby hadde vært ute og satt opp poster med ref' eks. Lagene hadde med seg en eller flere mer eller mindre gode lykter. Vinnerlaget løp gjennom hele løypa, mens et annet lag famlet seg frem med en lykt nesten uten lys. Riktig moro var det ikevel med et slikt løp. Så varmet vi soveposene og krøp i bosoa

Søndag ryddet vi hytta og dro hjem.

08 Andersen

1983

Vinterøvelse Geilo Randbys hytte

08.-10.04 1983

Dagen gikk med skitur. Noen overnattet i snøhule gravd ut bak hytta.

08 Andersen (skrevet 2014)

Kontrastrik pinsehjelg: Sol og plask for unge padlere

AFTENPOSTEN ONSDAG 25. MAI 1983

ØYSTEIN GRUE

Åftenposten Onsdag 25. mai 1983 **REPORTASJER 13**

Kontrastrik pinsehjelg

Sol og plask for unge padlere

For mange speidergrupper, friluftsforeninger og andre ungdomsgrupper er det blitt en tradisjon å ta kanoene ut fra vinteropplag for å oppleve årete første kanotur nettopp i pinsen. Mangen-vassdraget er ett av de mange områder som egner seg til slike kanoturer over et par-tre dager. Fra Bjørkenessjøen lengst sydøst i Nes kan en padle nedover til Viksjøen og Mangen i Aurskog, videre ned til Øysjøen som ligger i grensekommunen Eidskog i Hedmark fylke - via Godtjern og ned på Skjervangen. En padletur på 15-20 kilometer - med lite bæring.

MYE FLOMVANN

Mye flomvann denne pinsen gjorde at kanopadlerne våget ta farkostene ned flere stryk hvor man vanligvis må bære ka noene. Da Aftenposten tok turer til Mangen-vassdraget første pinsedag traff vi flere grupper av kanopadlere. Oslo Røde Kors 1. tropp var nettopp i ferd med 1 å forsere de siste strykene ned til Skjervangen. Med 15 kanoer - for anledningen leiet av Speider forbundet - hadde medlemmer lagt ut på turen allerede fredag kveld.

- Vi betaler 76 kroner pr. person for leie av kanoene. - Slett ikke så ille, mener Hilde Elisabeth Ringen og Astrid Jensen.-

Dessverre ble én av kanoene smadret allerede første dagen. Glassfiberfarkostene tåler ikke allverden. Den må nok repareres når vi kommer hjem igjen. Ellers har turen foregått uten større dramatik.

- To velt, litt vått tøy, det er slikt en må regne med når en gir sig i kast med det våte element.

- Og vått har det vært inntil nå, understreker John Vanneid ved å vri regnvannet ut av hatten!

Vi trøster med at det er meldt bedre vær for det siste pinsedøgnet, i det gruppen av padlere gir seg i i kast med de siste strykene fra Godtjern og ned på Skjervangen. Skjønt det skrapet godt under enkelte kanoer, og kanofarger som ble sittende igjen på utsatte steiner nedover strykene vitnet om "nærgående" og spennende passeringer så ble ikke vi vitne til et eneste kanovelt.

Ute på en av de idylliske øyene i Skjervangen traff vi Romerike Indremisjons friluftsguppe "RICO" - som i sterk motvind hadde kjempet seg frem til siste leirplass under årets pinsetur. Atten deltagere i alderen 15 til 27 år fra Øvre og Nedre Romerike satt samlet rundt leirbålet. Det var første gang under denne turen det gikk an å sitte ute uten regntøy. I løpet av ettermiddagen på første pinsedag løyet vinden. Det klarnet opp og solen skinte snart fra skyfri himmel - inntil månen overtok.

For mange speidergrupper, friluftsforeninger og andre ungdomsgrupper er det blitt en tradisjon å ta kanoene ut fra vinteropplag for å oppleve årete første kanotur nettopp i pinsen. Mangen-vassdraget er ett av de mange områder som egner seg til slike kanoturer over et par-tre dager. Fra Bjørkenessjøen lengst sydøst i Nes kan en padle nedover til Viksjøen og Mangen i Aurskog, videre ned til Øysjøen som ligger i grensekommunen Eidskog i Hedmark fylke - via Godtjern og ned på Skjervangen. En padletur på 15-20 kilometer - med lite bæring.

Mye flomvann denne pinsen gjorde at kanopadlerne våget ta farkostene ned flere stryk hvor man vanligvis må bære ka noene. Da Aftenposten tok turer til Mangen-vassdraget første pinsedag traff vi flere grupper av kanopadlere. Oslo Røde Kors 1. tropp var nettopp i ferd med 1 å forsere de siste strykene ned til Skjervangen. Med 15 kanoer - for anledningen leiet av Speider forbundet - hadde medlemmer lagt ut på turen allerede fredag kveld.

- Vi betaler 76 kroner pr. person for leie av kanoene. - Slett ikke så ille, mener Hilde Elisabeth Ringen og Astrid Jensen.-

Dessverre ble én av kanoene smadret allerede første dagen. Glassfiberfarkostene tåler ikke allverden. Den må nok repareres når vi kommer hjem igjen. Ellers har turen foregått uten større dramatik.

- To velt, litt vått tøy, det er slikt en må regne med når en gir sig i kast med det våte element.

- Og vått har det vært inntil nå, understreker John Vanneid ved å vri regnvannet ut av hatten!

Vi trøster med at det er meldt bedre vær for det siste pinsedøgnet, i det gruppen av padlere gir seg i i kast med de siste strykene fra Godtjern og ned på Skjervangen. Skjønt det skrapet godt under enkelte kanoer, og kanofarger som ble sittende igjen på utsatte steiner nedover strykene vitnet om "nærgående" og spennende passeringer så ble ikke vi vitne til et eneste kanovelt.

Ute på en av de idylliske øyene i Skjervangen traff vi Romerike Indremisjons friluftsguppe "RICO" - som i sterk motvind hadde kjempet seg frem til siste leirplass under årets pinsetur. Atten deltagere i alderen 15 til 27 år fra Øvre og Nedre Romerike satt samlet rundt leirbålet. Det var første gang under denne turen det gikk an å sitte ute uten regntøy. I løpet av ettermiddagen på første pinsedag løyet vinden. Det klarnet opp og solen skinte snart fra skyfri himmel - inntil månen overtok.

-- Om det ikke var guffent med regnvær og vind på lørdag kveld?

- Hva gjør vel det når solen skinner nå, forklarte den nederlandske gjest på årets pinsetur i RICO-regi, Nortje van Der Welde. - Glemte er alt ubehag idet naturen viser seg fra din gode side.

- Er det ikke nettopp kontrastene, regn og kaldt vær denne dagen, sol og varme den neste, som gjør at vi kan sette pris på skaperverket slik vi gjør nettopp nå.

Visst er det slik. - Vi får lyst til å bli her. Sitte ned og høre på bølgene som klukker mot land - inntil Skjervangen ligger speilblank. Lytte til gjøken langt borte i det fjerne. Og følge med mauren nede mellom lyngen -- ivrig opptatt med sitt. Utpå kvelden tar en av lederne frem en bibel. Pinsebudskapet er ikke glemt.

- Det er blitt en fast tradisjon i RICO å benytte pinsen til å være sammen på denne måten, forteller Jon Randby. Mange er i gang med eksamen, eller har arbeidet hardt foran avslutningen på et skole/ studieår, og da er det godt å komme ut på en slik tur. Dessuten opplever vi et fint fellesskap i RICO. Når vi har det fint sammen spiller det også mindre rolle hva slags vær vi får.

Are Pettersen og Bent Rønsen tar Ormen Lange ned tømmerrenna til Skjervangen. Ikke alle hadde mot til å føre kanoen her!

Til venstre: Såpekopp i hardt vær i Bolfosselva.

Pinseøvelsen 1984

(Rekonstruert 2014)

Da undertegnede møtte på Sørumsand, viste det seg at ingen andre ville på pinsetur.

Det endte med at Jon Randby tok meg med på en kanotur på Glomma.

For øvrig, ble jeg godt stelt med på Bingen, og ble skyssset med stilig damefølge til Sørumsand stasjon når dagen var over.

På turen langs Glomma ble det funnet en flat dammusling, det tredje registrerte funnet av denne arten i Norge.

Dette var på den tid jeg holdt på med hovedfagsoppgave om muslinger i Nordre Øyeren, så funnet var svært beleielig. Veilederen min Jan Økland hadde funnet en slik musling i Nitelva på 1960-tallet, men hadde ikke funnet noe navn på den.

I 1984 fant jeg altså fler, og finske forskere ble kontaktet for å få arten bekreftet.

Aldri så galt at det ikke er godt for noe! Ved Bingen hadde jeg aldri padlet på egenhånd.

08 Andersen

Padleleir 1984

24.06.1984-01.07.1984

Fra ... til Årjäng

Øvelseleder ricor Berit Pettersen

Uppføring av skuespillet Kjærlighetskrigen

Dette er skrevet etter hukommelsen 20 år etter at det hendte!

For undertegnede står minnet om denne leiren mest som en generasjonskonflikt i RICO. Berit Pettersen (søster til Per Pettersen) var ricor. Staben bestod stort sett av hennes venner og kjente, undertegnede rickein Arne Andersen var siste rest av "gamle RICO". For å si det rett ut, det var ingen stas å være gammel hannkatt med en stab av unge jenter, som foretrakk å ligge med nesa i været og sole seg.

Ett av temaene på leiren var oppføring av stykket Kjærlighetskrigen, skrevet av undertegnede. Det handlet om møtet mellom en einstøing og en pøbelgjeng, og om hvordan kjærlighet kan endre mye. Om kjærligheten som kan overvinne mørket. På vei fra Storön nordover retning Årjäng hadde vi motvind og tordenvær. Ett lag hadde lagt mye arbeid i å lage en seilkatamaran av to kanoer og adskillig tømmer. De padlet med seilet oppe i strid motvind. Da vi omsider nådde land, stupte en av dem uti, og foretok en kombinert kropps- og klesvask. Han ble ikke bløtere av den grunn.

Vi landet på en herlig sandstrand sør for Årjäng, på østsiden. Morgenen var ikke like fantastisk! Vi hadde havnet på ei badestrand. Det var strødd med svenske fläskfiaer med bare patter. En våknet av at en unge øste sand i soveposen. Da tenket undertegnede på å rømme fra det hele, og finne veien hjem på egenhånd. Heldigvis gikk det ikke slik, og noen timer senere seilte vi for god bøl inn til Årjäng.

Rickein Andersen (Med tiden ricost)

Padleleir

30.06.1985-07.07.1985

Steinhuset har fått nytt tak.

(Rekonstruert etter hukommelsen i 2014) Nå var ricost Steinar Tosterud tilbake i tjeneste, så denne leiren gikk mye bedre enn forrige års.

På Fugleøya (som offiselt heter Ö Långön) hadde det vært skogbrann og vindfall. Vi tok for oss av vindfallene, og brukte dem til å legge nytt tak på Steinhuset. Steinhuset er ei gammel jaktkoie i stein. Det er hugget inn årstall i berget, det eldste fra 1765.

Etter at vi hadde restaurert hytta har andre overtatt, og neste gang vi var innom, lå det ei gjestebok der. På vei ut fra søndre havn på Fugleøya fant Ormen Lange et skjær. Kanoen lå fast midtskips, mens det var brådypt for og akter. Det ble bading for å komme løs. Senere på dagen møtte vi en vegg av regn. Skillet mellom klar himmel og skybrudd var som skåret med kniv.

Dagens tema for andakten var gitt: "Går du gjennom vann, er jeg med deg, gjennom elver skal de ikke rive deg bort." Jesaia 43.2

08 Andersen

Ricost Tosterud under prekenfuria Fugleøya

1986

Krise i RICO

Arne Andersen Stalsberg trr. 14 2010 Strømmen tlf. (02) 71 62 47

Strømmen 28/12 86

Ricor Berit Pettersen.

Avikling av RICO?

Som du vel vet har Rico avgått ved an stille død mens du var borte.

Det har Så vidt jeg vet ikke noen aktivitet i hele 1986.

En av grunnene kan nok være at det Rico står for er i ferd med å gå av moten, *en* annen er at det ikke var noen tom kunne fylle din plass.

Ettersom jeg er "eldste overlevende" i Rico, føler jeg et ansvar for at vi i det minste får an skikkelig avvikling. I følge Ricos lover skal Rico's eiendeler tilfalle Romerike Indremisjon, ettersom du var dan siste sjefen, ville jeg gjerne ha din hjelp med oppgjøret. Jeg vet at det tunge materiellet ligger hos Randby, men det er mye papir i omløp, inklusiv Rico's historie, kassaboka og en del andre ting. Du kjenner den siste staben bedere *enn* jeg, derfor synes jeg dat er din oppgave å samle papirene *og* få eventuelle penger overført

Håper du har tid til å hjelpe meg, adresse og telefon står ovenfor.

Lev vel!

Rickein Arne Andersen

PS. Jeg går med planer om å forsøke å komme i gang med villmarkskurs på forretningsmessig basis, - så hvis du er interessert kunne jeg alltid trenge en kompanjong. DS.

1987

1988

Nye RICO

På midten av 1980-tallet gitt medlemstallet i RICO kraftig nedover. Veteranene som stiftet RICO hadde for det meste stiftet familie, og rekrutteringen av nye medlemmer fungerte ikke.

Ei tid fløt det på yngre søsken av veteranene og deres venner, men de fallt fra uten nye rekrutter. Til sist bestod RICO av en enslig rickein (undertegnede), som nektet å la seg dimitere. Alt utstyr og alle papirer var også bevart på ulike lager.

I 1988 kom ricost Steinar Tosterud tilbake i tjeneste. Han var da menighetssekretær i Sørums menighet, med særlig ansvar for konfirmanter og ungdom.

Den høsten samlet vi en stab av gamle RICOveteraner, som hadde vært med fra begynnelsen:

Ricost Steinar Tosterud Ricor Arne Andersen Rickein Håkon Bæreg Rickant Svein Sæther. Rickant Sæther gikk forholdsvis snart over i annen tjeneste.

Resten av mannskapet rekrutterte vi fra ungdomsarbeidet i Sørums kirke. Kirkestua ved Sørums kirke fungerte som hovedkvarter.

08 Andersen

Padleleir sommeren 1989

Konfirmantene på padletur i Stora Le og Foxen.

Fra 26. juli til 1. august var en gjeng på nitten konfirmanter og tre ledere på padletur i det store utland, nærmere bestemt Sverige. Vi skulle padle fra Otteid til Tøcksfors. De tre lederne av «Arne med skjegget» (Arne Andersen), «Arne med barten» (Arne Sveistrup) og Steinar med sitt nylig anlagte «leirskjegg». De aller fleste konfirmantene var fra Lørenfallet og der omkring, men det var også noen få fra Sørumsand, Blaker og Frogner. Vi hadde til og med oss en fra Los Angeles i USA. Det var artig, for da fikk vi utfoldet oss litt på engelsk også.

Den 26. juli bar det altså avsted. Vi gikk ut ved Otteid og padlet nedover Foxen. Den første timen vi var vannet, hadde vi strålende solskinn og herlig vær. Så begynte det å regne, og det fortsatte resten av uka. Det var ikke sånn at det regnet hele tida, vi hadde jo perioder med oppholdsvær, men det kom mer eller mindre regn hver dag. Det ble nokså vått, både i telt og i diverse ryggsekker, men vi hadde det gøy allikevel.

Vi padlet fra 3-5 timer hver dag, utenom søndag, da tok vi oss fri. Etter dagens etappe, slo vi leir på forhåndsbestemte øyer/halvøyer. En eller annen gang på dagen hadde vi som regel en bibeltime, og på kvelden samlet vi oss i «storteltet» og hadde det koselig. Leirbål fikk vi også istand en kveld (til tross for at vi ikke fant noe særlig med tørr ved), og det var jo ekstra koselig. Leirbål hører liksom med.

Steinar fortalte oss at han pleide å få en «tredjedagsdepresjon». Da satt han under «gyvelbusken» og var deprimert til det gikk over. Men i år tror jeg han slapp unna denne «tredjedagsdepresjonen» sin, i alle fall merket ikke vi noe til den.

Vi fikk også prøvd å seile i løpet av turen. Militære teltduker ble brukt som seil, og padleårene som mast. Det gikk ganske bra, men vi fant etter hvert ut at det gikk raskere å padle.

Søndag, da vi ikke padlet, hadde vi aktivitetsgrupper, fotogruppe og naturgruppe. Vi lærte mye i løpet av leiren, ikke minst om hvor viktig det er at alle gjør en innsats, samarbeider og hjelper til der det trengs.

Da vi 1. august kom fram til Tøcksfors, hadde vi tilsammen padlet omkring fem mil, og jeg tror samtlige leirdeltagere var fornøyd med det. Vi syntes det hadde vært en kjempefin uke, men vi gledet oss til å komme hjem til varme og ikke minst tørre senger.

Det var den leiren.

Kristin Oppsahl

På kanotur til himmelrike

«En lignelse etter sommerens padletur»

Bakgrunnen for denne historien, er en padletur med konfirmanter fra Sørumsund. Undertegnede var en av de tre lederne på ferden.

Selv om jeg har vært i de samme farvannene utallige ganger før, og det er over 10 år siden første gang jeg var med for første gang, er hver tur en ny opplevelse. Når kanoene legger fra land, legger jeg ut på en indre reise, som kan bringe meg til de merkeligste steder.

Jeg har sett brødunderet skje i ødemarken, det var kanskje 5 heller enn 5.000 som fikk, men alle åt og ble mette. Jeg har sittet i profetkløften på Herrens berg Horeb når Han dro forbi. Ikke med storm eller ild, men med et sagte sus.

I år bragte ferden meg like til Himmelrike. Fra første av var det et hyggelig sted, med plass for oss hellige utvalgte.

Så en natt gikk dommen over jorden. Først kom de som ikke var som oss, men huset ble ikke fullt.

Så kom de som ikke hørte hjemme her, men huset var fremdeles ikke fullt.

Til sist kom en, som ville bygge sin egen himmel. Det var like med god vilje han lot seg bære inn, men nå var huset endelig fullt.

Vi lå lenge og lyttet etter dem som må stå utenfor, de som gråter og skjærer tenner, men hørte ingen.

Jesus sier: «I min Fars hus er det mange rom, var det ikke slik, ville jeg sagt dere det.»

Arne Andersen

Med tollekviv og bark, blir barkbåtene til.

Konfirmantøvelse på Dingsrud fort

4.-5. 11. 1989?

(Rekonstruert i 2014)

Dingsrud fort har spilt en sentral rolle i RICOs historie. Alt i 1977 var RICO på Dingsrud. Senere har anlegget blitt restaurert og gravet fram.

Fortet ble bygget (av svenske arbeidere) til forsvar mot svenskene i tida før 1905. Ved fredsavtalen ble fortet nedlagt og fylt igjen.

Denne gangen ble øvelsesområdet valg for å unngå elgjakta. Dette var altså i oktober, og været var til dels ufyselig. Regn og vind.

Vi gjorde en tabbe, som en avlagt artillerist burde unngått: Vi la teltene foran kanonstillingene! Så klarte da en å falle ned i kanongrava, og slå seg såpass at han trengte en tur til lege. Tror det gikk bra, og at han fullførte øvelsen. Det var Arve Baarli som tok seg av sanitetstjenesten. Slik kan det altså gå når en vagler seg øverst på vollen.

08 Andersen

§ 1 Formålet med Rico er tredelt:

- * Å være ute i naturen
- * Å skape et godt kristent fellesskap, gjennom bønn, bibellesning og samtale, og å vinne andre for Kristus.
- * Å dyktiggjøre medlemmene til en praktisk og omsorgsfull omgang med naturen.

§ 2 RICO bygger på den evangelisk lutherske bekjennelses grunn.

§ 3 RICO står tilsluttet Romerike Indremisjon

§ 4 RICO's ansvarlige leder utnevnes hvert år av stabskongressen.

Nye offiserer utnevnes samtidig av den bestående stab, etter ansiennitet og kvalifikasjoner.

Medlemmene har rett til å komme med forslag og innstillinger til staben.

Med stab menes utnevnte offiserer.

§ 5 Krav til å bli offiser er følgende:

Bekjennende kristen.

Gjennomført og bestått RICO's offiserkurs.

§ 6 RICO's organisering bygger på prinsippet om offiserer, befalingsmenn og menige.

§ 7 Myndighet og ansvar fordeles etter følgende mønster:

Offiserer:	Rickost	Rico's oldermann
	Ricor	Rico's ansvarlige leder
	Rickein	Nestkommanderende
	Rickant	Troppsjef
	Ricki	NK i tropp, eller ansvarlig for spesialtfelt
Menige:	Rickist	offiseraspirant
	Rickett	vanlig medlem

§ 8 Aldersgrenser: En kan bli medlem av Rico fra det året en begynner i 8. klasse.

Mistealder for offiserer er 18 år (Gjelder ikke for rickister).

Mistealder for å bli Ricor er 20 år.

§ 9 Nye medlemmer opptas hvert halvår, den ene gangen på generalforsamlingen

En kan bli tatt opp etter å ha deltatt på tre av Rico's øvelser.

Skriftelig søknad sendes staben.

§ 10 Opptagelse i Rico skjer ved en spesiell sermoni.

§ 11 Medlemmene betaler årlig en medlemsavgift som fastsettes av generalforsamlingen.

Medlemmer som ikke har betalt kontingent de to siste årene, strykes automatisk av RICO's papirer.

Staben kan innvilge fritak fra kontingenten.

§ 12 Man trenger ingen spesielle kvalifikasjoner for å være med i RICO, men må til en hver tid rette seg etter gjeldende lover og regler.

Det gis adgang for menn og kvinner.

§ 13 Bruk av rusmidler i tjeneste er strengt forbudt, og fører til eksklusjon i minst 2 år.

§ 14 Generalforsamling avholdes en gang årlig.

Regnskap og årsberetning legges fram og behandles.

§ 15 Lover og lovendringer vedtas på generalforsamlingen med 2/3 flertall.

Forslag til lover og lovendringer må være staben i hende minst 3 uker før generalforsamlingen.

§ 16 Stabskongress avholdes to ganger i året, en gang like før generalforsamlingen.

Den andre i det halvår det ikke er generalforsamling.

§ 17 Hvis RICO skulle gå inn, tilfaller alle RICO's midler og eiendeler Romerike Indremisjon.

§ 18 Tap og skade på utstyr under RICO -tjeneste:

RICO er ansvarlig for eget utstyr

ersonlig utstyr kan erstattes etter skjønn, hvis det har vært brukt som fellesutstyr.

Padleleir 1990

XX via Fugleøya- Følsbyen
02.- 08.08. 1990

I le på Blåsenborg.

(Rekonstruert i 2014. Dateringen er basert på at statsminister J. P. Syse lå i strid med øvrigheta om eiendommen Blaasenborg første året vi lå på Blåsenborg.)

Hvor vi la ut det året har jeg glemt, men vi var innom Fugleøya, før vi utforsket en østlig gren av Foxen, som heter Flötefjorden. Svensk flöte er dupp, eller noe som flyter, som i fløting. Feit melk heter grädde på svensk.

Den første leirplassen vi fant der inne var minelagt med mannskit. Visse turister tar etter reven, og gjør fra seg høyt og fritt, så alle kan se at de har vært der! Å kline seg til med folkemøkk heter ”å staka seg”. Det kommer vel fra den tid da det kunne være topp på utedassen, ei lang staka. Følgelig ble plassen døpt Stakabu, etter en gård i Høland. (Gårdsnavnet kommer muligens fra ei fiskefelle med staker, for ved samme vann ligger Stolpevika og Kattisa. Ei kattise er ei finsk fiskeruse bygd opp med stokker i vannet.)

Neste leirplass inne i vika ble hetende Blåsenborg. Leirplassen lå på toppen av en furukledd holme, som var dekket av fin sand eller mjæle. Plassen lå høyt og fritt, så vinden tok tak i det som var av sand og støv. Når så navnet Blaasenborg ofte var i nyhetene, så ble plassen oppkalt. Vi hadde også moro av at det var Syse, som eide Blaasenborg. Eieren hadde et lydmalende navn.

På Blåsenborg hadde vi førstehjelps-øvelse. Et stormkjøkken hadde eksplodert og etterlatt seg stygge forbrenninger. Bildene taler for seg selv.

Stormkjøkkenet eksploderte!

3.grads forbrenning.

08 Andersen

Konfirmanter på Orrhaneleik

Mandag 27. april 1992

Åsmund Lang

SØRUMSAND: Dersom noen måtte tro at konfirmasjonsforberedelsene bare er andakter, bibellesing, pugging av salmevers og lange timer på harde kirkebenker, har de ikke opplevd å bli konfirmert en menighet hvor Steinar Tosterud er menighetssekretær. For de som allerede kjenner Tosterud er forklaringer overflødige. For alle andre kan vi røpe at der » Tosterud virker skal man ikke ta noe for gitt, eller tro at tingene følger sitt faste mønster. Rundt Tosterud svever nemlig en aura av livsglede, sosialt engasjement og kreativitet. Det var derfor med spenning undertegnede pakket snippesken for å bli med på en av Tosteruds former for konfirmasjonsforberedelsene:

ORRHANELEIK!!

FRILUFTSLIV

Som menighetssekretær Sørumsand har Tosterud det overordnede ansvaret for konfirmantundervisningen i kommunen. Til Indre kan han fortelle at konfirmantundervisningen for hans «disipler» langt fra er tradisjonell eller «kjedelig» som mange kanskje tror.

PÅ TUR: I sine grønne militær effekter,» så deltakerne mer ut som en tropp kommandosoldater enn» en gjeng med konfirmanter. Men når gapahukene skulle settes opp viste det seg at de nok ikke hadde så mye militær» erfaring!

(Foto: Åsmund Lang).

RICKISTER: Her ser vi en gjeng glade Rickister som arrangerte helgens turer for konfirmantene. Fra venstre. ser vi Steinar Tosterud, Espen Teilman, Anne Tove Haugen, Arve Baarli, Mona Vestengen, Håkon Bæ reg, Dag Torvik Vetland og Joakim Ekseth.

(Foto: Åsmund Lang).

Vi har inndelt i forskjellige aktivitetsområder som konfirmantene fritt kan velge mellom. De gruppene vi har fått i stand i år har følgende tema eller aktiviteter: Kor, dramateknikk, samtale friluftsliv. Det er sistnevnte gruppe som skal ut på orreleik, forklarer han.

TIL SKOGS

I praksis betyr dette at litt over 50 konfirmanter løpet av helgen skal være med ut i skogen for å overnatt og forhåpentligvis få se noen fugler i leik. Siden vi er så mange har vi måttet dele opp i flere puljer, slik at vi har en gruppe på Mangen, og en på Breimåsan begge disse to.nettene, forklarer han. Heldigvis har vi, et sterkt korps av unge. såkalte "Rickister" med som ledere, ellers vil le dette aldri vært gjennomført baret sier Tosterud. Rickister , foklarer han videre er en glad gjeng med ungdom som. driver en friluftsliv-gruppe som Indremisjonen på Romerike, som kalles «RICO», og derav følger navnet «Rickister» på medlemmene.

RICO

Romerike Indremisjon Commanding Offisers, er det offisielle navnet som danner forkortelsen RICO. Selv om navnet kanskje virker litt militant, er det altså, en friluftsliv-gruppe hvor man samtidig driver lederopplæring. Denne gruppen ble startet i 1975, og bade Steinar Tosterud og Håkon Bæreg har vært med siden den gang. Målet med gruppa er at man, skal lære leve i pakt med naturen, skape et kristent fellesskap, og forkynne Guds ord.

Fra starten av var gruppa aktiv og hadde god oppslutning, men på slutten av 70-tallet smuldret den nesten bort. Etter nesten ti år i «dvale», ristet imidlertid Steinar og Håkon gruppa ut av Tornerose-søvnen, og i dag er aktiviteten, medlemstallet og engasjementet igjen på topp: Flere unge lederemner er både aktive og ivrige, og det er disse som står ansvarlig for den praktiske gjennomføringen av friluftsturene, forteller Tosterud.

Han er godt fornøyd med innsatsen disse unge ildsjelene legger for dagen, og fastslår at de vil bli viktige brikker i tilsvarende arbeid i framtida.

OMVENDT HUMANIST

En av frontfigurene i RICO heter Arve Baarli. Han er 17 år, og det interessante ved ham er at han ble konfirmert av Humanetisk Forbund, altså, en såkalt ikke-kristelig konfirmasjon. På spørsmål om hvordan han nå kan lede en kristelig konfirmantundervisning, forteller Arve at det egentlig ikke er noe problem. Jeg hadde et noe skjevt forhold til kirken for noen år siden, forteller han. Derfor valgte jeg å konfirmere meg «borgerlig». Senere kom jeg imidlertid i kontakt med Steinar Tosterud og RICO. Natur og friluftsliv har interessert meg siden tidlig i tenårene og jeg trives svært godt i miljøet i denne gruppa. Etter hvert har jeg også fått et annet livssyn enn det jeg hadde i konfirmasjonstiden sier Arve tilslutt.

SÅ LITT

I følge Tosterud har erfaring ene fra helgen vært positive. Man var ikke helt heldig med været, og særlig de som var med natt til lørdag, fikk en relativt våt opplevelse. Dessverre ble det heller ikke mye man fikk se til fuglene da noen naboer i skogen forstyrret fuglene ved å tenne bål under leiken.

Turen ble allikevel en fin opplevelse, og jeg hørte ingen som var misfornøyd, forteller han.

De som var med natt til søndag var noe heldigere både med været og «leiken». Selv om del regnet det meste av lørdagen klarnet det opp slik at vi fikk oppholdsvær utover kvelden forteller Steinar videre.

- Riktignok ble det kaldt om natta, men ikke så det gjorde noe. Denne kvelden var det ingen andre i nærheten til å forstyrre fuglene, og vi fikk se og høre bade spill og slåsskamper forteller han.

Tosterud er derfor meget godt fornøyd med både opplevelsen og deltakelsen, og han håper at konfirmantene også har hatt en positiv opplevelse.

1991

Barfrostøvelse for konfirmanter fra Rælingen

Nannestad 15.-16. 11. 1991

(Rekonstruert i 2014)

Dette var et opplegg i regi av Skaukattskolen, men med støtte fra offiserer fra RICO.

Leiren ble lagt til Sjunken i Nannestad. RICO hadde gjennomført øvelser på samme sted før, så dette burde være ren plankekjøring.

Det som er minneverdig fra denne øvelsen er at barfrost gikk over i full vinter.

Planen var å bruke lørdagen til en tur oppom Hakkim, Råsjøslottet og de gamle sinkgruvene.

Ekspedisjonen endte med å vade i sne og illsinte skiløpere. Da vi hadde kommet halveis, var det for sent å snu, så vi kjempet oss fram. Vi prøvde å få folk til å gå utenom selve skisporet, men marsdisiplinen var ikke den beste. Det er ikke stas å vade på beina i sne, men hva skal en gjøre når det hvite kommer overraskende? Turen ble hardere enn beregnet, men alle kom velberget hjem.

08 Andersen

1992

Konfirmanter på orreleik

Mangen

24.-26. 04. 1992

(Rekonstruert 2014)

Innmarsjen gikk som vanlig, og vi rigget oss til på to holmer. Uheldigvis ble lederne liggende på hovedholmen, mens en del konfirmantjenter lå på en holme ute i myra.

Da morgenen kom, var det et svare leven på den bortre holmen. Undertegnede hadde nye vadestøvler, og skulle ta seg over myra. Det foregikk etter følgende prosedyre:

- 1) Dra foten opp av støvelen
- 2) Dra støvelen opp av myra
- 3) Sett foten i støvelen
- 4) Gjenta prosedyren med det andre beinet. Og så videre.

Da jeg omsider krabbet på land på den andre siden, ble jeg møtt av en samling nek. Det nyttet ikke å få dem til å forstå at bråket deres hadde jaget fuglen ut av hele Mangenskogen. *De* hadde sett leiken, og nå var klokka halv seks, så da var det vel greit å prate?

Ellers går det rykter om at spillet mellom de fjørløse med tida skapte et par. De møttes første gang på leiken. At det skulle bli de to, så ikke klart ut fra førstestund. Men, kjennskap endte i ekteskap. Har jeg hørt...

08 Andersen

Sjøforklaring etter et havari i Östra Silen 1992

01.08-09.08. 1992

(Rekonstruert i 2014. Bildene fra hendelsen er tatt Steinar Tosterud, men den gamle teksten er borte...)

Vi lå og seilte i flåte, og hadde god bøl nordover i Silen med kurs for Abborholmen. Plutselig ble vinden vel frisk, samtidig med at vi seilte gjennom et trangt sund.

Ormen Lange lå midt i flåten med full last og tre manns besetning. Vannet skvatt inn fra mellomrommet mellom båtene. Armer og bein var opptatt med å holde seglet oppe, flåten sammen, samt å styre. Det var med andre ord ingen hånd ledig til å øse, selv om vi hadde flåtens eneste øsekar. Flåten fór innover sundet, og det var ikke fritt for at det gikk en og annen bønn til Han som stilnet stormen.

Da vi kom ut av klypen, løste vi opp flåten og gikk mot vest for å finne land. Ormen rant full, og gikk ned i periskopdybde.

Samtidig ble skipperen iskald. Nå var det bare om å gjøre at mannskapet holdt seg helt rolig, så vi kunne flyte på lasta i land.

Feltkontoret, en helsveist aluminiumskuffert uten tett lokk, fløt av og ble berget av en kano som kom til. Boksen med mulepose (nøtter, rosiner og sjokolade) fløt også fritt på vannet. Ei feltjakke lå tørt på lasta. Det eneste som ble virkelig skadet var mobiltelefonen til Steinar Tosterud. Telefonen var av den transportable typen. Et mannsløft tung og 10 000 kr dyr. Den var stuvet i en container med vanntett lokk. En stropp hadde lagt seg under pakningen, så vannet slapp inn.

Takk og lov! Muleposen er berget!

Ormen kom greit i land, og vi slo leir for å tørke oss.

Etter leiren fikk jeg et vakkert brev fra en av deltakerne. Har det fortsatt, men fordi jeg ikke har fått kontakt med brevsriveren, får det være mellom oss.

08 Andersen

Heit suppe, barfrostøvelse Jultonåsen

(Rekonstruert i 2014)

Denne episoden skjedde på en barforstøvelse. Han som hadde foreslått området, møtte ikke. Vi endte med å slå leir innerst i en skogsbilvei. Her fantes ikke vann, så vi hadde med vann på kanne. I tillegg, hadde vi ei umerket 5-literkanne med blank sprit. Hvordan spriten hadde mistet sin lovpålagte rødfarge, har jeg aldri spurt om. (Dessuten skjedde det for så lenge siden at det ikke raker Lensmann.)

Jeg var i gang med å koke nypesuppe, da det stod et spøkelsesaktig blått, flakkende lys over kjelen. Langsomt gikk det opp for meg at jeg hadde tatt feil kanne!

Da var det tre alternativer:

La det brenne ut, og forlise kjelen.

Helle det på marka, med fare for å starte brann.

Eller, la brann møte brann, og slå det hele på bålet.

Siste metode ble valgt, med lysende resultat. Det blusser skikkelig opp når en liter kokende sprit møter bålet. Vi unngikk så vidt den kjente danske grillrett *Front de Bouef flambe* flambert kjøttthue. De som satt nærmest fikk litt småkrøllet permanent.

I løpet av natta satte det inn med et iskaldt regn, og teltene var ikke tørre. Undertegnede prøvde i det lengste å sove over det hele. Men, hos de andre fallt humøret i takt med at vannet steg. Klokka 5 om morgenen ble det beordret full evakuering.

08 Andersen

RICO'S ÅRSRAPPORT

Oversikt over RICO's tjeneste 1992

Øvelse	Fra	Til	Timer	Deltakere	Ledere	Undervisning	Felttjeneste	Hvilende vakt		
Kald vinter	17.1.92	19.1.92	42	28	8	3	221	112		
Orre I	25.4.92	26.4.92	22	15	4	0	59	30		
Orre II	24.4.92	25.4.92	14,50	17	7	0	68	34		
Orre III	25.4.92	26.4.92	21	14	5	0	70	35		
Padleleir I	26.7.92	2.8.92	173	8	8	16	907	461		
Padleleir II	2.8.92	9.8.92	171	10	3	16	326	171		
Barfrost I	6.11.92	8.11.92	45	27	8	4	236	120		
Barfrost II	13.11.92	15.11.92	45	14	11	6	324	165		
Sum			533,50	133	54	45	2211	1128		
Gjennomsnitt				17	7					

			Antall							
Stabsmøter	1.1.92	31.12.92	7							
Generalforsamling	1.1.92	31.12.92	1							
Delt. byggefest	1.1.92	31.12.92	1							
Konf. undervisn.	1.1.92	31.12.92	16							
Offiserer	1.1.92	31.12.92	3							
Befal	1.1.92	31.12.92	9							
Medlemmer i alt	1.1.92	31.12.92	17							
Konfirmanter	1.1.92	31.12.92	87							

Padleleir 1993

Årjäng – Östervallskog

24.- 31.07. 1993

(Rekonstruert i 2014)

Det er ikke mye å melde før vi kom til Stakabu, og skulle ha førstehjelpsøvelse om natta. Arve Baarli og Rune Kaos Karlsen var markører, og fikk med seg rikelig med kunstig blod.

Ingen tenkte på at Arve hadde ei søster i det laget som ble sendt ut for å lete. Søsknene fant hverandre, og øvelsen ble vel realistisk.

Resten av natta gikk med til å praktisere psykisk førstehjelp. Tror alle kom fra det uten varig mén. Likevel, en bør være forsiktig så slikt ikke gjentar seg. Det er ikke moro å bli skikkelig skremt.

08 Andersen

Skaukattskolen og RICO

Oppklaring

- 1) Formålet med Skaukattskolen er, for å si det rett ut, at jeg skal tjene penger på 18 års erfaring i RICO 's tjeneste. Slik situasjonen var i 1992, var det min eneste inntekt utenom A-trygd.
- 2) Utveksling av materiell mellom Skaukattskolen og RICO. Når RICO har drevet konfirmantopplegg, og brukt Skaukattskolens materiell (Gjelder stort sett alle øvelser i 92), har jeg sendt regning for leie.
 1. Når Skaukattskolen har lånt primus av RICO, har Skaukattskolen betalt leie.
 2. Jeg har forsøkt å holde meg til den politikk å ikke kreve leie annet enn når ikkemedlemmer betaler.
- 3) Padleleirene: Padleleirene kommer i en spesiell stilling, fordi jeg er arbeidsledig, har jeg ikke lov å arbeide (selv ikke gratis) samtidig som jeg mottar trygd. Derfor har jeg skrevet leirene som arbeid.
3. Det betyr at 14 dager på padleleir er lik 2.000 kr. brutto i forlist trygd. Med 1.400 kr. som inntekt i utstyrsleie gikk min økonomi i null.
- 4) Priser: Som det fremgår av leieprislisten, ligger mine utleiepriser langt under det som er bedriftsøkonomisk lønnsomt.
- 5) Salg av utstyret til RICO.
4. Det er to grunner til at jeg ikke ønsker å selge:
 - a) Det er viktig for min selvrespekt å eie noe som andre kan ha nytte av. Det har noe med identitet og egenverd å gjøre.
 - b) Det økonomiske. For bonden er det som oftest bedre å selge melka enn å selge kua. For den som kjøper melk, er det kanskje like greit å holde ku sjøl.
5. Så lenge jeg eier utstyret, er det en hvis sjanse for at jeg kan få leieinntekter. Om jeg selger til RICO, blir det jeg som må betale leie.

Årsrapport RICO 1993

SØRUMSAND 8/3-1994

I året som har gått har RICOs aktiviteter økt. Det har ikke git utslag i flere turer, men i flere medlemmer.

Dette er en positiv tendens som vi håper at vil fortsette.

Det blev avholdt fem øvelser, fire stabsmøter og to stabskongresser og Generalforsamling slik RICOs lover krever.

TURER

Turene var:

Vinterøvelse i januar

Orreleik i april

Pinseøvelse i mai

Padleleir i juli/august (det var lagt opp til to leirer men det var ikke interesse nok til at det kunne bli avholdt mer enn en leir)

Konfirmant opplegg (sammling for tur) november

Tur konfirmanter slutten av november

Det må her nevnes at det var på tale med flere turer, men det ble ikke noe av dem.

Alle de avholdte turene gikk uten noen form for problemer. Det må nevnes at den turen som blev den mest vellykka i 1993, var den som blev holdt som en del av konfirmant opplegget i Sørumsand.

MEDLEMMER

RICO hadde i 1993 18 betalende medlemmer og 10 ikke betalende ”medlemmer”. Dette er folk som er oppført i vårt register men som ikke vil få tilsendt alle papirene i 94 med mindre de ikke betaler kontigenten.

Det har vært med noen personer som ikke var medlemmer på våre turer og arrangementer. Dette er anslagsvis 5 stykker på diverse turer ol. Vidre hadde vi med 36 konfirmanter på tur, dette er ikke det korrekte antallet. Det var nemlig i utgangspunktet ca. 50 konfirmanter.

STABEN

Staben i 93 bestod av:

Steinar Tosterud	RICKOST
Arne Andersen	RICOR
Håkon Bæreg	RICKEIN
Arve Bollom Baarli	RICKANT (Adm.off)
Erik Wilberg	RICKI (Material forvalter)
Ole Johan Stokstad	RICKI
Joakim Ekseth	Ledende RICKIST (Kasserer)

INVI STERINGER

RICO kjøpte i 93 inn 32 teltduker, dette var i forbindelse med konfirmantøvelsen.

Det er også kjøpt inn endel ekstra utstyr til primus. Dette er et lite resyme av RICO året: 1993

Det kan nok være noe som er ute glemt men det viktigste er med.

Sørumsand 17/2-1993 For RICO

Arve P. Baarli

Rickant

Adm.off

RICO's Barfrostøvelse 19-21/11 1993

Hentet fra stabens arkiver

Innledning

For det første vil jeg si, at vi nå har den mest profesjonelle stab i RICO's historie. At denne Øvelsen gikk så bra, skyldes en stor innsats av offiserer og rickister.

Særlig må en fremheve rickant Arve Bårli for jobben som adm. off. og Øvelsesleder.

Vi var også velsignet med skautamme konfirmanter, og det gjorde at Øvelsen gikk meget glatt.

Været var kjølig, -4 - 7°C og et lett snedryss. Selv om det var en del våte føtter og noen frøs, skapte ikke kulda problemer. Det var tvert i mot en fordel at det var forholdsvis kaldt og tørt.

Det var en skade i løpet av Øvelsen, da en konfirmant fikk hånden i veien for en kniv, Skaden vil neppe gi varig mén, og er av den typen som lett kan oppstå når mange bruker skarp redskap på et begrenset område. Såret ble forskriftsmessig plastert, og konfirmanten ble sendt hjem i løpet av kvelden med ordre om å søke lege.

Sted

Beliggenheten og adkomsten var god, men terrenget var etter mitt syn noe for myrlendt. Praktisk talt hele leirplassen var dekket av torvmose. Det betyr at i mildvær med regn, kan hele stedet forvandles til en våt svamp.

Problemet med myrlende er helt klart knyttet til størrelsen på avdelingen som skal Øves. Det er meget vanskelig å finne store, flate arealer som ikke også er myrlendte.

Hvor store avdelinger en kan ha i felt er en annen diskusjon som vi ikke skal ta opp her.

Fortropp

Dette er første øvelsen der en har benyttet fortropp. Dette forsøket kom noe skevt ut, fordi en ikke hadde alt materiell klart da fortroppen rykket inn. (Storteltet og mye av tauverket hadde ikke kommet med.)

Likevel er det grunnleggende inntrykket at strevet i fortroppen ikke stod i noe rimelig forhold til det som ble oppnådd.

Da vi hadde slept alt utstyret de par hundre meterne fra veien til leirplassen, var det lite overskudd igjen til leirarbeidet.

Etter mitt syn, er det bedre at hver enkelt som er med på øvelsen bærer sin del av fellesutstyret, enn at en fortropp sliter seg ut med frakten. Med den øvelsesstaben vi i dag har på store Øvelser, er det heller ikke noe problem å reise teltene i mørke. Spesielt ikke om teltplassene er utpekt på forhånd.

Innmarsj

Under innmarsjen, som for øvrig gikk knirkefritt, viste et av RICO's problemer seg: Vi kunne trenge noen fler som kan føre kommando i felt, og noe bedre sammordning av forsyningstjenesten.

Det uheldige som skjedde, var at våre to beste feltoffiserer, Ricosten og Adm. Off. ble bundet opp av listeføring og transportoppdrag. Derfor ble innmarsjen noe forvirret, slik at viktig utstyr som topptau til 15-duksteltene først kom med i siste pulje.

Ellers skal konfirmentene ha ros for et raskt og effektivt innrykk.

Opplegg

Etablering av leir og leirtjenesten gikk uten problemer.

På lørdag morgen tror jeg det er behov for en felles utmarsj (om ikke nødvendigvis like lang som den i Nannestad). Hensikten med marsjen vil først og fremst være oppvarming etter en kald morgenstund, men den må også inneholde elementer av undervisning eller felleskapstiltak.

Prinsippet med sirkelundervisning er bra, men ble noe hindret av kulda. For egen del også av mangel på materiell. å undervise kart og kompass med ett kart og ett kompass er svært vanskelig. Så undervisningen ble kortere og kortere mens patruljene ble kaldere og kaldere.

Ellers hadde vi et godt fellesskap der våre ulikheter kom til sin rett, og vi kunne utfylle hverandre.

RICO's regaler

Merkingen av offiserer og befal fungerte bra, og var godt synlig. Det er en stor fordel med merking når de fleste går i grønt, og dekker seg mot kulda. Merkene viser på lang avstand hvem som har myndighet.

Stor takk til rickist Espen Teilemann som har løst denne oppgaven på en elegant måte.

Forslag til anskaffelser

For å dekke behovet for kart og kompass på RICO's øvelser, bør slikt materiell skaffes. Etter mitt syn, bør en i hovedsak bruke kart i M711 serien, selv om 0-kart inneholder flere detaljer.

Kopier av kart er selv i beste fall lite egnet til bruk i felt.

Etter mitt syn, er det behov for 6-10 sett bestående av kartmappe (forbedret modell Andersen), kompass og kart(er).

De kartene som dekker de mest aktuelle øvingsområdene er:

Fet 19141 (Sørumsand-Aurskog), Nannestad 1915111, Ullensaker 191511, (Sørum-Frogner), Bjørkelangen 2014IV (Mangen, Setskog).

Kartmappe modell Andersen består av en selvsydd konstruksjon i plast og vanntett nylonduk med rullelukking og tapede sømmer. Den skal være vanntett, kunne ligge i vann uten at innholdet tar skade. Prototypen har fått en uheldig fasong, men prinsippet er bedre for RICO's behov en eksisterende kartmapper som ikke er vanntette.

Arne Andersen Ricor

RAPPORT KONFIRMANTER 93/94

Foreløpig, 11/11 93

Etter to samlinger ser det ut til at dette skal gå bra. Nå ser det ut til at en del problemer kommer fram. Det er stortset interne problemer i RICO.

Konfirmantene ser ut til å være klar over at de selv har mye av ansvaret for at de selv skal trives når de er med på turen, Dette er noe som vi bør være takknemlige for at de (konfirmantene) har oppfattet.

Samlingene har gått nesten etter planen. Noen små avvik har det vært. Dette må man regne med.

Det gikk greit å dele inn konfirmantene i grupper, det var noe som vanlig noe klaging, men alle blev rimelig fornøyde etter noen justeringer. Vi har nok klart å lage grupper som det går ann å jobbe med.

Samling To.

På denne samlingen var temaene telt og bekledning. Først en stor takk til Janne og Espen for fin gjennomføring av beklednings delen.

Det sto noe verre til med telt kneppingen, det viste seg at de fleste av telt dukene ikke var der vi var. Men de kom til rette litt utpå kvelden. Da var allerede stemningen noe presset.

De fleste av problemene bunner ut i at på stabsmøtet 18/10 93 da det var aktuelt å diskutere opplegg for komf.tur/samling var det ingen interesse for dette. Dette resulterte i at Steinar og jeg blev sittende med hele ansvaret for alt opplegg.

Dette hadde vært vanskelig å klare hvis ikke jeg hadde vært hjemme.

RAPPORT KONFIRMANT OPPLEGG 1993

SØRUMSAND 24/11 93

Stedet som var plukket ut av Ricoren viste seg ved befarings ikke å være egnet til formålet. Dette resulterte i endel ekstra arbeid for å finne et egnet leir-sted.

Stedet som ble funnet lå i utkanten av ei myr, men hadde brulbare markforhold. Vann ble hentet i en bekk som lå ca 10 min.gange fra leiren.

ØVELSEN.

Denne gangen benyttet vi oss av en fortropp. Denne hadde som primær oppgave å frakte utstyret inn til leir-plassen. Dette for og slippe de eventuelle klager som nødvendigvis vil oppstå når konfirmantene får 5-10 kg ekstra bagasje, som ikke er helt håndterlig.

Det viktigste var at utstyret var inne for det blev mørkt. Det viste seg at endel utstyr ikke var kommet med i første omgang,men det løste seg når materialforvalteren kom.

Innmasj.

Siden øvelsen var flyttet og ikke samlingsplassen var det, ble det noen problemer med å samle innmasjen.

At ikke alle gikk inn samtidig var nok en liten fordel da gruppene ikke var så store.

Innmasjen gikk greit og alle kom hele inn til leir-plassen.

Teltene ble reist, de aller fleste gjorde en innsats. Latrina ble rigget med duker som var overflødige.

Alle teltene ble så godt som reglementert satt opp.

Adm off følte seg noe forvirret, men jeg klarte vist nok og holde "kaoset" for meg selv, noe som antagelig redde situasjonen.

Leiren gikk til ro ca.2400

Det var noe uro ca kl 0300 S. Tosterud kom adm off i forkjøpet med å roe ned uromomentene.

Lørdag

Dagen opprant og leiren var oppe ca kl 0900

Det var - 4 C bra vær.

Man inntok frokost og hadde noe fritid. Kl.1100 startet vi dagens opplegg i form av "sirkelgruppearbeid".

Jeg kan bare uttale meg om eget opplegg, det så ut til at de som var hos meg hadde interesse av detsom ble gjennomgått. Det er nok en ide å ha med noen praktiske oppgaver.

Vi hadde turens eneste uhell på lørdag morgen. En av konfirmantene fikk et kutt i handa. Det var meget dypt og vi foretok en midlertidig behandling på stedet. Det viste seg senere at lege hjelp var å tilrå.

Personen ble sendt hjem og oppsøkte lege. Skaden ble sydd. Denne skaden vil nok ikke gi noen varige men.

Det ble ro kl.2330. Dette var et negativt resultat av masing om å få være oppe lengere.

Natten forløp uten noen form for bråk.

Søndag

Leiren våknet ca 0900 Været var bra, - 7 C

Alle var utvilte, men om noe frossene.

Gudstjeneste ble avholdt.

Leiren ble revet og alle teltene ble pakket for transport. Plassen ble ryddet og befart av offiserene og funnet i orden. Utmarsen gikk bra Vi var ved møte plassen noe før enn beregnet.

Det var en del personer som fikk varmet seg i "mølja" på lørdagen.

DETTE ER DEN MEST VELLYKKEDE TUREN SOM VI HAR ARRANGERT.

Arve Baarli rickant (Adm off.)

Spesialpadleleir 1994

Denne rapporten ble skrevet med tanke på at opplegget kunne brukes flere ganger:

Skaukattskolen Arne Andersen Statsberg trr. 14 2010 Strømmen

Arne Andersen 1994

Padleleir, et tilbud til vanskeligstilt ungdom?

6.7.1994

1 Innledning

Tanken om å tilby en padleleir til vanskeligstilt ungdom kom i 1993, mens Steinar Tosterud var ansatt som ungdomskontakt i Sørums kommun. Undertegnede var straks interessert i å være med i den praktiske gjennomføringen.

Bakgrunnen for tiltaket var først og fremst at en mener at ungdom har behov for kontakt med naturen, og for friluftsliv. For at ungdom som ikke nødvendigvis finner seg til rette i de etablerte former for friluftsliv (for eksempel Speider), skulle få et slikt tilbud, ble det laget en spesialtur.

Når kanotur ble valgt, skyldes det at Tosterud, og med tiden undertegnede har drevet med padleleirer siden 1976.

Området for turen var de øvre deler av Dalslands kanal, et vassdrag som i hovedsak ligger på svensk side av grensen, i området ved Töcksfors og Årjäng. I dette området er det et sjøsystem forbundet med sluser og kanaler, slik at en har praktisk talt ubegrensede strekninger uten å måtte gå over land. I tillegg er området sterkt tilrettelagt for kanotrafikk, blant annet med utedoer og søppelkasser på strategiske steder.

Turen gikk fra 24.- 30./6 1994, og det deltok 8 deltakere og fire ledere. To deltakere meldte avbud kort før avreise.

Dagsetappene varierte fra 2- 17 km/dag, med 11,5 km/dag som gjennomsnitt.

2 Beskrivelse av lederne

2.1 Steinar Tosterud

46 år, mer enn 20 års erfaring innen kristelig ungdomsarbeid, konfirmantlærer og menighetssekretær i Sørums kommun (inntil høsten 1994).

Stifter av friluftsansjasjonen RICO, som har gitt bakgrunns erfaring og ledere til dette forsøket.

Tosterud var administrator, tilrettelegger og øverste ansvarlige for dette prosjektet.

2.2 Arne Andersen

37 år, utdannet vannforsker (UiO), har arbeidet som privatpraktiserende vannforsker og diversearbeider.

Lang erfaring med organisert friluftsliv, har gjennomgått RICO's lederopplæring, for tiden sjef i RICO.

Hovedansvar for navigasjon og kommando på sjø, naturoplæring.

2.3 Ole Eirik Thunshelle

19 år, ferdig med videregående skole. Offiserssønn, øvrig bakgrunn ukjent. Rekrutert som venn av Camilla.

Den fødte troppsjef, hovedansvar for kommando på land.

2.4 Camilla Husvik

18 år, ferdig med videregående skole. Opplært som leder i RICO. Fullbefaren padler med erfaring fra kritiske situasjoner.

Hovedansvar for ekspedisjonens kvinnelige del (en deltaker), fylte ellers en rekke viktige oppgaver på land og sjø.

3 Beskrivelse av deltakerne

Rekrutteringen skjedde via sosialetaten i Aurskog-Høland og Sørums kommuner. De yngste deltakerne gikk i 7. klasse. Alle som deltok gjorde det i utgangspunktet etter eget ønske.

Deltakernes bakgrunn og eventuelle diagnoser var ikke kjent for Staben, med unntak av Steinar Tosterud, som kjente deltakerne gjennom sitt arbeid.

En valgte bevist å kun forholde seg til deres oppførsel på turen. Kjennskap til deltakernes bakgrunn kunne lett føre til forutintatte holdninger, bevist eller ubevist.

I forhold til en ”normalbefolkning” av for eksempel konfirmanter, som har deltatt på tidligere padleleirer, var disse deltakerene en tung materie.

Mange av deltakerne hadde en måte å være på som det krevde stor kløkt å handtere. Ikke minst takket være Thunshelles innsats, ble turen gjennomført uten alvorlige disiplinære problemer.

4 Opplegg

4.1 Beskrivelse av turen

Turen ut foregikk med en 16 seters minibuss, og en kombi-bil. Deltakerne ble hentet lørdag morgen på utvalgte punkter langs reiseruta. I alt ble det brukt 6 stasjoner.

Padleturen startet i Fölsbyn nord for Lennartsfors. Ruten videre fremgår av kartet, og utseilte distanser av reisebeskrivelsen.

Valg av rute ble gjort ut fra en løpende vurdering av vær og vindforhold. Vinden i området står normalt fra sør, men episoder med vindstille og skiftende vind gjorde det mulig å gå sørover.

Dagsetappenes lengde ble styrt av hvor det erfaringsmessig er mulig å slå leir. En har gått alle strekningene med tidligere padleleire.

En normal dagsetappe var på 3-5 timer, som regel med innlagt spisepause, og flere korte stopp under veis.

Tirsdagens etappe ble vesentlig lenger enn forutsatt, på grunn av butikkbesøk. Årsaken var en ustoppelig hunger etter tobakk og sukker. (En ser seg ikke i stand til å opprettholde røykeforbud på padleleir.)

Onsdag gikk en gjennom slusene i Lennartsfors. Å sluse er en ekstra atraksjon i dette vassdraget.

Hjemturen foregikk på den måten at hver enkelt deltaker ble kjørt hjem. Dette er en praktisk, men tidkrevende metode.

4.2 Kart over padleruta 24.- 30./6

Originalkartet ser ut til å være forsvunnet, men her er en erstatning med en del navn markert.

4.3 Reiserute

Dag	Utseilt	distanse	Merknad	
Lørdag		5,50		
Søndag		8,50		
Mandag		0	Landligge	
Tirsdag		17	Med innlagt	butikkbesøk
Onsdag		13	Slusing	
Torsdag		2		
alt		46		
Middel/padledag		11,50		

4.4 Forlegning

All overnatting skjedde i fellestelt.

Det ble benyttet ett lagstelt, med plass til 8-10 mann, og to 8 duks (svensk modell) knappetelt med plass for 4-6 mann.

Å bruke fellestelt har avgjørende betydning for felleskapet. I småtelt blir den enkelte lett isolert. Det blir også vanskeligere å holde oppsyn når deltakerne ligger spredt på mange telt.

Alle reiste på egen kost, men det var mulig å låne gryter, og å få koke på primus. Noen deltakere hadde tatt med for lite mat. Dette problemet ble løst dels ved fordeling mellom deltakerne, dels ved at de fikk spise på lederne.

Å reise på egen kost, har en pedagogisk verdi, en lærer å matstille seg selv. For noen kan det være en bitter lærdom, som at fiskesuppe ikke er like festlig tre dager på rad. For andre kan det bli en leksjon i samarbeid, to eller tre steller middag i lag.

Blant lederne bruker vi ”å holde gjestebud”, det vil si å dele rettene med hverandre. Ofte blir også noen av deltakerne innbudt.

4.5 Sikkerhet

Sikkerheten ved en padleleir hviler først og fremst på nøye planlegging. Valg av område, og opplegg av ruter fra dag til dag er av avgjørende betydning.

Under padling prøver en å holde så jevne båtlag som mulig, og ha en leder først og sist i konvoien. En tar også pauser på sjøen for å samle alle.

Likevel er det ikke til å unngå at konvoien blir spredt, og kan befinne seg innen for et område på 1 km². Derfor må en forutsett at hvert enkelt båtlag har en viss evne til å ta vare på seg selv. Ved velt, må en forvente å bli liggende en tid i vannet før hjelpen når fram.

Kanoene flyter, og last som er korrekt pakket og surret vil bidra med netto oppdrift hvis kanoen blir full av vann. Mannskapet skal ha flytevester, og så sant de holder seg i/ved kanoen burde en velt ikke innebære noen stor fare.

Velt forekommer for øvrig oftest med tom kano under lek eller bading.

Sikkerhetsregler:

Vi har noen få enkle regler, som håndheves strengt.

1. I kano skal alle ha flytevest. Påbudet gjelder alle, og under alle situasjoner, også ved sterk sol og havblikk.
2. Det er strengt forbudt å stå i kanoen, drive med vannkrig, eller gjøre noe annet som kan føre til velt når kanoen går med last.
3. Det er røykeforbud i teltene.

Sikkerhetsutstyr:

Alle har flytevester av type seilervest/padlervest. (Redningsvester har en utforming som gjør dem vanskelig å padle med. Behovet for å holde seg korrekt i flytestilling i bevistløs tilstand anses som forsvinnende lite.)

Førstehjelpsutstyr, en fører et assortert utvalg av alt fra Norgesplaster til enkeltmannspakker. En har mulighet til å improvisere en bære av klær eller teltduker, og kanoen er vel egnet til syketransport.

Mobiltelefon, på grunn av lav batterikapasitet, brukes den kun til utgående samtaler.

4.6 Undervisning

Selve turen var den viktigste undervisningen. Deltakerne fikk prøve å leve sammen i naturen under vekslende forhold.

Av annen undervisning ble padleteknikk og elementær naturkjennskap tatt opp.

5 Erfaringer

5.1 Positive

a) Staben. En var uvanlig heldig med sammensetningen av staben. Det viste seg at de ulike medlemmene hadde egenskaper som utfylte hverandre. En vil legge stor vekt på betydningen av at lederne er ”skautamme”, kjenner hverandre godt på forhånd, og er i stand til å spille på hverandre.

b) Deltakerne. Med den staben en hadde, gav deltakerne ingen store problemer. Forutsatt at de blir ledet på en sterk og god måte, kan vanskeligstilt ungdom følge samme opplegg som annen ungdom på deres alder.

De reagerte også positivt på å få ansvar.

En viktig faktor for et godt resultat, er at en hver enkelt ungdom som den han eller hun er. Og ikke måler den enkelte mot et ideal for hvordan en burde være.

c) Trivsel. Selv om det lød stadig klaging, har en et inntrykk av at deltakerne trivdes. Flere ønsket å være med på en tilsvarende tur neste år. Da helst med de samme lederne.

d) Lekeslossing. Å sloss er en maskulin form for/ nærkontakt som det er viktig å ta vare på. En av lederne. (Thunshelle), viste stor evne til å handtere denne vanskelige kunsten.

Når en sloss for moro, er det viktig å holde agresjonen under kontroll, samtidig som det gjerne skal gå litt vilt for seg.

5.2 Problemer

a) Negative holdninger. Noe av det som var til størst plage under turen, var deltakernes negative holdning. Den kunne gi seg utslag i sure kommentarer, ordrepekt, småsabotasje, og rene provokasjoner.

Småsabotasje kunne for eksempel være å bremse i stedet for å padle. Slikt skaper dårlig stemning i båtlagene.

Provokasjoner kunne for eksempel være å late som om en gjorde noe ulovlig, for å gjøre lederne til latter når det viste seg at det hele var en bløff. En annen variant var å sitte i en kano fortøyd på svai, når det var utrykkelig sagt at det var forbudt å gå ut med båt.

Noen av deltakerne var spesialister på ”valpeadferd”, det vil si å spille barnslig for å dempe ledernes agresjon.

En behersket situasjonen ved å la én leder fungere som troppsjef, og gi alle ordre.

b) ”Latmanns syndrom”. Ved korrekt padleteknikk, holdes armene strake under kraftdelen av padletaket, og hele overkroppen bidrar til å drive båten framover. Ved en spesiell padlestil der padleren ligger mer eller mindre på ryggen, og padler med håndledd og armer, opptrer noe en kan kalle ”Latmanns syndrom”. Det arter seg først og fremst som symptomer på seneskjedebetennelse i håndleddene, eventuelt også skulderplager. Plagene kan oppstå etter få timer med feil teknikk, og gjør pasienten helt eller delvis uskikket til padling i flere dager etterpå.

Det er vanskelig å bekjempe denne plagen med teknisk instruksjon, fordi den er knyttet til en bestemt holdning til selve padleprosessen. Det finnes nemlig dem som insisterer på å demonstrere sin latskap ved å ligge på ryggen å padle.

c) Mobbing. Det forekom til dels hardhendt mobbing på turen. Rene slagsmål var det forholdsvis enkelt å rydde opp i. Men det forekom også utfrysing og uendelig mange små stikk som det var umulig å slå ned på.

Kort sagt mobbing var et av turens store, uløste problemer.

Som forhenværende mobbeoffer, er undertegnede av den mening, at faren for å bli et offer ikke må hindre noen i å bli med på tur, om vedkommende selv har lyst.

d) Mangel på regntøy. Det viste seg at flere av deltakerne enten ikke hadde regntøy, eller at tøyet var av dårlig kvalitet.

Kombinasjonen av væte og hard padling fikk en deltaker til å bryte sammen, så han måtte padles til land. Etter alt å dømme var sammenbruddet av psykisk natur, så liv og helbred var aldri i fare.

Teltduker ble brukt mot regnet. De gir i prinsippet fullgod beskyttelse mot været, men kan ikke erstatte en fullverdig regndress.

e) Voldsfantasier. Noen av deltakerne hadde urealistiske, men muligens farlige forestillinger om kampteknikk. De mente å kjenne til en rekke knep med dødelig virkning. På den ene side er det slik at disse knepene, utført med nødvendig kyndighet virkelig er ødeleggende. På den annen side er det tvilsomt om de som omtalte metodene ville kunne gjøre effektiv bruk av dem i en kampsituasjon

Faren med slike voldsfantasier er først og fremst at de fremmer en ukritisk holdning til vold. Selv om deltakerne ikke behersker de kampteknikken de skryter av å kjenne, ligger muligheten åpen for at de kan komme til å skade og ødelegge andre. De senere års utvikling viser som kjent en tendens til stadig mer ødeleggende voldshandlinger.

For å ta fatt i dette problemet, vil det kreves en barsk mann som kan sette volden i perspektiv. Ungdommens oppfatning av vold er stort sett preget av det de har sett på film og video, og dermed helt urealistisk.

Samtidig lever noen av dem i en verden der vold er en del av hverdagen.

Derfor er ikke ”taneløsninger” av typen ”Nå må dere være snille gutter og ikke sloss.” svaret på deres behov. De disse ungdommene trenger, er hjelp til å bli så sterke og trygge at de ikke trenger sloss. Og for å nå det målet, trenger de et forbilde som er barsk, men ikke hard.

6 Anbefalinger

6.1 Staben

Staben må bestå av minst fire personer, og det bør aldri være mindre enn én leder/3-5 personer. I tillegg vil det ofte være nyttig med en administrator som har vakt hjemme mens turen pågår.

En slik hjemnevakt har vist seg særlig nyttig når en er avhengig av en tredje part for transport eller andre tjenester.

Det er viktig at staben er satt sammen av mennesker med ulike alder og bakgrunn. Uansett deltakernes sammensetning, bør det være minst en kvinne i staben.

På den annen side, det bør ikke være mer enn 50% kvinner i staben. Grunnen til å sette fram en slik regel, som kan synes diskriminerende, er at det i kvinnedominerte miljøer lett oppstår en omgangsform som ikke er tjenelig. For en mann er det ikke enkelt å si hva denne omgangsformen består i, men en har det inntrykk, og det har også vært hevdet av enkelte kvinner med erfaring fra begge leire: Det er lettere å være kvinne i et mannsmiljø, enn for en mann å passe inn i et kvinnefelleskap.

En annen faktor, som også taler mot kvinnedominans i staben, er at de fleste omsorgsyrker domineres av kvinner. Derfor er det stor sansynlighet for at vanskelegstilt ungdom, mer enn befolkningen ellers er omgitt av "tanter". Derfor er det viktig, for gutter som jenter, å møte solide menn i skikkelige mannfolkroller, som kan danne motvekt til vrengebildene fra film og video.

Fordeling av roller og egenskaper i staben:

Administrator: Det er absolutt nødvendig med en som kan administrere leiren og arbeidet før og etter.

Vedkommende må være en menneskekjenner, som kan velge den rette sammensetning av ledere og deltakere.

Videre må han ha praktisk sans, og evne til å ordne de tusen ting som må klaffe for at turen skal komme istand.

Han må også kjenne byråkratiets irrganger, med tanke på samarbeid med det offentlige.

Administrator trenger ikke nødvendigvis være med i felt.

Los: En som har lang felterfaring, og kjenner området ut og inn.

Han har som hovedansvar å legge ruta i forhold til deltakernes forutsetninger. Dessuten å sørge for sikkerheten.

Troppsjef: Ansvarlig for å føre kommando, og å sørge for at det praktiske arbeidet går sin gang.

Troppsjefen kan gjerne være ung (18-24 år), og må ha evne til tett og nær kontakt med deltakerne.

"Feltpsykolog": En person med dyp innsikt i ungdoms reaksjoner. Gjerne med erfaring/utdanning innen psykologi/ psykiatri.

Oppgaven vil først og fremst være å bearbeide/ løse konflikter, og å være veileder for de andre lederne.

En person kan fylle flere roller, om det faller naturlig.

Viktigere enn ledernes formelle kompetanse, er at de er "skautamme" og kan spille på hverandre. Hvis det er mulig, bør de være samtrent på forhånd.

6.2 Deltakerne

Deltakerne må være i stand til (fysisk og psykisk) å holde et normalt padletempo i flere timer pr. dag. Kravene er ikke høyere enn at alle normalt utrustede kan følge det. En tar også mest mulig hensyn til de svakeste i flokken.

Likevel, det er ikke til å unngå at de raskeste skaper et press, slik at det blir meget hardt å være langt under middels.

Videre må det kreves at deltakerne forstår norsk, er i stand til både å handle selvstendig, og å adlyde ordre.

6.3 "Fyllekalk"

For at et felleskap der de fleste deltakerne har sosiale problemer skal fungere, er det nyttig med noen normale deltakere.

De som skal gå inn i rollen som "fyllekalk", bør være jevngamle med de andre deltakerne. Deres oppgave vil være å bli en del av felleskapet, og delta på linje med de andre.

For å passe i en slik rolle, er det viktig være ”skautam” og trygg på seg selv. Når en skal velge ungdom til rollen som ”fyllekalk”, må en kjenne dem godt. Det beste er å ha sett dem under feltmessige forhold.

Oppgaven de får er en av de mest krevende på leiren. De skal være forbilder og støttespillere, uten den tyngden lederrollen kan gi.

På vei til det Sørlige Orakel

Padleleir mellom Otteid og Fölsbyen

08.-14.08.1994

(Rekonstruert i 2014)

Den Uendelige Histore er en historie om ei magisk bok, som er slik at den som leser, blir en del av historien.

Dette året var det en skrue med, som hadde lest den boka (eller sett filmen, det går for det samme). La oss kalle vår venn Bastian, selv om det er et navn han neppe lyder i denne Verden. En gutt omtrent i konfirmantalden.

Leiren gikk fra Otteid til Fölsbyen.

Det var mens vi satt i solnedgangen på Grenseøya det viste seg at både Bastian og jeg var kjent i landet Fantasia. Han jaktet på en gylden nøkkel, en stor nøkkel, som kunne åpne Verden. Den jakten kunne jeg ikke følge, men vi reiste gjennom Fantasia. Mitt mål var å lede Bastian til det Sørlige Orakel. Et speil, som viser hvem du *virkelig* er. Det sies at somme har flyktet vetløse og skrikende fra det Sørlige Orakel. Men for enkelte, som Bastian, er det nødvendig å møte det synet. Bastian var et klokt menneske, men viste det ikke selv.

Fra Grenseøya padlet vi om natta opp til Fugleøya. Bastian sov. Der gled en lydløs kano gjennom natten. I baugen lå en unggutt og sov på lasten, akter en gammel hannkatt, som styrte båten med stød hånd mellom de Ensomme Øyer. Gir en egen ro å padle om natta. Å la åren skrive sitt stille mønster i blankstille vann, mens tanken gjester fremmede strender.

Tror Bastian ikke fant seg helt til rette med de andre deltakerne. Han forsto ikke helt deres verden, og de forstod ikke hans. Bastian sa: "Når jeg går unna, så betyr det kom til meg." Slikt er ikke like lett for alle å forstå. Noen av oss snakker katt, de fleste snakker hund. Og da kan det bli som hund og katt uten at noen egentlig vil det.

Av andre nevneverdige hendelser var at brødrene Wilter fikk i stand kor: *Laudate omnes gentes* runget over øyene. Sang har aldri vært RICOs viktigste kjennetegn, men det var godt å synge.

Om Bastian noen gang fant fram til det Sørlige Orakel, vet jeg ikke. Våre veier skiltes i Fölsbyen. Skulle vi møtes, er det ikke sikkert at vi kjenner hverandre. Bastian vil kanskje ikke forstå det som her er skrevet, men for meg har Bastian skrevet et nytt kapittel i den Uendelige Historie. Han har satt spor i mitt liv.

08 Andersen

Opprør i RICO

(Rekonstruert i 2014. Referat av opprørenes syn har ikke vært tilgjengelig.)

I 1994-95 ble det opprør i RICO. En del av de yngre offiserene syntes at tjenesten hadde forfalt til slapp samling om suppegrytene, mat og prat og fint lite annet. De ville ha turer med større utfordringer. Dessuten var de mindre opptatt av det kristne fellesskapet.

En tid før selve opprøret hadde denne gjengen vært på vintertur i fjellet. Da raste snøhula de lå i. Alle måtte graves ut, og turen endte på ei turisthytte. Uhell i tjenesten har vi vel alle hatt, men de blir ekstra kostbare i høyfjellet.

Med denne turen i bakgrunnen, var RICOs eldste offiserer ikke overbevist om at opprørerne hadde de lederegenskaper som trengs. Det er forskjell på å være en kameratgjeng på tur, og det å drive en organisasjon. Dessuten, om de ga slipp på det kristne fellesskapet, så kunne de like gjerne gå inn i en eksisterende forening, som for eksempel Turistforeningen.

Likevel insisterte "de andre" på å få utlevert sin del av RICOs utstyr og midler, slik at de kunne opprette RICO spesial. Knappetelt og gamle primuser var ikke interessant, men en del kapital skulle gå til den nye organisasjonen. Når det kom til det harde, så ble aldri RICO spesial organisert. Flere av opprørene gikk så inn i gamle RICO, og pengene som var avsatt gikk med til å betale på RICOs kanoer.

Her er noe som ble skrevet i etterkant av opprøret:

Deling av RICO.

Rico, som er en kristen friluftsgruppe, (tilsluttet Romerike Indremisjon) stiftet i 1975. Rico ble gjenopptatt med base i Sørumsund for ca. 5 år siden. Siden da har Rico vært en friluftstilbud til unge både i Sørumsund og områdene rundt.

Høsten 1994 har endel av ledelsen i Rico vært samlet for å drøfte Ricos framtid. Det viste seg da at vi tenkte endel forskjellig om Ricos framtid. Gjennom diskusjoner og samtaler har vi i dag kommet fram til et foreløpig forslag om å dele Rico i to ulike grupper.

Vi har blitt enig om at den organisering som følger på neste side er det vi satser på.

Vi er enige om at vi kan ha felles medlemsmasse, men. at lederskapet i hver av gruppene ikke kan bestå av de same personer

Statuttene for Rico fortsetter, mens Rico Spesial lager egne statutter.

Endel ting er ikke helt avklart enda men vil avklares når vi vet hvor mange av Ricos nåværende medlemmer som velger hva.

Tingene som ikke er helt avklart enda er:

1. Deling av penger. (Utgangspunktet er at vi skal dele de midler Rico har, hvor stor fordelingsprosenten blir, avgjøres på en felles ekstraordinær generalforsamling).

2. Deling av utstyr. (Samme som ovenfor)

3. Aldersgrenser.

4 Hvem som blir utnevnt som nye offiseraspiranter i Rico. Utnevnes når det er klart hvem som melder seg inn hvor.

5. Hvem som skal overta utstyr, når en av gruppene evt. går inn.

MEDLEMSKAP

Vi ber deg om t sende inn vedlagte svarslipp, med melding om hvor du vil høre hjemme. Du som ikke sender inn svarslippen, blir automatisk strøket av utsendelseslista

Tidsfristen for innsendelse er 1. des. 94.

Hilsen

Arne Andersen (Ricor) Steinar Tosterud (Ricost) Rune Karlsen (Leder Rico Spesial)

Brev til de som gikk ut av RICO i forbindelse med splittelsen

Ricost II Steinar Tosterud

1930 Aurskog

Kjære tidligere Rico-medlemmer.

Aurskog 3/2 -96

Det har vært ei stund siden vi alle treftes.

Sist vi alle var sammen, var jo på den ekstraordinære Generalforsamlingen den 10. januar i fjor.

Noen av oss har jo treftes, både gjennom Rico-øvelser eller p annen måte, og det hr vært koselig.

Den saken jeg ønsker lufte for dere, er forholdet mellom Rico og den nye gruppa.

Da vi skilte lag i fjor, og delte midlene, var noe av forutsetningen at det skulle dannes ei ni gruppe av dere som gikk ut. Forutsetningene for at vi gikk inn for dele midlene var jo at det skulle danne grunnlaget for virksomheten i den nye gruppa.

Ettersom jeg har forstått, er det blitt bare forholdsvis spredte forsøk, uten at det er blitt noen organisert gruppa.

Det som er litt av problemet, er jo da de pengene som nå står uten at noen gruppe har ansvaret for dem.

Jeg har derfor snakket med noen og luftet tanker om å overføre pengene til kanofondet i Rico.

Som dere sikkert veit har- vi Rico gått til innkjøp av kanoer, og tatt opp lån for å kjøpe dem.

Rico fungerer forresten forholdsvis bra, og jeg opplever at vi er i støtet for tiden.

Min tanke er at de midlene som dere disponerer, kunne gå inn i dette fondet.

For meg er dette en måte lufte dette på. og jeg kunne tenke meg at dere gir uttrykk for deres mening på vedlagte slipp innen 28. februar.

Dersom flertallet av dere går inn for mitt forslag, kan jeg gjøre en avtale med Arve om at vi lager en tilbakeføringsavtale.

Denne avtalen sendes til dere, sammen med resultatet av svarene fra dere, slik at dere er orientert om hva som skjer, før pengene eventuelt blir overført.

Dette brevet blir sendt til de som gikk ut av Rico, og som ikke fortsatt er medlemmer av Rico, og er følgende:

*Rune Karlsen

*Anne Paulsen Weiby

*Arve Baarli

Nina Paulsen Weiby

Ida Beate Syversen

Marte Bollom Baarli

*Espen Teilman

Chris Teliman

Camilla Husvik

Joakim Ekseth

Torleif Mørk

De som var tilstede på Generalforsamlingen er merket med* Jeg ber om få tilsendt svarslippen innen 28. februar 1996.

Dersom jeg ikke hører fra dere innen den dato, regner jeg med at det er et uttrykk for at du ikke har noen mening i denne saken.

Setter her inn en rubrikk: Om dere ønsker orientering om Rico-øvelsene.

Denne tjenesten har vistnok ikke fungert så veldig bra. Det beklager jeg.

Håper at denne saken kan løses på en enkel måte.

Så ønsker jeg dere alt godt, og håper vi kan møtes ved en eller annen anledning.

Med hilsen Steinar Tosterud

24. februar 1996

RICO

Storgt. 48 Ricor Arne Andersen
2000 Lillestrøm Stalsberg trr. 14
2010 Strømmen
Telefon 63 81 62 47

Ricost II Steinar Tosterud 1930 Aurskog

Tlf. 63 86 31 47/63 81 20 42 , Mobil 948 22 731

24. februar 1996

Herved innkalles til stabsmøte 26. februar 1996 1900 på Frogner Misjonscenter

Sak 11/96 "De andre"

Steinar har sendt ut et skriv til våre utskilte venner, med forslag om at de utskilte midlene skal gå til nedbetaling av kanoene.

Resultat av spørsmålet pr. 22.2. 96:

Espen Teilman, positiv, vil gjerne være leder på padleleir igjen.

Rune Karlsen, positiv på betingelse av at midlene går til kano, og ikke noe annet.

Marte B. Baarli, negativ.

Arve Baarli, avventer situasjonen.

Partsrederiet RICO kano

I 1995 kjøpte RICO 7 aluminiumskanoer av typen Grumman Eagle 17', og kanoenger med plass til 8 kanoer. En av kanoene ble sponset av guldsmid Erik Øiesvold, sponsorkontrakt nedenfor. Den 8. kanoen ble kjøpt av Skaukattskolen, ved undertegnede. Hensikten var å få en fast innflytelse på RICOs kanoflåte.

I alt kom RICOs investering i kanoflåte med fullt utstyr på 70 000 kr. Av dette fikk vi 20 000 i gave fra Oslo Lille Indremisjon. 50 000 ble lånt på rentebærende villkår fra Romerike Indremisjon.

RICO kano var gjeldfri i 2001.

Foruten egen bruk av kanoene, var det en god del utleie, også de årene da RICO selv var mer eller mindre ute av drift. Steinar Tosterud og Hans Christian Wilter har vært kanoforvaltere.

Kanoene ble drevet som et partsrederi, Erik Øiesvold trakk sin kano ut av rederiet etter en tid. Da stod RICO og Skaukattskolen igjen, RICO med 7/8 og Skaukattskolen med 1/8.

Avtalen for partsrederiet er gjenngitt nedenfor:

RICO

Storgt. 48 Ricor Arne Andersen
2000 Lillestrøm Stalsberg trr. 14
2010 Strømmen
Telefon 63 81 62 47

Ricost II Steinar Tosterud
1930 Aurskog
Tlf. 63 86 31 47

13. 5 1996

Sponsoravtale mellom RICO og Erik Øiesvold

Erik Øiesvold har betalt RICO kr. 6.000,- (seks tusen) for retten til å bruke en av RICO's kanoer til markedsføringsformål.

Øiesvold har med dette også retten til å kjøpe ut nevnte kano etter 5 år. Restverdien, kjøpesummen settes til kr. 1.000 (ett tusen).

Avtalen gjelder kano serienummer **OMC 1437 A 595** med kjennemerke **R-08**.

Avtalen gjelder fra 1996 til 2001.

Bestemmelser:

- 1) Erik Øiesvold besørger dekorasjon av kanoen på den måten han finner tjenelig. Det forutsettes at merkingen utføres på en måte som er værbestadig, og tåler vanlig driftsmessig slitasje.
- 2) Når kanoene ikke er utleid, eller brukt av RICO kan Erik Øiesvold låne inntil 3 kanoer vederlagsfritt til privat bruk.
- 3) RICO plikter å holde kanoene forsikret.
- 4) RICO plikter å holde annonsene (dekorasjonen) intakt. Det vil si at merkingen så vidt mulig skal holdes hel og ren. Ved uhell eller skade, skal Erik Øiesvold kontaktes umiddelbart.

Det samme gjelder om merkingen ved bruk eller værslitasje ikke lenger tjener sin hensikt.

- 5) Ansvarsforhold: RICO's generalforsamling utnevner én ansvarlig for utleie og forvaltning av kanoflåten. Denne ansvarlige overtar alle rettigheter og plikter angående denne avtalen mellom RICO og Erik Øiesvold.

Erik Øiesvold har rett til å kontrollere at merkingen holdes i forskriftsmessig stand til en hver tid. En forutsetter dog at kontrollen gjøres på en måte som ikke krever stor innsats fra RICO's side.

For RICO

For sponsor

Ricost II Steinar Tosterud
Kanoforvalter

Erik Øiesvold

Stiftelsesdokument for RICO's "Partsrederi"

21. oktober 1995

§ 1) Formål

RICO's "Partsrederi" har til formål å forvalte og leie ut kanoer i RICO's tjeneste. Dertil å påta seg andre oppgaver som følger naturlig av denne tjenesten.

§ 2) Organisering

"Partsrederiet" består av kanoer som eies av den enkelte partshaver, men drives som et fellesskap av RICO.

§ 3) Eiendomsrett

Hver partshaver har full eiendoms- og råderett over sin(e) kano(er).

Hver part er knyttet til en bestemt kano ved fabrikkasjonsnummer, og navnermerke plassert på et godt synlig sted.

Ingen kano kan selges eller overdras uten parthaverens samtykke.

§ 4) oppløsning av partnerskapet

En hver parthaver kan trekke sin(e) kano(er) ut av "Partsrederiet" uten begrunnelse, men mister samtidig alle rettigheter i fellesskapet.

Om RICO opphører å eksistere, skal kanoene til de andre partnerne øyeblikkelig trekkes ut av partnerskapet, og overleveres eierne.

§ 5) Bruksrett

Som parthaver har en rett til å låne en eller flere av "Partsrederiets" kanoer vederlagsfritt til privat bruk.

En betaler uansett ikke leie for bruk av egen kano.

Ved organisert bruk, for eksempel utleie til foreninger, lag, skoler, menigheter og lignende, betales ordinær leie, selv om en eller flere parthavere deltar på turen.

§ 6) Prioritet

Formålet med å ha en kanoflåte i RICO er først og fremst at den skal virke i Evangeliets tjeneste, dernest å tjene flest mulig mennesker med det fellesskapet som feltlivet gir.

RICO

Storgt. 48

2000 Lillestrøm

Ricor Arne Andersen

Stalsberg trr. 14 2010 Strømmen Telefon 63 81 62 47

Ricost II Steinar Tosterud 1930 Aurskog

Tlf. 63 86 31 47/63 81 20 42 , Mobil 948 22 731

21. oktober 1995

Andelsbevis i RICO's "Partsrederi"

Undertegnede NN, eier av kano med fabrikkasjonsnummer XX gir med dette tillatelse til at min kano kan brukes i RICO's tjeneste.

Denne tillatelsen gir RICO bruks, men ikke eiendomsrett til kanoen med rettigheter og plikter det medfører i følge "Partrederiets" bestemmelser.

Like ens gir avtalen NN rett til å bruke alle "Partrederiets" kanoer privat, eller å gjøre avtale om utleie til organisert bruk mot vanlig leie.

Retten til bruk gjelder forutstatt at det er ledige kanoer, følge oppsatt prioriteringsliste.

Denne andelen gir rett til 1/8 en åttendedel av "Partsrederiets" netto leieinntekt.

Om en ikke ønsker å benytte seg av denne inntekten, kan den føres som gave til RICO.

Partshaver NN	For RICO Arne Andersen Ricor
---------------	---------------------------------

Innbetalt til RICO for Kano XX kr. 7.500,- sjutusenfemhundre 0/00.

Mottatt den

Arne Andersen Ricor

Ved utlån har følgende prioritering: a)RICO's aktiviteter b)Annet kristelig arbeid c)Organisert utleie d)Utlån til partshavere

Det er ikke anledning til å reservere leie senere enn 14 dager før utleie.

Kanoer som ikke er reservert eller i bruk, står til parthavernes disposisjon til en hver tid.

§ 1. Økonomi

1. Drift: RICO påtar seg alle utgifter til drift og vedlikehold av kanoflåten, deri inkludert forsikringer, avgifter med mer. Disse utgiftene dekkes ved andel av leieinntektene.

Parthaverne har ikke noe økonomisk ansvar for driften, ut over det som kommer inn ved utleie av kanoene.

Hvis "Partsrederiet" kommer i økonomiske vansker, eller opphører, plikter RICO å sørge for at alle parthavere får sine båter utlevert straks.

§ 2. Avskrivning og restverdi: Kanoene avskrives med 10%, ti prosent av innkjøpspris, pr. år, slik at restverdien etter 10, ti år settes lik null.

Restverdien legges til grunn ved erstatting ved tap eller skade.

Ved ordinært kjøp og salg av kanoer i "Partsrederiet", avtales prisen mellom kjøper og selger etter vanlig foretningsskikk.

§ 3. Tap og skade: RICO står ansvarlig for tap og skade på de andre parthavernes kanoer som ikke dekkes av tredje part. (For eksempel bruker eller forsikring.)

RICO's ansvar er begrenset oppad til kanoens restverdi, beregnet som i punkt 2. I stedet for rede penger, kan RICO tilby parthaver en annen kano av samme alder og beskaffenhet som erstatning.

En kano regnes som tapt når den enten er borte, eller ikke lenger er i sjøverdigg forfatning.

Ved havari har parthaver krav på part i en uskadd kano, hvis hans kano har blitt så skadet at den krever oppretting eller lapping for å bli sjøverdigg.

Småskrammer som kommer av normal bruk, gir ingen rett til erstatning.

§ 4. Nyanskaffelser: Alle parthavere har rett til å overføre sin part til en ny kano ved å betale mellomlegget mellom nypris, og den gamle kanoens restverdi.

§ 5. Leie: Alle leieinntekter settes inn på en egen konto. Fra denne konto har RICO rett til å trekke dokumenterte utgifter til flåtens drift og vedlikehold.

Netto leieinntekt fordeles med 1/8, en åttendedel på hver part. Årets leieinntekter fordeles to ganger i året på parthaverne.

De parthavere som ikke ønsker å ta ut sin andel i leien, kan la den bli stående. Den vil da bli ført som en gave til RICO.

§ 8. Styre

“Partsrederiet” styres av et styre der hver part (kano) har sin stemme. Styret kan kalles sammen når en av parthaverne krever det, men det bør gis minst en måneds varsel.

Styret skal gi bestemmelser om vedtekter for utleie, priser, og andre saker som har betydning for felleskapets drift.

Alle avgjørelser treffes ved alminnelig flertall, men en hver parthaver kan protestere mot styrets avgjørelser ved å trekke sine part(er) ut av fellesskapet.

RICO's -stab er ansvarlig for den daglige drift, og kan utnevne en eller flere kanoforvaltere etter eget valg.

Steinar Tosterud slutter i Sørum

MENIGHETSSEKRETÆR OG KRETSSEKRETÆR

Etter snart 10 år i Sørum, har jeg tatt skrittet til å si opp.

Det ble gjort for snart et år siden, og jeg er sikker på at det er rett.

Jeg gruer meg til å ta farvel med alle de jeg har blitt så glade i, men jeg håper jo å kunne få holde kontakten med bygda også etter at jeg har sluttet.

Fra 1. januar i år, begynte jeg som kretssekretær i Romerike Indremisjon i halv stilling. Den andre halve stillingen skal jeg fortsatt ha i Sørum fram til 1. september dette året. Da begynner jeg for fullt i Romerike Indremisjon.

Jeg er lei for at det ble slik at såpass mange slutter på samme tid, men det er ikke noe å gjøre ved nå.

Arbeidet mitt i Sørum blir mest knyttet til konfirmantene, ettersom vi jo har en noe spesiell situasjon med 2 vikarprester.

Det betyr også at jeg nesten ikke vil være å treffe på kontoret, men menighetskontoret vil vite hvordan man skal kunne få gitt meg beskjed.

Menighets- og prestekontoret vil nå være betjent av vikarprestene, samt Rannveig Olsen som har den andre halve stillingen som menighetssekretær, og vår nyansatte kontorfullmektig, Fanny-Lise Breiven.

Det at prestekontorene blir samlet, gir publikum bedre mulighet til å treffe noen på kontoret. (Se annet sted i Bladet).

Jeg vil selvsagt komme tilbake i bladet for å si farvel, men ettersom kontakten med Sørum gradvis avtar, vil jeg allerede nå si en takk for hva dere alle har vært for meg i disse årene.

Jeg håper at jeg ved avslutningen av min tjeneste i Sørum, skal kunne få lov til å ha en samling hvor jeg ønsker å slå et slag for ungdomsarbeidet i Sørum.

Jeg ønsker mest av alt at vi kan gi et håndslag til det arbeidet som drives blant ungdommen, istedet for at jeg skal få gaver.

For meg vil den største gaven være å få se at det ungdomsarbeidet som nå er bygget opp, kan fortsette å bli sterkt og livskraftig.

Steinar Tosterud

Menighetsbladet Sørum Blaker Frogner Nr.1 februar 1994 25. Årgang

Herfra fører Lena Løvaas pennen

1995

Vinterøvelse

31.03-02.04 1995

Øvelsen ble lagt til Vestvang ute på Setten på hytta til Arne.

Målet for turen var å planlegge årets padleleir.

Deltakere på turen var: Erik Wilberg, Arne Andersen, Håkon Bæreg, Hans Christian Wilter og Thomas Wilter.

Generalforsamling

19.04 1995

Årets generalforsamling ble lagt til Indremisjonens lokaler i Storgata i Lillestrøm.

Øvelse Orre

28.04-29.04 1995

Mangen var i år, som årene før, stedet for årets orre øvelse. Fredagen ble brukt til å rigge i stand leiren, det ble satt opp gapahuk som hus for natten. Natten kom, og heller ikke dette året sviktet orrhanene oss. Til tross for høylytt snorking fra Steinar sitt sted, var det omtrent 17 aktive fugler ute på myra. Det ble en vellykket leik, og noe vi nok kommer til å minnes fra denne turen er Arne sin kommentar da han våknet om morgenen etter en god natts søvn: ”Har det vært noen fugler?”

Tidlig lørdags morgen ble leiren rigget ned, og vi returnerte alle hvert til vårt. Deltakere på turen var: Thomas Wilter, Maria Væråmoen, Steinar Tosterud, Arne Andersen, Erik Wilberg, Lena Løvaas.

Padleleir

07.08-13.08 1995

RICOs kanoer

Årets padleleir gikk fra Otteid til Østervallskog.

07.08 Vi padlet fra utgangsstedet Otteid til Grenseøya. Leiren ble rigget til og vi hadde en liten "bli kjent-runde" om kvelden. Spøkelseshistorier ble fortalt i teltene, mens andre "nattet".

08.08 Etter tordneværet kvelden i forveien skinte sola igjen. "Bak skyen er himmelen alltid blå." Vi bestemte oss for å ha landligge på Grenseøya denne dagen, for så å padle videre til Fugleøya om natten. Dagen ble brukt til mange aktiviteter som for eksempel sopp- og bærplukking og bading.

Da kvelden kom rigget vi ned leiren og gjorde oss klare til nattens økt. Padlingen gikk greit, noen padlet mens andre lå foran i kanoen og sov.

09.08 Da vi kom til Fugleøya tidlig om morgenen la vi oss nedpå for å sove ett par timer. Da vi våknet opp etter noen timers søvn, lagde vi oss frokost. Steinar var i litt dårlig form etter nattens seilas og tilbrakte derfor formiddagen i soveposen.

Utpå ettermiddagen fikk vi besøk av de to kompisene våre med sjøflyet. Kaffe og Fruktsuppe ble servert, noe som også gjorde at det ble liv i Steinar igjen.

10.08 Etter en dags landligge var det på tide å komme seg videre igjen. Dagens mål var Støvelen. Dette ble en noe lenger økt enn planlagt, det var derfor godt med litt vannkrig og lek i vannet når vi endelig var fremme. Maria fant nok ut at det var litt dumt å erte på seg Arve, siden dette endte med en ufrivillig tur i vannet.

11.08 Turens høydepunkt var nær. Endelig skulle vi få komme til butikken! Vi padlet alle med friske tak inn mot Töcksfors. Vi sluset først, og gikk i Butikken etterpå. Med ny mat i sekken, masse godteri i lomma og noe tynnere lommebok padlet vi videre. Nattens tilholdssted ble ved en liten gapahuk nær vannkanten. Nok en gang var det oppfriskende med et bad etter dagens økt. Jentene fikk undervisning i barbering av gutter av Steinar og leitet så etter sine første ofre. Noen lot seg lure, andre ikke. Steinar var en god læremester ettersom ingen ble skadet.

12.08 Også denne dagen bar det videre. God vind med riktig retning gjorde at vi kunne seile store deler av dagens etappe. Vi seilte også gjennom en smal og stille ”kanal”. Ingvald fant seg her noen gode venner. Riktignok så sa de: Bæ, Bæ, men det så ikke ut til å spille noen rolle. I likhet med alle de andre dagene på turen, kom vi også denne dagen tørrskodd fram. Denne etappen endte på ”Beverøya”. Siden det var den siste kvelden hadde vi, slik vi pleier, et vitnemøte.

Mange gode ord ble sagt, og vi delte alle salt og brød. Nok en gang ble vi knyttet nærmere hverandre. Steinar gjorde denne kvelden som så mange kvelder før, han tok med seg sovepose, underlag og parafinlykt et lite stykke bortenfor leiren. En mulighet for å komme og snakke sammen. Flere benyttet seg av denne muligheten på denne leiren.

13.08 Som alle andre turer, så hadde også denne en ende. Søndagen kom så mye før enn vi alle forventet. Det gjenstod bare å padle i land. Vi avsluttet vårt besøk i Sverige med Gudstjeneste i Töcksfors og kirkekaffe hos presten før vi alle glade og fornøyde vendte nesa hjemover mot Norge.

Deltakere: Steinar Tosterud, Arne Andersen, Erik Wilberg, Hilde Andresen, Maria Væråmoen, Arve Baarli, Martin Ulvestad, Tor Erland Asdahl, Ingvald Tjemsland, Margrethe Svendsen, Martine Grønlund, Thomas Børke, Thomas Wilter og Lena Løvaas

20 Års jubileum

15.09 1995

RICO er 20 år i år!!

Misjonshuset i Lørenfallet var stedet for det store selskapet. Alle nåværende og forhenværende RICO-medlemmer ble invitert. På menyen stod gryterett og salat. Det ble en koselig kveld, med lesing i gamle protokoller og visning av gamle lysbilder fra ”The old days” Kun to av de ”gamle” RICO-medlemmene kom, Rune Stenslet og Sille Holte

Høstøvelse

29.09–01.10 1995

Bussen til Steinar ble lastet full og vi startet turen til Feiring som var stedet for høstøvelsen. Den første natta ble tilbrakt nede i Feiring inne i det lille huset til Steinar. Kveldens aktiviteter var ”Fire i sofaen”, ”Avisleken” og andre mer eller mindre morsomme rariteter.

Neste dag startet vi ferden oppover mot turens egentlige mål, nemlig ”Nysetra”. Etter å ha kjørt noen kilometer med den trofaste bussen og ruslet noen små kilometer på beina oppover i den norske fjellheimen, nådde vi setra Steinar oppe på Feiringfjellet.

Vi fikk alle prøve hvordan det er å grille pølser i ovnen og de fleste gjorde en innsats når det gjaldt å rense de bærene som var blitt plukket. Tor Erland hadde med seg gitar, så på utradisjonelt RICOvis fikk vi på denne øvelsen et godt innslag med sang og musikk. Kvelden kom, og etter kveldssamlingen var det ut å se på stjernehimmelen, et vakkert syn!

Øvelsen ble avsluttet søndag formiddag. Vi var tidlig på’n om morgenen slik at vi rakk dagens Gudstjeneste i Hurdal Kirke. Steinar måtte som vanlig finne på noe rart, og satte derfor i gang med barbering midt på kirke-bakken.

Deltakere: Steinar Tosterud, Tone Tosterud, Maria Værømoen, Hildegunn Hernes, Tor Erland Asdahl, Erik Wilberg, Arne Andersen, Margrethe Svendsen, Martine Grønlund, Martin Ulvestad, Thomas Wilter, Hans Christian Wilter, Hilde Andresen og Lena Løvaas.

Barfrostøvelse

03.11-05.11 1995

Øvelsen ble startet ved at flere fra RICO sin tropp møtte opp på Frogner Misjonshus, hvor Steinar skulle ha andakt på Apelles sin konsert. Etterpå bar det til skogs, nærmere bestemt Kvevli. De fleste reiste rett fra konserten, de andre kom oppover neste morgen.

Dagen ble brukt til å gå en tur i området, samtidig som vi lekte "boksen går" og andre artige leker. Som på andre turer ble det også på denne turen holdt korte andakter og mulighetene for diskusjon og annen samtale lå også åpne. En storartet mulighet, som vi sjelden får i den travle hverdagen.

Deltakere: Steinar Tosterud, Arne Andersen, Arve Baarli, Håkon Bæreg, Jan Granli, Thomas Wilter, Martine Grønlund, Maria Væråmoen og Lena Løvaas.

1996

Vinterøvelse

09.02-11.02 1996

Årets første øvelse ble lagt til speiderhytta ved Tævsjøen i Aurskog. Troppene ble samlet ved Aurskog kirke fredag kveld, etter et lite forsvinningsnummer av Thomas Børke og passasjerer i hans bil var alle samlet til sosialt samvær fredag kveld.

Lørdag dukket Thomas Wilter og Hans Christian Wilter opp og tok med seg alle på tur til Elgtårnet.

Vel tilbake til speiderhytta ble pilking utprøvd, og når kvelden kom ble det kveldssamling og mye prat.

Øvelsen ble avsluttet søndag.

Deltakere: Thomas Børke, Erik Wilberg, Arne Andersen, Hilde Andresen, Thomas Wilter, Hans Christian Wilter og Lena Løvaas.

Konfirmantøvelse

12.04-14.04 1996

Den første av årets to konfirmantøvelser var lagt til Revedøden i Aurskog.

Av deltakere hadde vi ca. 30 Sørumskonfirmanter. Fredag kveld møtte lederne fra RICO samt noen ivrige konfirmanter opp ved Brødrene Borstads Dagligvare på Finstadbru.

Turens egentlige mål var Steinhytta, som ligger oppe i skogen på grensa mellom Sørums og Aurskog. Beslutningen om å ligge der ble revurdert, og det nye stedet ble på Revedøden, litt lenger nede i terrenget. De få konfirmentene som kom fredags kveld og lederne satt opp teltene og rigget i stand leiren til de andre konfirmentene som skulle komme neste dag.

Lørdag ble resten av flokken hentet ved Dagligvarebutikken. Vel inn-losjert i leiren, la vi ut på tur til Steinhytta. Vel oppe ble primusene fyrt opp, og snart var det varmt vann til alle som ville ha. Etter å ha spist var det full aktivitet med boksen går.

Søndag ble leiren pakket sammen, ingen så ut til å ha tatt skade av å ligge ute denne gangen heller.

Ledere fra RICO: Steinar, Thomas W. Margrethe, Martin, Ingvald, Arne og Lena.

Generalforsamling

17.04 1996

Årets generalforsamling var på Servicebygget ved Frogner kirke.

Konfirmantøvelse

19.04-21.04 1996

Årets andre konfirmantøvelse fant sted på Kvevli i Blaker. Denne gangen var det Aurskogkonfirmantene som skulle ut i ilden.

Ledere fra RICO: Steinar Tosterud, Thomas Wilter

Øvelse Orre

26.04-27.04 1996

Tradisjonen tro, årets orre øvelse var på Mangenskogen.

Fredag kveld ble troppen samlet på Lierfoss Samvirkelag. Derfra ble vi kjørt innover til parkeringsplassen vi skulle gå fra. Øvelsesleder Erik Wilberg ledet an inn til myra. Som alltid på denne øvelsen la vi oss tidlig i håp om å våkne til et yrende spill tidlig neste morgen.

Heller ikke i år sviktet orrhanen oss, og vi fikk oss nok en fin natur-opplevelse i RICO sammenheng.

Deltakere: Margrethe, Thomas W., Jan, Linn Therese, Maria, Arne, Erik W., Terje

Wilter, Ingrid Anne Jensen og Lena Løvaas.

Pinseøvelse

26.05 1996

Årets pinseøvelse ble en dagstur fra Frogner kirke, etter Gudstjenesten, til Vilberg blant annet gjennom en sti som kalles St. Olavs gang

Øvelsesleder: Arne Andersen

Deltakere:

Padleleir I

06.08-10.08 1996

Samling på grensen. Våre muslimske deltakere hadde ikke lov å forlate Norge.

Årets første padleleir var for konfirmanter og gikk fra Otteid og tilbake til Otteid etter en runde i de svenske farvann. Som alle andre padleleirer inneholdt denne også padling, bading, bibelsamlinger og mye mat og matlaging.

To av deltakerne var muslimer, noe som gjorde leiren meget interessant og spennende for både deltakere og ledere.

Deltakere: Märllinda, May Lissa, Tor Morten og Joakim. RICO ledere: Steinar, Erik W., Arne, Hilde og Margrethe

Padleleir II

10.08-17.08 1996

Årets andre padleleir ble en slik padleleir som vi er vant med i RICO.

Øvelsesledelsen bestod av Steinar, Arne og Erik W. Turen gikk fra Otteid til Sillebotten.

10.08 Otteid - Grenseøya

Etter å ha lastet opp kanoene og tatt farvel med deltakerne på den forrige leiren satte vi oss i kanoene og padlet til Grenseøya. Steinar reiste hjem, men kom tilbake på mandags morgen. Vel i land på Grenseøya var det bading og senere mat som stod for tur. Årets padleleir var i gang.

11.08 Grenseøya – Vepsøya

Til noens store fortvilelse – andres ikke, så gikk turen i år utenom Fugle-øya. Vi padlet like nedenfor på vei ned mot Lennartsfors hvor vi skulle sluse. Vi fikk oss et lite slag i trynet da vi oppdaget at slusene var stengt. Men vi visste råd. Vi lastet ut all bagasjen og dro opp kanoene og siden bærte vi dem forbi alle slusene. Vel tilbake i kanoen var det ikke lange ferden over til Vepsøya hvor vi skulle ligge.

12.08 Landligge på Vepsøya

Nattpadling Vepsøya – Håpets havn.

I løpet av dagen ble Steinar hentet og leiren var fulltallig. Dagen ble ellers brukt til bading, bibeltime og patruljevis bibelstudium.

Natten kom og vi satte oss i kanoene for å padle videre. Nattpadlingen ble nok en gang en artig opplevelse inkludert en diskusjon om hvor vi var og hvor vi skulle. Når morgenen nærmet seg fant vi allikevel et sted å duppe nedpå noen timer.

13.08 Håpets havn – Storøen

Etter noen få timers søvn, et aldri så lite morgenbad og en stor matbit padlet vi videre nedover Lelång og inn til Gustavsfors. Heldigvis var slusene oppe her og vi sluset over til Västra Silen. Litt tid til nødvendig handling ble det også. På Storøen prøvde vi et tappert forsøk på å lage pizza, riktignok mer eller mindre mislykket.

14.08 Storøen – Östra Silen

En ny dag med fint vær våknet og godt med mot og humør satt vi i Kanoene klar for en ny etappe. Også denne dagen skulle vi sluse for å komme over i Östra Silen. Slusingen gikk greit, og med nytt påfyll av cola og sjokolade padlet vi glade videre. Været var bra, det hadde tilsynelatende tenkt å vise seg fra en bedre side enn forrige gang RICO befant seg i området.

15.08 Landligge Östra Silen.

Dagen ble brukt til bading, spising og bading. På ettermiddagen hadde vi Naturinstruksjon ved Arne.

16.08 Östra Silen – Sillebotten

Turens nest siste etappe stod for tur. Mye moro ble det. Noen, skal ikke nevne navn, hoppet ut av kanoene og badet underveis, dette skapte en litt "rar" stemning. Vel i land på Åbborholmen (holmen hvor Erik W. lå og spøy for noen år siden) badet stort sett alle. Gamle Tosterud prøvde seg på å stupe, og det ble sannelig liv i leiren. Kvelden kom, og som gammel vane hadde vi en delekveld denne siste kvelden. Rom for å dele sine egne opplevelser og å bli bedt for. En kveld en husker lenge, i mange år etterpå.

17.08 Hjemreisen stod for tur.

Slike dager blir aldri gode sett med skriverens øyne, men de må avvikles. Nok en padleleir var over, og alle gleder sen til neste år, neste padleleir.

Deltakere: Martin, Maria, Margrethe, Ole Johan, Thomas W., Hilde, Arne, Håkon Berger, Arnstein, Arve, Lena, Jan.

Høstøvelse

20.10-22.10 1996

Årets høstøvelse ble padletur på Øyeren.

Øvelsesledelse: Arne, Erik W. og Lena.

Vi samlet troppene på Fetsund stasjon fredag kveld. Vi padlet så ned til øyene i deltaet hvor vi slo opp telt, og vi hadde en permanent teltplass for hele øvelsen.

Lørdagen startet med en samling før vi la ut på en padletur rundt om i Øyeren. Vi fikk se spor etter bever og fikk prøvd oss på garnfiske. Øyeren hadde lav vannstand, noe som førte til at to av kanoene gikk på grunn. På avstand så det ut som om Erik W. og co. gikk på vannet da de gikk ut av kanoen flere hundre meter fra land.

Ettermiddagen kom og vi padlet tilbake til leirplassen. Her fikk vi spilt Volleyball og hatt en rekke diskusjoner før tiden for soveposen var kommet.

Søndag startet vi padlingen tidlig slik at vi rakk gudstjenesten i Fet kirke. Her ble også øvelsen avsluttet.

Deltakere: Arne, Erik W., Steinar, Thomas W., Jan, Margrethe, Lena.

Her må tilføyes at vi hadde besøk av grevling om natta. Dyret hadde nappet i soveposen til en av jentene, men hun trodde det bare var en nattefrier, og sov videre. Om morgenen kom det fram at grevlingen hadde dratt avgårde med en pose proviant. Et rundt utklipp i et nuddelbeger viste hvem synderen var. Det var klippet hull i begeret like fint som om noen hadde brukt stanse!

08 Andersen 2014

Vinterøvelse

31.01-02.02 1997

Vinterøvelsen var i år lagt til Sakkusmyra på Mangen. Av den grunn at vi ville teste området før konfirmantøvelsene.

Øvelsesledelsen bestod av: Steinar, Håkon, Margrethe og Jan. Fredags kveld satte vi opp teltene, og hadde sosialt samvær ved bålet, Arne holdt andakt.

Lørdag hadde vi bibelsamling ved Steinar, og deretter patruljevis bibel-studium. Før middag gikk alle en tur for å lete etter dyrespor. Noen prøvde seg med ski på beina, mens andre gikk uten.

Etter middag ble det delt inn i grupper, og vi fikk i oppgave å lage det artigste skogstrollet.

Søndagen ble leiren rigget ned, og vi avsluttet øvelsen med gudstjeneste i Aurskog kirke.

Deltakere: Hilde, Marie A., Maria, Jan, Steinar, Arne, Håkon, Margrethe, Lena.

Konfirmantøvelse

28.02-02.03 1997

Konfirmantøvelsen for Aurskogkonfirmantene ble lagt til Sakkusmyra på Mangen. Det var ca.15 konfirmanter.

Fredag kveld gikk vi inn til leirstedet i grupper. Vel fremme satte alle gruppene opp hvert sitt telt. En gruppe fikk ansvar for å lage bål slik at vi kunne ha bibelsamling og sosialt samvær rundt bålet senere på kvelden.

Lørdag hadde vi natursti arrangert av Jan og Arne, samt bibeltime og patruljevis bibelstudium med konfirmantene.

Søndag pakket vi sammen og avsluttet øvelsen med en friluftsgudstjeneste på Mangen.

RICO ledere: Steinar, Arne, Arve, Jan, Maria og Lena.

Generalforsamling

11.03 1997

Årets generalforsamling ble avholdt på Aurskog Prestegård.

Konfirmantøvelser

11.04-13.04 1997

Siden det i år var så mange konfirmanter fra Sørums Prestegjeld bestemte vi at vi skulle arrangere to leirer adskilt fra hverandre.

LEIR 1:

Denne leiren holdt plass ved Tevsjøen i Aurskog. Det var Sørumsand og Frogner konfirmanter under ledelse av Jan, Maria, Margrethe, Ingvald, Erik og Arne fra RICO.

Fredag kveld hadde vi felles innmarsj for begge leirene. Bagasjen og fellesutstyret ble kjørt inn. Teltene og latrine ble satt opp så snart vi var framme.

Lørdag var det formiddagssamling ved Erik før turen gikk til Elgtårnet. På Elgtårnet møtte begge leirene, vi arrangerte sporlek og hadde felles aktivisering. Tilbake til leiren ble Boksen går satt i gang.

Søndag ble leiren ryddet. Vi møtte så det andreleirlaget og hadde felles gang ut av skogen til Aurskog kirke, hvor det var gudstjeneste.

LEIR 2:

Blaker- og Sørumskonfirmantene hadde leirsted ved Posttjern i Aurskog. Steinar, Thomas W., Hans Christian, Arnstein, Martin og Lena var RICOs ledere på leiren.

Fredag ble teltene satt opp, og kveldsmat ble spist. Mye prating og leking før kveldssamling.

Lørdag startet med en samling før vi la turen opp til Elgtårnet for å møte de andre leirdeltakerne. Steinar fikk seg en biltur til Lillestrøm med en konfirmant som kuttet seg i fingeren. De returnerte før kveldssamlingen som Thomas hadde.

Søndag ble leiren rigget ned.

RAPPORT FRA RICOS KONFIRMANTØVELSE 11. - 13. APRIL 1997: Rapport fra Steinar Tosterud

RICO

Storgt. 48 Ricor Arne Andersen
2000 Lillestrøm Stalsberg trr. 14
2010 Strømmen
Telefon 63 81 62 47

Ricost II Steinar Tosterud
1930 Aurskog
Tlf. 63 86 31 47

Aurskog 17/4 - 97

RAPPORT FRA RICOS KONFIRMANTØVELSE 11. - 13. APRIL 1997

Rico gjennomførte avtalt konfirmantøvelse for Sørumsand - Blaker - Sørumsand og Frogner - konfirmantene.

Vi opplevde at det ble en svært god øvelse, og konfirmantene var meget lette og gode å ha med å gjøre.

Vi startet på fredag med å dele i 2 grupper. Dette ble det litt murring om, fordi noen av de som var satt opp på gruppe 2 ønsket gruppe 1. Imidlertid opplevde vi at dette ordnet seg underveis.

Fra Frogner var det forholdsvis stort mannefall uten av vi hadde fått beskjed om det. På bakgrunn av dette vil Rico sende regning for alle påmeldte, pga at vi måtte kjøpe inn ekstra telt for anledningen, for å kunne ha telt nok til alle påmeldte. Vedlagt følger en oversikt over de konfirmantene som møtte opp, samt de som ikke hadde gitt beskjed.

Vi takker for samarbeidet og for oppgjør.

Med vennlig hilsen

Steinar Tosterud

Ricost II

DELTAKERLISTE KONFIRMANTØVELSE 11. - 13. APRIL

Sørumsand Frogner Blaker Sørumsand

Tine Lynne Fladen Håkon Børresen Pernille Veia Julie Gundersen
Brita Hellerud Hanne Engen Lars S.Johansen Yvonne Th. Sæther
Ingunn Didriksen Hanne Lauten Tine Botten Enget Øyvind M. Mjønerud
Stine Karlsen Erik Tangerud Ola Kaas Eriksen Jostein Egner Olsen
Aleksander Sørensen Robert Nersveen Lise Herstad Hans Petter Ruud
Mari Tørnblad Knut-Olaf Skarvang Arne Olav Jødahl Erik Steen
Halvor A. Jødahl Erik Løken
Tom Erik Klevengen
Per A. Nyhus
Asbjørn Orderud

Marius Orderud

Raymond Symons

Torbjørn Tiltnes

Kristine Veia Sæther

Ikke møtt (Noen av dem ringte på forhånd, merket med*)

Jeanette Johansen Tor Olav Kvist Rune Beck*

Tine Schjetne Dag Ludvigsen

Jørgen Århaug* Anders Rundgren

Christian Slåtten

Marius B.Gundersen *

Eivind S. Michalsen

Magnus Hexeberg

Kristian H. Svenke*

33 konfirmanter møtt

12 konfirmanter ikke møtt

Tilsammen 45 stk à kr. 75,- = kr. 3375,-

Regning vil bli tilsendt fra Margrethe Svendsen

Steinar Tosterud

Øvelse Orre

25.04-26.04 1997

Mangen var stedet for årets orre øvelse. Det var oppmøte på Lierfoss Samvirkelag, derfra ble alle kjørt inn med biler. Utstyret ble raskt fordelt og snart gikk alle i lystig lag innover mot myra.

Når vi kom fram, ble det satt opp latrine og den største gapahuken noen sinne. Arne holdt andakt for kvelden.

Kl. 04.00 startet fuglene å spille, på det meste så vi 7 fugler. Lørdagen tro for alvor inn, frokosten ble spist, leiren ble rigget ned og øvelsen ble avsluttet.

Deltakere: Arne, Erik W., Lars Vormeland, Stig Vormeland, Magne Bergum, Ann Kristin Tosterud, Liv Granli, Jan, Maria, Erik J. B., Linn Therese, Martin, Arnstein.

Padleleir 1997

06.08-13.08 1997

Årets padleleir gikk fra Fölsbyn til Östervallsskog

Leiransvarlige: Erik W., Margrethe og Lena.

Et sjøslag

06.08 Fölsbyn – Blåsenborg

Sjøsettingen gikk greit etter at alt fellesutstyret var fordelt. Vi feil-navigerte 4 km. denne dagen, men godt humør og en matbit underveis hindret sure miner.

Til tross for feilnavigeringen kom vi tidlig fram til Blåsenborg hvor vi brukte resten av dagen til bading i det fine været.

07.08 Blåsenborg – Fugleøya

Turens 15. deltaker, Martin, ble hentet før vi begynte dagens padle-etappe. Vi rastet underveis på padlestrekningen, på en liten holme, eller bergknaus. På veien til Foxen fikk vi prøve oss på sivpadling, dette resulterte for øvrig i et lite kaos. Vi la deretter ut på ferden over Foxen til Fugleøya.

08.08 Landligge på Fugleøya

Denne dagen ble fylt med bibelsamling, patruljevis bibelstudium og – tradisjonen tro – tur til øyas store severdighet, nemlig Steinhytta.

Mye bading og lek ble det også tid til, samt hikerkurs fikk dagen til å gå.

09.08 Fugleøya – Støvelen

Frisk vind i riktig retning, det vil si sønnvind, gjorde at vi kunne seile store deler av dagens etappe. Skriveren av disse hendelsene tok seg friheten å hoppe ut fra kanoene, slik at hele flåten måtte bremse for å få vedkommende med igjen kult ass!

Med tillatelse fra Mangsgården la vi i land på Støvelen, og satte opp telt o.l. Senere på dagen ble det mye lek i vannet, nå også med kano – både over, og under (!) vann.

10.08 Støvelen – Töcksfors – Støvelen

Søndag og gudstjenestetid. Hele hurven padlet inn til Töcksfors for Gudstjeneste i Töcksmarks kirke. Takket være svenskenes ukristelige helligdag, les: åpne butikker, fikk vi handlet oss mat og godteri. Denne dagen var for øvrig noe regntung, men vi ble ikke akkurat klissvåte da!

11.08 Støvelen – Östervallskog

Til glede for noen og litt frustrasjon for andre ble dagens etappe svært lang. Vi padlet først inn til Töcksfors og sluste der. Videre padlet vi i jevnt tempo oppover i Østen.

Godt utpå dagen stoppet vi og rastet på ”plassen midt i dassen”. Tid til bading og litt ro for slitne ”puddingmuskler” i noen etter hvert solbrune armer.

Den ”faste” leirplassen i Østen var revet og flyttet til et annet sted. Det betydde altså forandring av leirsted, dette ble vel og merke en god opplevelse.

12.08 Landligge ved Östervallskog

Dagen ble brukt til aktiviteter som hikerkurs del to, bading, og i veldig stor grad spising. Vi fikk også denne dagen litt regn, men ikke noe av betydning.

Siden dette var siste kvelden på leiren, hadde vi som god RICO tradisjon en fin samling om kvelden med anledning til å dele tanker og opplevelser med hverandre.

Denne dagen ble også (kjent litt senere en helt spesiell dag for to stk., PS.

Maria og Erik J. B.) Gratulerer!

13.08 Hjemreise

”Tiden går fort i lystig lag”. Man skulle ikke tro at vi hadde vært ute og padlet en uke allerede. Dagen for hjemreise var kommet. Selv om kroppen lengtet etter en god dusj og vannklosett og ”orn’lig mat” ville nok de fleste vært ute lenger. Vi padlet dog som planlagt fra øya vi lå på og inn til Östervallskog, hvor vi gikk i land for siste gang på årets padle-leir.

Deltakere: Erik Jahr Berg, Steinar Tosterud, Arnstein Krogstad, Margrethe Svendsen, Martin Ulvestad, Linn Therese Fjeld, Arne Andersen, Øivind Møllen, Knut Olav Rønsen, Maria Væråmoen, Erik Wilberg, Hilde Andresen, Martine Grønlund, Silje Haavet, Linda Lindgren og Lena Løvaas.

Høstøvelse

19.09-21.09 1997

Sted: Setten – Mjermen

Siden forrige års høstøvelse gav så mange positive minner, bestemte staben at også høstøvelsen dette året skulle bli en padleøvelse. Riktignok skiftet vi terreng fra Øyeren til Setter og Mjermen i ”Høland”.

Fredag sjøsatte vi kanoene ved Tangen på Setskog. De fleste av oss padlet utover til nattens leirsted, mens sjåførene reiste for å parkere bilene. Teltene ble satt opp, og matlagingen var i god gang før sjåførene lot høre fra seg. Med en god porsjon flaks og bålukt som hjelpemiddel fant også de fram til leirstedet.

Lørdagen padlet vi videre nedover i Setten, ved sjøs/veis ende, bar vi kanoene over veien, og sjøsatte dem på ny – i Mjermen. Dagens mål var ei øy like ved brua på veien til Halsnes. Vel i land spiste vi, og etter middag reiste noen opp til hytta til Arne med kanoen hans. Utpå kvelden fikk vi besøk av Martin og Ingvald.

Søndag padlet vi det siste stykket inn mot land, og reiste på gudstjeneste i Aurskog kirke.

Deltakere: Arne Andersen, Maria Væråmoen, Erik J. B., Steinar Tosterud Thomas Børke, Thomas Wilter, Jan Granli og Silje Haavet.

Barfrostøvelse

08.11-09.11 1997

Sted: Nysetra i Feiring

De fleste av deltakerne samlet seg på Sørumsand stasjon kl.9 på lørdag. Turen gikk derfra videre til misjonshuset på Frogner hvor resten møtte opp. Målet for øvelsen var Nysetra i Feiring. Første rast var på Nebbenes, hvor vi ivrig gafflet i oss pølser og godterier.

Reisen fortsatte, og ikke lenger etter svingte vi av hovedveien for å starte turen oppover i Feiringfjellet.

Til noens glede og andres forargrelse lå det ca.7 cm. våt snø i veien, noe som resulterte i at de fleste fikk prøvd ut sin muskelkraft i oppover-bakkene.

Med godt humør, og en god porsjon velvilje nådde vi toppen hvor vi skulle parkere bilene. Vi hadde da ca. 45 min. igjen til fots.

Da vi endelig nådde fram var første post på programmet mat! Med mette mager var det tid for bibeltime. Tema for turen var Høst og salmene 22 og 23 var satt opp som tekster. Det viste seg at vi nå skulle få prøve oss i et kreativt bibelarbeid. Noen skulle lage en pantomime til teksten, noen skulle framføre teksten med lyd og den tredje gruppen skulle skrive teksten med egne ord. Dette var både artig og nyttig arbeid.

Før kveldssamlingen var det på ny tid for mat. Kveldssamlingen ble ledet av Maria. Den handlet om kommunikasjon mellom Gud og mennesket, nok et gruppearbeid, en lærerik opplevelse.

Nattens mørke senket seg og i ti-tiden fant de fleste ut at det kunne være godt med en høneblund. Noen la seg ute – andre inne. Men i fem-tiden kom regnet, og de fleste ble derfor liggende inne.

Søndagen kom, og nedrigging og nedfart stod for tur. Før leiren ble av-sluttet med gudstjeneste i Feiring kirke.

Deltakere: Steinar T, Maria V, Jan G, Jon T, Arne A, Håkon B, Erik W, Arnstein K, Silje H, Linn Therese F, Elin B, Tonje T, Stig H, Knut Olav R, Erik B, Øyvind M, Ole Johan S, Lena L & Rocky

Vinterøvelse

30.01-01.02 1998

Til en forandring ble det valgt et nytt leirsted for årets vinterøvelse.

Stedet var Hammeren i Sørum.

Vi møtte opp glade og fornøyde på Sørumsand stasjon fredag kveld. Ingen visste at det skulle bli RICO's kaldeste øvelse noen sinne.

Vi kjørte i samlet flokk så langt veien gikk og ruslet resten til fots. Vi rakk også å sette opp teltene før mørket snek seg altfor godt innpå. Natten kom, og det ble lite søvn, kulda var svært så ugrei denne natta.

Men alle overlevde og lørdagen tro fram. Dagens aktivitet var en fottur omkring oppe i åsen. Noen valgte å bli igjen nede ved leiren. Dessverre var det for lite snø til aking, men andre aktiviteter sørget for å holde varmen i folk.

Kvelden nærmet seg og noen flere ankom leiren, mens andre valgte å unngå kulda og heller vende nesa hjem.

Natten som kom var ikke fullt så ille som forrige. Søndagen ble leiren avsluttet med gudstjeneste i Sørum kirke.

Alle var enige i at det hadde vært den kaldeste leiren noensinne, og med små, ubetydelige frostskeer vendte vi nesa hjemover.

Deltakere: Ole Johan, Steinar, Arne, Maria, Erik JB, Tonje, Jannicke, Elin, Jan

Generalforsamling

09.02 1998

Årets generalforsamling ble avholdt på Grini bedehus i Rælingen.

God bevertning og mange saker på dagsordenen.

RICO

Ricor Arne Andersen
Stalsberg trr. 14
2010 Strømmen Telefon 63 81 62 47
Ricost II Steinar Tosterud
1930 Aurskog
Priv. Tlf. 63 86 31 47
Jobb Tlf. 63 86 30 22

RICO's forskrifter

En forskrift er en ordning vedtatt av staben. Forskriftene har ikke samme kraft som RICO's lover, og kan endres ved behov. Hensikten med disse reglene er å holde orden på praktiske forhold, og å prøve å bevare en fast praksis fra sak til sak.

Revidert av RICO's generalforsamling 9. 3. 1998

Forskrift

Dato	Ordlyd	Kommentar
26.09.90	Walkman/o.a.Walkman /o.a.- lederne kan bestemme når elektronisk utstyr kan benyttes	Elektronikk er usosialt, og kan være et problem i situasjoner der det kreves oppmerksomhet
17.02.91	Kontingent turerIkke-medlemmer betaler medlemspris +inntil 15% tillegg (avrundet oppad til nærmeste 10 kr.)	Medlemmer bør ha fordel av kontingenten
02.12.92	Plassering av hovedleirKriterier for valg av øvelsesområder en foreslår følgende begrensinger i valget: a) Beliggenhet: Hovedleiren må ligge slik at den er tilgjengelig for alle RICOs medlemmer uansett ferdighet og fysisk form. En er selvsagt åpen for at deler av styrken søker større utfordringer, bare de vender tilbake til hovedleiren. b) Pris: Ingen helgeøvelse bør koste mer enn 1/3 av foregående padleleir. c) Område: Øvelser bør ikke legges til steder med sterkt kjøpepress, for eksempel kjente turiststeder d) Utstyr: Det bør ikke være krav på å ha <i>utstyr som tåler under -10oC</i> .	Skal RICO være åpen for alle, må vi være forsiktig med å skape skiller som går på fysiske eller økonomiske evner.
04.03.93	BilgodtgjørelseVeiledene godtgjøring er Indremisjones satser.Vurderes fra gang til gang. (Vedtatt på generalforsamlingen 9/3 1998)	
18.10.93	OffisersreglementEn offiser skal delta på minst to turer i et kalenderårHvis ikke, har staben anledning til å nedgradere til rickett.Det er anledning til å søke permisjon for et år, og komme tilbake i samme grad.	De som skal være med å bestemme i RICO må også være aktive i tjenesten.
17.04.96	Organisering av øvelserStaben utnevner øvelsesledelse for hver øvelseStaben som har ansvar for en øvelse bør møtes før øvelsen.Øvelsesledelsen avgir skriftlig rapport	Flest mulig av staben bør få prøve seg som øvelsesleder
07.11.96	Offiserers egenskaperEgenskaper som er viktige når vi velger rickister: <i>Trygge som kristne</i> Ivrige i tjenesten - samvittighetsfulle Evne til å være leder for andre Viktig med økonomien (gjelder kasserer) Viktig at staben innehar en bredde av personlige egenskaper.	Utpeking av offiserer er en vanskelig oppgave, for om vi velger feil, går det ut over egenart og tjeneste.
02.03.97	Deltakere på padleleir Maks 30 deltakere på padleleir	Denne grensen er satt av hensyn til det sosiale fellesskapet, og ut fra størrelsen på leirplassene.

RICO's distinksjoner:

RICO's merke

bæres som regel på venstre skulder. Merket kan bæres av alle som er, eller har vært tatt opp i RICO. Merket kan også brukes på RICO's eiendeler.

På uniform bæres merket på venstre skulder 25-30 mm fra skuldersonnen.

Offiserer og befall i RICO kan benytte følgende gradstegn:

På sort hylse for skulderklaff bæres følgende striper, regnet nedenfra:

Ricost II Rød, rød, gul 50 mm

Ricost I Rød, gul 50 mm

Ricor Rød, rød, blå, blå, gul 25 mm

Rickein Rød, rød, blå, blå

Rickant Rød, rød, blå

Ricki Rød, rød

Rickist Rød

Stripene er 15 mm brede der intet annet er bemerket

RICO's paradeuniform

Lys blå skjorte med skulderklaffer og RICO-merke på venstre skulder. Offiserer og befall skal bære utleverte gradstegn

I felt

Det er sterkt ønskelig at gradstegn blir brukt, når forholdene tillater.

Konfirmantøvelse

13.03-16.03 1998

Her er satt inn en vurdering av øvelsen:

RICO

Storgt. 48 Ricor Arne Andersen
2000 Lillestrøm Stalsberg trr. 14
2010 Strømmen
Telefon 63 81 62 47

Ricost II Steinar Tosterud
1930 Aurskog
Tlf. 63 86 31 47

Evaluering av Konfirmantøvelse Sørumsand 13.03-16.03 1998 Breimosan Sørumsand

Merknad: Undertegnede gikk rett fra sykesenga og i felt, og var heller redusert hele øvelsen.

Forarbeid

Maria Væråmoen la fram en solid skriftlig plan for øvelsen.

Oppmøte og innrykk

Oppmøtet gikk greit. Ved fordeling av fellesutstyr hadde vi den vanlige kranglen om hvem som skal bære hva. Det var nokså uklart hva som var båret opp på forhånd, og hvor mange telt som skulle være med. Innmarsjen gikk i et drepende tempo (sett fra Bæregs og mitt synspunkt). Vi hadde teknisk hvil og lettelser i antrekk etter halvgått løp, BRA!

Leirplassen

Leirplassen lå i åpen furuskog 1,5 km fra Orderudfeltet (UTM 32V 06265 66492). Det var godt underlag og brukbare teltplasser, samt rikelig med tørre vindfall. Vann fantes ingen steder, og hele leiren var et helt klart ikke-sted.

Det første forslag til leirplass var blitt forkastet på grunn av stor trafikk og tømmerdrift.

Eablering av leir

Arve Baarlie hadde dratt opp en del fellesutstyr, og resten kom raskt på plass med konfirmantene.

Hva som skjedde de neste to timene har jeg et uklart bilde av. Det meste av min tid ble tilbrakt i mørket på jakt etter teltstenger, snor - og egne mannskaper. Konfirmantene gjorde en stor innsats for å komme under tak.

Noen av lederne hadde boso under en presenning ved kokeplassen. Undertegnede og Bæreg sov utenfor leiren.

Undertegnede gikk til ro før kveldssamling kl. 21.30. I løpet av kvelden var Martin Ulvestad bortom, og foreslo at jeg skulle velge et lunere leie, og spurte om jeg hadde alt jeg trengte.

Lørdag

Leiren våknet til liv på vanlig vis, de første var oppe ca. 7.

En av konfirmantene var under gyvelbusken, og ble fulgt hjem til døra av Håkon Bæreg. Denne karen slet med noe vi ikke klarte å fange opp og ta oss av, men Martin Ulvestad fortalte at han hadde fått sove mellom lederne, og hadde trivdes med det.

Etter frokost, var det postløp alle RICO's mannskaper deltok som postmannskap.

Minus for mangel på mottak i målområdet. Hvordan det gikk ute i løypa vet undertegnede ikke. (Var i leiren og dyrket syken.)

Tur til Igletjern ble ledet av Tomas Børke. Samtlige RICO's mannskaper fikk det påfallende travelt med å "fikse ting". Noen hentet vann, som var så gult at ingen torde drikke det. Undertegnede var for syk til å bli med.

Patruljenes bibelstudium falt ut.

Ettermiddagen gikk for det meste til snøballkrig og sløving ved bålet. Erik Jahr Berg og Martin Ulvestad dro i gang leker, men konfirmanter er en treg materie.

Ca. 6 mann i avgang før kvelden, tre "måtte" dra (av meg ukjente grunner), tre dro fordi det var like greit. De la sammen og bar ned ett telt.

Kvelden ble avsluttet med andakt over "den fortapte sønn". Det ble ikke satt rosignal, men det var stille i leiren. Noen konfirmanter satt muligens ved bålet hele natten.

Søndag

Våkning til vanlig tid.

Konfirmantene var meget effektive til å rydde og pakke leiren. Ytterligere noen konfirmanter "måtte" hjem før tida. De var med å pakke og bære ut. Andakt om Maria budskaps dag, om Jesus som måtte bli sant menneske. Ved utbæring, prøvde vi å kjøre to teltsekker på et akebrett. Det lykkes ikke særlig godt, Arve Baarlie og Martin Ulvestad gikk tilbake, og fikk lasset ut.

Oppsummering

1. Vi var velsignet med uvanlig skautamme og sjøldrevne konfirmanter, som gjorde mye på egen hånd.

2. Været var godt

3. RICO's mannskaper glimret mest ved sitt fravær.

4. Martin Ulvestad imponerte med sin omsorg.

Merknader om utstyr:

1. Samtlige primuser trenger vedlikehold

2. Teltstengene må sorteres og gåes gjennom (bare rot!)

3. Taukassa må gjennomgås, og alle 5m-snører komme med på øvelsene

4. Tynnerdunken er *ikke, gjentar ikke brennbar*

Arne Andersen

Ricor

Konfirmantøvelse II

27.03-29.03 1998

Blaker og Aurskog konfirmanter.

Øvelsesledelsen for denne konfirmantøvelsen bestod av: Jan, Arne, Erik W, Steinar, Arnstein og Thomas W.

Øvelsen var lagt til Kvevli.

Oppmøte i krysset til Promilleveien kl.18.00. Tilsammen møtte det opp 20 konfirmanter. Leiren var ferdig rigget kl.19.00. Fire telt og bål var da rigget til av fem konfirmantgrupper med en leder på hver gruppe.

Fredags kveld hadde Steinar kveldssamlinga. Konfirmantene lå i posene sine 23.30. Og etter et brøl fra Tosterud ble det stille.

Neste morgen ble det mat av alle varianter før Erik W. fikk ordet og holdt sin morgensamling. Etter et opphold i programmet med erte- skyting og kremering av erteskytere kom Arne. Vi gikk da sammen i gruppene fra i går og spredte oss rundt i skogen for å ha kreativt bibel- arbeid. Så var det mat og lek før fremføringen av bibelarbeidet tok til.

Mat – igjen, og kveldssamling ved Jan. Litt mørkegjemsel ble det også tid til før man skulle legge seg.

Søndag morgen var vi tidlig på'n for at Blakerkonfirmantene skulle få forberedt seg til gudstjenesten. Aurskogkonfirmantene ble igjen og tok det meste av nedriggingen, før de også møtte til gudstjeneste i Blaker.

Etter gudstjenesten ble øvelsen avsluttet.

Konfirmantene stakk til skogs

Bildetekster:

TIL SKOGS: Konfirmantene i Aurskog og Blaker fikk undervisningen rundt bål og grantrær i helga. (Begge foto: Rune Danielsen)

I TELT: Sigbjørn Andersen (fra venstre), Silje Berntsen Bogen, leirsjef Jan Granly, Benedikte Høgnes Syversen og Henry Isaksen trives i telt.

Av Rune Danielsen Romerikes Blad 30. 03. 1998

MORK: Konfirmantene fra Aurskog og Blaker fikk undervisning i utradisjonelle omgivelser da de i helga rømte til skogs.

Etter to døgn med svette og bålukt bar det rett til gudstjeneste.

- Det kuleste er å treffe nye folk, sier Benedikte Høgnes Syversen, konfirmant fra Aurskog.

For første gang er konfirmantene fra Blaker på tur sammen med Aurskogkonfirmantene. Det var den kristne friluftsgruppa RICO som tilbød Aurskog menighet å ta med seg konfirmantene til skogs.

Menigheten takket ja og i helga samlet 30 konfirmanter og ledere seg rundt leirbålet i de dype skoger ved Mork.

- Det kjedeligste er bilbelsam-lingene, de blir litt langtekkelige, fortsetter Benedikte. Leirsjef Jan Granly føyer til at de ikke bare har «tradisjonelle» bibeltimer, men at konfirmantene selv bidrar med innslag til undervisningen.

- I dag har vi plukket ut stykker i Bibelen som vi har dramatisert og skal framføre for hele flokken senere i kveld, forteller Sigbjørn Andersen.

Kaldt på beina

Etter en natt i knappetelt kunne konfirmantene godt tenkt seg at det hadde vært litt varmere om nettene.

- Det var nok rundt null grader i natt, eller kanskje en aldri så liten minusgrad. Det lå nemlig et tynt islag i vannbeholderne når vi stod opp i dag tidlig, bekrefter leirsjefen.

Men de klager ikke, for gjennomgangstonen er at de synes det er gøy å være på tur. Så langt har noen allerede klart å gå seg vill, andre har fryst litt og noen har forelska seg, eller i hvert fall blitt litt betatt. Konfirmantene visste at det kunne bli litt kaldt, men turen var frivillig og de forteller selv at de hadde valget mellom å gå på diskotek på Bjørkelangen og skogstur.

RB 30/3 98

TIL SKOGS: Konfirmantene i Aurskog og Blaker fikk undervisningen rundt bål og grantrær i helga.

(Begge foto: Ru

Konfirmantene stakk til skogs

Av Rune Danielsen
MORK: Konfirmantene fra Aurskog og Blaker fikk undervisning i utradisjonelle omgivelser da de i helga rømte til skogs.

Etter to døgn med svette og bål-lukt bar det rett til gudstjeneste.

– Det kuleste er å treffe nye folk, sier Benedikte Hognes Syversen, konfirmant fra Aurskog.

For første gang er konfirmantene fra Blaker på tur sammen med Aurskogkonfirmantene. Det var den kristne friluftsgruppa RICO som tilbød Aurskog menighet å ta med seg konfirmantene til skogs. Menigheten takket ja og i helga samlet 30 konfirmanter og ledere seg rundt leirbålet i de dype skoger ved Mork.

– Det kjedeligste er bibelsamlingene, de blir litt langtekkelige, fortsetter Benedikte.

Leirsjef Jan Granly føyer til at de ikke bare har «tradisjonelle» bibeltimer, men at konfirmantene selv bidrar med innslag til undervisningen.

– I dag har vi plukket ut stykker i Bibelen som vi har dramatisert og skal framføre for hele flokken senere i kveld, forteller Sigbjørn Andersen.

Kaldt på beina

Etter en natt i knappetelt kunne konfirmantene godt tenkt seg at det hadde vært litt varmere om nettene.

– Det var nok rundt null grader i natt, eller kanskje en aldri så liten minusgrad. Det lå nemlig et tynt islag i vannbeholderne når vi stod opp i dag tidlig, bekrefter leirsjefen.

Men de klager ikke, for gjenomgangstonen er at de synes det er gøy å være på tur. Så langt har noen allerede klart å gå seg vill, andre har fryst litt

og noen har foretst seg, eller i hvert fall blitt litt betatt.

Konfirmantene visste at det kunne bli litt kaldt, men turen var frivillig og de forteller selv at de hadde valgt mellom å gå på diskotek på Bjørkelangen og skogstur.

– Egentlig var det flere som hadde meldt seg på, men så trakk de seg, sikkert for å gå på disko'n, smeller det fra noen av konfirmantene som sitter rundt leirbålet.

Pasta til middag

Konfirmantene må selv sørge for maten, som varierer fra brente pølser via lapskaus til pasta på boks.

– Det er liksom noe av sjarmen med det å være i skogen. Her sover vi litt, så spiser vi litt, så leker vi litt og gjør det som faller oss inn, forteller Steinar Tosterud, en av hovedlederne. Søndags morgen var det slutt på skogstilværelsen og turen skulle avsluttes med gudstjeneste.

I TELT: Sigbjørn Andersen (fra venstre), Silje Berntsen Bogen, leirsjef Jan Granly, Benedikte Hognes Syversen og Henry Isaksen trives i telt.

- Egentlig var det flere som hadde meldt seg på, men så trakk de seg, sikkert for å gå på disko'n, smeller det fra noen av konfirmantene som sitter rundt leirbålet.

Pasta til middag

Konfirmantene må selv sørge for maten, som varierer fra brente pølser via lapskaus til pasta på boks.

- Det er liksom noe av sjarmen med det å være i skogen. Her sover vi litt, så spiser vi litt, så leker vi litt og gjør det som faller oss inn, forteller Steinar Tosterud, en av hovedlederne. Søndags morgen var det slutt på skogstilværelsen og turen skulle avsluttes med gudstjeneste.

Øvelse Orre

24.04-25.04 1998

Som vanlig var oppmøtet for orrøvelsen på Lierfoss Samvirkelag. Derfra hadde vi felles avreise inn til vår kjære orre-myr på Mangen. Fellesutstyr ble fordelt og innmarsjen tok til.

Vel fremme merket man at det var tatt med for lite presenninger til gapahuken. Wilter'n og Granli'n returnerte derfor til Aurskog for å hente flere.

Kvelden gikk med til å rigge gapahuken og spise. Etterpå ble det kveldssamling ved Arne med en "bli-kjent-runde" som innledning.

Etter at samtlige av deltakerne var under presenningen klarte en kjøter av ei bikkje å gjøre så kraftig at skyene sprakk og regnet formelig fosset ned.

Lørdags morgen var stille og mutt. "Hanar" had left the building. Lederne var snarrådige og besluttet å avslutte leiren på et tørt sted. En time senere inntok hele gjengen Prestegården i Aurskog. Erik W. gav oss en mektig andakt før vi rundet av med boller og saft fra Målfrid Fjelde.

Deltakere: Arne, Erik W, Martin, Silje, Jan, Ingvald, Stine, Turbo (Voff!)

Barfrost 98

11.-13. 11. 1998

Busåsen (“Høyde 381”) Mangen Aurskog-Høland

Øvelsesledelse: Rickant Tomas Wilter, Rickist Silje Haavet, Rickett Martine Grønlund

Øvelsen begynte med oppmøte på Lierfoss 1730 fredag kveld. Steinar Tosterud måtte gi fra seg bilen til sønn sin, så Håkon Bæreg overtok ansvaret for å kjøre hengeren med fellesutstyr. Det gikk fint til vi tok av fra veien til Nordmangen, og begynte på bomveien opp mot Busåsen.

Det var kommet 10-15 cm sne, og når vi måtte stoppe i en motbakke rett innenfor bommen, satt bilen til Håkon bom fast. Heldigvis var det med en annen bil, som var bedre skodd, så etter mye strev fikk vi omplassert hengeren.

Etter et langt rally på halvbrøytet vei, var det bråstopp 7-800 m fra leirplassen. Først bar det et stykke på stupbratt, men god vei opp til Busåsetra. Derfra skulle vi gå skauleies til “Høyde 381”.

Tomas langet ut i det han mente var riktig retning, men så bar det ned, ikke opp. Til slutt, måtte vi ty til satelitt-navigering. Da viste det seg at vi sto med målet 250 m rett babord, men det var en omtrent loddrett fjellvegg mellom oss og målet. Derfor, måtte vi omvende oss, og dra tilbake til setra før vi fant den smale vei som bar til himmels.

Langt og bratt var det, så det var nesten så RICO hadde blitt uten Ricoster i fremtiden. [Alle tre Ricoster Steinar Tosterud, Håkon Bæreg og Arne Andersen(nyutnevnt) deltok på øvelsen. Og alle ankom leirplassen med tunga som slips.]

Utsikten fra leirplassen var et syn verd, vi lå ved et trigonometrisk punkt, derav navnet “Høyde 381”. Bjørkelangen og Lierfoss lyste i tåka under oss. Teltpllassene vi fant i mørket kunne ha vært bedre, i jenteteltet var det småpuklete, i gutteteltet var det bare to trinn.

Ricost Tosterud og vår nyutnevnte Ricor Erik Wilberg kom etter at teltene var satt opp. Ricoren er for tida sivilarbeider og husvert på Fossheim, så han ble heftet av å ta i mot folk der ute. De hadde også visse vansker med å finne oss, for de forstod ikke at den mannshøye skogen var det Tomas kalte hogstfelt.

Silje fikk sin ilddåp som predikant i RICO fredagskvelden. Det gikk meget bra til tross for at hun måtte snu om på andakten på få minutters varsel. (Hadde ventet seg et yngre publikum.)

Lørdag morgen var tåkete etter en til dels uggen natt. Derfor fikk vi ikke se stort av den utsikten vi var lovet. Til gjengjeld, tok Tomas oss med ned i en dal med grov granskog. Noen av trærne var så digre at vi måtte være to for å ta rundt dem.

Tilbake i leiren, diskuterte vi teologi, men kom i stort sett ikke videre enn til skapelsen. Det var mange som ikke viste hvordan ei osteklokke så ut, så vi demonstrerte Himmelen som skilte vann fra vann med en snudd kopp i en kjele med vann. Plopp, der kom Syndfloden!

Da det var blitt mørkt, hadde vi refleksløp. Det vil si en sporlek der løypa er merket med refleksbrikker.

Silje og Martine hadde lagt et stort arbeid i både opplegg og utlegg. Løypa gikk over stakk og stein, med innlagte blindspor, slik at ingen skulle kunne følge fotspor i sneen.

Enkelte poster var så vriene at de nesten ertet magesår på enkelte, men i bunn og grunn var løypa fint lagt opp. Kort sagt, refleksløp er en fin øvelse, som vi gjerne kan bruke om igjen.

Tomas Wilter holdt kveldssamling lørdag.

Søndag stod vi tidlig opp for å rekke gudstjenesten i Aurskog kirke.

Leiren var raskt revet, og det gikk ganske radig nedover bakkene til Busåsetra. Der så vi på rester av et elgkadaver. Om det var rester etter tjuvslakt, eller lagt ut til reveåte var ikke godt å si.

Vi kom til kirke i god tid, og etter gudstjenesten var øvelsen over.

Kjære alle sammen!

Nå starter Rico's bønnetjeneste!

Denne tjenesten er ment til å være til hjelp for alle RICOs medlemmer, slik at man kan få litt hjelp til å be for personer eller ting. Man skal ha muligheten til å be for andre eller seg selv når man ikke orker tiler man synes det er vanskelig a be.

HUSK!: INGEN TING ER FOR LITE ELLER FOR UBETYDELIG FOR GUD!!!

Det er jeg som kommer til å ha hovedansvaret for denne tjenesten, noe jeg gleder meg til. Men jeg kommer til å ha mulighet til a kunne ringe til noen flere slik at det er flere i Rico som hjelper hverandre å be.

Bønneemnene dere kommer med må dere selv avgjøre om dere vil at flere skal vite om, eller om dere ønsker at bare jeg skal be for akkurat det bønneemnet (i slike tilfeller vil jeg ha taushetsplikt).

Mange klemmer

Maria

Send denne slipp til (eller et brev):

Maria Væråmoen, Furulundveien 36, 1920 Sørumsand. Eller ring: 63829820

Bønneemnet er:

Navnet mitt:

Merknader:

November 1998

Pinseøvelse

29.05-31.05 1998

Årets pinseøvelse startet med samling på Lierfoss Samvirkelag. Derfra dro vi inn til Mangen

Årets pinseøvelse skulle bestå av en sykkel-tur på Mangen så alle unntatt Arne hadde sykkel med. Før leiren ble rigget var noen så heldig å se en forvirret elg.

Lørdagen kom og dagens sykkeletappe skulle gå fra forbi Mangen kapell og tilbake. Med andre ord rundt Mangensjøen. Vel tilbake i leiren, etter en fin sykkeltur i strålende vær var det mat som stod for tur. Noen prøvde seg også på å bade, men alle var vi enige om at vannet det var kaldt.

Arne kom tilbake fra sin tur, han hadde gått til Sootkanalen, geleidet av GPS'en. Med middagen godt nede i magen bestemte også vi andre oss for å ta turen til Sootkanalen.

Vel og merke på sykkel. Vi kom da borti en aldri så liten skogsbrann, men brannvesenet var der og i god gang med slukning. Altså – ingen fare.

Søndag ble leiren avsluttet, og alle deltakerne håpet en slik tur ville bli aktuell en annen gang og.

Deltakere: Erik JB, Jan, Arne, Knut Olav, Stig, Linn Therese, Silje og Lena__

Her slutter Lena Løvaas å skrive

Øvelse Orre 1999

Hærfangen 23.-25. 04. 1999

RICO

Storgt. 48
2000 Lillestrøm

Ricost II Arne Andersen
Stalsberg trr. 14
2010 Strømmen
Telefon 63 81 62 47

Strømmen 25.04.99

Til Thomas Wilter

Angående helgas øvelse.

For det første, vil jeg si at jeg liker meg i trange daler, slike som den ved Hærfangen. Det er artig når du nesten kan ta i fjellet på begge sider.

Denne øvelsen har også vist at en kan få skikkelige utfordringer uten å måtte bruke tid og penger på å reise til turiststrøk som Vassfaret eller Jotunheimen.

Løypa var god for den guttaturen denne øvelsen endte opp som, men en slik tur vil være for hard i vanlig RICO-regi. Hverken Steinar eller jeg ville ha særlig godt av den, og vi har antakelig også flere medlemmer som er mest vant til å slite buksebaken.

Fem kilometer pr. dag er i utgangspunktet ikke ille. Men når det blir som på lørdag, at vi bruker omtrent halvannen time på 600 m, da blir det for stridt for en gammel krok. Fra vi forlot bilen fredag, til vi skiltes ved tømmerlunna, hadde vi gått nøyaktig 4 km.

Bakgrunnen for at jeg valgte å bryte.

For det første, viser en slik tur at jeg er blitt gammel og feit. Jeg var urven alt i utgangspunktet, med bæring av telt opp og ned ved Tævsjøen forrige helg, og en lang padletur med innlagt plumping på tirsdag.

Det ble for mye ur og motbakker for meg. Derfor bestemte jeg meg for å bryte, hvis vi kom til Søljudalen i tide til at jeg kunne rekke siste buss fra Løken. Hadde vi kommet frem en time senere, ville jeg ha satset på å fullføre. Det var et spørsmål om hvor mye jeg skulle presse meg. Det er tungt å gå på høygir hele veien.

Turen ned til hovedveien tok en snau time, der ble jeg plukket opp av en kamerat som skulle til Lillestrøm. Han hadde gjort en jobb på Løken, og var blitt heftet en time lenger enn ventet. Ut fra dine ord om Gideon, tar jeg det som et tegn på at det var rett av meg å bryte på lørdag. Han jeg fikk kjøre med hadde vært på Løken for å hjelpe en kollega, og hadde han blitt ferdig til rett tid, hadde han dratt forbi før jeg kom.

Lev vel!

Arne Andersen

Padleleir 1998

08.08.1998 - 15.08 Sillebotn Töcksfors

(Rekonstruert 2014)

Her er ikke mye å bygge på, bortsett fra loggen, og noen få bilder. Loggen ser slik ut:

08.08.1998 Sillebotn Abborholmen

09.08.1998 Sil 1

10.08.1998 Storön

11.08.1998 Kallarebunäset

12.08.1998 Fugleøya

13.08.1998 Fugleøya

14.08.1998 Støvelen (Kalvön)

15.08.1998 Töcksfors

Nedenfor slusene i Gustavsfors møtte vi en flåte seilende speidere. De hadde flotte båter, men vi tok ikke kontakt med dem.

På Kallarebunäset gikk vi på sopptur, og fant veldig mye kantarell. Har aldri sett så mye kantarell hverken før eller siden! Erik Wilberg ble fornærmet da undertegnede heller ville ha kantarell en hans lapskaus alla boks (bikkjemat).

08 Andersen

Steinar Tosterud fylte 50 år

29.08.1998 Vesle Garsjøen Mangenskogen

Han valgte å feire delvis i RICOs ånd med et lag ute ved Vesle Garsjøen. Til festen kom mange av RICOs veteraner, noen med familie og små barn. Det var bål, trekkspillmusikk og rikelig servering.

RICOs høstøvelse 17. 19. 9. 1999

Vestre Slidre (Skulle vært Besseggen)

Øvelsesleder: Ole Johan Stokstad

I løpet av fredag kveld, kom det et regnvær som det snaut har vært maken siden Noas dager planen var å ligge på campingplassen ved Myrli, ikke langt fra Gjendesheim. Men, da vi kom fram en gang mellom ti og halv elleve på kvelden, stod det meste av den småpuklede teltplassen under vann.

Ole Johan fikk forhandlet frem at vi kunne ligge på flatseng inne i bua på campingplassen, til samme pris som for teltplass, på betingelse av at vi forsvant tidlig lørdag morgen. Ryktet om at Stokstad hadde ei hytte i Vestre Sildre, på den andre siden av fjellet, gjorde at halve laget ikke hadde særlig lyst på campinglivet.

Ettersom det var klart at hyttefolket hadde de sterkeste meningene, bestemte vi oss for å dra til hytta, selv om det betydde en kjøretur på 6-7 mil i tåke og stummende mørke. Etter en till dels nervepirrende tur, spesielt fra bygda og opp i fjellet, var vi fremme ved Stokstads residens omkring halv to om morgenen. Det var et rommelig og velbygd hus, så samtlige 9 fikk sengeplass.

Da det lysnet lørdag morgen, var været klart, og vi så at hytta i tett ved vannet midtre Syndin. Etter forkost, lånte vi båt, og satte over vannet i to puljer. Målet var to topper på på Gilafjellet.

Første del av turen gikk i et friskt tempo, men etter å ha steget fra 950 til 1200 m på omkring en kilometers vei, syntes tre av oss at fjellufta ble vel tynn. Derfor, tok vi raskeste vei ned, og gikk rundt vannet til hytta. Vår tur var på ca. 6 km, og tok omtrent 5 timer. De som løp på toppene kom ned et par timer etter oss. Da hadde vi fruktsuppe klar til toppgrisene.

Om kvelden hadde vi at kveldsmøte, mer ble det ikke tid til. Det var planlagt en samling på fjellet, men den fait bort når en tredjedel av flokken trakk seg på halvveien..

Søndag leste Ole Johan søndagens tekst for vi reiste.

Kort oppsummert, tror jeg Gilafjell var et bedre alternativ enn Besseggen, fordi det var mulig å avbryte turen under veis. (Undertegnede hadde uansett ikke vært i form til å gå Besseggen, og ville blitt igjen ved Gjendesheim) Samtidig, tror jeg alle fikk en fjelltur de var tilfreds med.

To råd kom item under veis. For det første, bør en sikre seg overnatting under tak om en planlegger en ny fjelltur. Det er ikke lett å finne teltplasser rundt midnattstid om været er Hie, og vi har reist langt. Det andre er at turen med fordel kunne vært lagt noe tidligere på høsten, håp om bedre vær.

Arne Andersen

Ricost II

BAKGRUNNSMATERIALE FOR SAMTALE PÅ RICOS GENERALFORSAMLING ÅR 2000.

Nedenforstående stikkord kom fram på stabssamlingen på Fossheim i januar.
Vi ønsker at dette skal danne grunnlaget for en samtale om Ricos framtid på Generalforsamlingen.

STABENS RUNDE.

HVA VIL JEG MED RICO?

- Genuint kristent fellesskap.
- Være sammen over lang tid med lav støy
- Utvikle unge til hensyntagen og selvrealisering
- hensyn til hverandre og til naturen hjelp til å utvikle seg selv.
- Sterkere markering av Rico på kretsplan
- En plass for outsiders - skaumenn
- At det er enkelt å ta med folk ut
- Å utvikle seg selv åndelig
- Fint å oppleve ting sammen
- Et sted både for etablerte kristne og andre
- Slippe å oppleve kristelighetspress
- Få ro i sjelen
- At alle kan få møte Gud på de ståsted de befinner seg
- At folk slipper å være «kuule»
- Ønske at det var flere med
- Kjekt med praktisk opplæring
- Et kristen fellesskap av ungdommer
- Hjelp nye til Kristus - hjelpe til tro på Kristus
- Bevare og utvikle hverandre, både åndelig og menneskelig
- Virke i Guds natur
- Utfolde seg slik Gud har skapt oss
- Bli kjent med naturen
- Nå fram til mennesker som ikke finner seg tilrette i kirke og bedehus
- Hjelp mennesker til et godt liv
- Gi mot og styrke i at de er nyttig til noe
- Hjelp den som tror, til en aktiv bekjennelse og aktivt kristenliv
- Fokusere på personlig utvikling og modning
- Gi Ricos medlemmer en utdanning i kristen tro
- Rico som et diakonalt redskap
- Åndelig geriljavirksomhet
- Hvis noen trenger hjelp, kunne vi stille opp og gi hjelp til mennesker som trenger det
- Er Rico en sjødiggergruppe?
- Ta kontakt med de som ikke stiller opp
- Oppdatert telefonliste til alle
- Fadderordning

FRUSTRASJONER

- Liten rekruttering
- Gradene frustrerer - gradspres - noen kan ha behov for bare å være med i Rico uten å ta ansvar. Kanskje de har et annet sted de tar ansvar.
- Snakker mye tull på stabsmøter - digresjoner og vitser
- På tur - en noe merkelig samtalemåte, særlig blant de gamle
- For mye mimring av de gamle
- For mye bruk av kristelige formuleringer
- Vanskelig å snakke med de som er yngre enn en sjøl
- Tida strekker ikke til
- For mye negativ forkusering
- Ikke flinke til å ta vare på hverandre
- Mister kontakten med endel som har vært med i Rico
- At vi ikke tar vare på dem som kommer på Ricosamlingene
- Planlegger dårlig
- Fellesskapet kan bli noe oppsplittet på turene
- Deler for få opplevelser som kristen
- Stusslig at det er for lite folk
- Liten aktivitet på øvelsene
- Rico et tillegg til alt annet en er med på
- Divergerer i staben på alder og kultur
- Forskjellige måter å tenke på
- Frustrert over ungdommens holdningsløshet

IDEER OG SAKER TIL DRØFTING PÅ GENERALFORSAMLINGEN

<ul style="list-style-type: none">• Gradene• Fadderordninger	<ul style="list-style-type: none">• Planlegging• Stabsmøtene• Oppførsel på øvelsene	<ul style="list-style-type: none">• Rekruttering• Alder i staben
---	---	---

Gradene Det er gitt inntrykk av at man bør gå oppover i gradene.

Vi bør ikke avskaffe gradene, men vi bør forandre vår holdning til dem.

Forslag: Staben, inkludert rickostene, utnevner staben for neste skoleår

Staben består av: Ricor - rickein - rickant 2 stk - Ricki 2 stk

Rickostene kan tiltre staben, når de vil eller det er ønsket.

Rickistene er lederaspiranter for 1 år, som er villig til å få en lederopplæring for 1 år, under rickostenes ledelse.

(Se lovendringsforslag)

Teltprinsipp Ta opp begrunnelsen for prinsippet om hvorfor gutter jenter bor i hvert sitt telt.

Fadderordning *Hvordan tar vi oss av hverandre?

*Kontaktperson bør også være folk utenfor staben

*Bør ikke gi bekjed til de enkelte at han er fadder

Konklusjon: En i staben bør være fadderansvarlig, og bør ha ansvar for å be en av de gamle om å ha spesiell oppmerksomhet mot nye.

Rekruttering: *bør få med oss 4 hver av konfirmantene, slik at man ringer til dem før øvelsene

* De som er konfirmantledere ser hvem som har Rico-materiale i seg: Satser på 4 stk som man blir med på tur.

Planlegging

- Lage et semesterprogram med dato for øvelsene og med informasjon om Rico
- Opprette stilling som Info-sjef - PR-sjef i Rico
- Lage øvelsesledelsene for alle øvelsene for hele halvåret
- Øvelsesledelsen må evaluere turen og sende det til staben
- Innføre øvelsesrapport
- Øvelsesledelsen må ha minst 1 møte før hver øvelse
- Høstprogrammet bør være klart i mai for høsten
- Utsenderen må ha minst 3 dager på seg.
- Program for øvelsen bør være sendt ut minst 3 uker før øvelsen

Stabsmøtene Antall stabsmøter bør være færre - ca. 3 i semesteret -
1 stort stabsmøte med planlegging pluss 2 andre

PROTOKOLL FOR RICOS GENERALFORSAMLING

Mandag 13. mars 2000
Aur Prestegård

Tilstede:Erik Jahr Berg, Erik Wilberg, Thomas Wilter, Håkon Bæreg, Arne Andersen, Steinar Tosterud

Sak 1:GODKJENNELSE AV INNKALLING

Enstemmig godkjent.

Sak 2:OM GENERALFORSAMLINGEN KAN GJENNOMFØRES.

Generalforsamlingen er lovlig innkalt, og det var enighet om at generalforsamlingen kunne gjennomføres.

Enstemmig.

Sak 3:VALG AV MØTELEDER, REFERENT OG PROTOKOLLUNDERSKRIVER.

Møteleder:Steinar Tosterud

Referent:Steinar Tosterud

Underskrive protokollen: Thomas Wilter

Sak 4:ÅRSMELDING

Erik Wilberg orienterte muntlig. Han lager en skriftelig årsmelding som sendes ut seinere.

Sak 5:REGNSKAP.

Generalforsamlingen godkjente regnskapene med revisors merknader.

For 2000 fungerer Steinar Tosterud som kasserer for Rico-kanos regnskap, mens Margrethe Svendsen fungerer som kasserer for Ricos regnskap.

Erik Wilberg lager regnskapsoppsettet i samarbeid med revisor Ingvald Tjemsland.

Sak 6:REPRESENTANT TIL ROMERIKE INDREMISJONS ÅRSMØTE.

Arne Andersen er Ricos utsending til RI's årsmøte.

Sak 7:KONTINGENT FOR 2001.

Kontingenten for 2001 settes til kr. 150,-

Side2/3

Sak 8:LOVENDRINGER

ForslagNy tekst:

§ 4Staben, inkludert rickostene, utnevner staben for neste skoleår

Staben består av: Ricor - rickein - rickant 2 stk - ricki 2 stk

Rickostene kan tiltre staben, når de vil eller det er ønsket.

Rickistene er lederaspiranter for 1 år, som er villig til å få en lederopplæring, under rickostenes ledelse.

Medlemmene har rett til å komme med forslag og innstillinger til staben.

Enstemmig vedtatt

§ 5Ny tekstKrav til å bli offiser er følgende:

Bekjennende kristen.

1 år som rickist.

Unntak vedrørende lederopplæring kan gis av staben.

Enstemmig vedtatt

§ 7Ny tekst: Myndighet og ansvar fordeles etter følgende mønster:

Offiserer: Ricor-Rico's ansvarlige leder

Rickein-Nestkommanderende

Rickant-Ansvar spesialfelt

Ricki-Underoffiser

Ricoster: Rickost-Rico's oldermenn.

Menige: Rickist-offiseraspirant

Rickett-vanlig medlem

Ricostene har møte- og stemmerett i stabsmøtene, og leder stabskongressene.

Rickistene har møte- og talerett i stabsmøtene.

Enstemmig vedtatt

§ 9Ny tekst:

Nye medlemmer opptas fortløpende, gjennom året.

Enstemmig vedtatt

§ 10Ny tekst: Nye medlemmer framstilles på Generalforsamlingen

Nye offiserer innsettes ved forbønnshandling på Generalforsamlingen.

Enstemmig vedtatt

§ 11Ny tekst: Medlemmene betaler årlig en medlemsavgift som fastsettes av generalforsamlingen for neste kalenderår.

Medlemmer som ikke har betalt kontingent de to siste årene, strykes automatisk av RICO's medlemskartotek.

Offiserer må betale årlig kontingent for å være offiser.

Offiser som ikke betaler årskontingent, fratras vervet etter 1 advarsel. Staben kan innvilge fritak fra kontingenten etter skriftelig søknad.

Rico's lover.

Sist revidert 13/4 - 2000

§ 1 Formålet med Rico er tredelt:

* Å være ute i naturen

* Å skape et godt kristent fellesskap, gjennom bønn, bibellesning og samtale, og å vinne andre for Kristus.

* Å dyktiggjøre medlemmene til en praktisk og omsorgsfull omgang med naturen.

§ 2 RICO bygger på den evangelisk lutherske bekjennelses grunn.

§ 3 RICO står tilsluttet Romerike Indremisjon.

§ 4 Staben, inkludert rickostene, utnevner staben for neste skoleår.

Staben består av: Ricor - rickein - rickant 2 stk - ricki 2 stk

Rickostene kan tiltre staben, når de vil eller det er ønsket.

Rickistene er lederaspiranter for 1 år, som er villig til å få en lederopplæring, under rickostenes ledelse.

Medlemmene har rett til å komme med forslag og innstillinger til staben.

§ 5 Krav til å bli offiser er følgende: Bekjennende kristen.

1 år som rickist.

Unntak vedrørende lederopplæring kan gis av staben.

§ 6 RICO's organisering bygger på prinsippet om offiserer, befalingsmenn og menige.

§ 7 Myndighet og ansvar fordeles etter følgende mønster:

Offiserer: Ricor- Rico's ansvarlige leder

Rickein-Nestkommanderende

Rickant-Ansvar spesialfelt

Ricki-Underoffiser

Ricoster: Rickost-Rico's oldermenn.

Menige: Rickist-offiseraspirant

Rickett-vanlig medlem

Ricostene har møte- og stemmerett i stabsmøtene, og leder stabskongressene.

Rickistene har møte- og talerett i stabsmøtene.

§ 8 Aldersgrenser: En kan bli medlem av Rico fra det året en begynner i 8. klasse.

Mistealder for offiserer er 18 år (Gjelder ikke for rickister).

Mistealder for å bli Ricor er 20 år.

§ 9 Nye medlemmer opptas fortløpende, gjennom året.

§ 10 Nye medlemmer framstilles på Generalforsamlingen

Nye offiserer innsettes ved forbønnshandling på Generalforsamlingen

§ 11 Medlemmene betaler årlig en medlemsavgift som fastsettes av generalforsamlingen for neste kalenderår. Medlemmer som ikke har betalt kontingent de to siste årene, strykes automatisk av RICO's medlemskartotek.

Offiserer må betale årlig kontingent for å være offiser.

Offiser som ikke betaler årskontingent, fratas vervet etter 1 advarsel. Staben kan innvilge fritak fra kontingenten etter skriftelig søknad.

§ 12 Man trenger ingen spesielle kvalifikasjoner for å være med i RICO, men må til en hver tid rette seg etter gjeldende lover og regler.

Det gis adgang for menn og kvinner.

§ 13 Bruk av rusmidler i tjeneste er strengt forbudt, og fører til eksklusjon i minst 2 år.

§ 14 Generalforsamling avholdes en gang årlig.

Regnskap og årsberetning legges fram og behandles.

§ 15 Lover og lovendringer vedtas på generalforsamlingen med 2/3 flertall.

Forslag til lover og lovendringer må være staben i hende minst 3 uker før generalforsamlingen.

§ 16 Stabskongress avholdes to ganger i året, en gang like før generalforsamlingen.

Den andre i det halvår det ikke er generalforsamling.

§ 17 Hvis RICO skulle gå inn, tilfaller alle RICO's midler og eiendeler Romerike Indremisjon.

§ 18 Tap og skade på utstyr under RICO -tjeneste:

RICO er ansvarlig for eget utstyr

Personlig utstyr kan erstattes etter skjønn, hvis det har vært brukt som fellesutstyr.

Revidert på Generalforsamlingen 13/3 - 2000

RICO leier telthus på Aur Prestegård

For første gang i RICO's historie har vi fått eget telthus. Det havnet passende nok på Aur Prestegård. I gammel tid var det vanlig at de militære hadde telthus i nærheten av kirken. På Løken gamle kirkegård står visst telthuset ennå.

Det RICO fikk leie var et redskapsskjul bygget over en potetkjeller. Det måtte en del opprydding til før huset kunne taes i bruk. Dessuten, måtte dørene utbedres, slik at det ble mulig å låse. Etter hvert fikk vi også ei heisbar ramme, for å kunne henge teltene til tork.

Kort sagt var telthuset et tjenlig sted.

Det ble innbrudd der, og storteltet ble stjålet. Teltet minus teltpose ble funnet igjen like i nærheten. En ungdomsbande fra Aursmoen prøvde å gjøre krav på huset. De hadde vel holdt til der før vi satte det i stand. Slikt er en fare når hus ligger usynlig til.

AVTALE

MELLOM

STIFTELSEN AUR PRESTEGÅRD
OG
FRILUFTSGRUPPA RICO
ANGÅENDE

LEIE AV POTETKJELLER OG REDSKAPSSKJUL

Rico leier potetkjeller og redskapsskjul på Aur Prestegård for kr. 500,- pr. år

Ricos ansvar:

Rico rydder rundt huset, og holder teinungen nede.
Rico sørger for at dørene settes istand, og påsettes lås.

Rico har nøklene til bygget, og disponerer lokalene som lager for sitt utstyr.

Rico har ansvar for eget utstyr som oppbevares i bygningen.

Etter avtale kan Rico delta med dugnadsarbeid i forbindelse med vedlikehold av huset, såsom utskifting av vindskier og evt. maling etc.

Stiftelsens ansvar:

Holde evt. materialer og maling til vedlikehold av huset.
Stiftelsen har ansvaret for forsikring av bygget.
Stiftelsen har ikke ansvar for materiell som finnes i bygningen, tilhørende Rico.

Avtalen kan gjensidig sies opp med 3 måneders skriftlig varsel.

Leien betales etterskuddsvis innen utgangen av året.

Leieavtalen inngått Aurskog

For Rico

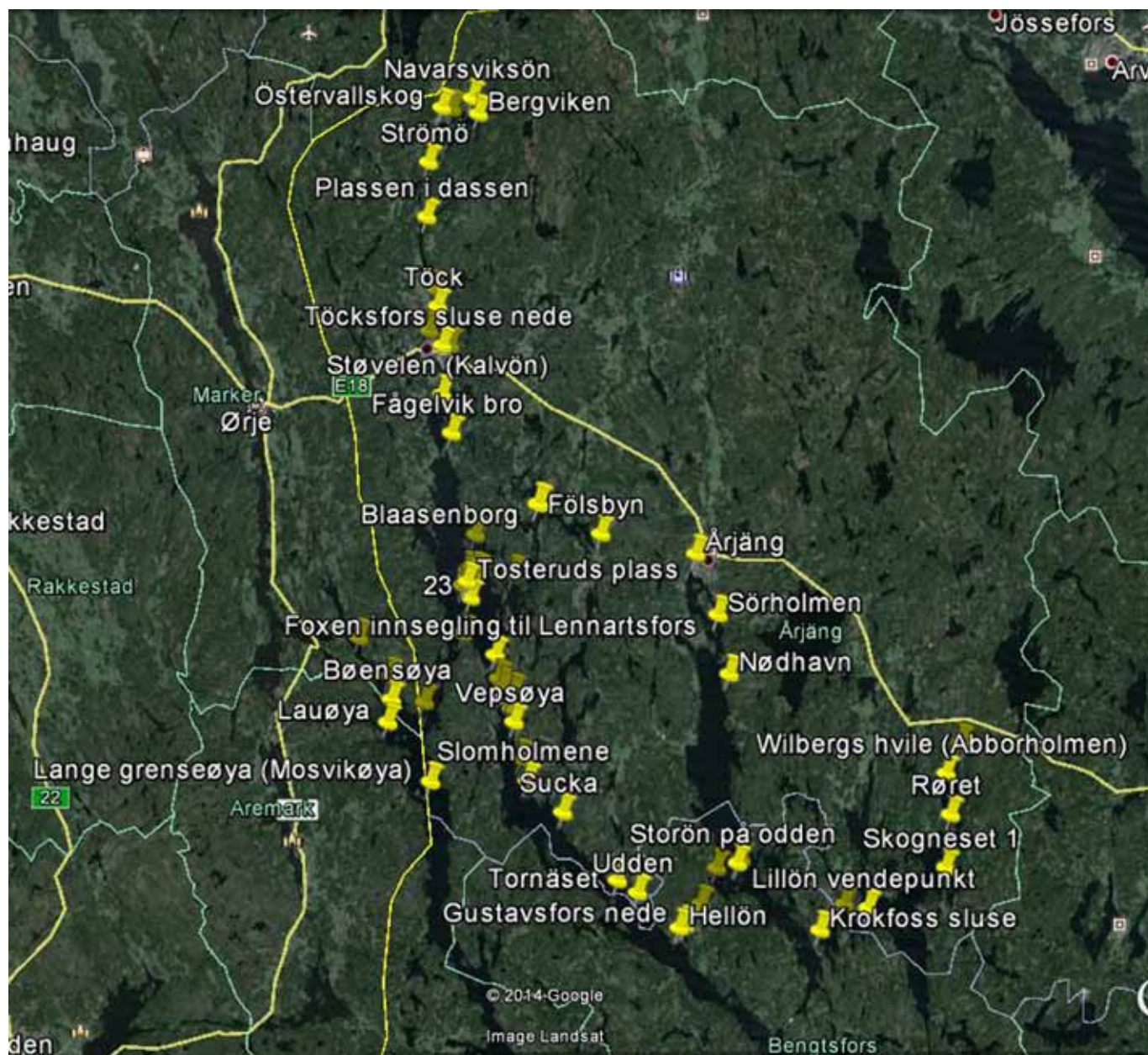
For Stiftelsen Aur Prestegård

Padleleir 2000

Årjäng - Töcksfors

Logg

- 05.08.2000 Årjäng Sørholmen
- 06.08.2000 Nødhavn Storön Nattpadling
- 07.08.2000 Udden nødhavn Sucka nattpadling
- 08.08.2000 Barholmen
- 09.08.2000 Fugleøya
- 10.08.2000 Fugleøya landligge
- 11.08.2000 Støvelen (Kalvön)
- 12.08.2000 Töcksfors

RICO's padleleirplasser

En liste over RICOs padleleirplasser

Posisjonene er registrert med GPS. Det ene systemet viser til rutenettet på svenske kart, det andre er posisjoner i grader minutter og sekunder.

Kartnavn	RICO navn	Easting ¹	Northing ¹	Latitude ²	Longitude ²	Bakgrunn
Brödraholmerna	23	1276.400	6589.200	N 59°21'50.3	E011°52'18.8	Ble engang spurt hvor vi hadde vært, og svaret var 23
Barholmen	Barholmen	1278.537	6582.230	N 59°18'09.6	E011°54'59.5	
Bergviken	Bergviken	1279.402	6618.545	N 59°37'42.0	E011°53'39.2	Leirplass med gapåhuk
-	Blaasenborg	1281.003	6594.500	N 59°24'49.8	E011°56'50.1	Oppkalt etter en eiendom tilhørende Jan P. Syse. Han hadde vært i hardt vær. Blaasenborg var et forblåst sted med fin sand/mjæle
Bærön	Bærön	1277.100	6593.000	N 59°23'54.1	E011°52'48.8	
Bøensøya	Bøensøya	1271.100	6583.500	N 59°18'36.3	E011°47'05.9	
Skromleholmene	Fjertholmen	1271.100	6584.900	N 59°19'21.4	E011°47'00.6	Bølgene laget lyd i en sprekk i fjellet.
Foxen vest av Lennartsfors	Foxen vest av Lennartsfors	1277.609	6585.628	N 59°19'57.4	E011°53'48.4	
Öa Långön	Fugleøya midt	1276.288	6590.500	N 59°22'32.0	E011°52'06.9	Fugleøya fikk navn etter en måkekoloni øst for øya
Öa Långön	Fugleøya N	1276.288	6590.800	N 59°22'41.6	E011°52'05.8	Fugleøya fikk navn etter en måkekoloni øst for øya
Fölsbyn	Fölsbyn	1284.702	6592.298	N 59°23'45.7	E012°00'52.0	
Fågelvik bro	Fågelvik bro	1276.098	6599.238	N 59°27'13.3	E011°51'22.0	Pass for fiskeoppdrett!
Trollön	Grenseøya	1273.084	6583.167	N 59°18'29.4	E011°49'12.3	Etter ei grenserøys på øya
Gustavsfors	Gustavsfors sluse	1288.732	6569.684	N 59°11'43.8	E012°06'26.4	
Gustavsfors	Gustavsfors sluse nede	1287.624	6568.478	N 59°11'02.9	E012°05'21.0	
Gustavsfors	Gustavsfors sluse oppe	1289.843	6571.715	N 59°12'51.3	E012°07'29.2	
Gysbu	Gysbu	1269.439	6587.380	N 59°20'38.1	E011°45'06.3	Landingssted
Hellön	Hellön	1287.276	6568.340	N 59°10'57.8	E012°04'59.6	
Öa Långön	Huset på Fugleøya	1276.402	6590.596	N 59°22'35.3	E011°52'13.7	Gammel fangsthytte
Kallarebuneset	Kallarebuneset	1278.539	6579.189	N 59°16'31.6	E011°55'10.9	
Navnløs holme	Klump	1275.889	6608.067	N 59°31'57.5	E011°50'35.4	
Krokfors	Krokfors nede	1295.735	6567.453	N 59°10'44.2	E012°13'54.2	
Krokfors	Krokfors sluse nede	1295.735	6567.453	N 59°10'44.2	E012°13'54.2	
Krokfors	Krokfors sluse oppe	1295.648	6569.730	N 59°11'57.5	E012°13'41.0	
Kyrkeviken	Kyrkeviken	1277.820	6618.982	N 59°37'53.1	E011°51'56.8	
Vikholmarna Ø	Kåtøya	1278.500	6582.300	N 59°18'11.8	E011°54'57.0	Det vokste noen praktfulle kåter på trærne
Mosvikøya	Lange grenseøya	1273.200	6578.300	N 59°15'52.7	E011°49'37.9	Denne øya lå langt sør for Grenseøya

Lauøya	Lauøya	1270.700	6582.200	N 59°17'53.6	E011°46'45.7	
Lennartsfors kanal	Lennartsfors kanal	1277.687	6584.181	N 59°19'10.9	E011°53'58.7	
Lennartsfors Lelong	Lennartsfors Lelong	1277.879	6583.658	N 59°18'54.4	E011°54'12.8	
Lillön	Lillön vendepunkt	1298.754	6568.527	N 59°11'24.0	E012°17'00.3	Peilepunkt
Navarsviksön	Navarsviksön	1279.097	6619.532	N 59°38'13.3	E011°53'16.0	Leirplass i sør, gapahuk i nordenden
Buås	Håpets havn	1291.646	6583.244	N 59°19'06.3	E012°08'42.7	Her lå vi i land og håpet at vinden skulle gi seg
	Patmos	1276.000	6579.500	N 59°16'36.8	E011°52'29.8	Skjær så vidt over vannet ved lavvann, Johannes på Patmos
-	Plassen i dassen	1275.704	6612.517	N 59°34'20.6	E011°50'06.8	Leirplass med latrine midt i leiren. (Latrinen ble med tida flyttet)
-	Romleskjær	1276.700	6590.500	N 59°22'32.7	E011°52'32.9	Måkeskjær, sted for romantiske møter...
-	Røret	1304.246	6573.668	N 59°14'19.1	E012°22'28.9	En kulvert det så vidt gikk å komme gjennom
Sillebotten	Sillebotten	1305.118	6577.823	N 59°16'34.6	E012°23'10.4	Landingsted
Skaven	Skaven vendepunkt	1297.345	6568.912	N 59°11'34.0	E012°15'30.5	Peilepunkt
Slomholmerna	Slomholmerna	1278.900	6577.921	N 59°15'51.4	E011°55'38.3	
-	Stakabu	1279.098	6590.396	N 59°22'34.0	E011°55'04.8	Oppkalt etter en gård i Høland. Å få nærkontakt med folkemøkk heter å staka seg. Helle plassen var minelagt med møkk.
Storön	Storön	1291.124	6571.879	N 59°12'58.9	E012°08'49.2	
Storön	Storön 3	1291.300	6572.200	N 59°13'09.5	E012°08'59.1	
Storön	Storön 4	1291.400	6572.200	N 59°13'09.7	E012°09'05.4	
Strömö	Strömö	1276.112	6615.845	N 59°36'08.7	E011°50'20.0	Leirplass ikke undersøkt
Kalvön	Støvelen	1275.718	6601.640	N 59°28'30.0	E011°50'48.9	Det første som møtte oss var en støvel på stang
Sucka	Sucka	1280.869	6575.834	N 59°14'47.8	E011°57'49.9	
Sörholmen Va Silen	Sörholmen Va Silen	1291.286	6586.870	N 59°21'02.6	E012°08'07.3	
Tornäset	Tornäset	1283.800	6571.500	N 59°12'33.4	E012°01'09.9	
Öa Långön	Tosteruds plass	1276.288	6590.189	N 59°22'21.9	E011°52'08.0	Sør på Fugleøya er det et skår i berget formet som et sete.

Tullön	Tullön	1275.800	6587.100	N 59°20'41.4	E011°51'48.8	
Töck	Töck leirplass	1275.798	6607.176	N 59°31'28.6	E011°50'33.0	Leirplass ikke undersøkt
Töcksfors Camping	Töcksfors Camping	1276.466	6604.574	N 59°30'06.0	E011°51'25.2	Landingsplass
Töcksfors nord	Töcksfors nord	1275.278	6605.560	N 59°30'35.5	E011°50'06.2	Nordre sluse, i sentrum
Töcksfors sør	Töcksfors sør	1276.001	6604.611	N 59°30'06.3	E011°50'55.6	Søndre sluse
Udden	Udden nødhavn	1284.954	6570.654	N 59°12'08.3	E012°02'25.5	
Sörvikar-holmarna Ø	Vepsøya	1278.400	6581.500	N 59°17'45.8	E011°54'53.6	Navnet kommer fra en episode med ei honningkrukke og et vepsebol
Abborholmen	Wilberg hvile	1304.209	6576.166	N 59°15'39.6	E012°22'18.5	Her la Erik Wilberg seg syk. Han ble forsøkt kurert med blåbær suppe
Östervallskog	Östervallskog	1277.213	6619.125	N 59°37'56.6	E011°51'17.6	Landingssted med søppelkontainer
Bråtholmen?	Östra Silen leirplass	1301.992	6596.941	N 59°26'46.0	E012°18'50.1	
Skogsneset	Östra Silen leirplass	1303.659	6570.522	N 59°12'36.6	E012°22'02.2	
Årjäng	Årjäng	1290.270	6590.649	N 59°23'02.7	E012°06'49.9	Landingsplass
¹ Waypoints Swedish Grid RT90						
² Waypoints hddd°mm'ss.s" WGS-84						

Skillsmissen

RICO er et barn av Romerike Indremisjon. I løpet av år 2000 ble det kjent at Indremisjonsselskapet og Santalmisjonen skulle gå sammen til NORmisjon fra 1. 1. 2001.

Fra den datoen fantes det ikke lenger noen Romerike Indremisjon. RICO valgte å melde seg ut av Romerike Indremisjon 31. 12. 2000, altså rett før overgangen til NORmisjon.

Grunnen til dette skillet var at det var vanskelig å se en plass for RICO i den nye organisasjonen. Vår organisasjon var for sær til å passe i et fast mønster.

Bruddet var passivt, RICO meldte seg *ikke* inn i NORmisjon. Samtidig, ble det understreket at: ”Rico vil vurdere tilknytning til NOR-misjon på et senere tidspunkt.

Rico ønsker videre å tilby Fossheim leirsted å leie Ricos utstyr til en rimelig pris.”

Flere av RICOs mannskaper som hadde reist som fritidsforkynnere i Indremisjon fortsatte denne tjenesten hos NORmisjon. Det gjelder blant annet Erik Wilberg, Ingvald Tjemsland og undertegnede.

08 Andersen

RICO

Ricor Erik Wilberg

Vilbergveien

2016 Frogner

Tlf: Jobb 23103746

Mobil 92490689

Rickein Thomas Wilter

Rick. Nordråksvei 28

1472 Fjellhammar

Tlf: 90185186

Kasser: Margrethe Svendsen

Oscars gate 1c

0352 Oslo

Tlf.: 22591213

Bankgiro: 1624.30.32095

Aurskog 29/11 - 00

REFERAT FRA EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING

Tid og sted: Tirsdag 28. nov. 2000 Aur Prestegård

Tilstede: Ole Johan Stokstad, Erik Wilberg, Arne Andersen, Steinar Tosterud,

Linn Therese Fjell, Martine Grønlund

Forfall meldt: Erik Berg

Historie:

Rico ble stiftet i 1975 og dermed innmeldt i Romerike Indremisjon

Økonomisk har vi fått billig lån til kanoer

Rico har også reklamert for padleleirene i Indremisjonens brosjyrer

Sak: TILSLUTNING TIL NORMISJON

Referat fra debatt: **Fordeler:**

Del av en større bevegelse

Markedsføring i organisasjonen

Markedsføring i organisasjonens brosjyrer

Få besøke organisasjonens ungdomsgrupper med orientering om Rico

Ulemper: Dersom Rico nedlegges går utstyret til NOR-misjon

Forslag: Rico melder seg ut av Indremisjonen fra og med 31/12 - 2000

Rico vil vurdere tilknytning til NOR-misjon på et senere tidspunkt.

Rico ønsker videre å tilby Fossheim leirsted å leie Ricos utstyr til en rimelig pris.

Vedtak: Rico melder seg ut av Indremisjonen fra og med 31/12 - 2000

Rico vil vurdere tilknytning til NOR-misjon på et senere tidspunkt.

Rico ønsker videre å tilby Fossheim leirsted å leie Ricos utstyr til en rimelig pris.

Vedtatt 4 mot 1 stemme

SAK 2 RICOS VIDERE FRAMTID

Referat fra samtalen: Blant de som var tilstede var det en positiv holdning til fortsatt virksomhet i Rico.

Helt konkret ble neste øvelse planlagt, og datoene for de andre tingene ble satt.

12. - 14. januar 2001: Vinterøvelse

Øvelsesledelse: Martine og Linn Therese

De spør Arnstein om han kan.

Søndag 11. februar 2001, Aur Prestegård : Ordinær generalforsamling

9. - 11. mars: Vinter/vår Sett av datoene.

Siste øvelse i 2000

Takk for sist Steinar

Herved avlegger jeg rapport fra siste øvelse.

Oppmøtet var, som du vet særdeles magert, men ricoren og jeg fikk en givende stund med pølser og prat nede ved Mangen før vi snudde hjem. Problemet er at vi akkurat nå er i en overgangsfase når det gjelder mannskap, men Erik og undertegnede er vel enige om at RICO bør fortsette som før, og ikke streve for mye for å holde på de gamle medlemmene.

Ellers, har jeg tenkt litt på offisersordningen:

Rickist: Befal under opplæring, har møterett på stabsmøte, skal være med å lede øvelser, men har ikke lov å være ansvarlig for øvelsen.

Ricki: Må være fylt 18 år, og gjennom opplæringen ha vist eget initiativ, og evne til å lede. Kan være øvelsesleder, men må ha med en ansvarlig offiser.

Rickant: Krav som til Ricki, men må i tillegg ha en praktisk bekjennelse, det vil si være i stand til å holde en andakt, eller lede et møte og sørge for at andre skaffer Guds ord. Kan være ansvarlig for en øvelse.

Ricor: Øverste ansvarlig for at ting blir gjort. (Det er ikke nødvendigvis det samme som å gjøre selv). Hovedansvarsområder; bekjennelsen og sikkerhet. Med bekjennelsen menes alt som kreves for at RICO skal bestå som et kristent fellesskap.

Rickein: Skal støtte og utfylle Ricoren.

Ricoster: Trer inn og fyller ut der det trengs.

Skulle det ellers være slik at RICO kano har noe overskudd å bli kvitt før jul, er det rikelig plass på konto 1310 16 36229 for slike bidrag.

God Jul

Med hilsen

Arne Andersen

RICO Rickost Steinar Tosterud, Boks 18, 1930 Aurskog

Tlf. 63863022/95244548. E-mail: steinar@tosterud.com

Rickein Erik Jahr Berg, Aamodtalen 16, 2008 Fjerdingby

Tlf. 63834366/90185186

Kasser: Margrethe Svendsen, Oscars gate 1c 0352 Oslo

Tlf.: 22591213 Ricos bankgiro: 1624.30.32095

REFERAT FRA GENERALFORSAMLING I RICO

SØNDAG 11. MARS 2001

Aur Prestegård

Tilstede: Erik Wilberg, Håkon Bæreg, Trond Chr. Mangen, arne Andersen, Silje Haavet, Linn Therese Fjell, Erik Jahr Berg, Steinar Tosterud, Thomas Wilter, Ingvald Tjemsland, Ole Johan Stokstad.

ÅRSMELDING: Årsmeldingen godkjent med enkelte mindre endringer.

Forslag for senere årsmeldinger: Staben bør legge fram en handlingplan for Rico, som behandles på Generalforsamlingen.

REGNSKAP: Regnskap og revisjonsrapport for Rico og Rico kano ble lagt fram og godkjent.

Rico kano er nå gjeldfri.

Forslag om at det for år 2001 kun føres ett regnskap ble vedtatt.

GODKJENNELSE AV STABEN:

Staben utnevnes til å sitte over sommeren 2001:

Rickost Steinar Tosterud overtar Ricoransvaret

Rickein Erik Jahr Berg

Ricki Linn Therese Fjell

Ricki Martine Grønlund

Rickist Trond Chr. Mangen

Erik Wilberg ble utnevnt til Rickost.

Staben ble godkjent av generalforsamlingen.

RICOS LOVER: Endring av Ricos lover:

§ 3 strykes

§ 17 omgjøres til: ”Dersom Rico skulle gå inn, oppretter Generalforsamlingen et fond for forvaltning av Ricos eiendeler.”

VALG AV REVISOR: Ingvald Tjemsland gjenvalgt som revisor.

KONTINGENT FOR 2002: Kontingenten settes til kr. 150,-

Ricost Steinar Tosterud trer av

RICO

Rickost

Steinar Tosterud

Boks 18,
1930 Aurskog
63854882/95244548
steinar@tosterud.com

Rickein Erik Jahr Berg
Nedre Rælingsvei 587,
2009 Nordby
Tlf.: 63834366/90185186

Kasser: Margrethe Svendsen
Oscars gate 1c 0352 Oslo
Tlf.: 22591213
Bankgiro: 1624.30.32095

Kjære Ricomedlemmer

Dette brevet er det siste med denne headingen.

På stabsmøtet den 10.10. 2002, fattet staben følgende vedtak:

Rickost Steinar Tosterud fratras ansvaret som daglig leder av Rico.

Ny stab utnevnes, og fungerer fram til Generalforsamlingen.

Generalforsamlingen må godkjenne utnevnelsen:

Ricor Stig Hildebrand

Rickein Petter Jahr

Rickant Erik Jahr Berg

Adresse og telefonnummer til den nye staben vil bli sendt ut sammen med nyttårsbrev og konftingent.

Dermed takker jeg for meg, og ønsker nye lykke til.

Jeg fortsetter som Rickost, og vil sikkert bli å se i noen sammenhenger.

Hilsen

Steinar Tosterud

Med dette brevet takket ricost Tosterud av. RICOs tyngdepunkt ble flyttet til Rælingen, der den nye staben kommer fra. Rickein Petter Jahr er sønn av RICOs første kaptein Per Pettersen. En ny generasjon har tatt over!

08 Andersen

Hedret for god og snarrådig innsats

Sørumsand: Vegard Stræde og Daniel Knutsen var raske til å skaffe hjelp da Tobias Bjerkomp Andersen falt ut i Glomma under en fiske tur i forbindelse med sommeraktivitetene på Sørumsand.

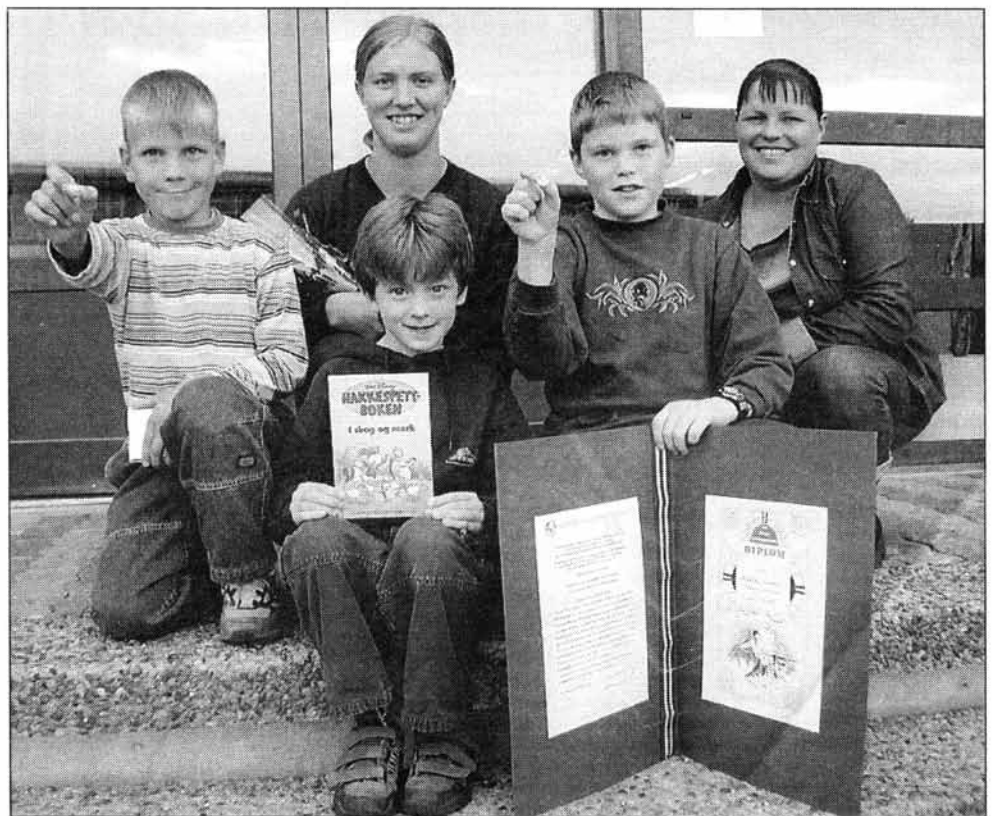
Tirsdag ble de to guttene og jenta som fikk Tobias opp av vannet, aktivitetsleder Margrethe Svendsen, hedret av Norges Livreddings Selskap.

– Vi er glade for at dere var så snartenkte. Det var det som reddet livet til Tobias. Vi er veldig stolte av dere, sa leder av Norges Livreddings Selskaps krets på Romerike, Hege Mathisen Haug under utdelingen av diplomer, blomster og Norges Livreddings Selskaps nål.

Snarrådig innsats

Det var 15. august, under en fiske tur i regi av sommeraktivitetene på Sørumsand, at uhellet var ute. Tobias sto ute på et svaberg da han skle og datt ut i Glomma. Redningsvesten som Tobias skulle hatt på seg, var glemt igjen på fritidsklubben. Snarrådigheten til Daniel og Vegard gjorde at historien fikk en lykkelig slutt. Mens Daniel rakte ut den hjemmelagde fiskestanga slik at Tobias fikk noe å holde i, ropte Vegard på hjelp. Aktivitetsleder Margrethe Svendsen var ikke langt unna de tre guttene, og kom løpende til da hun hørte ropene om hjelp. Det var også hun som fikk Tobias opp av vannet.

– Hadde ikke guttene vært så snarrådige kunne dette fort blitt veldig dramatisk. Heldigvis gikk det bra denne gangen. Det er vi veldig takknemlige for. Både guttene og Margrethe fortjener all den heder og ros de kan få,

Vegard Stræde (t.v.), aktivitetsleder Margrethe Svendsen og Daniel Knutsen ble hedret for god og snarrådig innsats da de reddet Tobias Bjerkomp Andersen (i midten) fra å drukne da han datt ut i Glomma under en fisketur i sommer. Leder av Norges Livreddings Selskaps krets på Romerike, Hege Mathisen Haug (t.h.), sto for overrekkelsen.
Foto: Anita Jacobsen

sier seksjonsleder for kultur i Sørum, Kari Gaalaas.

Livreddingskole?

Moren til Tobias, Gro Bjerkomp Andersen, er evig takknemlig for guttenes snarrådige innsats. Hun har nå et forslag til neste års sommeraktiviteter.

– En livreddingskole i forbindelse med disse aktivitetene tror jeg hadde vært bra. Da hadde ungene fått noen tips om hva de skal gjøre dersom uhellet er ute. Ikke alle hadde tenkt så langt

som Daniel og Vegard, sier Gro.

– Skjerpet rutinene

Kulturkontoret i Sørum er arrangør av sommeraktivitetene. Rutinene etter den dramatiske hendelsen er gjennomgått og skjerpet.

– Vi har skrevet opp nye rutiner og skjerpet inn på et par punkter. Det var en glipp at ikke redningsvesten var med. De nye rutinene vil bli gjennomgått sammen med lederne av sommeraktivitetene slik at dette ikke

skjer en gang til, sier Gaalaas.

– I tillegg har vi kjøpt inn en del redningsvester og sykkelhjelmer slik at ingen trenger å stå over en aktivitet dersom de har glemt dette hjemme, fortsetter hun.

I tillegg til ros, heder og diplomer fikk Daniel og Vegard tre års medlemskap i Barnas livreddingsklubb, mens Margrethe fikk ett års medlemskap i Norges Livreddings Selskap.

• ANITA JACOBSEN

Hedret for god snarrådig og innsats

Vegard Strode (t. v.), aktivitetsleder Margrethe Svendsen og Daniel Knutsen ble hedret for god og snarrådig innsats da de reddet Tobias Bjerkomp Andersen (i midten) fra å drukne da han datt ut i Glomma under en fisketur i sommer. Leder av Norges Livreddings Selskaps krets på Romerike, Hege Mathisen Haug (t.h.), sto for overrekkelsen. Foto: Anita Jacobsen

Sørumsand: Vegard Stræde og Daniel Knutsen var raske til å skaffe hjelp da Tobias Bjerkomp Andersen falt ut i Glomma under en fisketur i forbindelse med sommeraktivitetene på Sørumsand.

Tirsdag ble de to guttene og jenta som fikk Tobias opp av vannet, aktivitetsleder Margrethe Svendsen, hedret av Norges Livreddings Selskap.

- Vi er glade for at dere var så snartenkte. Det var det som reddet livet til Tobias. Vi er veldig stolte av dere, sa leder av Norges Livreddings Selskaps krets på Romerike, Hege Mathisen Haug under utdelingen av diplomer, blomster og Norges Livreddings Selskaps nål.

Snarrådig innsats

Det var 15. august, under en fisketur i regi av sommeraktivitetene på Sørumsand, at uhellet var ute. Tobias sto ute på et svaberg da han skle og datt ut i Glomma. Redningsvesten som Tobias skulle hatt på seg, var glemt igjen på fritidsklubben. Snarrådigheten til Daniel og Vegard gjorde at historien fikk en lykkelig slutt. Mens Daniel rakte ut den hjemmelagde fiskestanga slik at Tobias fikk noe å holde i, ropte Vegard på hjelp. Aktivitetsleder Margrethe Svendsen var ikke langt unna de tre guttene, og kom løpende til da hun hørte ropene om hjelp. Det var også hun som fikk Tobias opp av vannet.

- Hadde ikke guttene vært så snarrådige kunne dette fort blitt veldig dramatisk. Heldigvis gikk det bra denne gangen. Det er vi veldig takknemlige for. Både guttene og Margrethe fortjener all den heder og ros de kan få, sier seksjonsleder for kultur Sørum, Kari Gaalaas.

Livreddingsskole?

Moren til Tobias, Gro Bjerkomp Andersen, er evig takknemlig for guttenes snarrådige innsats. Hun har nå et forslag til neste års sommeraktiviteter.

- En livreddingsskole i forbindelse med disse aktivitetene tror jeg hadde vært bra. Da hadde ungene fått noen tips om hva de skal gjøre dersom uhellet er ute. Ikke alle hadde tenkt så langt som Daniel og Vegard, sier Gro.

- Skjerpet rutinene

Kulturkontoret i Sørum er arrangør av sommeraktivitetene. Rutinene etter den dramatiske hendelsen er gjennomgått og skjerpet.

- Vi har skrevet opp nye rutiner og skjerpet inn på et par punkter. Det var en glipp at ikke redningsvesten var med. De nye rutinene vil bli gjennomgått sammen med lederne av sommeraktivitetene slik at dette ikke skjer en gang til, sier Gaalaas.

- I tillegg har vi kjøpt inn en del redningsvester og sykkelhjelmer slik at ingen trenger å stå over en aktivitet dersom de har glemt dette hjemme, fortsetter hun.

I tillegg til ros, heder og diplomer fikk Daniel og Vegard tre års medlemskap i Barnas livreddingsklubb, mens Margrethe fikk ett års medlemskap i Norges Livreddings Selskap.

* ANITA JACOBSEN Indre Akershus Blad 17. 09. 2001

Margrethe Svendsen var ricki, og RICOs kasserer.

Seksbarnsfar og nødhjelper

Bent Rønsen forhandlet fri 26 gisler

Vi er stolt av deg, pappa

PÅ JOBB: Mens verden holdt pusten forhandlet Bent Rønsen med opposisjonens leder aktivitetstefor. Her viser i forrige hovedkvartal. (Foto: CRN)

— I avisen sto det at pappa var en helt. Det synes jeg også sier Brita Rønsen (7). Pappaen hennes, Bent Rønsen, kom på nyhetene verden over i sommer da han forhandlet fri 26 gisler i Kongo.

Tekst: Christine Kristoffersen
Foto: Christine Kristoffersen og CRN

Britas pappa har en svanlig jobb. Store deler av året tilbringer han i Afrika for å hjelpe folk som lider med.

Pappa Bent Rønsen (44) fra Sørum har jobbet i Afrika i mange år, men denne sommeren havnet han i nyhetssendinger verden over. Årsaken var at han forhandlet med geriljaen i Kongo. Takket være Bent og kollegaen hans fra Sverige, Dan An-

dersson, holdt geriljaen 26 gisler de hadde tatt til fange.

Føler seg beskyttet

Jeg ba til Gud for pappa hver kveld, forteller Brita. Det gjorde også mamma Gro og Britas fem søsken Benjamin (17), Niklas (16), Mirjam (14), Sabine (12) og Ester (11). Men ungene har ikke vært direkte bekymret. — Pappa gjør det Gud vil han skal gjøre. Det tror jeg Gud vil han skal fortsette med. Derfor tror jeg ikke pappa dør på jobb, sier Ester tillitsfullt. Pappa Bent har nok et litt annet syn på den saken. Han var at Guds frontsoldater ofte har dødd på post. Men på den annen side har seksbarnsfaren opplevd flere uforklarlige ting som har gitt ham følelsen av å være beskyttet.

— En gang vi kom kjørende, var en østet med maskingene i veikanalen og bakket. Etter litt tidsløpning lot vi ham få sine pl. Da vi hadde kjørt en stund, begynte han plutselig å rype av full hals. Det viste seg at han røp på en gang frontsoldater som lå i bakhold rundt neste

sving: «Ikke skyt på bilen, sønn, kommer nå. Jeg sitter på lasteplassen.»

Rydder barn

B i 1994 jobbet i grenselandet mellom Uganda, Rwanda og Uganda, et konfliktsområde i Afrika med skolebarn. Her finnes kongoleviske griljagrupe, flyktninger fra Rwanda og rebeller fra Uganda. Arbeidsgiveren hans er den norske hjelpeorganisasjonen Christian Relief Network (CRN), som han selv leder og har tatt initiativet til.

— Brita, som hater er styv år, vet godt hva pappa driver med. — Pappa tar små barn ut av fengselet i Uganda, forteller hun. — Hvordan klarer hun det? — Har får hjelp av Kenneth som bor i Afrika, svarer Brita forstandig.

— Å løse Uganda-fengsler for barn er ett av CRNs mange prosjekter.

— I løpet av fire og et halvt år har vi fått 1500 barn og unge ut av fengsel. Vi har sporet opp deres søsterne, familie og leget dem kjens igjen. Av 1500 er det bare to vi ikke har klart å finne familien til, forteller Bent.

Forferdelig mishandling

Det viste seg at det spesielt tre barn i Uganda som Brita

FAMILIEFAR: Pappa Bent endelig hjemme hos fra venstre Brita, Sabine, mamma Gro og Ester. Bak fra venstre: søstrene Benjamin, Niklas og Mirjam.

Fakta om CRN

Ikke mange har hørt om Christian Relief Network (CRN). I Norge har CRN bare to og en halv stilling. Resten av organisasjonen består av lokalt ansatte som bygger helsetestasjon, tar barn ut av fengsel, hjelper flyktninger fra Rwanda hjem igjen og gjenoppbygger ødelagte fjellveier.

Vil du vite mer om CRN, kan du besøke sidene deres på internett: www.crn.no. Det er også blitt skrevet en bok om organisasjonen: «Rwanda. Ansikt til ansikt med døden» av Halvard Sand.

De siste tre årene har UD og NORAD støttet CRN med 50 millioner kroner. CRN har også mange private givere i Norge. Har du lyst til å bidra? Bankkontonummeret er: 5005 06 02580.

TEKSTMELDINGER: Når Bent er på jobb i Afrika, sender fru s. Sabine, mamma Gro, Brita, Ester og Mirjam tekstmeldinger på mobiltelefon.

drøpt noen, og brukte barna som fagbokkremier. Da de tilfeldigvis ble funnet av noen som lotte etter kona si, klarer de ikke engang å si hva de het. Etter år i isolasjon hadde de mistet språket.

Føten ble ammekatt og søtt i fengsel. I dag bor barna på barneheim.

— De har hatt en usvofast fremgang med tanke på det de har vært gjennom. Nå jobber vi for å finne slektningene deres, forteller Bent.

Sender tekstmeldinger

Før noen måneder siden kildet nippet en kongolevisk griljagrupe en svensk mann, en krunner og 24 fra Thailand. Blide FN, kongoleviske og thailandske myndigheter og Den katolske kirke prøvde forvilt å løse gjenseldret.

Men ingen av dem kjente sam-

sløtt så godt som pappa Bent og hans svenske kollega Dan. I flere år har de hjulpet lokalbefolkningen med å bygge skoler, barnehager og sykkelstier. Det ga dem den tilliten de trengte for å gjøre den krevende forhandlingsjobben.

— Jeg var ikke noe redd for pappa. Men jeg var litt redd for at gjeldene skulle bli drept, sier Ester (11).

Pappa er glad for engasjementet barna viser. Han vet det ikke er lett for dem at han reiser så mye. Tekstmeldinger er en av måtene å holde kontakten på. I sommer fikk han denne beskjeden fra yngstejenta si: «Jeg har sett deg i avisa. De sier Bent Rønsen dukker opp. Jeg er glad for det. Jeg elsker deg. Jeg har fått meg en venn. Den får du være med å se til du klarer seg, Kona Brita.»

© 2005 Christine Kristoffersen og CRN

Vi er stolt av deg pappa

Seksbarnsfar og nødhjelper Bent Rønsen forhandlet fri 26 gisler

— I avisen sto det at pappa var en helt. Det synes jeg også! sier Brita Rønsen (7). Pappaen hennes, Bent Rønsen, kom på nyhetene verden over i sommer da han forhandlet fri 26 gisler i Kongo.

Tekst: Christine Kristoffersen Foto: Christine Kristoffersen og CRN

Britas pappa har en uvanlig jobb. Store deler av året tilbringer han i Afrika for å hjelpe folk som lider nød. Brita (7) er veldig stolt av ham.

Pappa Bent Rønsen (44) fra Sørum har jobbet i Afrika i mange år, men denne sommeren havnet han i nyhetssendinger verden over. Årsaken var at han forhandlet med geriljaen i Kongo. Takket være Bent og kollegaen hans fra Sverige, Dan Andersson, løslot geriljaen 26 gisler de hadde tatt til fange.

Føler seg beskyttet

Jeg ba til Gud for pappa hver kveld, forteller Brita. Det gjorde også mamma Gro og Britas fem søsken Benjamin (17), Niklas (16), Mirjam (14), Sabine (12) og Ester (11). Men ungene har ikke vært direkte bekymret.

— Pappa gjør det Gud vil han skal gjøre, å hjelpe folk. Det tror jeg Gud vil han skal fortsette med. Derfor tror jeg ikke pappa dør på jobb, sier Ester tillitsfullt.

Pappa Bent har nok et litt annet syn på den saken. Han vet at Guds frontsoldater ofte har dødd på post. Men på den annen side har seksbarnsfaren opplevd flere uforklarlige ting som har gitt ham følelsen av å være beskyttet.

—En gang vi kom kjørende, sto en soldat med maskingevær i veikanten og haiket. Etter litt rådslagning lot vi ham få sitte på. Da vi hadde kjørt en stund, begynte han plutselig å rope av full hals. Det viste seg at han ropte til en gjeng geriljasoldater som lå i bakhold rundt neste sving: «Ikke skyt på bilen som kommer nå. Jeg sitter på lasteplanet...»

Redder barn

Bent har siden 1994 jobbet i grenselandet mellom Kongo, Rwanda og Uganda; et konfliktområde i Afrika med ekstrem nød. Her finnes kongolesiske geriljagrupper, flyktninger fra Rwanda og rebeller fra Uganda. Arbeidsgiveren hans er den norske hjelpeorganisasjonen Christian Relief Network (CRN), som han selv leder og har tatt initiativet til.

Brita, som bare er syv år, vet godt hva pappa driver med.

—Pappa tar små barn ut av fengsler i Uganda, forklarer hun. — Hvordan klarer han det?

—Han får hjelp av Kenneth som bor i Afrika, svarer Brita forstandig.

Å tømme Ugandiske fengsler for barn er ett av CRNs mange prosjekter.

— I løpet av fire og et halvt år har vi fått 1500 barn og unge ut av fengsel. Vi har sporet opp deres nærmeste familie og bragt dem hjem igjen. Av 1500 er det bare to vi ikke har klart å finne familien til, forteller Bent.

Forferdelig mishandling

Det siste året er det spesielt tre barn i Uganda som Brita har tatt med i aftenbønnen sin; Prossy (7), Jennifer (5) og Henry (4). Da de ble funnet, sto de bundet til hvert sitt tre; de lignet mer på dyr enn på mennesker.

Det viste seg at det var faren deres som sto bak mishandlingen. Han hadde noen år tidligere drept moren, og brukte barna som fugleskremser. Da de tilfeldigvis ble funnet av noen som lette etter kua si, klarte de ikke engang å si hva de het. Etter år i isolasjon hadde de mistet språket.

Faren ble anmeldt og satt i fengsel. I dag bor barna på barnehjem.

— De har hatt en usedvanlig fremgang med tanke på det de har vært igjennom. Nå jobber vi for å finne slektingene deres, forteller Bent.

Sender tekstmeldinger

For noen måneder siden kidnappet en kongolesisk geriljagruppe en svensk mann, en kenyaner og 24 fra Thailand. Både FN, kongolesiske og thailandske myndigheter og Den katolske kirke prøvde fortvilet å løse gisseldramaet.

Men ingen av dem kjente området så godt som pappa Bent og hans svenske kollega Dan. I flere år har de hjulpet lokalbefolkningen med å bygge skoler, barnehjem og sykestue. Det ga dem den tilliten de trengte for å gjøre den krevende forhandlingsjobben.

— Jeg var ikke noe redd for pappa. Men jeg var litt redd for at gislene skulle bli drept, sier Ester Pappa er glad for engasjementet barna viser. Han vet det ikke er lett for dem at han reiser så mye. Tekstmeldinger er en av måtene å holde kontakten på. I sommer fikk han denne beskjeden fra yngstejenta si: «Jeg har set deg i avisa. De sto Bent Rønsen åså helt. De syns jeg sel åså. Jeg elsker deg. Jej har fått meg en venn. Den får du vente me å se til du kåmer jem. Kos Brita.»

Fakta om CRN

Ikke mange har hørt om Christian Relief Network (CRN). I Norge har CRN bare to og en halv stilling. Resten av organisasjonen består av lokalt ansatte som bygger helsestasjoner, tar barn ut av fengslene, hjelper flyktninger fra Rwanda hjem igjen og gjenoppbygger ødelagte fjellveier.

Vil du vite mer om CRN, kan du besøke sidene deres på Internett: www.crn.no. Det er også blitt skrevet en bok om organisasjonen: «Rwanda. Ansikt til ansikt med døden» av Halvard Sand.

De siste tre årene har UD og NORAD støttet CRN med 50 millioner kroner. CRN har også mange private givere i Norge. Har du lyst til å bidra? Bank-kontonummeret er: 5005 06 02580.

Bildetekster

PÅ JOBB: Mens verden holdt pusten forhandlet Bent Rønsen med gisseltagerne over satellitttelefon. Her inne i geriljaens hovedkvarter. (Foto: CRN)

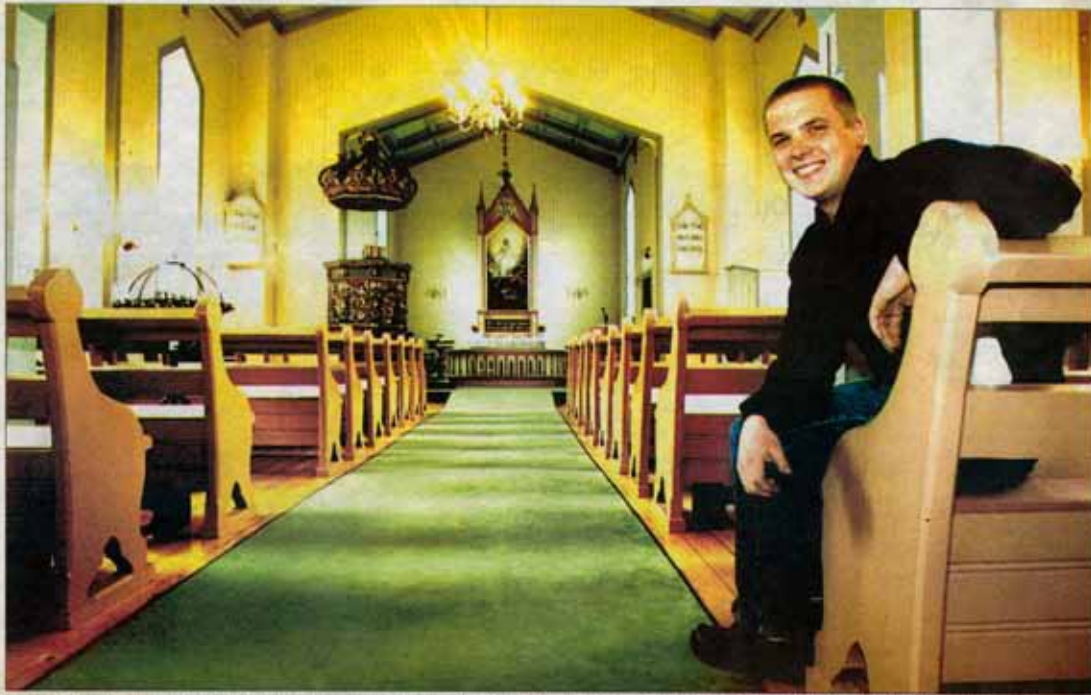
TEKSTMELDINGER: Når Bent er på jobb i Afrika, sender fra v. Sabine, mamma Gro, Brita, Ester og Mirjam tekstmeldinger på mobiltelefon.

FAMILIEFAR: Pappa Bent endelig hjemme hos fra venstre Brita, Sabine, mamma Gro og Ester. Bak fra venstre: storebror Benjamin, Niklas og Mirjam,

e-post: christine.kristoffersen@hm-media.no

Norsk Ukeblad NU nr. 38-01

Bent Rønsen var en av RICOs grunnleggere, og den første *ricor*, han overtok etter *major* Tosterud i 1976.

STILLER TIL VALG: - Jeg blir vel ikke akkurat kjendis av dette, tror Erik Berg (22). Valgkampen for menighetsvalget i Rælingen er svært annerledes fra et stortingsvalg.

Det ukjente valget

Nå er det menighetsvalg, uten at noen bryr seg noe særlig om det.

Erik Berg (22) fra Rælingen er en av ytterst få unge som stiller til menighetsrådsvalget på Romerike, og kanskje en av få som vet hva valget dreier seg om i det hele tatt. Men selv om Erik har hatt et nært forhold til kirka hele livet, har det slett ikke vært et langsiktig mål å komme inn i menighetsrådet. - Det er tvilsomt om jeg hadde stemt til og med, hvis ikke sognepresten hadde kommet på døra den dagen, sier han.

De færreste menighetene på Romerike har ungdomskandidater, men i Rælingen stiller to unge under 30 til valg. Det er ikke tilfeldig.

Overtalt av presten
Sogneprest Sjur Isaksen

har jobbet med saken, og har altså dratt hjem til folk for å overtale dem til å engasjere seg.

- Det er lettere å avslå et brev enn en direkte henvendelse, dessuten kan mange få mer lyst når de hører litt mer om hva menighetsrådene faktisk jobber med, sier han.

Selv om ikke rådene er så synlige for folk flest, har de et stort ansvarsområde og mye makt, i mange saker mer enn prestene har. Det er disse rådene som er det viktigste organet i menighetene, og bestemmer alt som ikke bør med teologiske spørsmål å gjøre.

- Blant annet kan de påvirke arbeidet retta mot barn og unge, og da er det viktig at det slutter

representanter på under 30 år der.

Ingen kampsaker
Erik har ingen kampsaker i lussparten av valgkampen. Faktisk driver han ikke valgkamp i det hele tatt, selv om alt skal avgjøres nå i dagene fram til neste søndag. Om han blir valgt inn, regner han med å bli tatt seriøst til tross for alderen.

- Jeg vil jo automatisk se ting fra et annet ståsted enn de andre, noe som er positivt. Det kan fort bli litt snevert om ikke de unge også blir hørt. Allikevel er det ingen tvil om at vi trenger de eldre og mer erfarne også.

- Han er opptatt av at det går an å engasjere seg i

menighetsarbeid selv om en ikke er på plass i kirka klokka elleve hver eneste søndag.

- Det kan jo bli i tidligere laget... Men må heller ikke gå i kirken hver søndag for å være kristen, men noen ganger kan det jo hende man har godt av å gjøre det.

Man må ikke gå i kirken hver søndag for å være kristen

Erik Berg

Framhever fellesskap
At kirken har noe å tilby også ungdom mener han bestemt, men innser at andre ting kan være mer fengende.

- Menigheten kan ikke skilte med å være kul eller kaste mye penger. Men det tilbyr noe som mange utige kan savne, nemlig en følelse av fellesskap, sier Erik.

Sogneprest Isaksen trekker også fram fellesskapsfølelsen som noe av det viktigste.

- Det treffer kanskje ikke de unges behov umiddelbart, men etter hvert tror jeg mange vil oppleve at det er behov for å delta på noe med et innhold. Mange unge opplever å mangle holdepunkter og får problemer med å navigere i livet. Da kan det være

godt å søke et fellesskap som gir trygghet og håp.

Fakta om valget

Når? Hvert fjerde år, i år fra 14-21 oktober

Hvor? I de enkelte menighetene, som regel i kirken etter gudstjenesten

Hvem kan stemme? Alle medlemmer av statskirken over 18 år som sogner til menigheten

Hvem kan stille til valg? Alle som har stemmerett

Kirkemøtets mål for aldersfordeling: 20 prosent av representantene

skal være under 30 år. Borg bispedømme som inkluderte Romerike klarte målet i valget 1997.

Proveordning: Sju innført i år i enkelte menigheter for å øke deltakerprosent, ved å legge menighetsrådsvalget samtidig som og i de samme lokalene som stortingsvalget i prøvekretnene i Borg bispedømme ekte oppløsningen fra 2,10 prosent i 97 til 6,49 prosent i år

Nå er det menighetsvalg, uten at noen bryr seg noe særlig om det.

Erik Berg (22) fra Rælingen er en av ytterst få unge som stiller til menighetsrådsvalget på Romerike, og kanskje en av få som vet hva valget dreier seg om i det hele tatt. Men selv om Erik har hatt et nært forhold til kirka hele livet, har det slett ikke vært et langsiktig mål å komme inn i menighetsrådet. - Det er tvilsomt om jeg hadde stemt til og med, hvis ikke sognepresten hadde kommet på døra den dagen, sier han. De færreste menighetene på Romerike har ungdomskandidater, men i Rælingen stiller to unge under 30 til valg. Det er ikke tilfeldig.

Overtalt av presten

Sogneprest Sjur Isaksen har jobbet med saken, og har altså dratt hjem til folk for å overtale dem til å engasjere seg.

- Det er lettere å avslå et brev enn en direkte henvendelse, dessuten kan mange få mer lyst når de hører litt mer om hva menighetsrådene faktisk jobber med, sier han.

Selv om ikke rådene er så synlige for folk flest, har de et stort ansvarsområde og mye makt, i mange saker mer enn prestene har. Det er disse rådene som er det viktigste organet i menighetene, og bestemmer alt som ikke har med teologiske spørsmål å gjøre.

- Blant annet kan de påvirke arbeidet retta mot barn og unge, og da er det viktig at det sitter representanter på under 30 år der.

Ingen kampsaker

Erik har ingen kampsaker i innspurten av valgkampen.

Faktisk driver han ikke valgkamp i det hele tatt, selv om alt skal avgjøres nå i dagene fram til neste søndag. Om han blir valgt inn, regner han med å bli tatt seriøst til tross for alderen.

- Jeg vil jo automatisk se ting fra et annet ståsted enn de andre, noe som er positivt. Det kan fort bli litt snevert om ikke de unge også blir hørt. Allikevel er det ingen tvilom at vi trenger de eldre og mer erfarne også.

Han er opptatt av at det går an å engasjere seg i menighetsarbeid selv om en ikke er på plass i kirka klokka elleve hver eneste søndag.

- Det kan jo bli i tidligste laget... Man må heller ikke gå i kirken hver søndag for å være kristen, men noen ganger kan det jo hende man har godt av å gjøre det.

Framhever fellesskap

At kirken har noe å tilby også ungdom mener han bestemt, men innser at andre ting kan være mer fengende:

- Menigheten kan ikke skilte med å være kul eller koste mye penger. Men den tilbyr noe som mange unge kan savne, nemlig en følelse av fellesskap, sier Erik.

Sogneprest Isaksen trekker også fram fellesskapsfølelsen som noe av det viktigste.

- Det treffer kanskje ikke de unges behov umiddelbart, men etter hvert tror jeg mange vil oppleve at det er behov for å delta på noe med et innhold. Mange unge opplever å mangle holdepunkter og får problemer med å navigere i livet. Da kan det være godt å søke et fellesskap som gir trygghet og håp.

Fakta om valget:

Når? Hvert fjerde år, i år fra 14-21 oktober

Hvor? I de enkelte menighetene, som regel i kirken etter gudstjenesten Hvem kan stemme? Alle medlemmer av statskirken over 18 år som sogner til menigheten

Hvem kan stille til valg? Alle som har stemmerett Kirkemøtets mål for aldersfordeling: 20 prosent av representantene skal være under 30 år. Borg bispedømme som inkluderer Romerike klarte målet i valget 1997.

Prøveordning: Ble innført i år i enkelte menigheter for å øke deltakerprosent, ved å legge menighetsrådsvalget samtidig som og i de samme lokalene som stortingsvalget. I prøvekretsene i Borg bispedømme økte oppslutningen fra 2,10 prosent i 97 til 6,49 prosent i år

Romerikes Blad 12. 10. 2001

ÅRSMELDING FOR RICO 2001

Rico er i 2001 blitt ledet av følgende:

Før sommeren: Arne Andersen, Erik Jahr Berg, Trond Christian Mangen, Martine Grønlund, Linn Therese Fjeld, Steinar Tosterud, rickostene.

Fungerende Ricor - Steinar Tosterud

Rickein - Erik Jahr Berg

Etter sommeren : Arne Andersen, Erik Jahr Berg, Stig Hildebrand, Isabell Wilhelmsen, Rut Granli, Steinar Tosterud, rickostene.

Fungerende Ricor - Steinar Tosterud

Rickein - Erik Jahr Berg

ØVELSER: Vinterøvelse 12. - 14. januar 2001 **Avlyst**
Orre-øvelse 27. - 29. april på Mangen
Pinseøvelse 1. - 3. juni. **Avlyst**
Padleleir 5. - 12. august
Konfirmantøvelse Lørdag 29. – søndag 30. september ved Høyby
Konfirmanter fra Aurskog
Barfrostkveld Fredag 2. november

Andre saker: **Rico-huset tar form, og utstyret er flyttet inn er.**

Kanoutleien har vært på det jevne. Vi er gjeldfrie.

GODKJENNING AV STABSKONGRESSENS UTNEVNINGER

UTNEVNING AV RICOR FOR 2002

Etter lang debatt, og hvor alle fikk spørsmål om mulighet for å ta Ricor-jobben, ble følgende vedtatt: Rickost Steinar Tosterud fungerer som Ricor foreløpig fram til høsten 2002.

UTNEVNING AV RICKOSTER: Ingen nye Rickoster ble utnevnt .

Rickostene er da følgende: Steinar Tosterud Ledelse av Rico
Arne Andersen Materialforvalter I
Håkon Bæreg
Erik Wilberg Materialforvalter II

UTNEVNING AV STAB MED ARBEIDSFORDELING

Rickein Erik Jahr Berg Nestkommanderende

Rickant-

Ricki Margrethe Svendsen Regnskap Rico

UTNEVNING AV RICKISTER

Følgende er spurt og har sagt seg villig, og er derved utnevnt til Ricister.

Stig Hildebrand Rælingen

Petter Jahr Rælingen

Isabell Wilhelmsen Sørumsand

Rut Granli Aurskog

Innkalling til Generalforsamling i Rico

Dato: Søndag 7. april 2002 kl. 14.00

Sted: Aur Prestegård.

Som tidligere meldt er Generalforsamlingen søndag 7. april.

Vi starter dagen med Familiegudstjeneste i Aurskog kirke kl. 11.00.

Det er fint om de som har uniformsskjorter møter i dem.

Etter gudstjenesten går vi opp i Prestegården for å nyte **felles middag**.

Selve generalforsamlingen begynner kl. 14.00.

Saker til Generalforsamling:

Valg av ordstyrer

Valg av referent

Valg av underskrivere til protokoll

Godkjenning av stabskongressens utnevning av offiserer

Godkjenning av Ricos regnskap for 2001

Godkjenning av Ricos årsmelding for 2001

Drøfting av re-tilknytning til Normisjon

Samtale om Ricos aktiviteter framover

Alle er velkommen til samlingen.

Det er fint om vi kan få beskjed om du kommer til middag, ellers regner jeg med at vi har mat til alle som kommer.

De som har stemmerett på Generalforsamlingen, er de som har betalt kontingent for 2002.

Hilsen

Steinar Tosterud

RICO

Ricor

Stig Hildebrand

Sagbakken 35

2009 Nordby

Mobil: 93889809

2003

Rickein Petter Jahr

2009 Nordby

Mobil: 97765868

Kasserer: Margrethe Svendsen

Oscars gate 1c 0352 Oslo

Tlf.: 22591213

Bankgiro: 1624.30.32095

REFERAT FRA GENERALFORSAMLING

AUR PRESTEGÅRD

TIRSDAG 11. MARS 2003

Tilstede: Håkon Bæreg, Margrethe Svendsen, Petter Jahr, Stig Hildebrand,
Erik Wilberg, Isabell Wilhelmsen, Arne Andersen, Steinar Tosterud

PROTOKOLL

Sak 1: VALG AV ORDSTYRER - Stig Hildebrand
VALG AV REFERENT - Steinar Tosterud
VALG AV UNDERSKRIVERE
AV PROTOKOLLEN - Arne Andersen og Erik Wilberg

Sak 2: ORIENTERING OM REGNSKAPET.
Generalforsamlingen godkjenner orienteringen om regnskapet, og ber om at regnskapene blir oversendt revisor Ingvald Tjemsland.

Sak 3: ÅRSMELDING FOR 2002
Muntlig orientering: 1 overnatting ved Mangen kapell
Kanoleir avlyst.
3 stabsmøter

Aktiviteten i 2002 har vært lav og laber.

Sak 4: UTNEVNELSE AV NY STAB
Ricor - Stig Hildebrand
Rickein - Petter Jahr
Ricki - Isabell Wilhelmsen

Sak 5: FASTSETTELSE AV KONTINGENT FOR 2003.

Kontingenten fastsettes til kr. 150,-

Medlemmene får følgende fordeler:

1. Gratis kanoleie for seg selv, både privat og i leir-sammenheng. Forutsetningen er at dette ikke kommer i veien for betalt utleie.
2. Billigere tur-betalinger

Sak 6: SAMTALE OM RICOS FRAMTID

Staben kommer med nytt brev til medlemmene om aktivitetene framover.

11.03.200311.03.2003RGF 1900

2004

RICOs generalforsamling 2004

RICO

Protokoll for

Generalforsamlingen

2004

Tid: Tirsdag 4. mai 2004

Sted: Aur prestegård

Tilstede: Stig Hildebrand, Erik Jahr Berg, Arne Andersen, Steinar Tosterud

Sak 1: REGNSKAP FOR 2003

Regnskapet ble lagt fram og bilagene kontrollert.

Vedtak: Regnskapet for 2003 godkjennes.

Sak 2: ÅRSRAPPORT

Medlemmer:

Det har i 2003 vært 13 betalende medlemmer

Disse har vært: Magne Bergum, Hans Christian Wilter, Jan Granli, Martine Grønlund, Linn Therse Fjeld, Stig Hildebrand, Petter Jahr, Erik Wilberg, Steinar Tosterud, Ingvald Tjemsland, Arne Andersen, Erik Jahr Berg, + 1 uten navn.

Turer:

Det er arrangert 1 tur til Ramstadsjøen, under ledelse av Ricor Stig Hildebrand.

4 deltok: Stig, Petter, Marius og Ole.

Turen ble arrangert som en dagstur på fredag kveld.

Staben:

Staben har bestått av: Stig Hildebrand – Ricor

Petter Jahr - Rickein

Kasserer har vært: Margrethe Svendsen - Rico
Steinar Tosterud - Rico kano

Rico-bua:

Det har vært utført noe arbeid på Rico-bua på Aur Prestegård, hvor Rico har sitt utstyr.

Dette arbeidet har Arne Andersen og Steinar Tosterud stått for.

Kanoflåten:

Det er utført reparasjoner på kanoengeren.

Dette er utført av Erik Jahr Berg, og hans arbeid regnes som kontingentbetaling for 2003.

Utleie:

Det har vært noe utleie på kanoene, til sammen på kr. 1300,00

Vi har samtidig hatt en utstyrsutleie på kr. 1650,00

Noen har betalt medleskontingent i stedet for kano-leie.

Sak 3: KONTINGENT FOR 2004

Generalforsamlingen opphever ordningen fra 2003 med gratis kano-leie for medlemmer.

Kontingenten for 2004 settes til kr. 100,00.

Sak 4: KASSERERFUNKSJON

Kontiene for Rico, slås sammen.

Kontoen i Gjensidige NOR avsluttes og overføres til Rico-kano: 1271.07.10501 Margrethe Svendsen fritas for vervet som kasserer.

Steinar Tosterud overtar ansvaret for Ricos regnskap.

Sak 5: KANO-KONTRAKT MED Erik Øiesvold

Kontrakten med Erik Øiesvold, om at han eier en kano i flåten avsluttes.

Hans kano overføres til han privat.

Steinar tar seg av dette.

Sak 6: PRISER KANOUTLEIE

Priser fra 2002 opprettholdes.

Medlemmer i Rico betaler som for privatpersoner

½ dags-utleie avvikles.

Rico, som gruppe, betaler som for lag og foreninger

Sak 7: NY ORGANISERING AV RICO

Det åpnes for at Ricos organisering kan forandres.

Grupperinger:

Det kan innenfor Rico-paraplyen opprettes Rico-grupperinger.

Dette betyr at noen kan organisere turer og tilstelninger for en gruppe, uten å måtte sende invitasjon til alle.

Dette kan være aldersbestemte grupper, eller interesse-baserte grupper.

Eksempel:

Konfirmant-Rico - Old boys Rico - Ungdoms Rico - Mellom-Rico

Foreløpige regler for grupperingene:

Grupperingene må godkjennes, og virksomheten må være preget av Ricos lover.

Grupperingene søker om godkjenning for virksomheten.

Rapportering og regnskap leveres.

Materialressursene er tilgjengelige for alle grupperingene. Gratis.

Kano-ressursen er tilgjengelig til vedtatte uteleiepriser for lag og foreninger.

Grupperingene utnevner egen stab og organisasjonsform-

Generalstab:

Genralforsamlingen ønsket å avvikle den gamle ordningen med stab.

Genralforsamlingen oppnevner en Generalstab, bestående av

Steinar Tosterud

Arne Andersen

Erik Jahr Berg

Stig Hildebrand

Generalstaben skal:

lede virksomheten,

Gdkjenne grupperinger,

Ha ansvar for sentraløkonomien

Ha forvaltningsansvar for materialressursen, kanoene og annet.

Generalstaben kan innkalle til generalstabsmøter, og genralforsamling når det er nødvendig.

Alle i generalstaben har denne innkallingsrett.

Sekeretær for generalstaben er : Steinar Tosterud

Generalforsamling:

Det avholdes generalforsamling 1 gang i året.

Alle som har betalt medlemskontingent for året før, innkalles.

Sak 8: OPPNEVNING AV ANSVARSOMRÅDER

Materialforvalter	-	Arne Andersen
Kano-forvalter-		Steinar Tosterud
Økonomiansvarlig	-	Steinar Tosterud
Rekrutteringsansvarlig-		Stig Hildebrand og Erik Jahr Berg

Sak 9: FORELØPIG GODKJENNING AV EN GRUPPERING

Mellom-Rico godkjennes som Rico-gruppering under ledelse av Erik Jahr Berg og Jan Granli.

Aurskog 4.05.2004

Steinar Tosterud

RICOs generalforsamling 2006

REFERAT FRA

GENERALFORSAMLING.

ONSDAG 20.SEPTEMBER 2006 KL. 19.00

PÅ AUR PRESTEGÅRD

Tilstede: Erik Jahr Berg, Jan Granli, Hans-Christian Wilter, Torgeir Jahr Berg,
Johan Jahr, Steinar Tosterud, Arne Andersen

Sak 1: Godkjenning av innkalling **Enstemmig: Godkjent**

Sak 2: Valg av ordstyrer **Enstemmig: Steinar Tosterud**

Sak 3: Regnskap for de to og halvt siste årene.

Regnskapene for 2004 og 2005 ble lagt fram o godkjent.

Sak 4: Godkjenning av årsmelding – legges fram på møtet

Arne la fram årsmelding muntlig. Godkjent.

Sak 5: Godkjenning av tidligere foreslått medlemskontingent på kr. 100,- for 2006

Enstemmig: Godkjent .

Sak 6: Medlemskontingent for 2007 **Vedtak: Kontingent for 2007 blir kr. 100,-**

Sak 7: Godkjenning av nyorganisering av Rico

NYORGANISERING AV RICO

På bakgrunn av forslag fra forberedende generalforsamling ble følgende vedtatt:

ANSVAR FOR UMLEIE **Hans Christian Wilter** - **Kontaktansvarlig**
Jan Edgar Granli

ANSVAR FOR VEDLIKEHOLD AV KANOFLÅTEN OG TUR_UTSTYR

Hans Christian Wilter
Erik Jahr Berg

Jan Edgar Granli
Trond Christian Mangen

Det lages en utstyrsliste som distribueres til medlemmene.

VEDTAK OM ARNE ANDERSENS ANDEL I KANOFLÅTEN.

Vedtak: Arnes kano tas ut av utleieflåten, men kan leies inn ved behov.

VEDTAK OM ARNE ANDERSENS UTSTYR

Vedtak: Arnes knappetelt overføres til Rico

VALG AV REGNSKAPSANSVARLIG

Vedtak: Jan Granli

Kontoen overføres til Jan Granli

VALG AV REVISOR

Vedtak: Arne Andersen

LEIEFORHOLDET PÅ AUR PRESTEGÅRD.

Vedtak : Leieforholdet til Aur Prestegård sies opp
Steinar sender brev til Stiftelsen Aur Prestegård

ORGANISERING AV RICO

Vedtak : Det opprettes ulike grupper i Rico som hver for seg godkjennes av Ricos lederskap.

Godkjent: Rico – veteran **Arne Andersen og Steinar Tosterud**
Rico – Rælingen **Torgeir Jahr Berg og Johan Jahr**
Rico – Aurskog **Jan Granli**

Forutsetningen er at grupperingene inviterer alle medlemmer i Rico
+ på distribusjonslister

Sak 8: Valg av lederskap for hele Rico

Vedtak: Veterangruppa ved Arne Andersen og Steinar Tosterud har ansvar
for innkalling til generalforsamling og gjennomføring.

Forvaltningsgruppa har ansvar for praktisk styringsgruppe

Sak 9: Valg av regnskapsansvarlig for Rico

Vedtak: Jan Granli

Referent: Steinar Tosterud

20.06.2013 RICOs siste generalforsamling Finstadbru

<p>INNKALLING TIL GENERALFORSAMLING. TORSDAG 20. JUNI KL. 19.00 PÅ FINSTADBRU BEDEHUS, Aurskog</p>
--

Aurskog 07. juni 2013

INNKALLING TIL GENERALFORSAMLING

Hovedsak denne dagen blir «Avvikling av Rico»

Innkallingen er sendt til alle de som i fjor ga beskjed om at de ønsket å motta sakspapirer og innkalling.

Representanter for KRIK – Bjørkelangen innkalles også til møtet.

Sak 1: Godkjenning av innkalling

Sak 2: Valg av ordstyrer

Sak 3: Samtale og synspunkter på Forslag til avvikling av Rico

Sak 4: Forslag til overføring av Ricos eiendeler til KRIK – Bjørkelangen

Se vedlegg.

Sak 5: Forslag om å opprette et Rico-fond

Se vedlegg om statutter for fondet.

Sak 6: Dersom sak 5 får flertall: Valg av 3 personer til Fondets styre.

Sak 7: Gjenkjøp av deler av Ricos utstyr

Steinar Tosterud

Forslag til vedtak om Rico's avvikling.

1. Rico avvikles som gruppe.

2. Ricos kanoer inkludert redningsvester og årer, samt kanohenger overføres vederlagsfritt til KRIK – Bjørkelangen ved Per Ove Malmin

3. Valg av personer som setter opp en overføringskontrakt.

4. Overføring av alt eller deler av Ricos utstyr.

Utstyrsliste leveres ut på generalforsamlingen.

3. Rico oppretter et fond som forvaltes av et fondsstyre.

Se forslag til statutter.

Forslag til statuetter for Rico-fondet

Formål:

Tildele midler til kristent barne -og ungdomsarbeid på Romerike etter søknad.

Fondet skal prioritere søknader som rettes mot arbeid innen friluftsliv.

Fondets størrelse: Kr 40.000,- ???

1. Fondskapitalen settes inn på egen konto i Sparebanken Pluss
2. Årlig utbetaling fra fondet settes til maks 20 % av innestående
3. Fondets varighet settes til 5 år, med start 1. juli 2013. Fondet avsluttes 31. desember 2018. Eventuelle gjenstående midler som ikke er delt ut innen den tid skal tilfalle KRIK sentralt.
4. Det settes ned et fondsstyre på 3 personer valgt på Ricos generalforsamling. Det velges samtidig 1. og 2. varamedlemmer som trer inn fondsstyret etter plassering dersom de valgte medlemmer skulle trekke seg. Dersom fondsstyret ikke lenger er fulltallig (tre personer) selv etter at varamenn har trådt inn skal fondet avvikles av siste fondsleder. Midlene overføres da samme formål som etter punkt 3.
5. Søknadsfrist av fondsmidler settes til 1. september. Muligheter til å søke midler skal annonseres i ???
6. Søknaden sendes til leder av fondsstyret. Fondsstyret utbetaler innen 30.11 samme år.

Motforslag til RICO generalforsamling 2013. 17.06.2013

Det er med stor sorg jeg ser at eneste post på RICO sin generalforsamling er å legge det end etter så mange år med hvile. Jeg må si at jeg er svært skuffet, at det ikke er kommet opp noe om at den siste generasjonen av medlemmer er blitt voksen. Vi som har vært ledere for ca. 15-20 år siden, begynner å få store unger. Det er kanskje fler med meg som er interessert i å kunne videreføre RICO sinne verdier.

Det er få organisasjoner her på Romerike som setter friluft og forkynnelse side om side. En organisasjon som ikke gjør forskjell på om man er den populære eller en av de som ikke er på den lette sti. Et sted som man kan knytte vennskaps bånd på tvers av bosted, tro, og sosial gruppering. Et sted hvor unge mennesker kan finne en voksen kontakt. En voksen kontakt som kan forandre alt med det videre liv. En trygghet i en kaotisk oppvekst.

Som skrevet over begynner vi som har nytt godt av RICO sinne gode frukter og bli voksne. Jeg ville tro at det fortsatt er en liten gruppe som ønsker og fortsette det gode arbeidet.

Mitt forslag til generalforsamlingen er at man utsetter nedleggelsen i et år. Dette året blir brukt til å se om det er flere som har lyst og ønsker og bære tradisjonene videre. En liten gruppe blir satt ned for å se om det er muligheter for og videreføre RICO.

Første møte for denne gruppen bør avholdes senest i september 2013.

Jeg stiller meg selvfølgelig til disposisjon om det skulle være ønskelig.

Med vennlig hilsen

Rune Karlsen

REFERAT FRA
GENERALFORSAMLING.
TORSDAG 20. JUNI KL. 19.00
PÅ FINSTADBRU BEDEHUS, Aurskog

Tilstede: Erik J. Berg, Erik Wilberg, Jan Granli, Steinar Tosterud, Arne Andersen, Hans Chr. Wilter og Ingvald Tjemsland.

Representant for KRIK-Bjørkelangen – Runo Førreisdahl var også tilstede.

Sak 1: Godkjenning av innkalling

Vedtak: Steinar tok detaljene rundt innkallingen muntlig, og den ble enstemmig godkjent.

Sak 2: Valg av ordstyrer

Vedtak: Steinar ble valgt til ordstyrer og Hans Chr. ble valgt til referent.

Sak 3: Samtale og synspunkter på Forslag til avvikling av Rico

Steinar leste opp innkommet forslag fra Rune Karlsen som i hovedsak gikk ut på å utsette nedleggelsen av Rico i ett år – for å prøve å finne folk som kunne drifte Rico videre. Rico har ligget brakk i mange år, og et år til vil i så måte ikke hjelpe.

Runo Førreisdahl forteller litt om hvordan de driver lokallaget på Bjørkelangen og hvordan de ser for seg bruken av utstyret. Padletur i KRIK-Bjørkelangen regi er allerede påtenkt høst 2013. Krik-Sentralt er også meget positive til å motta gaven, og ser for seg at den kan bli brukt også av dem.

Sak 4: Forslag til overføring av Ricos eiendeler til KRIK – Bjørkelangen

Fra vedlegget

1. Rico avvikles som gruppe.

Vedtak: Enstemmig bifalt

2. Ricos kanoer inkludert redningsvester og årer, samt kanoenger overføres vederlagsfritt til KRIK – Bjørkelangen ved Per Ove Malmin

Vedtak: Enstemmig bifalt

3. Valg av personer som setter opp en overføringskontrakt.

Vedtak: Hans Chr. og Jan blir valgt til å overlevere utstyret, og avslutte kontoer – og således avvikle Rico i sin helhet.

4. Overføring av alt eller deler av Ricos utstyr.

Utstyrliste leveres ut på generalforsamlingen.

Dette punktet utgikk.

3(5).Rico oppretter et fond som forvaltes av et fondsstyre.

Vedtak: Utgår da pengene blir fordelt i neste sak.

Sak 5: Forslag om å opprette et Rico-fond

Forskjellige forslag fremsatt. Pengene kan fordeles på flere organisasjoner nå, eller de kan følge med kanoene. Det er ellers stemning for å avslutte Rico i sin helhet nå.

Vedtak: 30 000 kroner gis til Fosshiem leirsted. Resten av pengene som står igjen på konto (Ca. 5000,-) gis sammen med kanoene til KRIK-Bjørkelangen v/Malmin.

Sak 6: Dersom sak 5 får flertall: Valg av 3 personer til Fondets styre.

Utgikk

Sak 7: Gjenkjøp av deler av Ricos utstyr

Utgikk

Referent Hans Christian Wilter

(sign)

Steinar Tosterud Arne Andersen

Erik Wilberg Ingvald Tjemsland

Jan Granli Erik J. Berg

Hans Chr. Wilter

RICOs eiendeler blir gitt til KRIK Bjørkelangen

Den siste ricost

Da undertegnede ble innrullert i RICO som 08 Andersen 1975, hadde jeg hatt tanker om å være en Jesu soldat lenge. I kjølvannet av 1968 kom en stor ungdomsvekkelse. Selv ble jeg medlem av en kristelig ungdomsforening, Junioren i Frikirken på Strømmen i 1972, det året jeg gikk for presten. RICO var et svar på mine drømmer.

Orden og disiplin har aldri vært mitt fag, likevel har jeg stor sans for det militære. Det handler om en beredskap til strid, helst med åndelige våpen. (Skjønt et godt balltre er heller ikke å forakte.) For meg så har det også vært en kilde til identitet, om så bare i form av et nummer.

Det var den opplevelsen som gjorde meg til RICOs ideolog, og ivrig forkjemper for Commando Organisasjon. Nok til ærgrelse for enkelte.

Samtidig er jeg sikker på at feltlivet var det som gjorde at RICO ble hva det var. I felt måtte alle skape sine egne roller. Her er ikke ”mann eller kvinne, trell eller fri. Alle er vi ett i Kristus.” for å sitere Paulus. Som det fremgår av historien, har mange av RICOs medlemmer kommet opp og fram i verden. Likevel har det hele tiden vært plass for slike som meg, en Vår Herres pakkepost.

RICO har formet livet mitt gjennom nesten 40 år, fra jeg kom med som en usikker ungdom, til i dag. Noen stor leder har jeg aldri vært, men jeg har hatt gleden av å omgås store folk. Av disse er Steinar Tosterud den største. Han var RICOs grunnlegger og fremste drivkraft. Både i RICO og i andre sammenhenger har folk blitt formet i møte med ham. Han har en fordomsfri måte å møte mennesker på, som gjør dem trygge og sterke.

13. 8. 1976 ble jeg utnevnt til rickist, sammen med Marit Holte utekssaminert til ricki i 1977. La bort uniformen med den brede gule stripen 20. 6. 2013.

Det er underlig at jeg som skrev de første ord i RICOs histore også skal skrive de siste.

Høsten 2014 08 Andersen